

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BOUND
Father's
BY MY BEST FRIEND

CLUB RADIANT

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

EMILIA ROSE

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

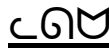
<https://t.me/cevirigilleryorum>

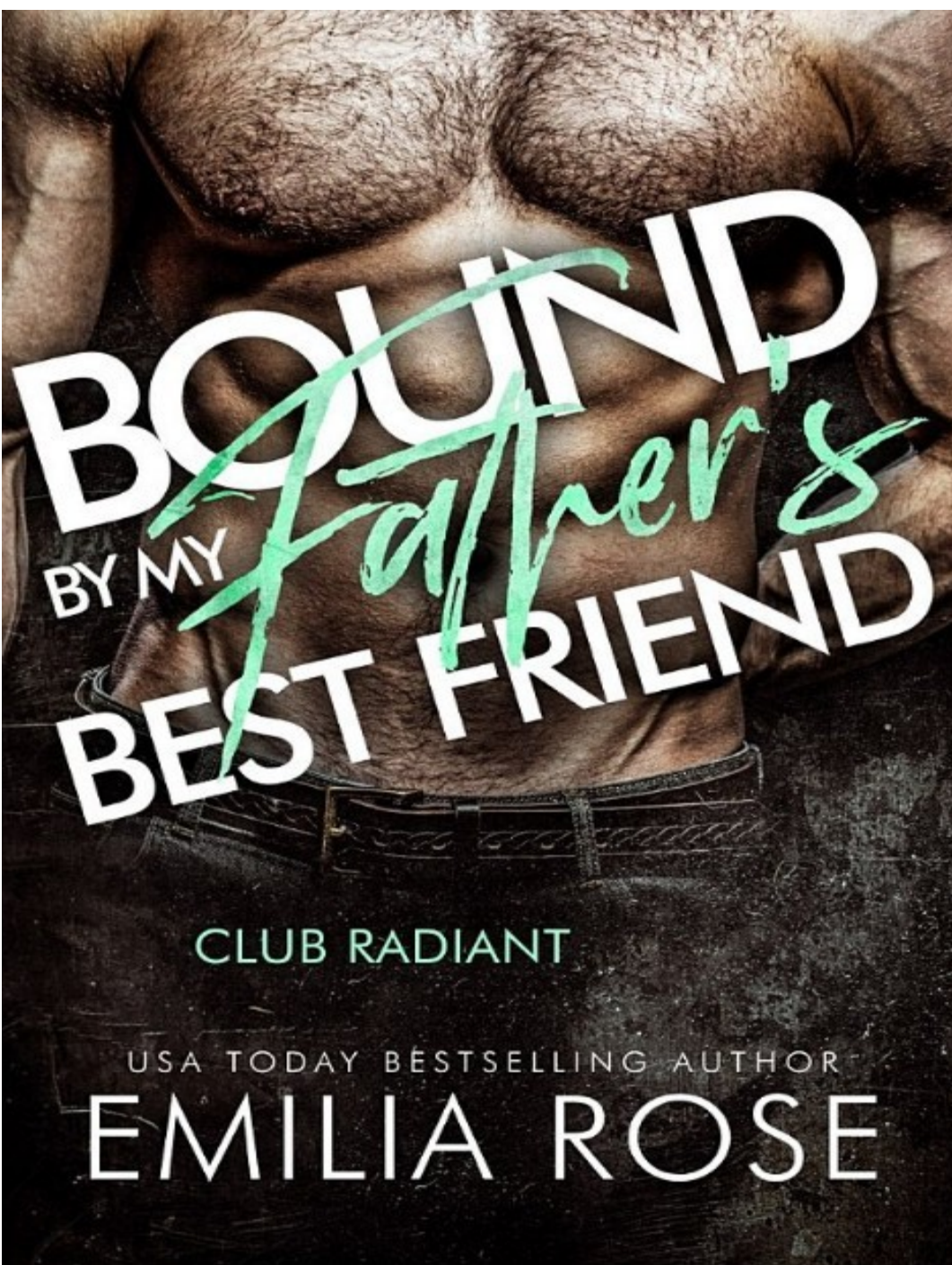
- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

BABAMIN EN İYİ
ARKADAŞI TARAFINDAN
BAĞLANMIŞ
CLUB RADIANT

EMILIA ROSE

Telif hakkı © 2024 Emilia Rose LLC Tüm
hakları saklıdır.

Web sitemi ziyaret edin: emiliarose.com

Kapak Tasarımcısı: Temptation Creations

Editör: Jovana Shirley, Unforeseen Editing, www.unforeseenediting.com

Bu kitabın hiçbir bölümü, kitap incelemesindeki kısa alıntılar hariç olmak üzere, yazarın yazılı izni olmadan, fotokopi, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi dahil olmak üzere, elektronik veya mekanik herhangi bir şekilde veya herhangi bir yöntemle çoğaltılamaz veya aktarılamaz.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişiler, olaylar veya yerlerle herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfidir.

İÇİNDEKİLER

Bölüm 1
Bölüm 2
Bölüm 3
Bölüm 4
Bölüm 5
Bölüm 6
Bölüm 7
Bölüm 8
Bölüm 9
Bölüm 10
Bölüm 11
Bölüm 12
Bölüm 13
Bölüm 14
Bölüm 15
Bölüm 16
Bölüm 17
Bölüm 18
Bölüm 19
Bölüm 20
Bölüm 21
Bölüm 22
Bölüm 23
Bölüm 24
Bölüm 25
Bölüm 26
Bölüm 27
Bölüm 28
Bölüm 29
Bölüm 30

[Bölüm 31](#)
[Bölüm 32](#)
[Bölüm 33](#)
[Bölüm 34](#)
[Bölüm 35](#)
[Bölüm 36](#)
[Bölüm 37](#)
[Bölüm 38](#)
[Bölüm 39](#)
[Bölüm 40](#)
[Bölüm 41](#)
[Bölüm 42](#)
[Bölüm 43](#)
[Bölüm 44](#)
[Bölüm 45](#)
[Bölüm 46](#)
[Bölüm 47](#)
[Bölüm 48](#)
[Bölüm 49](#)
[Bölüm 50](#)
[Bölüm 51](#)
[Bölüm 52](#)
[Bölüm 53](#)
[Bölüm 54](#)
[Bölüm 55](#)
[Bölüm 56](#)
[Bölüm 57](#)
[Bölüm 58](#)
[Bölüm 59](#)
[Bölüm 60](#)
[Bölüm 61](#)
[Bölüm 62](#)
[Bölüm 63](#)
[Bölüm 64](#)

[Emilia Rose'un diğer eserleri](#)

Yazar Hakkında

BÖLÜM BİR

HEATHER

Pittsburgh'da üst sınıfa hitap eden bir BDSM seks kulübü olan Radiant'a ilk adımımı attığımda, burnuma vanilya ve sıcak, terli seks kokusu geldi. Yarı çıplak kadınlar parlak metal striptiz direklerinin etrafında dans ediyor, göğüsleri her yöne sallanıyordu. Çiftler arka taraftaki siyah süet kanepelerde aşırı miktarda tükürük alışverişinde bulunuyorlardı.

Gergin bir şekilde etrafa bakındım ve tek başıma kulübe doğru ilerledim. Bildiğim kadarıyla, en yakın arkadaşım Sierra dışında benim gibi BDSM'ye yeni başlayan pek kimse buraya gelmiyordu. Ama bu gece buraya tek bir amaçla gelmiştim.

Bekaretimi kaybetmek için.

"Yardımcı olabilir miyim?" solumda duran şeytani kahverengi gözlü bir garson sordu. "Kaybolmuş gibisin."

Yanaklarım kızardı, düşüncelerimden sıyrıldım ve ona küçük bir gülümseme attım. "Ben, şey... Buraya yeni geldim."

Gülümsedi. "Anlaşıyor. Size yardımcı olabileceğim bir şey var mı?" "Sahibi."

Garsonun gözleri fal taşı gibi açıldı. "Sahibi mi?"

"Evet," dedim, kulübü tarayarak. "Bu gece onunla bir randevum var."

"Siz Bayan Raquelle Chambers mısınız?" "Evet."

Hayır, bu sadece son birkaç haftadır internette konuştuğum adama verdiğim sahte isimdi. Ona gerçek ismimi söylememiştim, o da bilmek istememişti. Bu tür bir anlaşma yaptığı başka kaç kadın olduğunu bilmiyordum ve umurumda da değildi. Bu tek seferlik, tek gecelik bir ilişki olacaktı.

Bekaretimi kaybedecek, adama zaman ayırdığı için teşekkür edecek ve sonra buradan

"Bu taraftan," dedi garson, içeceklerin bulunduğu tepsiyi barın üzerine koydu ve beni kulübün arkasına doğru yönlendirdi. Orada, CEO'lar ve VIP'lerle dolu daha özel bölümler vardı ve hepsi bana açgözlü gözlerle bakıyordu.

İnsanların bulunduğu kabinlerin etrafında dolaşırken eteğimi aşağı indirdim ve garsonu takip ederek bir dizi merdiveni çıkıp bazı özel odalara girdim. Midem düğümlenmişti, ama bu işi bir an önce bitirmek istiyordum. Formalitelere bile girmek istemiyordum.

Ortasında büyük altın rakamlarla dört yazan büyük siyah bir kapının önünde durduk.

Garson öne eğildi, kulağını kapıya dayadı ve içeriden biri "Girin" diyene kadar iki kez kapıyı çaldı.

Bana küçük bir gülümseme ve odanın anahtarını verdikten sonra, garson beni ikinci katta tek başıma bıraktı. Yanağımın içini ısırarak, yanımdaki odadan iç çamaşırılı bir grup kadın çıkarken kapıya yaklaştım.

"Hadi, Heather," diye fısıldadım kendime, anahtarla uğraşırken. "Sadece bir gece."

Anahtarı kilide soktuğum anda kapı açıldı ve Hector Patton geniş gözlerle bana baktı. Hector Patton birçok şeydi: görünüşe göre, şehirdeki en popüler BDSM kulübünün sahibi, gördüğüm en seksi 56 yaşındaki adam, dominant bir playboy. Ama en kötüsü, babamın en iyi arkadaşıydı.

Ve bu gece, ona bekaretimi kaybedecektim.

"Heather..." Bir an durakladı, bakışları olması gerekenden biraz daha uzun süre vücudumda dolaştı — dudaklarımdan göğüslerime, oradan da kalçalarımın. Dudaklarını yaladı ve tekrar bana baktı. "Burada ne işin var?"

"Siz sahibi misiniz?" diye fısıldadım, kalbim çarpıyordu. "Onlardan biri," dedi, koridora bakarak.

Kadınlar grubu odamın önünden geçerek Hector'a gülerek el salladılar. Ve bu gece ona bekaretimi vermek için burada olsam da, içimde kıskançlık hissetmekten kendimi alamadım. Yaşımın iki katından büyük bir erkekle hiç şansım olmamıştı, ama... yine de...

"Soruma cevap vermedin," dedi.

Geri çekilen kadınlara bakmayı bitirdikten sonra, bakışlarımı ona çevirdim ve sıkılmış çenemi gevşettim. İşte bu kadar. Ona, son üç haftadır onunla

onunla sohbet eden kişinin ben olduğumu, son üç haftadır ona karşı büyük bir küstahlık sergileyen kişinin ben olduğumu söylemenin zamanı gelmişti.

Tanrım, kendimi neye bulaştırmıştım? Hector babamın en iyi arkadaşıydı. Beni her zaman çok iyi tanırdı. Bu odaya adımımı attığım anda, BDSM hakkında *hiçbir şey* bilmediğim halde internette yalan söylediğimi anlayacaktı.

"Burada ne yapıyorsun?"

Kalbim göğsümde çarparken, kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve uyluklarımı birbirine sürttüm. Onun ses tonunu biraz *sevmiş* olmam kötü müydü? Her zaman olduğu gibi talepkar, dominant playboy?

"Hiçbir şey," kendimi durduramadan söylemiş buldum.

Yüzünde bir anlık şaşkınlık belirdi ve sonra gözleri bir ton koyulaştı. "Sakin bana, internette konuştuğum kadın olduğunuzu söylemeyin."

Hiçbir şey söylemek yerine, dudaklarımı sıkıştırdım ve kapının ortasında bir ayağımdan diğerine geçtim. Bana yaklaştı ve büyük elini boğazımın önüne koyarak bana ona bakmamı sağladı.

"Bana cevap vereceksin,
Heather." "Ya vermezsem?"

Neye bulaştığımı bilmiyordum, ama durduramayacağımı hissediyordum. Buraya bir amaç için gelmişim ve amacımı gerçekleştirecektim. Geri adım atmayacaktım. Bekaretimi kaybetmek için *çok uzun süre* beklemiştim ve artık daha fazla bekleyemezdim. Tüm arkadaşlarım bunun ne kadar güzel olduğunu anlatıp duruyorlardı ve vibratörüm artık beni tatmin etmiyordu.

Hector karanlık bir şekilde güldü ve başını salladı. "Siktir, senin yüzünden başım büyük belaya girecek."

Beni itip gitmemi söylemek yerine, beni odaya çekti, arkamdan kapıyı kapattı ve göğsümü kapıya dayadı. Keskin bir nefes aldım, kıcıma değen penisinin hissi beni doğru yerlerden tahrik etti.

"Böyle bir kulüpte olmamalısın," dedi.

"Sen de her fırsatta bana bakmamalısın," dedim, yine ağzımdan ne çıkarsa çıkıyor. Ama bu doğrudu. Son birkaç haftadır, babamla akşam yemeğindeyken onun bana birden fazla kez baktığını fark etmiştim.

Bu masum bakışlardan biri de değildi.

Arkamda gerildi, parmakları boğazımın kemiğine dokundu. "Baban asla öğrenmemeli."

BÖLÜM İKİ

HEATHER

HECTOR Kulağıma homurdandı, eli hala boğazımın önündeydi, "Anladın mı?"

Nefesim kesildi. "Ona söylersem ne olur?"

Bana cevap vermek yerine, beni kapıdan çekip odanın ortasındaki büyük siyah yatağa itti. Sırt üstü yatağın üzerine düştüm, meme uçlarım dantelli sütyenime sertçe bastırıyordu.

"Giysilerini çıkar," dedi, kemerini çıkarıp bana doğru yaklaşarak.

Gözlerim hafifçe büyüdü, bacaklarımı birbirine bastırdım.

İşte bu kadar. Bu gece, babamın en iyi arkadaşına bekaretimi kaybedecektim.

"Çıkar," dedi, sesi daha sertleşmişti. "Hemen."

Aceleyle gömleğimi çıkardım ve eteğimi sıyırıp, sadece daracık bir iç çamaşırı seti kalana kadar soyundum. Yıllardır onun bana dokunmasını arzuluyordum. Ona defalarca özlem dolu bakışlar atmıştım.

Gömleğini omuzlarından düşürdükten sonra bana doğru yürüdü ve beni yatağa itti. Pantolonunu, sonra da külotunu çıkardı ve sertleşmiş penisini bacaklarının arasında sallandırdı. Nefesimi keserek iç çektim.

Farkına varmadan, beni yatağa yatırmış, parmaklarını bacaklarımın arasına gömmüştü. "Boşaldığında nefes alabilirsin," diye kulağıma homurdandı, bir eliyle ağzımı ve burnumu kapatırken, diğer eliyle klitorisimi ovuşturup okşuyordu. Bacaklarım titreyerek, eline inleyerek, "Gözlerini benden ayırma," dedim.

Nefesim kesilmiş, amımda hızla basınç oluşurken ona baktım. Sıcaklık içime yayıldı, tenim ısındı ve arzuyla doldu. Bacaklarımı olabildiğince açarak bana daha fazla dokunmasını sağladım.

"Sen arzulu küçük bir orospusun, değil mi?"

Başımı salladım.

"Söyle," diye homurdandı, hala elini ağzımın üzerinde tutuyordu.

"Ben arzulu küçük bir orospuyum," dedim, kelimeler boğuk çıkıyordu ve beni daha da tahrik ediyordu.

"Aferin kızım," dedi, parmaklarını klitorisime daha hızlı hareket ettirerek. "Biri öğreniyor."

Bacaklarım havaya kalktı, iyice açıldı. Sırtımı kavisledim ve eline inleyerek, zihnim bulanık bir haldeydim. Onun aşağılayıcı övgüsü beni uçurumun kenarına getirdi ve ecstasy'ye itti.

Daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemiyordu. Vibratörümünden daha iyiydi.

Hector elini yüzümden çekti ve nefes almamı sağladı. Derin bir nefes aldım, küçük amcığım hala vücudumdaki ellerinin dokunuşuyla titriyordu. Amcığıma baktı ve amcığımın dudakları arasında küçük daireler çizmeye devam etti.

"Lütfen," diye fısıldadım, ona bakarak ve şu anda ne kadar günahkar göründüğünü hayranlıkla izledim. Bu yanıltı, çok yanıltı. O babamın en iyi arkadaşıydı, ama yine de onun içimde nasıl hissedeceğini düşünmeden edemiyordum. "Seni içimde istiyorum, Hector. Lütfen."

Hector parmaklarını kıvrımlarımın içine kaydırıp ve ikisini içime soktu.

Ben inleyerek yatakta kıvrandım, kaşlarım çatıldı. "Öyle değil."

"Nasıl, Heather?"

Bana bakarak, her zaman internette ve telefonda yaptığım gibi cevap vermemi bekledi. Gerçek hayatta biraz yaramaz olsam da, hiç kimseye içime girmesini yalvarmamıştım.

Kulağa çok yanlış, çok iğrenç geliyordu. Ve çok gergindim. Çok gergindim.

"Nasıl?" diye tekrar sordu, sesi daha güçlü ve daha talepkardı. "Sikini amımın içinde istiyorum," dedim.

Sanki yıllardır bu sözleri duymak istiyormuş gibi bana doğru homurdandı, sonra üstüme ve bacaklarımın arasına süründü, parmakları hala amımın derinliklerindeydi. "Bir dahaki sefere seni aldığımda," dedi, parmaklarını çıkarıp ağzıma sokarak, "seni bu yatağa bağlayacağım ve bütün gece gitmene izin vermeyeceğim."

Sikinin başını amımın girişine sürttüğünde inledim. Ayak parmaklarımı kıvrıldı ve bacaklarımı beline doladım, onu bana daha yakınlaştırmak için. Sikini amımın dudakları arasında ovuşturdu.

"Yalvar, Heather." "Lütfen."

Klitorisime sürttü.

"Tanrım, lütfen," diye yalvardım. "Lütfen, sok onu..."

Başka bir kelime daha söyleyemeden, kendini içime santim santim itti. Parmaklarımı omuzlarına kıvrıdım ve kaşlarımı çatarak, içimde hafif bir acı hissettim.

Bana karşı titredi. "Çok iyi hissettiriyorsun."

İnledim ve başımı boynunun kıvrımına gömdüm, yüzümdeki hafif acıyı görmemesini umarak. İçimde çok büyük hissettiriyordu, duvarlarımı gererek beni onun penisiyle dolduruyordu - ve umarım spermiyle de.

Spermleri...

Amım onun etrafında sıkılaştı, her santimini ve her damlasını içime derinlemesine soktuğunu düşünerek daha da ıslandı. Hector amımda hareketsiz kaldı, sonra yavaşça çekildi.

"Amin çok sıkı, Heather," diye homurdandı. "Sanki bakiresin gibi."

Dudaklarımı sıkıca kapatarak ona cevap vermemeye karar verdim. Bunun yerine, ona sıkıca sarıldım ve başımı geriye attım, baskı zevke dönüştü ve gergin vücudum kollarında yavaşça gevşedi. Yaramaz çocuğum çoktan odadan çıkmıştı ve ben hiçbir şey yapamıyor, hiçbir şey söyleyemiyor, onun dışında hiçbir şey düşünemiyordum.

"Daha fazla," diye fısıldadım, tırnaklarımı omuzlarına batırarak. "Lütfen."

Başını benimkine yasladı ve dudaklarını ağzımın köşesine koydu, tekrar içime girerken uzun bir öpücük bıraktı. Kendimi durduramadım, başımı çevirip onu dudaklarından öptüm. Dudaklarımız birbirine değdiği anda, zevk tüm vücudumu sardı.

Dudaklarımız daha hızlı ve daha arzulu bir şekilde birbirine yaklaştı. Ona çaresizce ihtiyacım vardı. Onu arzuluyordum.

"Daha fazla," diye mırıldandım öpüşürken.

Sıkı vajinama gittikçe daha hızlı giriyordu, her seferinde beni doruğa yaklaşıtıyordu. Alt vücudum gerildi, kalçaları bana vururken klitorisim ağrıyordu. Öpüşmemiz sırasında inledim ve onun penisi üzerinde boşaldım.

"Lütfen, içime boşal," diye fısıldadım. "Lütfen."

Hector ağzıma homurdandı, sikini olabildiğince derine soktu ve içime boşaldı. Yatağa yaslandım, o sikini içimden çıkarırken amım her santiminde titliyordu. Göğsüm inip kalkıyordu, zihnim bulanıklaşmıştı.

"Siktir," diye mırıldandı, yatağa geri otururken. "Aman Tanrım," diye fısıldadım.

Aniden, yanımda gerildi. "Kan var," dedi, kan ve spermle kaplı penisine kaşlarını çatarak. Yüzünde bir an, tek bir an, karışıklık belirdi. Sonra, farkına varınca sert bir şekilde vurdu ve sonunda geniş gözlerle bana baktı. "Bakire miydin?"

Çıplak vücudumu battaniyeyle örttüm ve yataktan kalkarak ondan uzaklaştım. Bakire olup olmadığım onu ilgilendirmezdi. Onun BDSM kulübüne bir amaçla gelmişim ve şimdi gitme vaktim gelmişti.

Telaşla kıyafetlerimi topladım. Tek yapabildiğim, gitmem gerektiğini, kalamayacağımı, bunun gerçekten tek seferlik bir şey olduğunu ve Hector'un sadece başıma bela olduğunu kendime tekrar tekrar söylemekti.

"Benden öylece uzaklaşamazsın," diye homurdandı, sanki ben onun malıymışım gibi.

Giysilerimi giydikten sonra kapıya koştum. Bakire olduğumdan bahsetmek istemiyordum. Bunu düşünmek bile istemiyordum. Her şey bitmişti ve arkadaşlarımla söylediği kadar acı verici olmamıştı.

"İzle de gör," dedim.

Bileğimi yakaladı ve vücudumuz çarpışana kadar beni kendine doğru çekti. "Bir kez olsun lanet olası bir velet gibi davranmayı bırak, Heather. Bundan zevk aldığını biliyorum, ama bu iş ciddi." Bir an durdu. "Gerçekten daha önce seks yapmadın mı?"

"Bu seni ilgilendirmez," diye homurdandım, kendimi onun elinden kurtarıp kapı kolunu tuttum.

Kapıyı açmamam için büyük elini kapının üzerine koydu. "Evet, ilgilendirir." "Neden?" diye sordum, kollarımı kavuşturup ona öfkeyle bakarak. "

Bütün bunlar başlamadan önce benim bakire olduğumu bilseydin ne olurdu? Yine de beni kulübüne davet eder, beni yatağına yatırır ve beni bayılana kadar becerirdin. Önemli değil."

"Heather," diye homurdandı, çenesi seğirerek, "sen benim en iyi arkadaşımın kızıydın."

"Evet," dedim, başımı sallayarak. "Ve yine de beni becerdin. Öyleyse ne önemi var?"

"Önemli çünkü artık sen benimsin," dedi sertçe, beni kapıya dayayıp çenemi eline aldı. "Sen benimlisin ve benden kaçıp gidemezsin. Eve dönüp, ben oradayken sürekli sana yapışan o çocuğu göremezsin."

"Archie," diye düzelttim.

"Adının ne olduğu umurumda değil, Heather." Dizini bacaklarımın arasına soktu ve kalçasını kalçama bastırdı. "Başka hiçbir erkek sana benim baktığım gibi bakamaz. Kulübüme girdiğinde neye bulaştığını biliyordun."

"Hayır, ben..."

"Evet, biliyordun. Bu tür bir yaşam tarzının getireceği *her* şeye, benim gibi sahiplenici ve kıskanç bir pislik olmama ciddi olarak hazır değilsen gelmemeni söylemiştim."

Yutkundum ve ona baktım, ona bağışlamak istedim ama ne diyeceğimi bilemedim. Bana söylediği her şey doğrudu. Beni uyarmıştı ve ben de birinin bana o kadar takıntılı olması ve başka bir erkeğin bana bakmasına izin vermemesi düşüncesinden tahrik olmuşum. Daha önce hiç böyle bir ilgi görmemiştim.

Ama bunu yapamazdık. Babam öğrenirdi.

Başını eğdi ve kulağıma fısıldadı, "Seni ne kadar uzun zamandır istediğimi, senin yerine geçecek kaç kadınla birlikte olduğumu bilmiyorsun. Bu gece kulübümden bensiz ayrılırsan, gelip seni bulurum."

BÖLÜM ÜÇ

HECTOR

Siktir, ne yapıyorum ben?

Spermle kaplı sikimi pantolonuma geri soktum, fermuarını çektim ve yatağın kenarında asılı duran kravatımı aldım. Heather çoktan giyinmişti ve bir kadını uygun bir şekilde ilgilenmeden bırakmak benim tarzım değildi ama bir saniye nefes almam gerekiyordu.

Heather iş ortağımın kızıydı ve onunla yatmadan önce bakireydi.

"Yerinde kal" dedim tekrar, böylece gitmesin diye.

Kapıdan dışarı çıktıktan sonra doğruca ofisime gittim. Bunun olmasına izin vermemeliydim. Ama yaramazları yerlerine oturtmayı seviyordum ve, Tanrım, Heather yaramaz olmayı çok seviyordu. Ailesinin yanında hep yaramazdı ve her seferinde... Onu dizimin üzerine yatırıp babasının önünde kışına şaplak atmamak için kendimi zor tutuyordum.

Bunu ne kadar seveceğini düşündükçe, pantolonumun içindeki sikim *tekrar* sertleşti.

Onu siktiğimi öğrenirse, uğruna çok uğraştığım her şey mahvolurdu.

"Bu kadar aceleyle nereye gidiyorsun?" diye sordu Charlie, bir yetişkin film oyuncusu.

"Bir içki içmem lazım," diye mırıldandım.

"Bar şu tarafta," dedi Charlie, ters yöne doğru başını sallayarak.

İç çekip durdum ve korkuluktan aşağıya, insanların dans ettiği, içki içtiği ve yan odada diğer üyelerin sevişmesini izlediği bar alanına baktım. Elimi saçlarımın arasından geçirdim ve içimden küfrettim.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordum.

Yüzünde küçük bir sırıtiş belirdi. "Cam odayı rezerve ediyorum."

"Kimin için?" diye sordum, kaşlarımı kaldırarak.

"Evimde daha fazla video çekersem, Athena ne yaptığımı anlayacak."

Korkuluğa yaslandım ve elimi cebime attım. "Ona karşı bir şeylerin olduğunu sanıyordum?"

Gerildi. "Bunu sana kim söyledi?" "Sürekli ondan bahsediyorsun." "O benim en iyi arkadaşım."

"Mmhmm."

"Ayrıca, o benden öyle hoşlanmıyor." Omzumun üzerinden geldiğim yöne doğru baktı. "Neyse, eve gitmem lazım. Bu akşam film izleyeceğiz ve yine geç kalırsam, sorular soracaktır."

O koridora doğru ilerlerken, ben başımı salladım ve ofislere doğru yürümeye devam ettim.

Evlatlık kardeşim Michelle, siyah kırmızı tabanlı ayakkabıları zemine vurarak koridorda bana doğru yürüyordu. Yine durdurulacağımı bildiğim için bir kez daha sesli bir iç çekiş bıraktım. Michelle, kardeşim Steven'ın kulağını çınlatmayı severdi. O yokken de beni rahatsız ederdi.

"Kız kim?" diye mırıldandı Michelle.

"Ne kızı?"

"Az önce odandan kaçan kız mı?"

"Lanet olsun," diye mırıldandım ve Michelle'den uzaklaşarak odaya geri döndüm.

Heather gitmişti.

Boğazımdan düşük bir homurtu çıktı ve bara doğru yöneldim.

Ona açıkça gitmemesini söylediğim halde gitmişse... Eğer kayıp düşüp babasına bu gece biriyle buluşmak için buraya geldiğini söylerse, babası bana bunu soracaktır. Ve ben ona yalan söylemek zorunda kalacağım. Onca yıl birlikte çalıştıktan sonra.

"Heather!" Müzik sesini bastırarak seslendim ve kalabalığın içinde onu aradım. onu aradım.

Kalabalığı bir kez, iki kez, sonra üçüncü kez aradım. Hiçbir şey yoktu.

Kalabalığı dördüncü kez taradıktan sonra, ceketimi ve omuzlarıma geçirdim. Dişlerimi sıktım ve soğuğa fırladım. O veledi bulduğumda, onu bunun için cezalandıracağım.

BÖLÜM DÖRT

HEATHER

"SIERRA!" diye bağırdım, kapımızı açıp daireye koştum.

Az önce olanlara inanamıyordum ve bunu birine anlatmam gerekiyordu. Herhangi birine. Sierra ve Athena en yakın iki arkadaşım, ama Athena bizimle yaşamıyordu. Muhtemelen yine Charlie ile film gecesi yapıyordu.

"Ne oluyor?" Athena kanepeden, Clif

Bar'ını

çiğneyerek sordu. "Burada ne yapıyorsun?" diye sordum. "Sierra nerede?"

Kıkırdadı ve ayağa kalktı. "Vay canına, çok kaba değil misin?"

"Biliyorsun, ben..."

"Biliyorum," dedi gülümseyerek. "Trees Hall'da antrenmanımı yeni bitirdim. Trees Hall'da antrenmanımı bitirdim ve eve dönmeden önce duş almak istedim. Sierra bir adamla buluşmak için çıkmadan hemen önce içeri girmiş olabilirim, ya da girmemiş olabilirim."

Ah, doğru ya. Sierra bu akşam Radiant'a, bir süredir konuştuğu bir adamla buluşmaya gitmişti. Tıpkı benim gibi... ama o adam onun profesörüydü ve Sierra birkaç hafta önce ona bekaretini kaybetmişti.

Eşyalarımı tezgahın üzerine koyduktan sonra kıyafetlerimi düzeltiltim. "Şey..."

Athena tezgâhtaki su şişesini aldı ve beni baştan aşağı süzdü. "Parlak görünüyorsun."

"Bekaretimi kaybettim," diye

patladım. "Ne yaptın?" diye sordu

Athena.

"Bekaretimi kaybettim," dedim, kalbim göğsümde hızla atıyordu. "Kime?!"

Ağzımdan bir kıkırdama kaçtı. "Belki... yaşlı bir adama?"

"Seksen yaşında birine mi?"

"Hayır!" diye bağırdım. "Sen beni ne sanıyorsun?" O kıkırdadı.

"Seksen yaşında değil, benim iki katım yaşında biri gibi. O, babamın en yakın arkadaşı."

Ağzı açık kalmış, geniş gözlerle bana bakıyordu. "O senin neyin?!"

"Athena, egzersiz yaparken dinlediğin yüksek sesli müzik yüzünden işitme cihazına mı ihtiyacın var?" Ona şakacı bir şekilde gözlerimi devirdim, yanaklarım her saniye daha da kızarıyordu çünkü bunu yüksek sesle tekrarlamak çok günahkar bir şey gibi geliyordu. "O babamın en iyi arkadaşı."

Tanrım, ellerinin vücudumun her yerinde dolaştığını aklımdan çıkaramıyordum. Sanki dokunuşları derime kazınmış gibiydi, ağzı boynumda, penisi içimde derinlere gömülüydü. Bunun tekrar olmasını istedim. Ve tekrar, tekrar, tekrar.

"Aman Tanrım." Athena elini göğsüne koydu. "Yarın tüm detayları anlatmalısın."

"Yarın mı?" diye tekrarladım. "Nereye gidiyorsun?" "Charlie ile film gecesi var."

Tabii ki, ama şimdi beni bırakamazdı! Tüm bunları anlatacak birine ihtiyacım vardı, ayrıca... Hector, internetteki mesajlarında tasvir ettiği türden bir Dom ise, muhtemelen beni cezalandırmak için yoldaydı.

Athena buradayken hiçbir şey yapmazdı, değil mi?

Ayrıca, Hector'u kızdırmak için *kesinlikle* gitmemiştim.

O, sadece bekaretimi kaybetmek için gittiğim bir BDSM kulübünde kalmamı istemişti, ama ben ne yapmam gerektiğini söylenmesinden hoşlanmıyordum. Bundan nefret ediyordum. Özellikle de annem ve babam hayatımı yeterince kontrol etmeye çalıştıkları için.

Ne zaman anne babamın önünde yaramazlık yapsam, bana haddimi bildirmek istermiş gibi bakardı. Artık bunu yapabiliirdi. Ve ben o kulüpten çıkmıştım, kulüpten kaçmıştım, tıpkı onun istediği gibi.

"Yine film gecesi mi?" diye

mırıldandım. O yumuşak bir

gülümsemeyle cevap verdi. "Evet."

"Onu sevdiğini ne zaman kabul edeceksin?" Gözlerini

devirdi. "Onu sevmiyorum. Biz sadece arkadaşız." "Sikişen

arkadaşlar mı?"

Aniden gözleri daha da büyüdü. "Yok." Kıkırdadım.

"Ama istiyorsun."

Bana elini küçümseyerek salladıktan sonra kapıya doğru yürüdü. "Görüşürüz."

Kapıdan çıkmadan önce, koşarak yanına gittim ve bileğini tuttum. "Lütfen."

Eğer kalmazsa, Hector yakında gelirdi. Beni cezalandırmak için. Ve, kahretsin, onun benim için hazırladığı şeye hazır olup olmadığımı bilmiyordum. Bu gece onun seks kulübünde, o yatakta uzanana kadar, sadece laf kalabalığı yapıyordum, hiç icraata geçmemiştim...

"Gitmeliyim," dedi. "Charlie beni bekliyor."

Beni itip kakarak, bana destekleyici bir gülümseme gönderdi ve daireden çıktı. İç geçirdim ve kapıyı kapattım, somurtarak kanepeye geri döndüm. Kanepeye yığıldım, düşüncelerimle ve onun menisi amımın derinliklerinde gömülü kalmış halde yalnız kaldım.

Ay ışığı ve Beşinci Cadde'deki arabaların hafif uğultusu daireye süzülüyordu. Büyük pencerelerden dışarı baktım ve başımı salladım, bu gece olanlara hala inanamıyordum.

Bu gece bekaretimi
kaybettim. Lanet olası
bekaretimi.

Babamın en yakın arkadaşına.

Lise son sınıftan beri o adama deli gibi aşıkım, ama onunla bir şansım olacağını hiç düşünmemiştim. Ve yine de dünya bunu tam da kucağıma bırakmış gibiydi.

Birkaç dakika sonra, biri ön kapıyı çaldı. Kanepeden fırladım ve kapıya doğru yürüdüm, mutfakta Athena'nın anahtarlarını aradım çünkü bu kadar çabuk dönmüşse, anahtarlarını tamamen unutmuş demektir.

"Sakin bana bu sefer de anahtarlarını unuttuğunu söyleme. Her zaman unutuyorsun..."

Athena yerine, Hector kapımda duruyordu, kaşları çatılmış, öfkeli bir bakışla ve elinde bir ip vardı.

BÖLÜM BEŞ

HEATHER

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordum, daireye doğru geri çekilirken.

Hector odaya girdi, kapıyı arkasında kapattı ve kilitledi, kalın siyah ip elinden sarkıyor ve bana doğru attığı her adımda yere sürtünüyordu. "Neden burada olduğumu biliyorsun."

Neden ipi olduğunu merak ederek şoktan kurtulduktan sonra, boğazımı temizledim. "Hayır, bilmiyorum."

Ama neden burada olduğunu biliyordum. Bana gitmememi söylediğinde ondan kaçmıştım.

"Bana yalan söyleme, Heather."

Kanepeden birkaç santim uzakta, topuklarımın üzerinde geriye doğru sallandım, ona tatlı bir gülümseme attım ve kendimi olabildiğince utangaç göstermek için işaret parmaklarımı birbirine bastırdım. Çünkü benim gibi utangaç kızlar yaramaz değildi. "Gerçekten bilmiyorum..."

"Benden kaçtın" — elini boğazımın önüne koydu ve kirpiklerimin arasından ona bakmamı sağladı; dişlerini sıkmış, burun delikleri işlerde bir sorun olduğunda gördüğüm şekilde genişlemişti — "sana yapma dediğim halde."

"Öyle bir şey yapmadım," diye mırıldandım.

Tanrım, onu daha da kızdırmak bacaklarımın arasında hissettiğim sıcaklığı daha da artırdı. "Benimle oyun oynama, Heather."

Aptalca bir şey söylememek için dudaklarımı sıkıştırdım, ama kendimi tutamadım.

"Yoksa ne olur?" diye sordum.

Bir anda, Hector beni döndürdü, kanepenin üzerine eğdi ve kollarımı iple bağlamaya başladı. Onu itmek için omzumu geriye doğru ittim, onu durdurmak için vücudumu ileri geri hareket ettirdim

onu durdurmaya çalıştım, bacağımı geriye atıp bacağına tekme attım. Ama bağlar ön kollarımı daha da sıkı sardı, sonunda kollarımı hareket ettiremez hale geldim.

"Beni bırak."

"Eğer talimatlarımı dinleseydin," dedi kulağıma, "sana karşı nazik davranacaktım."

"Siktir git..."

Cümlemi bitiremeden, dört parmağını ağzıma soktu. Onlara boğulup, çenemden tükürükler akarken, ona öfkeyle baktım.

"Senin gibi yaramaz kızlar efendilerine karşılık veremezler."

Uyluklarımın arasında bir sıcaklık patladı, amım daha da sıkılaştı.

"Anladın mı?" diye homurdandı.

Onu memnun etmek için başımı salladım, böylece bir sonraki sorusuna küstahça cevap verebilecektim.

Elini ağzımdan çıkardıktan sonra, beni bağlarımdan çekip kaldırdı ve en yakın yatak odasına itti, ki neyse ki o oda Sierra'nın değil benim odamdı. Sonra kapıyı çarptı ve beni yatağa itti.

"Neden gittin?"

"Çünkü sadece senin bekaretimi almanı istedim. Ayrıca, başka bir erkek geliyordu..."

Çenemi yakaladı. "Serseri gibi davranmayı kes, Heather. Beni sinirlendiriyorsun."

"İyi. Belki sen..."

"Belki de sikimi boğazına sokup sana ilk cezayı veririm."

"Yapmayacaksın..." Cümlem boğazımda takıldı, çünkü beni yataktan kaldırıp önünde diz çöktürdü ve kot pantolonunun fermuarını açtı, sikini dışarı çıkardı. Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştım, ona geniş gözlerle baktım.

Hayatımın yirmi dört lanet yılı boyunca, bir kez bile oral seks yapmamıştım

"Ağzını aç ve benim için uslu bir kız ol. Bunun zor olması gerekmez zor

Dudaklarımı birbirine bastırdım ve ona baktım.

"Beni buna zorlama," diye uyardı. "Hoşuna gitmeyecek."

Yine de ona baktım ve ağzımı açmadım.

Dişlerinin önünü diliyle yaladı ve boğazından karanlık bir kahkaha çıktı. "Oh, seni mahvedeceğim," diye homurdandı ve işaret parmağıyla başparmağıyla burun deliklerimi kapattı, böylece gerçekten nefes alamadım.

Ama ben o kadar kolay pes etmeyecektim.

Gözlerim yavaşça yaşlarla dolmaya başladı, yanaklarım her saniye daha da ısınmaya başladı.

Ona teslim olmamın imkanı yoktu. O benden önce pes edecekti... ben

...

"Nefes almak zorlaşıyor, değil mi, *velet*?"

Başımı salladım, ama gözlerimden yıldızlar görmeye başlamıştım.

"Her an pes edeceksin," diye alay etti.

Vücudumu bir sıcaklık kapladı ve sonunda ağzımı genişçe açtım.

O benim içime girmeden önce bunu yapmaya çalışmak için derin bir nefes aldım. Ama ağzımı açtığım anda, o çoktan içime girmişti, boğazımın arkasına çarparak beni öğürttü.

Tırnaklarımı avuç içlerime batırarak, gözyaşlı gözlerle ona baktım ve geri çekildim. Ama elleri başımın arkasında, beni yerinde tutuyordu, böylece hareket edemiyordum. Ve kollarım arkamda bağlıyken... tam kontrol onda idi.

Bakışları karanlıktı, gözleri kısılmıştı. Penisini ağzıma olabildiğince soktu ve ben daha fazla dayanamayınca, bir iki santim daha sokmak için bana yaklaştı. Etrafımızı çevreleyen binaların ışıkları büyük pencerelerden içeri doldu ve onun mükemmel şekilli yüzünün yan tarafına çarptı.

"Kontrol bende, Heather. Sende değil."

"Siktir git," dedim, hala öğürerek onun penisini ağzımda çalkalarken.

"Karşılık vermemeyi öğrenene kadar bu küstah küçük ağzını eğiteceğiz."

Bu asla olmayacaktı, ama deneyecekti.

Bir an sonra, ben öğürürken ve tükürürken, telefonunun sesi kot pantolonunun cebinden geldi. Telefonuna baktı, sonra bana baktı ve burnumu tekrar kapattı. "Onu al ve cevapla."

Gözlerim fal taşı

gibi açıldı.

"Hemen."

Kot pantolonuna uzandım ve telefonunu çıkardım, yeşil düğmeye bastım — en azından yeşil düğme olduğunu umuyordum, ama

. Neden şimdi bunu yapıyordu?! Tam da...

"Hey, Hector," dedi babam hoparlörden. Hafifçe öğürerek, tamamen dehşet içinde telefona baktım.

Hector'un telefonu hemen kapatmasını beklerken, o pislik telefonu ağzıma daha da yaklaştırdı, böylece bir kelime söylersem, inlersem, boğulursam veya öğürürsem, babam bunu duyacaktı. Lanet olasıca duyacaktı ve ben hayatımın geri kalanında utanç içinde yaşayacaktım.

"Ofiste bir şey mi oldu?" diye sordu Hector.

"Dördüncü çeyreğin finansmanı hakkında seninle konuşmak istedim.

Meşgul müsün?" Beni içine bir santim daha itti. "Biraz, ama konuşabilirim."

Onun penisi üzerinde geveleyerek, sesli bir öğürmeyi bastırdım ve ağzımda biriken tükürüğü yuttum. Gözyaşları yüzümden akıyordu, yanaklarım yanıyordu ve her geçen saniye nefes alma ihtiyacım gittikçe güçleniyordu.

Ama Hector umursamadı.

O soğuk, karanlık gözler, kim bilir ne kadar süredir babamla telefonda konuşurken benim parlak bakışlarımla buluştu. Bir elini saçlarıma geçirdi ve boğazım ağrıyana ve ipler bileklerime batana kadar kafamı penisi üzerinde ileri geri hareket ettirdi.

"Onun pozisyonunu değiştirmeliyiz," dedi babam. "Senin altına koymayı düşünüyordum."

Evelyn'i Hector'un altına mı alalım?

Konuşmanın sadece bazı parçalarını duyabilmişim, ama eğer düşündüğüm anlamı taşıyorsa, Evelyn Hector ile daha da yakın çalışacaktı ve o, şirketlerindeki en güzel ve en zeki kadındı.

Kıskançlık içimde kıvranıyordu ve kendimi, onun zorlamasına gerek kalmadan kafamı onun penisi üzerinde ileri geri sallarken buldum. Gözlerim yanarken ona baktım, onda unutulmaz bir izlenim bırakmak için çaresizce.

Yine de bunun hoşuna gittiğinden emin değildim. Hiçbir şey belli etmiyordu. "Siktir," diye mırıldandı, babamın duyamayacağı kadar sessizce. "Aferin kızım." "Ne düşünüyorsun?" dedi babam telefonda.

Hector'un önünde dizlerimin üzerine çöktüm, penisi boğazımın derinliklerine gömülmüştü ve dilim ulaşamadığım kısımları yalıyordu. Hector başını geriye eğdi, gözlerini devirdi ve büyük, pürüzlü eliyle göğüslerimden birini kavradı.

"Harika," diye mırıldandı, spermleri boğazıma fişkırıırken. "Bu harika."

"Güzel. Yarın daha fazla konuşabiliriz." Babam durakladı. "Meşgul görünüyorsun."

Hector boğazını temizledi ve telefonu benden aldı. "Yarın konuşuruz."

Hector, Arama Sonlandır düğmesine bastıktan sonra içimden çıktı. Omuzlarımla önce halının üzerine düştüm ve onun menisini ve tükürüğümü yutabildiğim kadar yuttum. Göğsüm hızla inip kalkıyordu, zihnim uyuşmuştu.

Hector'un bana bağırıp, bu cezadan ders almam gerektiğini söyleyerek gideceğini düşünürken, beni kucaklayıp nazikçe yatağa yatırdı. Arkama oturup ipi çözdü ve yanıma yere attı. Elimi tuttu ve aniden dudaklarını ipin bıraktığı izlerin üzerine koydu.

Bu da neydi böyle?

"Hayatında bir kez olsun beni dinle ve burada kal." Hector kot pantolonunu giydi. "Sana su getireceğim."

O odadan çıkarken, ben kapıya gözlerimi dikip baktım, ona karşı küstah bir sürtük gibi davrandığım halde bana bu kadar nazik davranmasına şaşırmıştım. Ama bu duygu çabucak kayboldu ve bu gece artık zorluk çıkarmaya gücüm kalmadığını düşündüm.

Yine de... Evelyn'in Hector'a yakınlaştığı düşüncesi içimde kıskançlık uyandırıyordu. Çünkü Hector bunu bilmiyor olabilir, ama o benimdi. Tamamen benimdi. Ve kimse buna engel olamazdı.

BÖLÜM ALTINCI

HECTOR

Pittsburgh'u gören masamda otururken, pencereden dışarı baktım ve uzun bir nefes verdim. Bütün gün Jacob'a, Heather'ın babasına gözlerinin içine bakamamıştım ve yakında başlamazsam, fark etmeye başlayacaktı.

Yaptığım şey yanlıştı. Çok, çok yanlıştı.

Bana emanet ettiği kızı artık benimdi. Onun bekaretini elinden almıştım.

Merhametsizce.

Sonuçları umursamıyordum. Tek umursadığım şey onunla birlikte olmak, onu cezalandırmak, onca yıl beni alay edip, aşağılayıp, o masum olmayan bakışlarıyla işkence ettikten sonra onu benim yapmakti.

Biri kapımı çaldı ve başımı kaldırıp baktığımda Jacob'ı Evelyn'le birlikte, elinde bir dosya ile gördüm.

Evelyn dosyayı bana doğru salladı. "Bunları finans departmanından aldık, dördüncü çeyrek belgeleri."

Jacob içini çekti. "Bunları konuşmalıyız."

Siktir. "Bu sefer ne var?"

İkisi de masamın önüne oturduktan sonra, Evelyn'in göğsüne bastırıldığı dosyaya bakmaya devam ettim. Dün gece bir değil, iki kez yaptığım şeye inanamıyordum. Heather, şımarık davranarak ne yaptığını çok iyi biliyordu.

Onun gerçekten bakire olduğuna inanmak benim için zordu. "İyi misin?" diye sordu Jacob.

"İyiyim," dedim çabucak, bakışlarımı başka yöne çevirerek. "Sadece stresliyim."

Çünkü kızını becerdim ve şimdi ona doyamıyorum.

"Ne oldu?" diye sordu.

O kadar uzun süredir arkadaşlık ki, iş dışında bir şeyden stresli olduğumda, bir sorun olduğunu hemen anlardı. Ona her şeyi anlatırdım. Ama bu... bu konuya girilemezdi. Kızıma yaptıklarımı öğrendiğinde ne olacaktı?

Pantolonum kasıklarımın etrafında sıkıştı ve masamın arkasında oturduğum için inanmadığım tanrıya şükrettim.

Heather istememiş değildi. Uzun süre çevrimiçi olarak konuşmuştuk. Kulübüme doğruca girmişti. Ve benim gerçekte kim olduğumu öğrendiğinde gitmemişti.

Ama ben de gitmedim.

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?" diye sordu.

Yine uzun bir nefes verdim ve yüzümü ellerimle ovuşturdum. "Hayır, iyiyim."

"Bana her şeyi anlatabileceğini biliyorsun."

Gülmeme engel oldum çünkü hayır, söyleyemezdim.

Klasöre başımı salladım. "Bu rapor ne hakkında?"

Evelyn bana klasörü uzattı.

"Sadece geçen yılın rakamları. Şirket, geçen çeyrekten bu yana yaklaşık yüzde yirmi dört büyüdü, bunun başlıca nedeni Evelyn'in çabaları. Kötü bir şey yok." Kıkırdadı. "Sadece bazen seni kızdırmayı seviyorum."

Gözlerimi devirdim çünkü beş yıl önce şirketi kurduğumuzdan beri bunu yapıyordu ve ben bunu bilmeliydim. Ama düzgün düşünemiyordum. Bütün gün onu düşünmüştüm. Ondan başka kimseyi ve hiçbir şeyi düşünmemiştim.

Dün gece bana bakışları. Bana ne kadar kontrol verdiğini... ya da daha çok, benim ondan ne kadar kontrol aldığımı. Ve ben boşalmak üzereyken yüzünde ne kadar sahiplenici bir ifade belirlediğini.

"Aferin, Evelyn," dedim.

Açıkçası onu pek sevmiyordum ve benim altında çalışmasını istemiyordum. Kahretsin, başka birine bakıcılık yapmaya ihtiyacım yoktu. O, işletme okuyan, zeki ve neredeyse bir yıldır bizimle çalışan bir stajyerden başka bir şey olmayan, çalışanlarımızdan birinin kızıydı. Ayrıca, Jacob'ın ona ilgi duyduğunu düşünüyordum.

Telefonum masada titredi ve bildirimi görmek için onu bana doğru biraz eğdim.

Ama yüz tanıma özelliği hemen telefonu kilidini açtı ve ekranda Heather'dan bir mesaj belirdi. Ve bu, en iyi arkadaşımın kızından gelen normal bir

mesaj değildi, üzerinde "**Senin iznin olmadan ne yaptığımı tahmin edemezsin**" yazan lanet bir çıplak fotoğraftı.

Pantolonum daha da sıkılaştınca, hemen telefonu kapattım ve cebime attım. Jacob'a baktım, o da masum kızının çıplak fotoğrafının, telefonu tekrar açarsam ekranımda görüneceğini fark etmemişti.

Beni çok büyük bir belaya sokacaktı. Ama bunu yapmasına izin veremezdim.

Hayatta olmaz.

Dün gece onu yerine koyduğumda, o şımarık kıçlı kız dersini almamıştı. Ama bir gün... dersini alacaktı. Ne pahasına olursa olsun umurumda değildi. Onu ne kadar süre bağlamam gerektiği umurumda değildi. Onu kaç kez tekrar tekrar orgazm olmaya zorlayacağım umurumda değildi. Bu gecenin sonunda ağlıyor olabilir, ama dersini alacaktı.

Bunu yanına bırakmayacaktım.

Hayatımın ilk on sekiz yılında, kontrol başka birindeydi. Başka biri beni dövdü, yaraladı, yağmurda dövüşmek için yetiştirilmiş köpeklerin olduğu bir yere zincirleyip kilitledi. Ve şimdi kontrol bendeydi... Her şeyi istiyordum.

Özellikle de onunla.

"Bu arada" —Evelyn boğazını temizledi—"Senin altında çalışmaktan mutluyum."

"Evet, ben de," diye yalan söyledim. "Her sabah saat altıda ofiste olmaya dikkat et."

"Evet, *efendim*."

"Bana Hector de," diye açıkladım, telefonuma bakarak. Çünkü Efendim ve Efendi, başka biri için ayrılmıştı.

Bu kelimelerin anlamını bu gece öğrenecek olan biri için.

BÖLÜM YEDİ

HEATHER

"TAMAMEN SİKİŞTİLER." Sierra bana kıkırdadı, bakışları Carnegie Coffee Company'nin tezgahındaki Athena'da takılı kalmıştı.

Athena dün gecedен beri bize mesaj atmamıştı ve bu, onun ve Charlie'nin birlikte oldukları yönündeki şakanın doğru olduğunu doğrulamıştı.

Athena, tezgahtan Ashley'nin Yumurtalı Sandviçini aldı ve bize doğru yürüdü, cildi parlıyordu ve yüzünde kocaman bir gülümseme vardı. Sierra'nın kötü niyetli ifadesini fark edince adımlarını yavaşlattı ve sonunda durdu. "Ne?"

"O iyi mi?" Sierra kaşlarını oynatarak sordu.

"Kim iyi?"

"Charlie."

Aşırı abartılı bir göz devirme hareketinden sonra, Athena yanıma oturdu ve sandviçini aldı. "Eğer bir gün birlikte olursak - ki *olmayacağız* çünkü biz sadece arkadaşız - bunu ilk bilenler siz olacaksınız, tamam mı?"

"Nedense" —Sierra çenesini parmağıyla dokundu—"bunun bir yalan olduğunu hissediyorum."

"Hadi ama," Athena mırıldandı. "Bunu kendime saklayabileceğimi mi sanıyorsun? Heather bile saklayamadı."

Sierra gözlerini bana dikti, gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Ne yaptın?"

Telefonumu elimde, Hector'un bana cevap yazmasını sabırsızlıkla beklerken, dudaklarımı sıkıştırdım, yanaklarım yanıyordu. "Şey, dün gece babamın en iyi arkadaşıyla birlikte olmuş olabilirim, olmayabilirim de ve..."

Sierra ellerini masaya vurdu ve ayağa kalktı. "Ve bana söylemedin mi?!"

"Dün gece Profesör Big Dick'le birlikteydin."

Athena, bu dramadan zevk alıyormuş gibi sırıttı. "Heather babasının en iyi arkadaşıyla birlikte oluyor. Sierra seks eğitimi profesörüyle yatıyor."

Ve herkesin fahişe konuşmalarının konusu hep *ben* oluyorum."

"Çünkü senin ve Charlie'nin seviştiği çok açık," dedi arkamızdan biri.

Sun-Hee, kısaca Sun, masamıza yaklaştı ve sırt çantasını Sierra'nın yanına attı. O, arkadaş grubumuzun dördüncü üyesiydi ve lisans öğreniminden beri bizimle birlikte Pittsburgh'da yaşıyordu. O zamanlar, dört kızlı bir yurt odasını paylaşıyorduk.

Sun tezgahtan kahve alırken, ben koltuğuma çöktüm ve Hector'a gönderdiğim mesajları açtım. Bugün erken saatlerde, o isteyken ve ben daireme dinlenirken ona birkaç ateşli mesaj göndermiştim.

Profesör Eric'in işin teknik yönüyle ilgili sınavına hazırlanmak için aralıksız çalışıyordum ve bu yüzden kendime ayıracak bir öğleden sonra bulabilmek için haftalar geçmişti. Açıkçası, o dersi hala tam olarak kavrayamamıştım ve Hector iş yerindeyken babamla vakit geçirmek, zamanı geçirmek için mükemmel bir yol gibi görünüyordu.

Ben: Oops... Bunlar başka birine gitmeliydi. xx

Mesajlarımı okuyup benim şımarıklığıma çok sinirleneceğini düşününce dudaklarım gülümsemeye kıvrıldı. Dün gece beni yerime oturtmayı, şımarıklığımı sikerek ortadan kaldırmayı sevdiğini açıkça belirtmişti.

Hector: Neredesin?

Ben: Neden gelip beni bulmuyorsun? <3

Hector: Seninle oyun oynamıyorum, Heather. Neredesin lan?

Masada bacaklarımı birbirine sürttüm, vücudumdan bir sıcaklık dalgası geçti.

Ben: Beni bulduğunda ne yapacaksın? Hector: Hoşuna gidecek hiçbir şey.

Ben: Hmm... Bundan şüpheliyim. Dün gece oldukça keyif aldım. xx Hector: Dün gece sana karşı nazıktım.

Ben: Tabii, tabii.

Hector: Gerçek bir cezayı kaldıramazsın, Heather. Durmam için yalvarırsın. Ağlarsın. Hıçkırarak ağlarsın. Ama ben durmam, çünkü başka türlü öğrenemezsin.

Hector bunun bir ceza olduğunu düşünmüş olabilir, ama gömleğimin altında meme uçlarım sertleşti ve amımın

sıkışıp durmasına engel olamadım. Tanga iç çamaşırım çoktan sırlıklam olmuştu ve onu bugün henüz görmemiştim bile.

Hector: Seni bulmamı sağlarsan, durum daha da kötüleşecek. Ben: Titriyorum.

Telefonum hemen elimde titremeye başladı, ekranda onun adı yazıyordu. Yoksay düğmesine bastım. Sonra, ekranda üç yazma balonu belirdi.

Bu gece ekstra ateşli bir sürtük olmak için, onun mesajını kapattım ve kardeşim Aaron'dan gelen bir mesaj gördüm. Bu dönem aynı işletme dersini alıyorduk, ancak o lisans öğrencisi ve babamın gözdesi, ben ise yüksek lisans öğrencisiydim ve okuduğum bölümü nefret ediyordum.

Aaron: Notlar açıklandı.

Midemde gerginlik oluştu ve e-postama baktım.

Bu dersi ikinci kez alıyordum ve çok, çok çalışmışım.

Profesörümünden tek bir e-posta vardı.

Heather

Bu dönemki çabalarından hayal kırıklığına uğradım. Son sınavındaki başarısız notun hakkında konuşmak için bir sonraki derste beni gör. Eğer derslerini gerçekten çalışıyorsan, bundan daha iyi sonuçlar alman gerekir. Babana tekrar başarısız olduğunu söylemek istemiyorum.

Prof. Eric

Dudaklarım titriyordu, yüksek sesle ağlamamak için yanağımı ısırdım. Bu sınava haftalarca çalışmışım ve Hector'a, geceleri ders çalışmakla meşgul olduğum için dün geceye kadar onunla buluşamayacağımı söylemişim.

Derecemle alakası bile olmayan konular.

Ve bu dönem geçemezsem, Profesör Eric'in dersini *tekrar* almak zorunda kalacak ve sadece ondan değil, babamdan da bu zorlu sözleri dinlemek zorunda kalacaktım. Geçemezsem parasını ödemeyeceğini. Onun için kolay olduğu için benim için de kolay olması gerektiğini.

Hector'dan bir mesaj daha geldi, ama telefonu kapattım ve bilgisayarına bakmaya devam ettim.

Ne yapacaktım?

Gözlerim doldu ve ben... Bir damla gözyaşı düştü.

Çünkü babam haklıydı. Ben tam bir felakettim.

BÖLÜM SEKİZ

HECTOR

DİŞLERİMİ SIKARAK, Radiant'taki ofisimden fırladım. Bu gece Heather'ı bulmak için Pittsburgh'un her yerini aramıştım. Onun dairesine gitmiş, güvenlik görevlisini geçip kapısını defalarca çalmıştım. Ama cevap yoktu.

Hiç.

Beni alay ediyordu ve bunun farkındaydı.

"Nerede bu kadın?" diye homurdandım ve Michelle'in ofisine doğru yöneldim.

O da benim aramalarım ve mesajlarım cevap vermemişti.

"Heather'ı gördün mü?" diye sordum Michelle'e, kapıyı çalmadan odasına girerek.

"Kimi?" diye sordu, masasındaki Plaything Co. seks oyuncakları yığınının başını kaldırarak.

"Dün birlikte olduğum kız. Geri döndü mü?"

Yüzünde küçük bir sırıtış belirdi. "Neden? Ondan hoşlandın mı?"

"Çok sinir bozucusun," diye bağırdım ve ofisinden çıkıp koridordan geçerek vestiyere doğru koştum. Steven'in onun saçmalıklarına nasıl katlandığını hiç anlamıyordum, çünkü ben ondan olabildiğince uzak durmaya çalışıyordum.

Ama birlikte bir iş yürütmek bunu zorlaştırıyordu.

Ceketimi giydikten sonra, doğruca ön kapıya yöneldim. Heather, kim bilir kimle kim bilir ne yaparken, ben burada bekleyip duracak değildim. Dün, tek istediğinin benimle bekaretini kaybetmek olduğunu söylemişti.

Ama onu bu kadar kolay bırakmayacaktım. Başka bir erkeğin onu sikmesine izin vermeyecektim.

Siktir et. O benimdi.

Sonbaharın soğuşuna hazırlıklı olarak, omzumla kapıya doğru ittim ve Radiant'a giren Heather'a çarptım. Kollarını göğsünde kavuşturmuş ve başını eğmiş bir şekilde, özür dileyerek mırıldandı ve kapıdan geçmeye devam etti.

O bir yere varamadan, çenesini tutup bana bakmasını sağladım. "Neredeydin..."

Gözyaşları.

Parlak gözlerle bana baktı, çenesi kırışmıştı, sanki az önce ağlamış ya da kendini tutmaya çalışmış gibi. Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve çenesini tutan elimi gevşettim, ışıktaki daha iyi görebilmek için yüzünü nazikçe eğdim.

"Ne oldu?" diye sordum.

"Hiçbir şey."

"Bana yalan söyleme, Heather."

Bana dişlerini sıkarak baktı ve elimi itti. "Hiçbir şey olmadı dedim."

"Bunu sana kim yaptı?" diye bağırdım, öfke içimi kapladı.

"Kimse bir şey yapmadı, Hector!" diye bağırdı. "Seni sikmeye geldim, sonra gideceğim."

Burun delikleri genişlemişti — çünkü kimse sadece sevişmek istemiyordu ve çoğu kişi Steven, Michelle ve benim ebeveynlerimizden miras kalan parayı istiyordu — elimi bileğine doladım ve onu soğuktan kurtarmak için Radiant'ın içine çektim.

"Çekil üstümden," diye homurdandı ve beni tekrar itti.

Başka bir zaman olsaydı, onu duvara yapıştırıp küstah ağzını özür dilemeye zorlardım, ama o anda kafam çalışmıyordu. Ağlıyordu ve nedenini söylemiyordu. Böyle bir şeyin olduğunu bile reddediyordu.

"Gözlerinde lanet olası gözyaşları var," dedim. "Ne oldu?"

Dün gece o gözyaşlarını sevmiş olsam da, şimdi o düşünce beni öfkeliyordu.

"Belki de biri dün gece senin yaptığın kadar sert bir şekilde yüzüme tükürdü," diye hırladı. "Bırak şunu. Neden bu kadar önemsiyorsun ki?"

Neden umurumda olsun ki?

"Bu konuyu bırakmayacağım, Heather," dedim, onun sorusunu görmezden gelerek. "Ve bana neler olduğunu anlatmadıkça seninle bir daha yatmayacağım."

Gözleri yaşlarla dolu bir şekilde bana baktı, bakışları her saniye daha da öfkeli hale geliyordu. Ve sonra, birdenbire alt dudağı titremeye başladı ve gözyaşlarına boğuldu. Yumruğunu göğsüme vurdu. "Neden?"

"Çünkü berbat durumdasın."

Gözleri büyüdü, gözyaşları dökülmeye başladı, sonra arkasını dönüp çıkışa doğru yürüdü. "Tek istediğim rahatlamaktı, ama sen pisliğin tekisin," diye dişlerini sıkarak söyledi. "Başka bir yerde, başka biriyle berbat olacağım."

O kapıdan çıkmadan önce, tekrar bileğini tuttum. Ama onu kulübe çekmeme izin vermek yerine, kapıdan çıkıp dondurucu sonbahar rüzgârının ortasında kaldırıma doğru yürümeye devam etti.

"Bırak beni," dedi, ama beni itmek için hiçbir hareket yapmadı. "Eve gidiyorum."

"Hayır."

"Ne demek hayır?" diye sordu. "Benim adıma karar veremezsin."

"Eve düzgün bir şekilde süremeyeceğini bildiğim zaman karar veririm."

Eğer böyle gidip bir trafik kazası geçirirse, Jacob beni asla affetmezdi.

En azından, kendime böyle söylüyordum... Bütün bunların nedeni, Heather'ın babasıyla olan ilişkimdi, dün gece bana yaptığı şey değildi. Jacob'ın ailesiyle iş yemeklerini, sadece onu görebilmek için iple çektiğim için değildi. Jacob'ın ailesinin Noel partilerine sadece onun için katıldığım için değildi.

"Akşam yemeğini yedin mi?" diye sordum, kenarda park etmiş arabama doğru ilerlerken.

"Hayır."

Ona bir göz attım. "Heather, saat neredeyse on oldu." "Evet, şey... Vaktim olmadı."

"Ne yapıyordun?"

"Ağlıyorum. Şimdi, beni bırakır mısın da eve gidebileyim?"

Topuklarını yere sapladı, ben de bileğini bıraktım ve ona dönerek baktım.

"Benimle geliyorsun, sana akşam yemeği hazırlayayım. Ve bunun hakkında sızlanmayacaksın."

Aniden yaramazlığı kesildi ve kaşlarını çatdı. "Bana akşam yemeği mi yapacaksın?" diye tekrarladı, neredeyse şaşırmış gibi.

"Evet." Elimi uzattım, tutması için. "Şimdi, benimle gel."

Bekledim, bekledim, bekledim. Sonunda elini elime koydu.

"Tamam, ama sadece aç olduğum için. Sonra eve gidiyorum."

"Tabii."

Ama bana onu ağlatan kişinin kim olduğunu söylemeden gitmeyecekti. ağlattığını söylemeden gitmeyecekti.

Bundan emin olacaktım.

BÖLÜM DOKUZ

HEATHER

OTUZ DAKİKA SONRA, Hector'un yemek masasında oturmuş, önümde sıcak bir tabak makarna vardı. Sandalyenin altında bacaklarımı ileri geri salladım ve şimdiye kadar yediğim en lezzetli yemeklerden birini bir kez daha ısırdım.

"Yemek yapabildiğini bilmiyordum," diye mırıldandım. "Beğendin mi?"

Dudaklarım hafifçe kıvrıldı ve omuzlarımı kayıtsızca silktim. "*Fena* değil," dedim, çünkü o adamın egosu çok büyüktü ve ben onu gerçekliğe geri döndürmeye çalışıyordum.

Gözlerini devirdikten sonra, çatalını tabağına koydu ve ağzını peçeteyle sildi. "Neden ağladığını bana söyleyecek misin?"

"Kötü bir gün geçirdim." "Ne oldu?"

Derin bir nefes aldım. Bu konuyu bırakmayacaktı, değil mi?

"Aptalca bulacaksın," diye mırıldandım, tabağımdaki spagettiye karıştırıp çatalla bir kaşık aldım. "Yani, hayır, bunun hakkında konuşmak istemiyorum ve sana anlatmak da istemiyorum. Sen de beni yargılayacaksın."

"Arkadaşların seni yargıladı mı?" "Hayır, ama..."

"O zaman kim yargıladı?"

Çatalımı tabağa geri koyduktan sonra kollarımı kavuşturdum. "Babam yargılayacak."

Kaşlarını kaldırdı. "Jacob ne için? O sürekli seninle övünüyor."

Çenemin titremesini engellemek için dudaklarımı sıktım. "Sana söylersem, bu konuyu kapatır mısınız?"

"Evet."

Ama içimden bir ses, onun bu konuyu gerçekten bırakmayacağını söylüyordu.

"İnternette konuşurken ilk kez buluşmayı planladığımızı hatırlıyor musun, ama geçen hafta sınava çalışmam gerektiği için gelemeyeceğimi söylemiştim? Eh, sınavdan kaldım. Gördün mü? Aptalca. Şimdi izin verirsen, huzur içinde yemeğime devam etmek istiyorum."

Çatalımı tekrar elime aldığımda, o adamın bakışları beni yakıyordu. Ona baktım. "Ne?"

"Neden kaldın?"

"Çünkü aptalım," dedim. "Şimdi..."

"Aptal değilsin," dedi. "Yaramaz mısın? Evet. Ama aptal değilsin."

Gözlerim olması gerekenden biraz daha uzun süre onun üzerinde kaldı, göğsümde sıcak bir his yayıldı. Onun yanında neden böyle hissettiğimi, neden gelmeyi kabul ettiğimi ya da ona bunları anlatmayı kabul ettiğimi bilmiyordum.

Ama daha önce kimse bana böyle bir şey söylememişti.

Kendimi her küçümsediğimde — arkadaşlarımın önünde hariç — kimse aksini söylemezdi. Aaron'a kıyasla, hiçbir şeyi doğru yapamayan tam bir aptal gibi hissediyordum. O, kendi şirketini kuruyordu ve lisans öğrenimi sırasında bunun için bir milyon dolardan fazla fon sağlamıştı.

Lisans öğrencisiyken!

Yirmili yaşlarımın ortasına gelmiştim ve bir dersi bile geçemiyordum.

"Evet, öyleyim," diye fısıldadım.

Hector masanın üzerine eğildi, çenemi eline aldı ve başımı ona bakacak şekilde eğdi. "Hayır, değilsin Heather. Peki, neden başarısız oldun? Konuyu anlamadın mı, yoksa mesajlarımla seni geç saatlere kadar uyanık mı tuttum?"

Dudaklarım yine titredi, gözyaşlarım yanaklarımdan akmak üzereydi. Onun önünde tekrar ağlamak istemedim çünkü bu beni daha da aptal hissettirirdi, ama neredeyse kendimi tutamıyordum. Genelde çok sert davranırdı, ama şu anda dokunuşu... çok nazikti.

"Anlamıyorum," diye fısıldadım, yanağımdan bir gözyaşı süzülüyordu. "Denedim."

"Ne oldu?" diye sordu.

"MBA programı herkesi yazılım geliştirme dersi almaya zorluyor," dedim.

Bu, benim alanımla veya gerçekten yapmak istediğim şeyle hiçbir ilgisi yoktu, bu yüzden kod yazmayı öğrenmek zorunda olmamın çok aptalca olduğunu düşündüm. Ama artık bundan vazgeçemezdim. Dört yıllık lisans eğitimini ve şimdi de neredeyse iki yıllık yüksek lisans eğitimini tamamlamıştım.

"Kodlama, ha?" diye mırıldandı. "Evet, ama çok zor."

"Sana yardım etmemi ister misin?"

Ona baktım. "Kod yazmayı biliyor musun?"

"Yol boyunca öğrendim. Kardeşim bir yazılım şirketi kurdu, bu yüzden biraz bilgim var."

Ama sırtışından, kendini küçümsediğini anladım.

"Birazcık daha fazlasını biliyorsun, değil mi?" diye sordum, gözlerimi kısarak.

Sırtışı daha da genişledi. "Öğrenmeyi senin için eğlenceli hale getireceğim." "Peki bunu nasıl yapacaksın?" diye sordum, kaşlarımı kaldırarak.

"Benim yöntemlerim var."

BÖLÜM ON

HEATHER

APTAL PROFESÖR ERIC.

Yumruklarımı sıkarak kapısının önünde durdum ve kapıyı yumrukladım, dün gece Hector'un önünde beni utandırdığı için çok kızgındım. Genelde duygularımın beni ele geçirmesine izin vermemeye çalışırdım, ama bu sefer elimde değildi.

"Kim o?" Eric kapının diğer tarafından seslendi.

Kapıya orta parmağımı gösterme isteğine direndim. "Heather arıyor."

Hector bana bu aptal bilgisayar bilimi yazılım geliştirme dersi ya da her ne haltsa onun için çalışmama yardım edeceğini söylemişti, ama yine de sınavda neyi yanlış yaptığımı bilmek istiyordum. Eric, gerçek hayattaki kodlamanın nasıl olduğunu simüle etmek için interneti kullanmamıza bile izin vermişti.

Ve içimden bir ses, başarısızlığımın yeteneklerimden kaynaklanmadığını düşünmeye başlamıştı.

Ama Eric'in bana karşı bir garezi olduğu için.

Birkaç dakika sonra Eric kapıyı açtı ve bana baktı, kahverengi kaşları çatılmış, dudakları öfkeli bir ifadeyle büzülmüştü. "Burada ne yapıyorsun? Çalışma saatlerim yirmi dakika önce bitti."

"Neden beni sınıfta bıraktın?" diye sordum ve ofisine girdim.

Ofis saatlerinin *iki saat* önce bitmiş olması umurumda değildi. Ofis saatlerinde dersim olduğu için şimdi burada olacağımı söylemiştim ama o benim için programında zaman ayırmamıştı. Çünkü benden nefret ediyordu.

"Çünkü çalışmadın."

"Bu sınav için geçen hafta boyunca durmadan çalıştım," dedim, yumruklarımı sıkarak.

Nasıl olur da çalışmadığımı, bu sınav için çok uğraşmadığımı söyleyebilir! Beni hiç tanıımıyordu, bu konuyu ne kadar anlamaya çalıştığımı da bilmiyordu.

Bu konuyu anlamaya çalıştığımı bilmiyordu. Bunun neden önemli olduğunu bile bilmiyordum.

"Geçmek için yapabileceğin bir şey var," diye önerdi.

Omzumun üzerinden ona öfkeyle baktım, dudaklarım tiksinti ile kıvrıldı. Eğer düşündüğüm şeyi söyleyecekse, onu öğrenci dekanına şikayet edip buradan A notuyla çıkacaktım.

"İğrençsin," diye hırıldadım.

"Öyle değil," dedi, gözlerini kısarak. "Benim işimi kaybetmeme degecek kadar çekici değilsin."

Bu, herhangi bir öğretmen veya profesörün yapacağı iğrenç bir şey olduğu için beni rahatsız etmemeliydi, ama göğsümün sıkışmasını ve dudaklarımın aşağı doğru kıvrılmasını engelleyemedim. Çünkü bana çekici olmadığımı açıkça söylemişti.

Güzel bir kızdım, ama Hector ve babamın şirketinden Evelyn kadar güzel değildim.

Ama hadi ama, öğrencisine böyle bir şey söylemek ne kadar profesyonelce değildi ki? "Bana babanın şirketinde bir görüşme ayarla," dedi.

"Hayır."

"O zaman yine başarısız olacaksın."

"Ne?!" diye bağırdım. "Neden?!"

"Soru sorma," dedi Eric. "Bir röportaj ve bir iş istiyorum."

Az önce yüzüme söylediği saçmalıklardan hala kurtulamamışken, dudaklarımı sıkıştırıp ofisinden çıktım. Eğer derslerde kopya çekeceğimi düşünüyorsa, başka bir şey daha bekliyordu onu. Beni yine başarısız sayarsa, rüşvet verdiği için dekana şikayet edecektim.

Çünkü siktir et onu.

Birkaç kez araba tarafından ezilmeyi hak ediyordu.

Kafamın içinde küfürler mırıldanarak binadan çıktım ve birkaç blok ötede park etmiş arabama doğru yürüdüm. Rüzgar yüzümü yakıyordu, karanlıkta yürümemi daha da zorlaştırıyordu. Arabama ulaştığımda, kapıyı çarptım ve ısıtıcıyı sonuna kadar açtım.

Siktir git Eric.

Stresli ve sinirli bir halde — Profesör Prick yüzünden — öfkeyle Radiant'a doğru sürdüm. Hector'a saat sekizde orada olacağımı söylemiştim ve arabamın saati 8:14'ü gösteriyordu. Ama o anlayacaktır, değil mi?

Ya da belki bunun için beni cezalandıracaktı.

Uyluklarımın arasında sıcaklık yayıldı ve bunu Eric'i unutmak için kullandım.

Tek istediğim Hector'un beni kullanması, notumu, bu işletme bölümünü bitirmek istemediğimi ve babamın sürekli olarak *küçük* kardeşimin bıraktığı mirasa layık olmam için bana uyguladığı baskıyı unutmama yardım etmesiydi.

Boş bir park yeri bulduğumda, yolun kenarına park ettim ve soğuk rüzgârın içinde Radiant'a doğru koştum. Özellikle Hector için, şımarık olmayı sevmemin nedenlerinden biri, onun benim hakkımda ne düşündüğünü çok fazla umursamamamdı.

Notlarımı ya da hayatımın ne kadar karışık hale geldiğini umursamam gerekmiyordu. Radiant'ın güvenlik görevlilerini geçerek, ilk siyah kapıları itip geçtim. İstediğim şeyi yapabilir ve bundan zevk alabilirdim.

İkinci kapıyı ittiğimde, birine çarptım. "Oh, pardon," dedi bir kadın, boynunda bir tasma ile çıkışa doğru yürürken

Gözlerim fal taşı
gibi açıldı. Evelyn.

Hector'un altında çalışması gereken kadın. Görünüş ve iş konusunda asla kendimle kıyaslayamayacağım kadın. Hector'un bu gece olması gereken Radiant'ta bulunan kadın.

Evelyn gözlerini bana dikti, yanakları kızardı.

Burada ne arıyor?!

Ağzını açtı, sonra kapattı. Bir kez. Sonra iki kez. Sonra binadan aceleyle çıktı. Onu izledim, gözlerim yaşlarla doldu çünkü o anda mantıklı ve mantıklı düşünemiyordum. Profesör Prick, o aptal, alaycı yorumuyla zaten kafamı çok karıştırmıştı. Şimdi de en güzel kızlardan biri Radiant'tan çıkıyordu.

Hector'un sahibi olduğu BDSM seks kulübü.

Bu yüzden, aklıma gelen tek mantıklı şeyi yaptım ve ben de dışarı çıktım.

BÖLÜM ONBİR

HECTOR

DİŞLERİMİ SIKARAK, ofis penceresinden Pittsburgh'a doğru baktım.

Heather nerede?

Dün gece saat sekizde Radiant'ta olacağını söylemişti. Ama sekiz geçti, dokuz geçti, sonra birdenbire gece yarısı oldu ve o hala ortalarda yoktu. Telefonlarıma ve mesajlarıma cevap vermedi.

Otobüsler aşağıdaki caddenin köşesinde durup yolcuları aldı. Ayağa kalktım ve pencereye yaklaştım, ellerimi yumruk yapıp ceplerime soktum.

Bu sabah, ona bir şey olmuş olabileceğinden endişelenmişim, ama sonra öğle yemeğinde Jacob'ın onunla telefonda konuştuğunu duydum. Bir saatten az bir süre önce! Mesajlarımı görmüş olmalıydı ve kasten görmezden geliyordu.

Boğazımdan düşük bir homurtu
çıktı. Her zamanki gibi şımarık
davranıyordu.

"Bay Patton?" Evelyn masamdan boğazını temizledi, koltuklardan birine oturdu ve dosyalardan birinin üzerinden bana baktı. Endişeyle ayağını yukarı aşağı sallıyordu. "Ne düşünüyorsunuz?"

Elimi yüzüme götürdüm ve masama geri döndüm, onun bu sabah finans ekibinden aldığımız finansal bilgileri benimle gözden geçirmek için burada olduğunu tamamen unutmuştum.

Odanın içinde düşük bir uğultu duyuldu ve ben havalandırma deliğine doğru baktım. "Duydun mu?"

Boğazını temizleyip bacak bacak üstüne attıktan sonra dosyayı masama koydu. "Hayır."

Onu elinden aldığımda, koltuğuma yaslandım ve dosyayı karıştırmaya başladım. Telefonum masamın üzerinde, ekranı yukarı bakacak şekilde duruyordu. Günün sonu yaklaşıyordu ve Heather'dan hala hiçbir mesaj almamıştım.

"Ne düşünüyorsun?" Evelyn devam etti. "Bizim için bir plan hazırladım..."

Biri kapıyı çaldı ve Jacob odaya girdi, gözleri Evelyn'in üzerindeydi. Evelyn'in yanakları kızardı ve bacaklarını daha da sıkı bir şekilde birbirine bastırdı. Onlara kaşlarımı kaldırarak baktım, sonra gözlerimi Heather'a çevirdim.

Kısa beyaz tenis eteği giymiş ve yüksek at kuyruğu saçlı Heather, Jacob'ın ardından ofisime girdi. Pencerenin önüne döndüm ve içimden küfrettim.

O burada ne arıyor? Beni kızdırıyor. Alay ediyor. Harekete geçmeyeceğimi düşünüyor.

"Evelyn," dedi Jacob. "Sıkı çalışıyor musun?"

Ama Jacob ve Evelyn arasında neler olup bittiği umurumda bile değildi.

"İyi günler, Heather," diye mırıldandım, onu yakından izleyerek.

"Bay Patton," dedi Heather, bana bir kez bile bakmadan alaycı bir şekilde.

Hayır efendim. Hayır Hector.

Sadece Bay Patton. Bir velet. Lanet
olası bir velet.

Dişlerimin önünü dilimle yaladım. "Burada ne yapıyorsun?"

Onu cezalandıracağım. O güzel gözyaşlarını akıtana kadar.

Bugün ilk kez bana bakarak, "Babama yardım ediyorum," dedi.

Jacob sağ cebine, sonra sol cebine elini koydu. "Toplantımızdan önce bir saniye izin verin. Kitabımı ofisimde unuttum."

Her zamanki gibi, Evelyn kapıdan çıktığında onun peşinden gitmedi. Orada hareketsiz kaldı, odada klimanın uğultusu daha da yüksek sesle yankılanıyordu. Heather yan masada bazı kağıtları karıştırırken ben masamın etrafında dolaşım.

Evelyn'in ne düşündüğünü umursamadan, Heather'ın at kuyruğunu tutup geri çektim, böylece o kocaman "beni becer" gözleriyle bana bakmak zorunda kaldı. "Baban buradayken seni cezalandırmayacağımı sanıyorsan, yanıyorsun," diye fısıldadım ona.

"Evelyn..."

"Anladın mı?" diye sessizce sordum.

Dudaklarını sıkıştırdı ve bana baktı, kıcı pantolonumun ön tarafına bastırılmıştı. Uslu bir kız gibi başını sallamak yerine, sırtını kavisledi ve kıcını benim şişkinliğime doğru hareket ettirdi, sikim zonkluyordu.

"Hector, sen..."

Onun at kuyruğunu daha sertçe çektim. "Bana 'efendim' diye hitap edeceksin." Heather nefesini tuttu, gergin gözleri benden kapıya kaydı.

"Efendim."

Siktir...

Evelyn odadayken çok gergindi ve iyi bir kız olduğunu duymak, onu burada dizginleyebilmek, sikimi zonklattı. Kıcına daha sert bastırdım, bir kez olsun yaramazlık yapmamasının beni ne kadar *mutlu* ettiğini hissetmesini istedim, saygısız tavrını bırakırsa, ona karşı her zaman bu kadar sert olacağımı bilmesini istedim.

Arkamda kapı açıldı ve Jacob benim vücudumu ona bastırıldığını görmeden önce Heather'ın saçını bıraktım ve ondan uzaklaştım. Bizim hakkımızda bir şey öğrenmemeliydi, ama Heather'ın burada yaramazlık yapmasına izin vermeyecektim.

Beni kızdırmak için kasten yapıyorsa, buna izin veremezdim.

Hâlâ bana bakmıyordu, ama dudakları küçük bir sırıtışa kıvrıldı ve babasına doğru yavaşça yürüdü, her adımında eteği zıplıyordu ve bana, gecenin sonunda kırmızı el izleriyle dolduracak olan kıcını göstermişti.

Bu benim şirketimdi. Onun değil.

Burada kontrol bendeydi.

Kırk dakika sonra, tüm finansal bilgileri gözden geçirdikten sonra - Heather masamın altında benimle ayak oyunları oynamaya devam ettiği için konsantre olamadım - Jacob ayağa kalktı ve Evelyn'in omzuna dokundu. "Katılmanı istediğim birkaç kişiyle bir toplantım var."

"Ben de seninle gelirim," dedi Heather, bana sırtarak.

"Aslında" —boğazımı temizledim—"eğer sakıncası yoksa Jacob, Heather'ın yardımına ihtiyacım var."

Kapıya yarı yolda Jacob başını salladı. "Bu özel bir toplantı, Heather. Neden Hector'a yardım etmiyorsun?"

"A-ama..."

Ayağa kalktım ve onları kapıya kadar takip ettim. "İyi günler."

Jacob, Evelyn'le birlikte odadan tamamen çıktığında, Heather'ı döndürdüm ve onu kitaplıklardan birine ittim. Göğüsleri kitaplara bastırılmış halde, keskin bir nefes aldı.

"Tek şansın var," diye kulağına fısıldadım, kravatımı gevşeterek. "Dün gece neredeydin?"

Bana cevap vermek yerine, dirseğini kaburgalarımın çarptı. Dirseğini yakaladım, kravatımı çıkardım ve dirseğiyle bana vurmaması, bana vurmaması için kollarını arkasında bağladım, böylece kimin kontrolü elinde tuttuğunu anlasın.

"Babam bizi yakalayacak," dedi. "Bırak beni."

Boğazımdan düşük bir kahkaha çıktı ve gömleğinin düğmelerinden birini kopardım. "O zaman içeri girsin, Heather. Senin gibi veletlerin nasıl cezalandırılması gerektiğini ona öğreteceğim, böylece derslerini alsınlar. Sana saygıyı öğretmekte başarısız olduğu için, saygıyı bir ustadan öğreneceksin."

BÖLÜM ON İKİ

HEATHER

HECTOR beni masasına eğdi ve elini arkamdan bacaklarımın arasına soktu, elini tenis eteğimin içine soktu ve ıslak amımı avuçladı. "Tabii ki, senin gibi pis bir sürtük beni görmeye gelirken külot giymiyor."

"Seni görmeye gelmedim," diye dişlerimi sıkarak söyledim.

"Saçmalık," diye homurdandı. "İkimiz de sadece beni kızdırmak için burada olduğunu biliyoruz." Meme uçlarım masasına sertleşti, amım kasıldı. *Siktir*.

Bir eliyle gömleğimin düğmelerini açarken, bir parmağını girişime soktu. Sertçe sıktım ve iniltiyi bastırdım, bana zevk vererek ona tatmin olmasını istemiyordum. Bunu hak etmiyordu.

Çünkü haklıydı. Onu görmek için buradaydım, dün gece gerçekten Evelyn'le birlikte olsaydı kaçırdığı şeyi ona göstermek için. Eğer öyleyse, bir daha asla içime giremezdi.

"Bu sefer karşılık vermeyecek misin, Kelebek?" diye alay etti. "Haklı olmalıyım." Kelebek mi?!

Vücudumdan bir sıcaklık dalgası geçti.

"Haklı değilsin..."

Cümlemi bitiremeden, bir parmağını daha içime soktu. Ona, beni hiç etkilemediğini, parmaklarının içimde *o kadar* da iyi hissettirmediğini, sandığı kadar alfa olmadığını göstermek için ona sert bir bakış attım.

"O kelimeleri karıştırmaya devam et," diye mırıldandı. "Boğazına kadar sikimi yutarken boğulduğun kadar sevimli."

"Siktir git," diye dişlerimi gıcırdatarak söyledim.

"Senin gibi veletleri neden sevdiğimi biliyor musun?" diye mırıldandı. "Cezalandırıldıklarında ne kadar ıslandıklarını. Saygısız sözleri için onları cezalandırdığımda amlarının parmaklarımı ne kadar sıkı sardığını."

"Geçen gece sikini ağzıma aldığımda saygısız mı davrandım?" diye hırladım.

"Kelebek, sikimi sanki emzikmiş gibi emiyordun." Üçüncü parmağını amıma soktu ve G noktamı masaj yaptı. "Doldurulmaktan hoşlanmamış gibi davranma. Efendinin sikiyle doldurulmaktan onur duymalısın."

"Sen asla benim efendim olamazsın. Asla."

"Bir daha söyle." Kulağıma alçak sesle güldü. "Yalan söylediğinde amın sıkılaşıyor."

Omuzlarımı geriye doğru ittim, ona karşı direnmek ve mücadele etmek istedim çünkü bana karşı bu kadar güç sahibi olmayı hak etmiyordu. Ama elini belimin altına koydu ve beni kolayca yerinde tuttu.

"Umarım dün gece buna değmiştir," dedim, yüzümü tahtaya dayayarak.

"Kim?"

"Evelyn."

"Ne diyorsun sen?" Hector kulağıma homurdandı ve parmaklarını daha hızlı hareket ettirdi. "Görüşüğüm tek kadın sensin."

Onun Radiant'ta olması hiçbir şey ifade etmiyordu ve ben kesinlikle olayı abartıyor olabilirdim, ama Eric dün beni çok strese sokmuştu ve Evelyn, filtreler olmasa bile Instagram modeli kadar güzeldi.

"Dün gece Radiant'taydı. Başka neden orada olsun ki? O, altında çalışıyor..."

Elini boğazımın önüne doladıktan sonra, beni masadan kaldırdı ve ağzını kulağıma dayadı. "Beni iyi dinle, Heather. Dün gece onunla yatmış olsaydım, babanla kurduğum tüm ilişkiyi riske atarak seninle gizlice buluşmazdım. Kapı kilitli olmadan masamın üzerinde seninle sevişip, onun içeri girmeyeceğini ummazdım. Ve dün gece seninle buluşmak için kesinlikle gece yarısına kadar beklemezdi."

Gözlerim hafifçe büyüdü, ama dişlerimi sıktım. "Yalan söylüyorsun."

Gerçekten dün gece sadece benim için gece yarısına kadar beklemiş miydi? Ve ben onu başımdan savmışım.

"Ağzından bir tane daha küstahça söz çıkarsa, seni duvara bağlayıp klitorisine vibratör takacağım ve durmamı yalvarana kadar

ve durmam için yalvarana kadar orgazm olmanı izleyeceğim. Radiant'ta değil. Tam burada." Kapının yanındaki, masasının karşısındaki duvarı işaret etti. "Orada."

"Bu bir ceza gibi gelmiyor..."

Hector parmaklarını içimden çıkardı, dirseğimden yakaladı ve beni duvara sürükledi. Vahşi bir hayvan gibi, üç yıl önce ailemle tatildeyken İsviçre'den satın aldığını hatırladığım tabloyu lanet olası duvardan çekip aldı ve yanımızdaki yere attı.

Dirseklerimdeki bağı çözdükten sonra, ellerimi başımın üstünde, tabloyu tutan çivilerden birine bağladı. O masasına geri dönerken, ben kaçmak için çabaladım, bağı gevşetmek için çekip durdum.

"Beni bırak" diye homurdandım.

Masasının çekmecesini açıp, kendisinden bile daha büyük bir dildo çıkardı. "Masana neden dildo koymuşsun?"

"Seks dükkkanı işleten bir kız kardeşe sahip olmanın avantajları," diye mırıldandı.

Bana doğru yürüdükten sonra, dildonun başını am dudaklarımın arasında ve klitorisime sürttü. Keskin bir nefes aldım ve kimsenin odaya girmeyeceğini umarak kapıya baktım.

"Hector," dedim titrek bir sesle, "beni çıkar."

Bana cevap vermek yerine, dildoyu amıma soktu. Hector acımasızca parmaklarını içimden çıkardıktan sonra, amım onun etrafında şekillendi ve kalın oyuncuğu kavradı, doldurulmak için çaresizce. Onun ellerinin de üzerimde olmasını arzulayarak, bağları çektim.

Bileklerimdeki bağları daha da sıktı. "Bir şey almam lazım."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Ne?! Beni burada bırakacak mısın?!" Cevap yoktu.

"Hector!" diye fısıldayarak bağırdım.

Neredeyse çıplak ve duvarına bağlı halde dururken, Hector kapıya doğru yürüdü.

"Beni böyle yalnız bırakamazsın!" diye bağırdım, kelepçeleri çekerek.

Bu açıda, amıma soktuğu dildo içimden kaymaya başladı. Onu içimde tutmak için zayıf bir girişimde uyluklarımı birbirine bastırdım ve şu anda ne kadar dolu hissettiğimi, tamamen çaresiz olduğumu düşünerek inledim...

"Hala sözünü tutmuyorsun, ha?" diye mırıldandım, sözlerin ağzımdan çıkmasını engelleyemeden. Burada hiçbir kontrolüm yoktu, ama onun kalması için ne olursa olsun söylemeye hazırdım. "Bana takacağını söylediğin vibratör nerede? Takacak bir şeyin yok mu..."

"O oyuncak içinden düşmesin." Kapıda durdu. "Yoksa baban gittikten sonra seni ana ofise çıkarırım ve herkesin önünde babanın en iyi arkadaşı için ne kadar pis bir sürtük olduğunu gösteririm."

Ve bununla birlikte kapıdan çıktı. Ama o pislik geri dönecekti.

BÖLÜM ON ÜÇ

HEATHER

BİLEKLERİM BAŞIMIN ÜSTÜNDE BAĞLIYDI, onlara bakarak Hector geri dönmeden bağları çözmeye çalıştım. Kilitli olmayan ofisinin ortasında neredeyse çıplaktım ve babam içeri girip beni görürse hiçbir mazeretim yoktu.

Kapı açıldı ve ben nefesimi tuttum.

Hector odaya geri girdi. "Şansın yok." Bağları çektim.

"Beni çıkar."

"Vibratör düşündüğüm gibi arabamda değil, bu yüzden başka şekillerde cezalandırılacaksın."

Dildonun içimden düşmemesi için amımı sıkıca sıkarken, dişlerimi sıkıp Hector'a öfkeyle baktım. O ise odaya girip kanepede oturmuştu. Ayaklarını sehpayı koydu.

"Bana bunu yapamazsın," diye bağırdım.

"Daha yüksek sesle bağırırsan, baban seni duyacak."

"Hector!" Odanın diğer ucuna doğru fısıldayarak bağırdım. "Çıkar beni."

Oyuncak içimden bir santim daha kaydı ve ben çaresizce uyluklarımla onu tekrar içeri itmeye çalıştım ama başaramadım. Onu yere düşürseydim, uyluklarım arasındaki ağrıyı biraz hafifletebilirdim.

Sadece biraz.

Hector bacaklarıma baktı. "Onu amından düşürürsen, pişman olursun."

Birkaç saniye birbirimize baktık - daha doğrusu ben ona baktım, o ise bana sırtarak kanepeden kalkmak, ayağa kalkmak ya da tavrım hakkında başka bir yorum yapmak için hiçbir hareket yapmadı.

Dildonun bir santimi daha ıslak amımdan kaydı ve ben onu sıkıca kavradım.

O, sanki bekliyormuş gibi gözlerini ona indirdi.

Dildonun son santimi de amımdan kayıp altımdaki yere düştüğünde, ani boşluk hissinden inledim, bana ne yapacağını tahmin ederek.

Ama o sadece ona baktı, sonra bana baktı. Ve kıpırdamadı. Bir santim bile. "Cezaya çok mu geldi, ha?" diye alay ettim.

Nasıl boş tehditler savurup benim onun için uslu bir kız olacağımı düşünebilirdi? Beni cezalandırmak istiyorsa, bundan daha iyisini yapması gerekirdi. Özellikle dün gece Radiant'ta Evelyn'i gördükten sonra, sonra da onunla birlikte, yalnız başına ofisinde gördükten sonra.

Bana doğru yürümek yerine, odanın diğer ucundan bana bakıp sıırttı.

Cevap vermedim.

"Koca, kötü Efendi beni cezalandıracak sanmıştım," dedim.

Kıkırdadı.

Burun deliklerimi genişlettim. "Beni bağlayıp izlemekten daha iyi bir şey bulamadın mı?"

Yine, o pislik hiçbir şey söylemedi.

Ve sonra... sonra da yüzüsüzce esneme cüretini gösterdi!

Kollarım başımın üzerinde bağlı ve amım aniden boş kalmış halde ne kadar uzun süre ayakta durursam, amım o kadar çok tekrar doldurulmak için can atıyordu. Amım onu sıkıca kavrayarak dildoyu çok uzun süre içimde tutmuştu. Şimdi ise hiçbir şey yoktu.

"Hector," acıyı gizlemek için dişlerimi sıkarak söyledim.

Bana cevap vermek yerine, kemerini çözdü ve pantolonunun içine elini soktu. İçimden bir sıcaklık patladı ve o kocaman, damarlı, zonklayan sikini çıkardığında inledim. Siktir, onu içimde hissetmeyi çok istiyordum.

"Şimdi neyi kaçırdığını görüyor musun?" diye sordu. "O boş amcığı dolduracak bir sik."

Elini tükürdükten sonra, parmaklarını sikinin başının üzerinde gezdirip parlatmaya başladı. Onun beni hemen burada sikmesini o kadar çok istiyordum ki, bacaklarımı birbirine sıkıca bastırmaya çalıştım. Ama o bunu yapmayacaktı.

Bu, dün gece Radiant'a gelmediğim için aldığım cezaydı.

Elini sikinin başının etrafına doladı, sonra yavaşça aşağı doğru hareket ettirerek taşaklarına kadar indirdi. Sonra elini tekrar yukarı doğru hareket ettirerek, ön sıvısını neredeyse kayganlaştırıcı gibi kullanarak sikini kapladı.

"Siktir," diye fısıldadım.

Gözleri üzerimdeyken, kanepeye yaslanıp rahatlamak için geriye yaslandı ve kendini daha da hızlı mastürbasyon yapmaya başladı. Boğazından düşük bir homurtu çıktı. Çenem gevşedi ve onu arzulayarak uyluklarımı birbirine sıkıştırmaya çalıştım.

"Lütfen," diye
yalvardım. "Lütfen
ne?"

Ağzımı birkaç kez açıp kapattım, onun penisini okşama şekline büyülenmiş ve onu içimde hissetmek istiyordum. Amım çok boştu ve o onu kocaman penisıyla ve testislerindeki tüm spermle dolduracaktı.

"Spermelerini istiyorum," diye inledim.

Daha hızlı okşadı kendini. "Boşalmamı mı
istiyorsun?" "İçime."

"Boşalacağım, ama senin içine değil," diye homurdandı, gömleği kocaman pazılarını sıkıca sarıyordu. Ve ben o şişkinliğin görünüşüne dayanamadım. "Henüz bunu hak etmedin," diye inledi.

Çıplak vücuduma bakarak, dudakları O şeklindeyken mastürbasyon yapmaya devam etti.

"Siktir," diye homurdandı. "Sen çok seksisin, Heather."

Ağzımdan bir inilti çıktı. "Hector..."

"Adımı tekrar inle, senin için boşalacağım."

"İçime boşal," dedim.

"Adımı tekrar inle," diye homurdandı.

"Hector," diye nefes verdim.

Hector sertleşti ve eline boşaldı, homurdanarak ve küfürler savurarak. Bu sırada benim amım titriyordu, içinden sıcaklık fışkırıyordu ve ıslaklık artık uyluklarımı kaplıyordu. Ona o kadar çok ihtiyacım vardı ki, onun için deli bir köpek gibi nefes nefese kalmaya başladım.

"Lütfen. Lütfen. Lütfen. Lütfen. Lütfen, Hector," diye yalvardım.

Pantolonuna geri girdi, bana doğru yürüdü ve spermle dolu elini amımın milimetrelerce uzağında tuttu. Ve bu kadar yakinken, bana dokunmak için hiçbir hareket yapmadı. Hiçbir hareket.

"Lütfen, Hector. Lütfen, bana ver. Buna ihtiyacım var." Ona baktım. "Lütfen. Lütfen. Lütfen. Lütfen. Bana dokun. Beni kullan. Bana tasma tak. Şu anda sana çok ihtiyacım var. Vücudum buna dayanamıyor." Sözler ağzımdan çıkmadan önce durduramadım, ama her kelimesinde ciddi dim.

Domların altlarına tasma taktığını sadece okumuştum, ama birkaç hafta önce Hector mesajlarında bana tasma takmak istediğini söylemişti

Ve, Tanrım, bunu istiyordum.

Çünkü bu tüm sorunlarımı çözecekti. Evelyn gibi.

Hector bana yaklaştı, penisi pantolonuna geri girmiş ve boş elini cebine soktu.

"Lütfen," diye fısıldadım, kirpiklerimin arasından ona bakarak. "Bana tasma tak." beni."

"Boynuna benim tasmamı takmak istiyorsan, bunu hak etmelisin."

"Lütfen, ne istersen yaparım," diye nefes nefese söyledim.

Dudaklarını alaycı bir gülümsemeye kıvırdıktan sonra başını salladı. "Bana saygısızlık edip sonra da boyun eğmeyi mi bekliyorsun?"

Bana saygısızlık edip sonra da tasma takmamı isteyebileceğini mi sanıyorsun?

Dün gece Radiant'a gelmeyip sonra da seni sikmemi bekleyemezsin."

Yaklaşarak ağzını kulağıma dayadı. "Hayır."

"Hector," diye bağırdım.

"Lütfen." "Hayır."

"Lütfen, efendim."

Hector yanımda sertleşti ve şişkinliğini uyluğuma doğru itti. "Öğreniyor muyuz?"

Hayır demek için içimdeki yaramaz dürtüyü bastırdım ve başımı salladım.

"Hayır." Bir parmağıyla çenemi kaldırdı. "Sanmıyorum."

"Öğreniyorum," dedim, onu ikna etmek için deli gibi başımı sallayarak.

"Sizin için iyi bir itaatkar olmayı öğreniyorum, efendim." Sonunda bana bu kadar yakın olduğu için uyluklarımın arasında bir sıcaklık hissettim. "Sizi mutlu etmek için her şeyi yaparım. Efendimi memnun etmek için her şeyi."

Parmaklarını içime sokmak yerine, geri çekildi. "Güzel. Burada kalabilirsin..."

"Hayır!" diye bağırdım, kelepçeleri çekerek. "Beni sikmen gerekiyor. Gitmemelisin!"

"Bu gece seni sikmeyeceğim," dedi. "Yarın da sikmeyebilirim."

"Hector," diye inledim. "Lütfen."

"Dün gece Radiant'ta seni bağlayıp defalarca boşaltmayı planlıyordum, ama sen gelmek istemedin. Bu yüzden bu gece bu cezayı çekeceksin. Ve bütün gece boşalamazsan, yarın boşalmana izin vermeyi düşüneceğim."

Ona bağırmmamak için dudağımı ısırarak, ona ve o aptal sırtışına öfkeyle baktım.

"O zaman uslu bir kız ol."

BÖLÜM

ON DÖRDÜNCÜ

HECTOR

Pittsburgh'u gören yüksek katlı binamda otururken, masanın diğer tarafında oturan Heather'a baktım. Ofiste nihayet sakinleşip bana karşı iyi davranmayı kabul ettikten sonra, ona yaptığım bifteği bıçağıyla kesiyordu.

"Yardım ister misin?" diye sordum.

"Hayır," diye keskin bir sesle homurdandı. "Ben gayet yapabilirim."

Sonunda ilk parçayı kestiğinde, onu ağzına attı. Sonra yüzünü peçeteyle sildi ve gece gökyüzünde dans eden parlak şehir ışıklarına baktı. "Beni bütün gün boşalmadan bırakacağına inanamıyorum."

Başka bir itaatkarın böyle bir sözü beni rahatsız ederdi, ama Heather'la bu küçük oyunu oynamaktan hoşlanıyordum. Bütün gece kendine dokunmayacağını hiç sanmıyordum ve yarın onu bunun için cezalandırmak için sabırsızlanıyordum.

Ağzıma biraz tekila aldım ve yuttum. "Neden tasma takılmak istiyorsun?"

Geçmişte itaatkar kişilere tasma takmıştım ve onlarla sözleşme yapmıştım, ama hiçbirisi Heather kadar çabuk tasma takmamı istememişti, özellikle de dün gecedan beri bana soğuk davranıyordu.

"Böylece seninle birlikte olan tek kişi ben olabilirim," dedi Heather, sanki bu çok açıkmiş gibi.

Elim bardağı sıktı. "Bu çok kötü bir neden."

Heather bakışlarını bana çevirdi, sonra gözlerini kısarak "Anlamadım?" dedi.

"Beni gayet açık ve net duydun, Heather."

Masadan bana bıçak gibi bakışlar gönderdikten sonra, kollarını kavuşturdu. "Senin tek seviştiğin kadın olmak istemem yeterli bir neden değil mi?"

? Anlaşıldı. O zaman ben de yatacak başka birini bulurum. Benim tanıdığım bir adam var..."

Ağzından çıkan küstahlığa kükredim. O kimseyle birlikte olmayacaktı ve kesinlikle o lanet düşünceleri bile kurmamayı öğrenecekti, nokta. Heather tamamen benimdi ve başka kimsenin ona sahip olmasına izin vermeyecektim.

"Sana tasma takmayacağım," diye açıkladım, "çünkü bunu hak etmedin ."

"Ne demek hak etmedim?!" diye bağırdı, öne eğilerek . "Babam diğer odadayken seni ofisinde beni bağlamana izin verdim ve senin boşalmanı izledim! Bu hak ettiğim anlamına gelmiyorsa, benden ne istediğini bilmiyorum."

"Beni dinlemeni istiyorum."

"Hayır, istemiyorum," dedi, geriye yaslanarak. "Beni yerime koymayı seviyorsun."

Onunla tartışmadığım için dudaklarımı sıkıştırdım. Ona hükmetmeyi seviyordum, ama bunun için çabalamasını, dün gece her ne sebeple olursa olsun bana kızgın olsa da beni terk etmeyeceğini göstermesini istiyordum.

Bu düşünce aklımdan geçerken, kaskatı kesildim. Ondan önce birlikte olduğum tüm kadınlarda, beni terk edeceklerinden korkmam gerekmemişti. Hemen tasma takılmak istemeyebilirlerdi, ama beni terk etmeyeceklerini biliyordum.

Ama Heather?

O çok daha gençti, yaramaz ama zekiydi ve en iyi arkadaşımın kızıydı.

Beni her an terk etmek için milyonlarca nedeni vardı. Lanet olsun, üniversiteyi bitirdiğinde ne olacaktı? Birkaç yıl önce babasından bizimle tatile gelmesini istediği o adam ne olacaktı? Onun kişisel hayatı veya kiminle birlikte olduğu hakkında hiçbir şey bilmiyordum.

Ve onun gibi bağımsız bir kadına bağlanmak beni çok korkutuyordu. bağlanmak beni çok korkutuyordu.

"Neden Evelyn'e bu kadar takılıyorsun?" diye sordum, onun kıskançlığının ondan kaynaklandığını fark ederek.

"Sana zaten söyledim..."

"Çünkü dün gece Radiant'taydın!" diye bağırdı Heather, sonra hemen benden uzaklaştı, kollarını göğsünde kavuşturdu ve yanakları kızardı. "Bu yüzden ona takıntılıyım, Hector."

"Dün gece Radiant'ta mıydı?" diye sordum, çünkü onu gördüğümü hatırlamıyordum.

"Bana aptal numarası yapma," dedi dişlerinin arasından, ama gözleri mum ışığında parlıyordu. "O senin ofisinde çalışan en güzel kız ve dün gece Radiant'taydı. İki ile ikiyi toplayabilirim."

"Onunla yattığımı mı düşünüyorsun?"

"Evet, onunla yatıyorsun."

"Sana zaten şu anda birlikte olduğum tek kadının sen olduğunu söyledim."

"Saçmalık," dedi. "Sen yakışıklı ve başarılısın, ben ise derslerden bile geçemiyorum."

Demek bu hala aklını kurcalıyordu.

Ona Evelyn'i kıskanması için hiçbir neden vermemiştim, en azından öyle düşünüyordum, ve başarılı olsam da, önceki tüm ilişkilerim yürümedi çünkü işime o kadar dalmıştım ki, istediğim kadar zamanımı ona ayıramıyordum. Ama Heather ile durum farklıydı.

Çalışmak istediği için benimle buluşmadan önce haftalarca bekletmişti. Her saat başı bana mesaj atıp dikkatimi çekmek için aramıyordu, ama isteseydi ona seve seve ilgi gösterirdim. Ve ulaşılması zor birini oynuyordu.

Sonunda, gözlerinde yaşlarla bana baktı. "O neden oradaydı?"

Elimi masanın üzerine koydum, onun elimi tutmasını istedim. Bir anlığına elime baktıktan sonra, kollarını vücuduna daha sıkı sararak dudaklarını birbirine bastırdı, sanki bana dokunmama izin vermeyecekmiş gibi.

Ve aşk dili fiziksel temas olan bir erkek için dokunamamak çok acı vericiydi.

İç çekip elimi çektim ve onun reddedilmesinin acısını atmak için dik oturdum. Heather'da beni deli eden bir şey vardı ve onun kabulüne, dokunuşuna, *ona* ihtiyacım vardı.

"Bilmiyorum," dedim.

"Tabii ki bilmezsin," diye fısıldadı ve daha da uzaklaştı.

Çenesini nazıkçe kavrayarak, başını bana doğru çevirdim. "Sana gerçeği söylüyorum."

"Sana nasıl güvenebilirim?" Titreyen dudaklarını birbirine bastırdı. "Annem babama güvenmişti, ama aralarında neler olduğunu görüyorsun."

Lanet Jacob. O her zaman bir apkındı.

"Baban bazen pıslığın tekidir." Başıımı salladım. "Bunu ilk kabul eden ben olurum."

Bildięim kadarıyla, oğlundan çok Heather'a baskı yapıyordu, ama ailelerini parçaladıktan sonra bile aralarında iyi bir ilişki vardı. Evelyn'in dün gece Radiant'ta olmasının nedenini dūşündüke

...

"Bence baban ve Evelyn birlikte oluyorlar."

Heather muhtemelen bana hiç inanmadı çünkü kendimi ve onu mazur göstermeye çalışıyormuşum gibi geldi, ama gerçek buydu. Evelyn, o uğultu odada yankılanırken benim önümde çok rahatsız görünüyordu.

Michelle işinden bana seks oyuncakları hakkında bir şey öğrettiyse, o da en popüler vibratörünün vızıltısının tam olarak böyle ses ıkardığıydı.

"Ne?" diye sordu Heather.

Kaşlarımı çattım, sonra başımı sallayarak bu dūşünceyi kafamdan silmeye çalıştım. Jacob gerçekten stajyerlerimizden biriyle yatıyorsa ve İnsan

Kaynakları bunu öğrenirse, şirkete ve onun hisselerine ne olacağını bilmiyordum. "Şimdilik unut gitsin," dedim. Bu konuyla yarın ilgilenecektim.

"Profesörünle konuştun mu?"

"

"Evet," dedi, gözlerini kısarak, hala gelmesine izin vermediğim için bana kızgın.

"Ne dedi?"

Dudaklarını birbirine bastırdı. "Endişelenme." "Sana böyle mi dedi?"

"Hayır. Ben sana öyle söylüyorum çünkü bana bu konuda bir şey yapamayacağımı söyledi."

Nedense, bana doğruyu söylediğini düşünmüyordum. Profesörü hakkında soru sorduğumdan beri gözlerime bakmamıştı ve şimdi karşımda oturmuş, doğruyu söylüyor olamayacak kadar agresif bir şekilde parmaklarını oynatıyordu.

Masadan fırladı. "Tuvalete gidiyorum." "Heather," diye uyardım,

"eğer kendine dokunursan..."

O kıkırdadı. "Merak etme, yapmayacağım."

BÖLÜM ON BEŞ

HEATHER

AKŞAM YEMEĞİ SIRASINDA, Hector'un yüksek katlı binasındaki tuvaleti kullandım çünkü gerçekten çişim vardı ve yemek odasına geri dönerken, sıkıldığım ve Eric'in dün bana söylediklerini Hector'la konuşmak *istemediğim* için Hector'un ofisine bakmış olabilirim. Ona iş bulmak için o kadar alçalmamın imkanı yoktu.

Odaya girdiğimi fark etmediğinden emin olduktan sonra, kapıyı arkamdan hafifçe kapattım, kilitlenecek kadar değil, ama içeri girip işinin her yerinde beni göremeyecek kadar.

Ofiste dolaştım ve karşı duvara sabitlenmiş büyük kitaplığa baktım. Kitaplar, kitaplar ve daha fazla kitap vardı, ama aile fotoğrafı yoktu. Çocukluğundan kalma duygusal değeri olan eşyalar yoktu. Ve kesinlikle Evelyn'e ilgi duyduğuna dair hiçbir kanıt yoktu.

Sadece modern ve minimalist.

Elimi başımın üstünden geçirdikten sonra, derin bir nefes verdim. Benim neyim vardı? Akli başında Heather, henüz bir çift olmasak bile, birini kendisini aldatmakla suçlamazdı. Ama Hector'la ... sahiplenme duygum ortaya çıktı.

Dudaklarımı sıkıştırarak masasına doğru yürüdüm. Burada da hiçbir şey yoktu. Ama...

Bir yığın kağıdın üzerine yapıştırılmış, üzerinde benim adım yazılı bir yapışkan not.

Parmaklarımla sayfaları okşadım ve açmalı mıyım diye düşünerek zorlukla yutkundum. Sonuçta, yapışkan notun üzerinde benim adım yazıyordu. Bu, notun benim için olduğu anlamına geliyordu ve şimdi merakım uyandı.

Omzumun üzerinden bakındıktan sonra, belgeyi açtım.

Bu sözleşme, Hector Patton (bundan sonra Efendi olarak anılacaktır) ve Heather Hodge (bundan sonra itaatkar olarak anılacaktır) tarafından ____ tarihinde imzalanmıştır. Efendi ve itaatkar, özel bir BDSM ilişkisi kurmayı kabul ederler.

Kahretsin, bizim için bir sözleşme hazırlamış mıydı? Beni hak etmediğimi düşündüğü için bana tasma takmak istemediğini söylemişti, ne oldu peki? Ve bunca zaman boyunca, masasında hazır bir sözleşme mi vardı?

GÜVENLİK SÖZCÜĞÜ

Efendi ve itaatkar _____ (bundan sonra güvenli kelime olarak anılacaktır). Güvenli kelime cinsel eylemden önce, sırasında veya sonrasında herhangi bir zamanda söylenirse, Efendi ve itaatkar hemen eylemi durdurur ve sonrası bakımına başlar. Efendi veya itaatkarın sözlü olarak konuşmadığı herhangi bir eylemde, birbirlerinin başparmağını arka arkaya dört kez sıkırlar.

SORUMLULUKLAR

Efendinin sorumlulukları şunlardır:

- 1. İtaatkarın yumuşak ve sert sınırlarına saygı duymak.*
- 2. İtaatkarın cinsel olarak gelişmesine yardımcı olmak.*
- 3. İyi davranışları ödüllendirmek.*
- 4. Sonrası bakımını yapmak.*
- 5. Her sahnenin itaatkar için güvenli olmasını sağlamak.*
- 6. İtaatkarın ihtiyaç duyabileceği barınma, yemek ve diğer temel ihtiyaçları sağlamak.*

İtaatkarın sorumlulukları şunlardır:

- 1. Efendi'ye Efendi veya Efendim diye hitap etmek.*
- 2. Gelmeden önce izin istemek.*
- 3. Efendinin talimatlarına uymak.*
- 4. Efendiye sadık olmak.*

Anlaşma, Efendi veya itaatkar tarafından feshedilene kadar, taraflardan hiçbiri başka biriyle cinsel ilişkiye giremez. İtaatkar ayrıca, anlaşma süresince tüm kontrolü Efendiye devredeceğini ve tam zamanlı bir itaatkar olacağını ve Efendi ile itaatkar arasında tam bir güç değişimi olacağını kabul eder.

Kaşlarımı kaldırdım. Tam zamanlı itaatkar mı? Tamamen güç değişimi mi? Beni kim sanıyordu? Son birkaç haftadır çevrimiçi sohbet ettiğimiz ve son birkaç yıldır tanıştığımız süre içinde benim hakkımda bir şeyler öğrenmiş olsaydı, buna *asla* izin vermeyeceğimi bilirdi.

Bir erkeğin hayatımı yönetmesine asla izin veremezdim.

İtaatkar bu kurallara uymazsa, Efendi bir ceza uygulayacaktır. Cezalar, Efendi'nin gerekli gördüğü kadar hafif veya şiddetli olacaktır. Cezalar aşağıdakileri içerebilir, ancak bunlarla sınırlı değildir:

- 1. Halat, kelepçe, kablo bağı, giysi veya başka herhangi bir malzeme ile bağlanma.*
- 2. Fiziksel ceza, şaplak, sopa, kürek veya diğer aletlerin kullanımı dahil.*
- 3. Orgazm kontrolü. Efendi, itaatkarın orgazmlarını kontrol eder, onlara izin verir veya reddeder.*
- 4. Halka açık disiplin. İtaatkarın halka açık bir yerde mastürbasyon yapması, açık giysiler giymesi veya Efendisinin onu tasma ile gezdirmesi istenebilir.*
- 5. Aşağılama. Efendi, uygun gördüğü takdirde itaatkarı değersiz bir köle olarak kullanır Uysal, Efendisinin menisi uyluklarından damlarken dolaşmalı ve kendisine Radiant'ta kirli fahişe olarak, diğer Dominantların vücuduna hakaretler yazmasına izin vermek ve daha fazlası.*
- 6. Eyerler.*

Vücudumun içinden bir sıcaklık patladı ve bacaklarımı birbirine bastırdım. Onun neyi ceza olarak gördüğünü bilmiyordum, ama kesinlikle bunlardan *hiçbiri* değildi. Bana bunlardan herhangi birini yapsa, muhtemelen o anda boşalırdım.

Ama eyer ne anlama geliyordu? Bunlar, birinin ata binmek için taktığı şeyler değil miydi? Ve neden bununla ilgili daha fazla açıklama yoktu

Diğerleri gibi? Bir yanım bunun fiziksel cezalarla birlikte verilmesi gerektiğini düşünüyordu, ama neyse.

Masasının karşısındaki rahat koltuklardan birine oturdum ve sayfayı okumaya devam ettim.

Eğer Efendi gerekli görürse, birden fazla ceza aynı anda uygulanabilir.

Öyle mi? Dudaklarım alaycı bir gülümsemeye kıvrıldı. Birden fazla ceza almak için ne yapmam gerekiyordu?

Olasılıklar kafamda dolaştı ve kendimi, içimde büyüyen acıyı durdurmak için bacaklarımı çaprazlarken buldum. Hector'a kendime dokunmayacağıma söz vermişim ve yarın gelmeme izin vermesi için bu sözümü tutmayı planlıyordum.

Ama aynı anda birden fazla ceza neye benzeyecekti?

Cezalandırma bölümünün altında, boş bir alanın yanında "yumuşak sınırlar" ve "sert sınırlar" kelimelerini okudum. Yanağımın içini ısırarak okumaya devam ettim, çünkü sınırlarımın ne olacağını bile bilmediğim için gergindim.

Seks hakkında hiçbir şey bilmiyordum.

Tamam, *bazı* şeyler biliyordum, ama Hector kadar değil.

GİZLİLİK

Bu anlaşma gizlidir ve hukuk danışmanı dışında kimseyle paylaşılamaz.

FESH

Bu anlaşma yasal olarak bağlayıcıdır ve süresiz olarak veya taraflardan biri anlaşmayı feshedene kadar geçerli olacaktır. Taraflardan herhangi biri bu anlaşmayı istediği zaman feshedebilir. Ancak, taraflardan biri bu anlaşmayı feshederse, bu anlaşma ve ilişki dinamikleri süresiz olarak gizli ve özel kalacaktır.

Sonsuza kadar mı? Yanağımın içini ısırdım. Hector uzun vadeli ve tek eşli bir ilişki düşünüyordu, ama ben, o lanet yazılım kodlama dersinden dolayı kendimi güvensiz ve stresli hissettiğim için onu aldatmakla suçluyordum.

Aniden, arkamda biri boğazını temizledi ve başımı çevirip Hector'un ellerini ceplerine sokmuş, koyu renkli gözlerini bana dikmiş olarak kapı çerçevesine yaslanmış olduğunu gördüm.

"Burada ne yapıyorsun, Heather?"

BÖLÜM ON ALTI

HEATHER

Dönüp sözleşmeyi arkamda sakladıktan sonra geriye doğru adım attım ve masasına çarptım. "Hiçbir şey!" diye bağırdım, sonra masanın üzerine kayarak, beni şaşırttığı için kaybettiğim soğukkanlılığımı biraz geri kazandım.

O odaya girdi ve arkasından kapıyı nazikçe kapattı. "Hiçbir şey, ha?"

"Hayır," dedim, *P* harfini patlatarak.

"Peki arkanda ne var?"

"Biliyorsun," diye mırıldandım, "sadece üzerinde adım yazılı bir sözleşme."

Hector sertleşerek bakışlarını masasına indirdi ve sonra tekrar bana çevirdi. Hector'un bu konuda, *bizim hakkımızda* o kadar ciddi olduğunu ve hatta bir sözleşme hazırladığını düşününce, bacaklarımın arasında sıcaklık arttı.

Lanet olası bir BDSM sözleşmesi!

"Öyle mi?" diye sordu Hector, gözlerinde tehlikeli bir bakışla bana yaklaşıp, tıpkı öğleden sonra ofiste ellerimi başımın üstüne bağladığında bana attığı bakış gibi.

"Evet."

"Yüzündeki o küçük sırıtışa bakılırsa, bundan hoşlanıyor gibisin." Masasının etrafından dolaştı, sandalyeye oturdu ve beni kendisine dönmem için döndürdü. "Neden en sevdiğin kısımları bana okumuyorsun?"

Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve başımı salladım. "Ben... ben sanmıyorum..."

"Saçma," dedi, sözleşmeyi elinde tutarak. "Oku." "Tamam, peki," dedim, kafamda okuyarak.

O homurdandı. "Yüksek sesle."

Siktir.

Sözleşmeye baktım ve bir elimi arkama dayayarak Sorumluluklar bölümüne geçtim. Bacaklarımı ayırdı ve kendi bacaklarını arasına yerleştirdi, büyük pencerelerden içeri sızan loş ışık altında şişkinliği apaçık ortadaydı.

"En sevdiğim kısım üçüncü sorumluluk," dedim. "Beni ödüllendirdiğin kısım."

"Sadece iyi davranışların karşılığında
ödüllendirilirsin." "Ben her zaman iyiyim."

"Ben tam tersini söyledim."

"Bu *senin* görüşün," dedim. "Ben iyiyim... sadece *senin* için değil."

"Ödüller sadece iyi davrandığını düşündüğümde verilir. Tam tersi değil." Ayağa kalktıktan sonra, itaatkar bölümün *sorumluluklarına* geçti ve çenemi eline aldı. "Bana Efendi veya Efendim diye hitap edeceksin. Gelmeden önce her zaman izin isteyeceksin. Talimatlarımı yerine getireceksin. Ve bana sadık kalacaksın, Heather. Anlaşıldı mı?"

Ona baktım, heyecan içimi kapladı. "Yoksa ne olur?"

Bana yaklaştı, şişkinliği amımdan milimetrelerce uzaktaydı. "Yoksa cezalandırılırsın."

"Cezalandırma bölümünü okudum zaten," dedim.

"O zaman bana karşılık verdiğinde ne olacağını biliyorsun."

Sırıtmayı zorla bastırdım. "Hepsi benim favorim."

"Hiçbiri en sevdiğin olmamalı," diye homurdandı. "Onlar cezalar."

"Oh evet." Kıkırdadım. "Yani hepsinden nefret ediyorum demek istedim. Özellikle de halka açık disiplin cezasından."

Kağıt üzerinde heyecan verici görünüyordu, ama gerçek hayatta bunu bana yaptırırsa, muhtemelen bugün ofiste olduğu gibi yine kalp krizi geçirirdim! Tabii bunu ona asla söylemem, yoksa bunu kendi lehine kullanırdı.

"Seni yirmi kez arka arkaya orgazm olmaya zorlayıp, kendini eyerin üzerinde pis bir fahişe olarak adlandırana kadar durmayacağım, bu cezadan hoşlanmayacaksın," dedi.

Sikini ağrıyan amıma bastırdı ve ben inledim.

En sevdiğim şeyin bu olması siktir olsun! Bu orgazm kontrolü beni çoktan öldürüyordu. Hector'un bana nasıl hissettirebileceğini bir kez tattıktan sonra, daha fazlasını, daha fazlasını, daha fazlasını istedim. Ve bunu elde etmek için iyi bir kız olmak mı? Siktir git!

"Hector," diye fısıldadım, amım zonkluyordu.

"Lütfen." "Ne lütfen?"

"Kendime dokunmama izin ver. Boşalmama izin ver."

"Şimdi de talepler mi yapıyoruz?" diye sordu. "İyi hissetmek için böyle bir yol yok."

"H-hayır!" dedim, başımı sallayarak, bacaklarımı daha da açarak ve baştan başlamaya karar vererek. Onun sürekli alaylarından bir saat daha dayanabileceğimi sanmıyordum, hiçbir şey yapamayacağımı bilerek. "Yani, boşalabilir miyim, lütfen?"

"Lütfen ne?" "Lütfen, efendim."

O, şişkinliğini bana daha sert bastırdı. "Hayır."

"Lütfen," diye ağladım, onun penisinin iç çamaşırlarına tekrar tekrar sürtünmesini izleyerek, ıslaklığımdan dolayı pantolonunda lekeler oluşmuştu. "Lütfen, yalvarıyorum efendim. Buna çok ihtiyacım var. Yarına kadar bekleyemem."

"Hayır."

Ayaklarımı masanın üzerine koydum, ona karşı sürtünmek istedim.

Ben bir santim bile kıpırdamadan, o durdu. "Kendini iyi hissettirirsen ne olacağını biliyorsun, değil mi? Yarın gelemeyeceksin. Ya da ertesi gün. Ya da ondan sonraki gün. İyi olmayı öğrenene kadar cezan devam edecek."

"Ama ben usluyum," diye fısıldadım, ona sürtünmeden, ama ona yakın bir şekilde. "Lütfen, izin ver."

"Hayır."

Alt dudağım titredi ve büyük gözlerimle ona baktım. "Lütfen."

"Cevabım değişmeyecek, Heather," dedi. "Bu gece seni sadece ben iyi hissettirebilirim. Seni orgazm etmek istersem, bu benim için ne kadar iyi olduğuna bağlı olarak benim seçimim olacak. Ve bu gece iyi bir kız olduğunu kanıtlamıyorsun."

"Ben iyiyim," diye sızlandım. "Ben iyiyim. Ben iyiyim. Kendime hiç dokunmadım."

"Bekleyeceksin," dedi. "A-ama efendim..."

Elini çeneme koydu, şişkinliğini amıma bastırdı ve kendini bana sürttü. "Bunu bekleyeceksin, yoksa cezana"

cezana bir gün daha ekleyeceğim. Anlaşıldı mı?"

Vücudumu bir sıcaklık dalgası kapladı ve zorlukla yutkundum.

Bir gün daha mı?! Birkaç saat bile dayanamıyorum!

"Evet," diye fısıldadım.

Ve ona düzgün bir şekilde cevap vermediğimde, çenemi kaldırdı. "Evet?"

"Evet, efendim." Onun kocaman şişkinliğine baktım ve pantolonunu yırtıp beni içime girmesini diledim, çünkü lanet olsun, buna çok ihtiyacım vardı. "Bunu hak ettiğimi düşünene kadar bekleyeceğim. Yarına kadar sana karşı uslu bir kız olacağım."

Ve sonra, istediğimi elde ettiğimde, canım ne isterse onu yapacaktım.

BÖLÜM ON YEDİ

HEATHER

"SİYAH KAHVE," dedi annem, Carnegie Coffee Company'de yanımda dururken.

Kafede her zamanki köşe masamızda oturan Sierra, Athena ve Sun'a göz attım. Hector'un Radiant'ta buluşmak için bana mesaj atmasını sabırsızlıkla beklerken, bütün öğleden sonra insanları izlemiştik.

Evelyn'le yatmadığını düşünmeme rağmen, içeri girip onu tekrar görmek istemiyordum. Güvensizliğim tavan yapardı ve hatta kulüpten kaçıp eve dönüp sorunlarımı mastürbasyonla unutmaya çalışırdım.

Özellikle de Hector dün gece bana dokunmadığı için huysuzdum.

"Ne istersin tatlım?" diye sordu.

"Ben almayayım. Koltuğumda zaten bir kurabiye var." Sinirli bir şekilde arkadaşlarıma tekrar baktım ve keşke büyüüp anneme sözleşmeyi inceletebilseydim diye düşündüm. Yirmi dört yaşındaydım ve hala seks hakkında konuşurken ailemin yanında çok garip hissediyordum. "Peki... geldiğin için teşekkürler."

"Tabii ki," dedi, diğerlerine el sallayarak. "Ne oluyor?"

Dudaklarımı büzerek, ona uzun uzun baktım. "Sade kahve!" diye bağırdı barista.

"Hmm?" diye sordu annem, kahveyi alıp bir yudum içti.

"İncelenmesi gereken bir sözleşmem olsaydı, ona bakabilir misin?"

"Ne için?"

"Şey..." Topuklarımın üzerinde sallandım. "Biliyor musun? Boş ver." "İş sözleşmesi mi?"

"Daha çok kişisel bir şey."

"Kişisel bir şey mi?"

"Tamam, tamam. Bana her şeyi anlatabileceğimi söylemiştin, hatırlıyor musun?" diye sordum, yanağımın içini ısırarak. "Eğer sana gösterirsem, kimseye, özellikle de babama hiçbir şey söylemeyeceğine söz vermelisin."

"Avukat-müvekkil gizliliği."

"Bana teklif edilen bir BDSM sözleşmesi olabilir de olmayabilir de," diye ciyakladım.

Annemin çılgılık atmasını beklerken, birkaç saniye boyunca gözlerini kocaman açarak bana baktı, sonra aniden bir kolunu omuzlarıma doladı ve beni kendine doğru çekti. "Annesine çekmişsin. Bu günü bekliyordum. Sonunda bekaretini kaybettin mi..."

Yanaklarım kızardı. "Anne!"

Kıkırdadı. "Ne?"

Ona burun kıvırdım. "İğrenç, sen ve babam da öyle miydiniz..."

"Tanıştınız mı? Bir seks kulübünde mi?" Alaycı bir gülümsemeyle, "Ve on ay sonra sen doğdun." dedi.

"İğrenç."

"Peki, adam kim?" "Hiç kimse."

"Arkadaşlarından biri mi?" "Hayır."

"Üniversiteden biri mi?" "Hayır."

"Kız mı?"

"Hayır!" Bütün vücudum yanıyormuş gibi hissettim. "Lütfen bu konuyu kapatabilir misin?"

Gözlerini devirdikten sonra, bir yudum daha aldı. "Ver bana, bir bakayım."

"Babama söylemeyeceğine söz verir misin?"

"Heather, onu artık görmüyorum bile," dedi. "Söz vermelisin."

"Tamam. Söz veriyorum." "Güzel."

Dün gece Hector'un bana verdiği sözleşmeyi çantamdan çıkardıktan sonra, annemin yanına koştum ve ona verdim. Bana,

anlamadığım kısımları açıklaması için birine baktırmamı, kendimi rahat hissetmem için söyledi.

Ve bugün buraya getirmeden önce onun adını beyaz kalemle silmişim.
Onun adı yazan bir şeyi anneme vermem

"Bu akşam bakacağım," dedi, telefonu çalarken. "Bunu açmam lazım.
Seni seviyorum."

O gittikten sonra, koltuğuma geri döndüm ve sandalyeye çöktüm.

Belki de ona vermemeliydim. Ya beyaz boyayı kazıyıp Hector Patton'ın adının birçok yerde yazdığını görürse? Onun kim olduğunu biliyor, babamla iş ortaklığı yapmaya başladıklarında birlikteydiler.

"Ona sözleşmeyi verdin mi?" diye sordu Athena.

"Belki..."

"Ne dedi?" diye sordu Sun. "Hector'la ilgili olduğunu nasıl söyledin?"

"Söylemeyerek."

"Ama üzerinde onun adı

yazmıyor mu?" "Ben silmişim."

Athena Sun'a baktı ve Sun kaşlarını çatı. "Hayır,
silmedin."

"Evet, sildim," dedim. "Dün gece."

Athena yaklaşarak, "Beş dakika önce bize gösterdiğinde üzerinde adı yazıyordu," dedi.

Yüzümden kan çekildi. "Kapa çeneni. Yalan söylüyorsun. Orada vardı..."

"O senin baban mı?" diye sordu Sierra, bana ve pencereye yaklaşarak.

Aniden çok stresli hissederek, onun bakışını takip ettim. Tabii ki, caddenin karşısında, babam arabasından indi ve yolcu koltuğunun kapısını açtı... *Evelyn* için. Kollarını onun beline doladığında gözlerim fal taşı gibi açıldı ve kulağına bir şey fısıldadı, bu da onun yüzünün kızarmasına neden oldu.

"Vay be..."

"Yanında biri mi var?" Sun gözlerini kısarak sordu.

"Gözlük mü lazım?" dedi Athena.

"Hayır," dedi Sierra. "Sadece çok uzaktalar."

"Onları net göremiyorsan, kesinlikle gözlüğe ihtiyacın var, Sun.
Ben onların yüzlerini net görebiliyorum."

"Sus!" diye bağırdım. "Bu tarafa geliyorlar..."

BÖLÜM ON SEKİZ

HEATHER

NE OLUYOR?! *Babam neden burada?*

Koltuğumda küçülerek kahve fincanımı yüzüme tuttum, sanki bu onların beni görmesini engelleyecekmiş gibi. Lanet olası caddenin ortasında babam Evelyn'in çenesini öptü, parmakları belinden göğüslerine doğru kaydı ve ben hemen bakışlarımı başka yöne çevirdim.

Eğer birbirleriyle görüşüyorlarsa, bu iki şey anlamına geliyordu. Birincisi, Hector'un yanında onu suçlayarak kendimi tamamen rezil etmiştim. İkincisi, babam da Evelyn'le birlikte Radiant'a gidiyorsa, daha dikkatli olmam gerekiyordu, çünkü onu önceki gece orada görmüştüm.

Babamın beni fark etmesini istemiyordum, ama onları Carnegie Coffee Company'ye girerken ürpertici bir şekilde izledim. Babamın eli Evelyn'in belindeydi ve Evelyn'in yanakları hafifçe şişmişti, gömleğinin altından meme uçları belirgindi.

Aman Tanrım. Gözlerim yanıyor.

Önce annem. Şimdi de bu mu?

Babam sipariş verirken benimle göz teması kurduktan sonra, Evelyn sertleşti ve ona döndü. Kafamı başka yöne çevirdim ve onun da buraya bakmamasını umdum, çünkü bu ikimiz için de garip olurdu.

"Aman Tanrım," diye mırıldandım.

"Yanındaki kim?" diye sordu Sierra.

Koltuğuma daha da gömüldüm. "Asistanı."

" asistanı mı?" Sierra sordu, sonra kaşlarını oynattı. "Yoksa asistanı mı? asistanı mı?"

Elimi alnıma koyarak, onlardan gözlerimi ayırdım ve telefonuma, özellikle Hector ile olan mesajlarıma baktım. Profesör olmak için çok genç olan o aptal profesörün e-postasına bakarsam, sinirlenirdim. Babama daha fazla bakarsam, iğrenirdim.

Bu yüzden, bu gece Hector'u düşünerek kendime işkence etmeye karar verdim.

Sanki onun hakkında düşündüğümü biliyormuş gibi, ekrana bir mesaj belirdi. Daha doğrusu, bir resim. Radiant'taki cam odalardan birinin resmi. Bir yatak. Kalın siyah bir ip. Ve ata binmek için kullanılan bir eyer gibi görünen bir şey.

"Heather," dedi babam.

Ekranımı masaya çarptım, Sierra'nın bastırılmış bir kıkırdamasına neden oldum ve başımı kaldırıp babamın Evelyn'den birkaç adım uzakta durup bana baktığını gördüm. Evelyn saçlarını kulağının arkasına attı ve babamın yanında gergin bir şekilde ayaklarını sürüyerek duruyordu.

"Oh, merhaba baba." *Ne oluyor?! "Burada ne yapıyorsun?"*

"İşten sonra kahve içmeye geldim," dedi babam, masaya doğru yürürken.

"Oh, gerçekten mi?" diye mırıldandım.

Çünkü onun ofisinin bulunduğu Pittsburgh şehir merkezinden oldukça uzaktaydık ve o sarılma ve öpüşme, iş çıkışı kahve içmeye giden dostane iş ortaklarından biraz daha fazlası gibi görünüyordu.

"Bugün gelemediğim için üzgünüm," dedim.

"Merak etme tatlım. Hector seni soruyordu." Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve canlandım. "Öyle mi?"

"Yazılım geliştirme dersindeki son sınavında pek iyi gitmediğini duydum," dedi babam ve Hector'un *bunu* babama söylediği için gözlerimi devirme isteğini bastırdım, ama en azından başka bir şey değildi. "Sana yardım mı ediyor?"

"Evet."

Sierra masanın diğer ucundan bana sırtı, sırtı babama dönüktü, bu yüzden yüzünü göremiyordu, sonra dudaklarıyla "*Birden fazla şekilde*" dedi.

Onu tekmeledim ve yanaklarımın kızarmaması için çok uğraştım.

"Evet." "Kardeşinden yardım isteyebilirdin."

Nedense, babam Aaron'dan bahsettiğinde Evelyn gerginleşti ve ben bu kızın ne kadar tuhaf olduğunu merak ettim. Babam bunu fark etti ve ayağa kalktı, yüzünde küçük bir sırıtiş vardı ve ben olabildiğince ifadesiz bir yüz takındım...

Çünkü bu da neydi böyle?!

"Evet, şey..." Sessizce koltuğa çöktüm. "Başarılı olmakla meşgul."

"Kardeşin böyledir," dedi babam, omzumu sıkarak. "Senin için zaman ayıracaktır."

Gözlerimi masaya indirdikten sonra, nefesimi dışarı verdim, kâkülleri havaya uçtu. "Tamam, peki" - *Aaron'ın ne kadar harika olduğu konusuna dönüşecek bu konuşmayı ne kadar sevdiğim* halde - "Çalışmam lazım."

"Görüşürüz tatlım," dedi babam, geri çekilirken.

Carnegie Coffee Company'den çıktıktan sonra merdivenlerden aşağı indiler ve babamın arabasına ulaşana kadar birbirlerinden uzak durdular. Ben de gruba döndüm, onlar demlenmiş çayları, havuçlu kek dilimleri ve latte sanatları üzerinde kıkırdarak gülüyorlardı.

"Bunca zaman," diye fısıldadım, "Evelyn'in Hector'la yattığını sanıyordum." "Meğer sadece babanla yatıyormuş." Sierra kıkırdadı.

Athena sırıttı. "Ve kardeşinle."

"Baban ondan bahsettiğinde nasıl gerildiğini gördün mü?" diye sordu Sierra.

"Dinle." Aramızda en sessiz olan Sun kıkırdadı. "Eğer ikisiyle de yatıyorsa, ona saygı duyarım."

"İğrenç," dedim, burnumu daha da buruşturarak. "Aklımda bile o düşünceyi istemiyorum, görüntüsünü düşünmekten bahsetmiyorum bile."

"Kendine saklanan birine benziyor," dedi Sun.

"Ona arkadaş olmak isteyip istemediğini sormalıyız," dedi

Athena. "Bence buraya uyum sağlayamaz," dedi Sun.

"Evet, doğru, Heather hariç hepimiz bakireyiz," dedi Athena.

"Ve Sierra," diye ekledim.

"Heather!" diye bağırdı Sierra. "Bu bir sır olmalı." "Ooh," dedi

Athena. "Anlatacak bir şeyin mi var, Sierra?"

"Hayır!" Sierra bana öfkeyle baktı. "En azından herkesin önünde değil."

Telefonum masada titredi ve onu çevirip Hector'dan gelen başka bir mesaj gördüm.

Hector: Radiant'a gelmeden önce mutlaka bir şeyler ye. Bu gece için enerjiye ihtiyacın olacak. Özellikle de cezalandırılman gerektiğini anlarsam, sana kolaylık göstermeyeceğim.

Hector: Bu gece, benim itaatkarım olmanın ne demek olduğunu göreceksin.

BÖLÜM

ON DOKUZ

HECTOR

Yatağı yeni çarşafarla döşedikten sonra, yorganı düzelttim ve geriye yaslanarak, Heather'ın bu gece bu yatakta uzanmış, vücudu ter ve spermle parıltı veren halini hayal ettim.

Şifonyere doğru yürüdüm ve en sevdiğim ipin bulunduğu çekmeceyi açtım.

Plaything Co. Bağlama İpi.

Bana verdiği diğer tüm oyuncaklar gibi, Michelle de çevrimiçi seks dükkanına ekleyeceği ipi seçerken bana yaklaşık yirmi adet ip örneği *bağışlamıştı*. Pürüzsüz siyah ipi çıkardım ve bir ucunu yere bıraktım. Bu ip sağlam, güvenilir ve cilde zarar vermiyordu.

Telefonum standda ışıklandı ve mesajlara göz attım.

Heather: Hmm ...

Dudaklarım gülümsedi. Dün ona kendine dokunmaması için kesin emirler verdiğimden beri sabırsızlıkla bu geceyi bekliyordum. Ben dominanttım ve emirleri ben veriyordum, ama kendime de aynı cezayı vermişim.

Boşalmamak.

Mastürbasyon yapmamak.

O öğrenene kadar.

Bu, ikimizi de ödüllendirmek için bir yoldu: onu dinlediği için ve onu iyi öğrettiğim için.

Heather: Cezalar neydi? 🙌🙌 **Hector: Beni sınama, Heather.**

Çünkü çok hoşuma gitmişti. Özellikle de ondan.

Heather: Yemin ederim, cezaya ihtiyacım yok. 🙌

Dişlerimi dilimle okşadıktan sonra, başımı salladım ve telefonu komodinin üzerine koydum. İpi yatağın üzerine koydum ve dolaptan

dolaptan eyeri alıp yatağın ortasına koydum.

Oh, Heather, Heather, Heather...

Bana ne yaptığını çok iyi biliyordum ve ben de bunu çok seviyordum.

Gün boyunca onu gereğinden fazla düşündüğümü fark ettim ve bir gün tüm bunların sona ereceğinden korktum, çünkü onun babası benim iş ortağım ve en iyi arkadaşım olduğu için bu durum sonsuza kadar süremezdi.

Ve bu bittiğinde, başka kimseyle birlikte olamayacaktım. Bir daha Heather gibi birini bulamayacaktım.

Diğer odadan bir şişe su ve atıştırma malzemeleri aldım, bunları yan sehpaye koydum, ışıkları kısıdım ve onu beklemek için ön tarafa çıktım. Sadece birkaç dakika sonra, sonunda onu bağlayıp her zaman istediğim gibi ona zevk verebilecektim.

Heather henüz gelmemişti - *umarım gelir* - Michelle ve Steven'ı barın yanındaki bordo kanepede otururken gördüm. Bir elimi cebime sokup onlara doğru yürüdüm, bir yandan da barda Heather'ı arıyordum.

Onlara ulaştığımda, Michelle bana baktı. "Neredeydin..." "Artık ofisimde sıkık dildolar yok," diye ona bağırdım.

Michelle kıkırdadı. "Heather onu buldu mu ve senin pegging'den hoşlandığını mı düşündü?"

Dişlerimi sıkıp ona sert bir bakış attım. "Bir daha getirme." "Peki, ürünlerimi kim test edecek?" diye sordu.

"Test etmemi istediğin ip varsa, tamam. Eyerler, tamam. Ama bir daha ofisime lanet olası bir dildo getirirsen, onu pencereden dışarı atarım ve düşerken birine çarparsa sorumlusu sensin."

"Vay canına," dedi Michelle. "Kız kardeşinin küçük işini desteklemek bile istemiyorsun."

Steven'a baktım. "Sen bununla nasıl başa çıkıyorsun?"

Steven güldü. "Sabırla."

Dişlerimi sıkıp, kız kardeşime sert bir bakış attım. "Benim sana sabrım yok."

"Mantıklı," dedi Michelle, yirmi yıl önce üniversitede öğrendiği terapiyi bana uygulamaya koyulmadan hemen önce yaptığı gibi başını eğerek. "Kontrolü arzuluyorsun, ama şimdi sana kontrol vermeyi sevmeyen bir altın var. Bana karşı sabrın azalıyor, bu yüzden sana sağlayabilirsin..."

"Bir içkiye ihtiyacım var." Geçen garsondan bir içki aldım ve Steven'ın yanına oturdum. "Bundan sonra, terapi konuşmasına başladığında onu dinlemeyeceğim çünkü bana teşhis koymasına tahammül edemiyorum."

Çünkü her seferinde tam isabet ediyordu. Ve bundan nefret ediyordum.

"Ah, terapi konuşması." Steven güldü. "Geçen ay ben de onu dinledim."

"Eğer ikinizden biri gerçekten bir terapistte gitseydi, uzmanlığımı sınamak zorunda kalmazdım." Kanepenin kenarına oturdu ve bacaklarını çaprazladı. "Biliyorsunuz, biriyle konuşmak ikiniz için de çok sağlıklı olabilir, zihninizi boşaltmanıza yardımcı olabilir."

"Ben zihnimi boşaltmak için..."

"Kölenle sevişerek mi?" Michelle sırtıttı. "Barın yanında durup konuşan o değil mi?"

O cümlesini bitirmeden, başımı çevirip Heather'ı barda, elinde turkuaz renkli bir içkiyle ve yanında Jameson Hart'la *flört ederken* gördüm. Dışlerimi sıktım ve ona doğru fırladım.

"Heather," diye kendi kendime homurdandım. "Eğer beni kızdırmak için böyle davranıyorsa..." "Hector nerede biliyor musun?" diye Jameson'a sordu.

Jameson gözlerini bana çevirdi, boğazını temizledi ve onun arkasını işaret ederek başını salladı.

Kolumu Heather'ın beline doladım ve onu kendime doğru çektim. "Jameson."

"Hector, biz sadece..."

"O benim," dedim, onu keserek, çünkü Jameson herkesle flört etmeyi severdi.

Ama Heather'ı başkasına vermeye niyetim yoktu.

"Sadece sana nerede olduğunu soruyordum..." Heather sözünü bitirmedi.

Bizi izleyen meraklı gözlerden kaçmak için Heather'ı döndürdüm ve cam odalara doğru yöneldim, böylece kimse bizi birlikte görmeyecekti, ya da ona ne kadar sahip olduğumu fark etmeyecekti. Lanet olsun, birkaç ay önce aptalca ona bahsettiğim için babası da buraya gelmişti. Ve şimdi, onun kızıyla birlikte görülmediğimden emin olmam gerekiyordu.

Heather gözlerini genişletip bacaklarını birbirine yaklaştırdı. "O neydi?"

"Onun sana bakışlarından hoşlanmadım." O sırtıttı.

"Kıskançlık yapıyorsun."

Gece için odamın kapısını açtıktan sonra, onu takip ederek içeri girdim ve kapıyı kapattım. "Haklısın. Kıskanıyorum çünkü başka hiçbir erkeğin seni benim gibi düşünmesini istemiyorum." Ona yaklaştım. "Sen tamamen benimsin."

BÖLÜM YİRMİ

HEATHER

"Eğer bana bu kadar sahip çıkıyorsan" —sırıttım— "belki de bana bir tasma takmalısın."

Hector dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi, eli dirseğimden koluma doğru kaydı, sonra boynumun ön tarafına dolandı, sanki bir tasma gibi. "Hak ettiğinde tasma takılacağını sana zaten söylemiştim."

Kirpiklerimi kırıştırdım ve bacaklarım yatağa değene kadar geriye doğru kaydırđım. "Ama hak ettim."

"Hayır, benim emirlerimden birini yerine getirdin," diye açıkladı. "Öyle değil mi?" "Belki..." dedim, topuklarımın üzerinde sallanarak yatağa uzandım.

"Bütün gün kendine dokunmadın mı?" diye sordu Hector.

"Hayır."

Kaşlarını kaldırdı. "Bana yalan mı söylüyorsun?"

"Hayır." Başka bir şey söylemeyince, ona gülümsedim. "Ciddiyim."

"Neden sana inanmıyorum?" diye sordu.

"Çünkü güven sorunların var."

Boğazından düşük bir kahkaha çıktı ve gömleğimin ilk düğmesini açtı. "Doğru." Bir düğme daha. "Güven sorunlarım var, özellikle de tanınmış veletler bana doğruyu söylediklerini vaat ettiklerinde."

Bacaklarımın arasında bir sıcaklık hissettim. "Öyleyim."

Tüm düğmelerimi açtıktan sonra, gömleğimi omuzlarımdan çekip ayaklarımızın dibine düşürdü. Sonra sütyenimin kopçalarını açtı. Askılar omuzlarımdan düştü, göğüslerim sütyenimden dışarı çıktı. Hector'un bakışları bir anlığına onlara kaydı ve onun penisinin bana karşı sertleştiğini hissedebiliyordum.

"Mmhmm..."

Sonra pantolonumu çıkardı, elleri bacaklarımın aşağısına doğru kaydı. Giysilerimden çıktım ve o, odanın köşesindeki yastıklı bir sandalyeye koyarken, ben onun önünde çıplak durdum ve yavaşça Hector'un tanışmadan önce gönderdiği birçok mesajdan birinde bahsettiği alt uzaya girmeye başladım.

Hector kollarımı arkama çekti, yatakta duran bir ipi kollarımın etrafına doladı, bileklerimden başlayarak, acı verici bir yavaşlıkla kollarımı dirseklerimin ötesine kadar yukarı doğru ilerledi. Omzumun üzerinden baktım ve uyluklarımı birbirine sürttüm.

"Efendim," diye sızlandım. "Lütfen, çok uzun zamandır bekliyorum."

"Sabır," dedi, "zevki daha da artırır."

"Artık sabrım kalmadı," diye ağlayarak başımı geriye attım. "Lütfen."

Düğümlemleri bitirip yataktan ikinci bir ip seti aldı. "Otur."

Kollarım arkamda bağlıyken, kıcımlı yatağa kaydırıldım ve bacaklarım önümde düz durana kadar geriye kaydırıldım. Hector yanıma sürünerek geldi ve uyluklarımın arkası baldırlarıma değene kadar bacaklarımı bükte, sonra da ipi ayak bileklerime bağladı.

İp klitorisime hafifçe sürtünürken vücudumdan bir sıcaklık dalgası geçti. klitorisime kayarken vücudumdan bir sıcaklık dalgası geçti.

"Şu güzel, salya akan amcığa bak," diye mırıldandı, ipi uyluklarımın yukarısına doğru kaydırıldı.

Sağ uyluklarımla işini bitirdikten sonra, elini bacaklarımın arasına soktu ve amımı okşadı. *Saatlerdir* ilk kez dokunulduğumda içimi bir zevk dalgası kapladı ve inledim, daha fazla dokunması için kalçalarımı kaldırdım.

"Bunu çok istiyorsun, değil mi?" diye sordu.

"Evet," diye bağırdım. "Lütfen, efendim."

"Sol bacağına bük."

Ellerimin üzerine yaslandım ve sol bacağıma bükte.

Sağ bacağıma yaptığı gibi, ipini ayak bileğime bağladı ve sonra uyluklarımdan yukarı doğru ilerledi, mümkün olduğunca ipini klitorisimin üzerinde kasıtlı olarak sürükledi. Her seferinde kalçalarımı kaldırdım, onun vereceği her türlü sürtünmeyi elde etmek için çaresizce.

Amım sulanmış, meme uçlarım sertleşmiş ve tüm vücudum ağrıyordu.

"Tamamen senin merhametine kaldım," dediğimde o bitirmişti. "Şimdi, lütfen ..."

Hector beni yataktan kolaylıkla kaldırdı ve büyük bir dildo takılı bir eyer gibi görünen şeyin üzerine oturttu. Elimden geldiğince üzerinde durmaya çalıştım, ama bacaklarım birbirine bağlı olduğu için uzun diz çökme pozisyonunda duramadım.

Böylece vücudum eyerin ve dildonun üzerine kolayca düştü ve içimi doldurmasına izin verdi.

Ağzımdan bir inilti kaçtı ve ben, tamamen dolmuş halde üzerine yerleştim.

Hector yataktan kaydı ve etrafında dolaşarak kravatını bağladı. "Bu gece her boşaldığında bana teşekkür edeceksin." Hector çenemi yakaladı.

"Anladın mı?"

Hayır demek için içimdeki dürtüyü bastırdım ve başımı salladım.

Hector şu anda tam kontrolü elinde tutuyordu ve ona küstahça bir şey söylersem, gelmeme izin vermezdi. Ve ben günler gibi gelen bir süredir bekliyordum. Lanet olası günler! Hepsisi onun için. Daha fazla beklemeyi reddettim.

Gözlerim yatağa düştü.

"Sözlü bir cevap istiyorum,

Heather." "Evet, efendim."

"Hayır," diye homurdandı ve çenemi daha sıkı kavradı. "Cevap verirken bana bak."

"Ama bu..."

"Başını eğip saygı göstermek daha itaatkar bir davranış değil mi?" Cümlemi tamamladı. "Belki diğer dominatlar için öyledir. Ama sen bana cevap veriyorsun, bu yüzden gözlerin benimkilerde olacak. Ne zaman soru sorsan. Ne zaman bana cevap versen. Ne zaman gelse."

Sıcaklık amımda yayıldı. "Evet, efendim."

"Şimdi..." Eyerin üzerindeki bir düğmeye bastı ve aniden, eyer canlandı, altımda ve klitorisime karşı titreşmeye başladı. Hafifçe sıçradım, ama bağlar beni sabit tuttu. "Benim için ne yapacaksın?"

"Bu gece her boşaldığımda teşekkür edeceğim," diye fısıldadım, sesim titriyordu. Saçımı okşadı. "Aferin benim kızıma."

Nefes nefese, eyerin üzerine oturdum, amım her tarafına salya akıyordu.

"Bir ödül kazandın," dedi ve titreşimi daha yüksek seviyeye getirdi.

Uyluklarım altımdaki eyeri sıktı, Hector'un önünde dolu hissetmek amımı sıkılaştırdı. Ona baktım, bana dokunmasını, göğüslerimi okşamasını, meme uçlarımı sıkmasını bekledim...

Her şeyi.

Ama o yataktan uzaklaştı. "Ne kadar güzel ve çaresizsin."

Oyuncak klitorisime titreşerek beni daha da tahrik etti. Kravatını yere attı. "Hepsi benim için."

"B-B-Bayım," diye bağırdım, tüm zevki uzaklaştırmak için bağları çekerek.

"Çok uslu bir kız oldun." Sonra gömleğinin düğmelerini açtı. "Benim için çok uslu bir kız, Heather. Dün gece boyunca, sana dokunmadın, çünkü sana dokunmamanı söyledim." Titreşimi artırdı. "Benim talimatlarımı çok iyi yerine getiriyorsun."

İçimde baskı yükseldi.

Yatağa eğildi, bir elini yatağın üzerine koydu. Kasları loş ışıkta dalgalandı. Ağzını göğüslerimin arasındaki göğsümün ortasına, boynumun ortasına ve sonra dudaklarımdan milimetrelerce uzağa getirdi.

Orgazmın eşiğindeydim, kaşlarım çatılmış, ağzım açık ve ağır ağır nefes alıyordum. "B-B-Efendim..."

Dudaklarını dudaklarıma bastırduğunda, ağzına doğru çılgılık attım ve eyerin üzerinde şiddetli bir şekilde orgazm oldum, zevk dalgalar halinde vücudumu sardı.

"Teşekkür ederim, efendim. Teşekkür ederim, efendim. Teşekkür ederim, efendim," dedim öpüşürken. Dilini ağzıma soktu ve sözlerimi yuttu.

"Teşekkür ederim!" diye bağırdım, dalgalar hala içimi sarsıyordu.

"Aferin kızım," diye mırıldandı dudaklarıma. "Bu birincisi."

Benden tekrar uzaklaştı ve kemerini çözdü, kalçalarından kaydırarak yere düşürdü. "Bu gece kaç tane daha hak ettiğini düşünüyorsun?"

Gözlerim geriye yuvarlandı. "H-h-hepsini."

O güldü ve pantolonunun fermuarını açtı. Bulanık bakışlarımı kaldırıp pantolonunu ve külotunu çıkarmasını izledim, kocaman penisi dışarı fırladı. Dildo'yu sıkıca kavradım, içimde tekrar baskı oluşmaya başladı.

Dün yaptığı gibi elini kendine dolamak yerine, yine yatağa doğru yürüdü. Sert sikine bakakaldım, meme uçlarım ağrıyor ve amım onun sikini tekrar tekrar içime soktuğunu düşünerek titriyordu.

"Sıkı amının içinde ne kadar iyi hissedeceğimi bir düşün," dedi, yatağa sürünerek.

Sıkılaştım.

"Sana girip çıkmak..."

Dudaklarımı sertçe ısırdım ve bakışlarımı onun penisini ayırmaya çalıştım, ama başaramadım.

"Bütün gece seni spermimle doldurmak..."

"Lütfen," diye yalvardım. "Lütfen, bana ver! Ben uslu bir kız oldum!" "Sabırlı ol."

Elini penisinin etrafına doladığında ve tabandan ucuna kadar okşadığında, kendimi kaybettim ve ikinci kez dildoya sertçe boşaldım.

"Teşekkür ederim, efendim!" diye bağırdım, vücudum kontrolsüzce titriyordu. "Boşalmama izin verdiğiniz için teşekkür ederim, efendim."

Orgazmımın ortasında, elini saçlarımın arasına geçirdi ve başımı nazikçe öne doğru yönlendirdi, kalçamı bükerek. Hevesle, ağzımı penisinin başına doladım ve açgözlülükle emmeye başladım, bu pozisyonda elimden geldiğince başımı ileri geri salladım.

Elini boğazımın önüne doladı ve dudaklarım kasıklarına değene kadar kendini olabildiğince derine itti. Geri çekilmek yerine, bulanık gözlerle ona baktım, içimde baskı artıyordu.

"Siktir, dudakların benim sikimi öyle sararken çok güzelsin."

Onu daha sert emdim, iki deliğimin de dolu olmasının verdiği hissi seviyordum. "Aç bir sürtük..."

Gözlerimi sıkıca kapattım, üçüncü kez boşalmak üzereydim. Dilini şaklattı.

"Baban, benim için ne kadar aç bir sürtük olduğunu bilseydi ne düşünürdü?"

Onun penisi etrafında inleyerek, gözlerimi geriye doğru devirdim. "Beni boşaltmama izin verdiğiniz için teşekkür ederim, efendim. Beni boşaltmama izin verdiğiniz için teşekkür ederim. Beni boşaltmama izin verdiğiniz için teşekkür ederim," dedim, arka arkaya üçüncü orgazmın yoğunluğundan gözlerimde yaşlar birikti. "Teşekkür ederim."

Başımı kaldırdı ve beni yarı diz çökmüş pozisyona getirdi.

"Çok iyi gidiyorsun," diye övdü Hector, parmaklarıyla meme uçlarımı sıkarak.

Onları çekiştirdiğinde, başımı geriye attım ve tekrar boşaldım. Neredeyse anında.

"Aman Tanrım!" diye bağırdım. "Teşekkür ederim, efendim."

"Bana iyi davrandığında ne elde ettiğini görüyor musun?" diye sordu. "Evet," diye fısıldadım.

Hector'un ağzından vahşi, aç bir homurtu çıktı ve aniden beni eyerden kaldırıp deli gibi yatağın kenarına itti, dildo benim sıvılarımla kaplıydı ve vibratörün uğultusu hala odada yankılanıyordu.

Beni karnımın üstüne itti. Yanağım yatağa bastırılmış halde, omzumun üzerinden ona baktım ve o bacaklarımdaki düğümleri çözdü. Sonra, yüzüstü pozisyonda sürünerek yukarı çıktı ve uyluklarımın üzerine oturdu.

Penisini bacaklarımın arasına sokup girişime yerleştirdikten sonra, kollarımın etrafına bağlanmış ipi tuttu ve hafifçe çekti, böylece omuzlarım yataktan kalktı. Sonra içime derinlemesine girdi.

Başımı geriye attım ve inledim. "Aman Tanrım!"

Düğümleri tuttu ve onları kullanarak bana daha derin ve daha hızlı girmeye başladı.

Vücudum ileri geri sarsıldı, amım boşaldı ve sonra doldu. Boşaldı sonra dolu. Onu sıkıca kavradım ve gecenin dördüncü, beşinci orgazmına doğru ilerledim. Sayısını çoktan kaybetmiştim. Amım tamamen doldurulduğunda zihnim uyuşmuştu.

"Bundan sonra benim için iyi bir kız olacak mısın?"

Yanağımı ısırdım, kaşlarımı çattım ve o karanlık gözlere baktım.

İpi daha da sıktı. "Heather..." "Ne?"

"Bir soru sordum. Bir cevap bekliyorum."

"Hayır," dedim, içimi kaplayan zevk dalgalarıyla dolup taşan bir mutlulukla. "Kötü bir kız olacağım."

Çünkü, şey, o şekilde daha çok eğleniyordum.

BÖLÜM YİRMİ BİR

HEATHER

HECTOR BAĞLARIMI ÇÖZDÜKTEN SONRA, beni kollarına aldı ve yatakta yürüdü. Beni göğsüne yatırdı ve parmaklarını nazikçe saçlarımın arasında gezdirdi, ritmik hareketi çok rahatlatıcıydı.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu.

"Tamam," diye fısıldadım, aniden çok fazla duyguya kapıldım.

"Tamam mı?" diye sordu.

Gözlerimden yaşlar süzüldü ve hafifçe hıçkırarak ağlamaya başladım. Ağlamamı bastırmak için zayıf bir girişimde bulunarak elimi ağzıma kapattım ve dizlerimi göğsüme çektim. Neden ağladığımı bilmiyordum ve nasıl durduracağımı da bilmiyordum.

"Buraya gel," diye mırıldandı Hector, kolunu omuzlarıma dolayarak beni kendine çekti.

"Özür dilerim."

"Özür dileyecek bir şey yok."

"Ama ağlıyorum." Burnumu çektim. "Ve durduramıyorum."

Diğer eliyle çıplak kalçamda dairesel hareketler yaptı. "Yoğun bir sahneydi."

Onun için bu kadar mıydı? Hepsi sadece bir seks sahnesi miydi?

Bu düşünce midemi bulandırdı ve gözyaşlarım daha da sıcak aktı.

Tabii ki onun için öyleydi. Muhtemelen yirmi yıla yakın bir süredir dominanttı. Bu onun için normal ve sıradan bir şeydi. Benim ya da aramızda özel bir şey yoktu.

Aptal olma, Heather.

Ama bana göre, bu çok daha fazlası gibiydi.

Ağzımdan bir başka hıçkırık kaçtı ve kollarımı sıkıca onun gövdesine doladım, başımı göğsüne yaslayarak düzenli kalp atışlarını dinledim. Titreyen dudaklarımı birbirine bastırdım ve ona yaslanarak hıçkırarak ağladım.

"Ben çok aptalım," diye mırıldandım.

O sertleşti ve parmaklarını üzerimde gezdirmeyi bıraktı. "Ne?" "Hiçbir şey."

"Heather, yine aptal olduğunu söylemedin, değil mi?"

Çenem daha da titredi ve ona daha sıkı sarıldım. *Ama öyleyim.*

Dün geceden beri o BDSM sözleşmesini görüp on kez okuduktan sonra bile, Hector ile olan ilişkimizin cinsel bir ilişkiden ve sadece bir sözleşmeden daha fazlası olduğunu düşünüyordum.

"Heather," dedi Hector, oturarak.

Onunla birlikte oturmak yerine, yüzümü ondan uzak tutarak karnına yaslandım, böylece acımı göremezdi. Hiç kimseyle bu kadar derin bir bağ kurmamıştım, ama belki de bunun sebebi benim bekaretimi almış olmasıydı.

Öyle olmalıydı. Babamın en yakın arkadaşına şimdiden aşık olamazdım. "Bana bak," diye emretti.

Hızla gözyaşlarımı elimin tersiyle sildim ve başımı kucağına koymak için döndüm. Bana baktı, ifadesi yumuşak ama güçlü, tatlı ama sert, sonra saçımı kulağımın arkasına koydu.

"Bunu söylemeyi bırak," dedi. "Bu doğru değil."

Göğsüm sıkıştı ve dudaklarım tekrar titremeye başladı.

"Bunu yapma." Başparmağını dudaklarımın üzerinde gezdirdi, gözleri hiç görmediğim kadar yumuşadı ve kaşları çatıldı. "Ağlayabilirsin. Hassas olabilirsin. Ama lütfen kendine aptal deme."

"Ama öyleyim."

Aramızda daha fazlası olabileceğini düşündüğüm için.

Uzun bir sessizlikten ve Hector'un içsel bir şeyle mücadele ediyor gibi görüldüğü bir andan sonra - ya da belki de yine gözyaşlarımın arkasından görüyordum - Hector başını birkaç santimetre yana eğdi ve başparmağını yanağımda gezdirdi.

"Neden böyle düşünüyorsun?" diye

sordu. Dudaklarımı sıkıca kapattım.

"Heather," dedi, "neden böyle düşünüyorsun?"

Kollarımda karıncalanma hissettim. Babamın en yakın arkadaşına böyle bir şeyi yüksek sesle söylemek, bunun babamın en yakın arkadaşı olduğu için asla seksten öteye geçemeyeceğini bilmek, boğazıma kusmuk gelmesine neden oldu.

"Lütfen, bunu yüksek sesle söylememe neden olma," diye fısıldadım.

Hector bana baktı ve sabırla bekledi.

Babamın bana gösterdiği sabırdan daha fazla. Eric'in bana gösterdiği sabırdan daha fazla. Hatta Aaron'ın bana gösterdiği sabırdan bile daha fazla. Çoğu zaman, onlar için çok yavaş düşünüyordum. Onlara yetişemiyor, doğru kelimeleri bulamıyordum.

Ama Hector, istediğim kadar zaman ayırabileceğimi hissettirdi. Bu da acımı daha da artırdı.

"Hector..."

"Ne oldu tatlım?" diye sordu.

Kahretsin, neden bana bu kadar nazik davranıyor? Neden pisliğin teki olamıyor da ben ona karşı hisler beslemiyorum?

"Neden kendin hakkında böyle düşünüyorsun?" "Çünkü o aptal sınavda başarısız oldum."

Harika bir bahaneydi. *Mükemmel* bir bahaneydi.

Daha önce onun önünde bu yüzden ağlamıştım. Bu sefer de bana inanacaktı.

Hector tekrar sertleşerek beni kucağına çekti, böylece yüz yüze oturduk.

"Bu işi yürütmek istiyorsak, bana yalan söyleyemezsin," dedi. "Ne demek istiyorsun?" diye sordum.

"Biz."

"Biz derken..." Odayı işaret ettim. "Bu biz mi?" Hector durakladı.

"Evet."

Dudaklarımı sıkıca kapatarak, gözlerim yaşlarla dolu halde ona baktım. Her şeyi geri almasını ve ciddi olmadığını, sadece dalga geçtiğini, *bizim için* seksten daha fazlasını kastettiğini söylemesini istedim.

"Yalan söylemiyorum," dediğimde, o sözlerini geri almadı.

Gözleri yere indi. "Yani, sahnemiz sırasında profesörünü mü düşünüyordun?"

Tüylerim diken diken oldu. "Hayır."

Çenemi tuttu. "O zaman ne?"

"Hiçbir şey." Alnımı alnına dayadım ve gözlerimi kapattım. "Hiçbir şey, Hector."

"Seni böyle düşündürecek bir şey mi yaptım?" diye sordu aniden, beni sıkıca tutarak. "Eğer yaptıysam özür dilerim. Ben... Birinin seni küçük düşürmesinin nasıl bir his olduğunu bilirim ve..." Durdu. "Ve sana asla böyle hissettirmek istemem."

Gözlerim hafifçe büyüdü ve onun sığ bakışlarına daldım.

Ŗu anda benden uzak görünüyordu, d Ŗ ncelerinde... ya da endiŖelerinde kaybolmuŖ gibiymi.

Yüzünü ellerimle nazikçe kavradım. "Seni aptal gibi hissettiren kim?"

      onlara aklımdan geçenleri söyleyecektim.

Hector, anılarını yuttuktan sonra baŖını salladı. " nemli değil, Heather."

Beni kendine daha sıkı çekti ve sanki benim onun için her ŖeyimmiŖim gibi gözlerimin içine baktı. "Kendini daha iyi hissetmeni nasıl sağlayabilirim?"

Bunu yapmanın tek yolunun benimle daha fazla vakit geçirmek olduğunu ona nasıl söyleyebilirdim?

?

Tek istediği cinsel bir iliŖkiydi.

"Yapamazsın," diye fısıldadım, kollarımı omuzlarına dolayarak ona sarıldım. "Bu benim kendim düzeltmem gereken bir Ŗey."

BÖLÜM YİRMİ İKİ

HECTOR

"NE KOKUYOR?" Heather, oturma odama girerken sordu.

Dün gece Radiant'tan sonra, sakinleşmesi için onu evime getirmiştım. Ağlamaya başlamıştı ve ben bunu sahnenin yoğunluğuna bağladım, ama onun öyle bir halde eve gitmesini istemedim. İyi ve güvende olduğundan emin olmak istedim.

"Kahvaltı," diye mırıldandım, sıcak tavada pişmekte olan yumurtalar ve patates kızartmalarının üzerinde.

Bana doğru yürüdü ve görebilmek için başını kolumun altına soktu.

"Bunu sen mi yaptın?"

Dudaklarım hafifçe kıvrıldı. "Evet."

"Şaşırdım," dedi. "Genelde senin kadar zengin erkekler tam zamanlı aşçı tutarlar."

Göğsümden bir kahkaha yükseldi. "Sana yalan söylediğimi mi düşünüyorsun?"

Yanakları dolgunlaştı ve o şakacı gözleriyle bana baktı. "Hayır."

Masaya oturduktan sonra, önüne bir tabak koydum.

"Yemek yapmayı nerede öğrendin?" diye sordu.

"Annemden."

Artık nadiren başkası için yemek yapıyordum. Ama annem hayattayken, her pazartesi ve cuma günü ve tüm tatillerde bize akşam yemeği yapardım. Ancak annem vefat ettiğinden beri bir yıldan fazladır bunu yapmamıştım.

Kahvaltının ortasında, yemek masasının ortasında duran dizüstü bilgisayarını açtım ve ona doğru ittim. "Bu sabah, ders başlamadan önce, kahvaltı ederken yapman gereken başka bir şey var."

Heather kaşlarını kaldırdı ve çiğnemeyi bitirdi. "Yani, beni kod yazmaya zorlamanın etkisini hafifletmek için kahvaltı hazırladın."

Kafamı sallarken, ağzımdan düşük bir kahkaha çıktı çünkü sadece Heather böyle çılgınca bir şey düşünebilirdi. Uyandığımdan beri

Bu sabah, kodlama becerilerimi tazeliyordum. Steven kodlama konusunda benden çok daha fazla şey biliyordu, ama ben de temel bilgilere sahiptim. Anladığım kadarıyla, Heather temel kodlama kursu alıyordu.

"Yemek yapmayı sevdiğim için sana kahvaltı hazırladım," dedim. "Ama benden yardım istediğin için seni pratik yapmaya zorlayacağım."

"Yardım etmeni istiyorum, ama..." Sözüünü yarıda kesip bilgisayardaki koda bakmaya başladı.

Dişlerimi sıktım çünkü Heather'ı artık yeterince tanıyordum ve böyle sözüünü yarım bıraktığında, meşhur "Ben aptalım" cümlesi gibi kendini küçümseyen bir şey söylemek üzere olduğunu biliyordum. Ve bunu bir kez daha ağzından duyarsam, sinir krizi geçiren ben olurum.

"Ama ne?"

Omuzlarını silkti. "Buna bakınca başım ağrıyor." "Ama geçmen gerek, değil mi?"

Muhtemelen benim onu bu durumdan kurtaracağımı düşündüğü için kendi kendine homurdandıktan sonra, dizüstü bilgisayarı tabağına yaklaştırdı ve ben onun için kasten bozduğum kodu düzeltmeye çalışırken yemek yedi ve dizüstü bilgisayardan dosya indirmeyi öğrenmesini istedim.

Kırk dakika sonra, Heather bilgisayarı masanın üzerinden kaydırıp ve ayağa fırladı. "Denedim. Ve şimdi gitmezsem, onun aptal dersine geç kalacağım." Ceketini giydikten sonra, önümde durdu ve bakışları dudaklarıma kaydı. "Bu akşam Radiant'ta görüşürüz."

Dönüp kapıya doğru yöneldi, ama gitmeden önce elimi boynuna doladım ve onu öpmeye başladım.

Keskin bir nefes aldı ve ellerini karnıma koydu, dokunuşumun altında gevşedi. Nazikçe öpüşmemize karşılık verdikten sonra, geri çekildi ve dudaklarını sildi, ağzından bir kıkırdama kaçtı.

"Görüşürüz," dedi, saçlarını kulağının arkasına sıkıştırarak.

"Akşam görüşürüz."

Ayak parmaklarının ucunda zıplayarak kapıya doğru yürüdü ve kapıyı açtı. "Oh."

Başımı kaldırıp baktığımda Steven'ın kapımda büyük bir kutu ile durup kapıyı çalmak üzere olduğunu gördüm.

Heather onun yanından geçtikten sonra, Steven kapıya yaslandı ve uzaklaşan Heather'a başını salladı. "Uh, sabahın bu saatinde senin evinde birini görmeyi beklemiyordum."

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordum.

"Michelle beni sana bazı... *eşyaları* teslim etmem için gönderdi."

Gözlerimi devirerek, kutuyu elinden aldım ve içine baktım. İçinde yüz kadar floppy dildo duruyordu. Elimi yüzüme götürdüm ve kutuyu yemek masasına koydum.

"Lanet olsun o kadına," diye mırıldandım.

Ona bana daha fazla oyuncak göndermemesini söyledim, o da bir kutu dolusu gönderdi.

"Neyse, tam zamanında geldin," diye mırıldandım ve bilgisayara doğru yürüdüm. "Bir şeye bakabilir misin?"

"Bu ne?"

"Kod."

Steven kaşlarını kaldırdı. "Bu alaycı cevabınla Michelle'e benziyorsun."

"Heather, derslerinden birinde son sınavında başarısız oldu ve çalışmasına yardım etmemi istedi. Bu sabah ona bazı kodları düzeltmesi için talimatlar verdim. Ve" —kodun başarılı olup olmadığını görmek için ona baktım ve çalıştırdım—"çalışıyor."

Steven güldü. "Bu kötü bir şey mi?"

"Hayır, ama bu konuda son sınavında başarısız olduğunu söyledi. Kafam karıştı."

Ceketini sandalyenin arkasına asan Steven oturdu ve dizüstü bilgisayarı kendine doğru çekti, sayfayı aşağı kaydırarak kodu inceledi. "Hector, bu Java, yazılım mühendisliğine yeni başlayan öğrenciler için anlaşılması zor dillerden biri."

"Ee?"

"Ve sanki on yıllık deneyime sahip biri tarafından yazılmış bir kod gibi görünüyor."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Gerçekten mi?"

"Modüler." Bana baktı. "Cevabı araştırmış mı?" "Bunu için değil," dedim. "Sınavı için internete erişimi olduğunu söyledi."

"

Steven dizüstü bilgisayarı masanın ortasına itti. "Sınavında ne oldu bilmiyorum, ama bu kod, benim işe aldığım bazı yazılım mühendislerinin ürettiği kodlardan daha iyi."

"İlginç," diye mırıldandım, dilimi dişlerimin üzerinde gezdirerek.

Ya Heather sınavlarda pek başarılı değildi ya da profesörü onu kasten başarısız etmişti.

Heather'ı daha önce baskı altında görmüştüm ve stres altındayken iyi performans gösteremiyordu, ama geçen yıl aynı profesörden kalmış olması ve bu yıl da aynı profesörden kalması sadece bir tesadüf olamazdı.

Ve bunun nedenini öğrenecektim.

BÖLÜM YİRMİ ÜÇ

HEATHER

"Eeeee," dedi Sierra, Carnegie Coffee Company'deki masanın altında bacaklarını ileri geri sallayarak. Kitabını amaçsızca karıştırırken, gözleri bana dikilmişti ve sırtışı bulaşıcıydı. "Babamın en yakın arkadaşıyla gecen nasıldı?"

"İyiymi." "

"Sadece iyi mi?"

"Üzgünüm. Harika geçti," diye açıkladım. "Ama her şeyi mahvettiğimi hissediyorum."

"Nasıl?"

"Seks yaptıktan sonra, ağlamaya başladım."

Sierra'nın gözleri fal taşı gibi açıldı. "Oh."

Dudaklarım büzüldü ve omzumun üzerinden kahve dükkânına giren anneme baktım. Benimle sözleşmeyi gözden geçirmek için buluşması gerekiyordu. Bize gülümsedikten sonra tezgâha doğru yöneldi.

Ben de öne eğildim ve sesimi alçaltarak, "Asla birlikte olamayacağız," dedim.

"Bunu bilemezsin," dedi Sierra.

"Hadi ama," diye açıkladım. "O babamın en yakın arkadaşı."

"Ee?"

"Yani?!"

"Steven benim profesörüm."

"Seks eğitimi profesörün," dedim. "Ayrıca, bu farklı bir şey."

Sierra kollarını ders kitabının üzerinde kavuşturdu ve bana doğru eğildi.

"Nasıl?"

"Çünkü o senin aileni tanımıyor," dedim, sözler ağzımdan çıkmadan önce durduramadım. Birkaç yıl önce,

Sierra'nın tüm ailesi Noel'den hemen önce bir trafik kazasında hayatını kaybetmişti. İç geçirdim ve elini tuttum. "Üzgünüm, öyle demek istemedim."

"Önemli değil, Heather." Gözlerine bakmadan yumuşak bir gülümsemeyle, "Biliyorum," dedi.

Kaşlarım çatıldı, göğsüm sıkıştı. Sierra'nın ailesini hatırlamasına neden olmaktan nefret ediyordum.

"Kızlar," dedi annem tezgahı, peçeteleri alırken. "En sevdiğiniz şeyleri aldım!"

Sierra ve ben üniversitenin ilk yılında aynı yurda taşındığımızda ve ailesine olanları öğrendiğimde, ailem onu hemen evlerine kabul etmiş ve kendi kızları gibi davranmıştı. Sierra kimseden bir şey almaktan nefret etse de, annemi sevdiğini düşünüyordum.

Sierra yanımda kıkırdadı, annemin bir iş adamına baştan çıkarıcı bir gülümseme attıktan sonra vals yaparak yanına gitmesini izledi.

"Annenize BDSM sözleşmesini incelemesini istediğinize inanmıyorum." Kıkırdadı. "Ailem, BDSM kulübüne gittiğimi öğrense beni öldürürdü, yaşlı bir adamla yattığımı öğrense ne yaparlardı bilmem."

"Sus!" dedim, şakacı bir şekilde onu iterek. "Hector'dan haberi yok."

"Tatlım," dedi annem, Sierra'ya bir fincan uzatarak, "çayın hazır."

"Teşekkürler," dedi Sierra utangaç bir şekilde. "Bunu yapmana gerek yoktu."

"Saçmalama." Annem oturdu. "Heather, seninki de yakında bitecek. Şimdi..." Çantasını yanındaki boş sandalyeye koyduktan sonra, sözleşmeyi çıkardı ve önüme koydu. "Herhangi bir değişiklik yapmadım. Sözleşme büyük ölçüde senin lehine. İstedğin zaman sözleşmeyi feshedebilirsin, herhangi bir sonuçla karşılaşmazsın."

Sırt çantamda kalem aradım ve son sayfayı açtım.

İmzalamadan önce annem bileğimi tuttu. "Bununla ilgili sorunun var mı?"

"Hayır. Hec... bana hemen hemen her şeyi açıkladı."

Annem bileğimi bıraktığında, kalemi çizginin üzerine koyup hayatımı feda ederek imzaladım. Hector'la birlikte olabilirsem, birkaç ay, belki bir yıl kadar olsa bile, babamın haberi olmadan, o zaman bunu isterdim.

Her ne kadar bu ilişki bittiğinde kalbim kırılacak da... "Peki, kimle birlikte?" Annem Sierra'ya döndü. "Biliyor musun?"

"Anne!" diye bağırdım. "Sana söyleyemeyeceğimi zaten söylemiştim." "Kesinlikle tanıdığım biri, değil mi?"

"Hayır."

"Noel partilerine gelen biri mi?" "Anne!"

Annem kıkırdadı. "Oh, kesinlikle babanı kızdıracak biri."

"Utançtan yanaklarım kızardı ve sözleşmeyi sırt çantama sırt çantama attım. "Kesinlikle Noel partilerine gelen biri değil..." Ama yüzde yüz birkaç partiden fazlasına gelen biriydi.

Annem bunu bilemezdi.

Ailem artık birlikte olmasa da, hala konuşuyorlardı. Ve ben, kiminle çıktığımı konuşmamalarını tercih ederdim. Kardeşim hakkında istedikleri kadar övünebilirlerdi, ama Hector ve ben ağızlarından çıkar çıkmaz...

Ölürdüm. Gerçekten ölürdüm.

Annem Sierra'ya seks hayatı hakkında sorular sormaya başladığında — çünkü annem dedikoduları ve dedikoduları çok severdi— telefonumu çıkardım ve Hector'un rehberine gittim, bugün bana gönderdiği tüm müstehcen mesajlar kalbimi ısıttı.

Ben: Sözleşmeyi imzaladığımda, resmi olarak senin itaatkarın mı olacağım? Ekranda üç küçük baloncuğ belirdi ve ardından bir mesaj geldi.

Hector: Evet.

Vücudumun her yerine sıcaklık yayıldı ve masanın altında dikkat çekmeden bacaklarımı birbirine bastırdım.

Ben: Öyleyse, birkaç saat sonra görüşürüz efendim. 😊

BÖLÜM

YİRMİ DÖRDÜ

HEATHER

İKİ SAAT SONRA, Radiant'ın kapısından içeri girdim ve hemen tuvalete yöneldim, şu anda giydiğimden biraz daha seksi bir şey giymek için. Annem kahve dükkanından ayrıldıktan sonra, bir seks dükkanından dar bir elbise satın almıştım ve Hector'a sürpriz yapmaya karar vermiştim.

İlk kez onun itaatkârı olarak.

Tuvalette tezgahın üzerine eğildim ve biraz maskara sürdüm.

Ben bir velet olsam da sözleşmesini imzaladığım için bana karşı yumuşak davranır mıydı? Yoksa cezalarında daha da katı olur, bu elbiseyle Radiant'ta emeklememi, salya akan amımı sergilememi ve diğer dominantlara Hector'un bu gece bana ne tür bir ceza vermesi gerektiğini sormamı mı isterdi?

Vücuduma sıcaklık yayıldı ve uyluklarımı birbirine bastırdım.

Hector, onun cezalarının ne kadar seksi olduğunu asla öğrenemezdi.

Çünkü hepsini ortadan kaldırırdı.

Tuvalet sifonu çekildikten sonra, arkamdaki kabin kapısı açıldı. Aynaya bakınca Evelyn'in benim durduğum lavaboya doğru gittiğini gördüm.

Beni görünce, adımlarını durdurdu ve gözlerini genişletti. "Heather, ben..."

Maskara kalemimi bıraktım ve başımı çevirdim. "Lütfen, babamın burada olduğunu söyleme."

Çantasını tezgahın üzerine koydu. "Belki."

"Hector ve ben... Yani..." diye başladım, kafamın arkasını kaşıyarak.

Kahretsin. Neden ağzımdan kaçırdım ki?

"Onunla yattığını biliyorum," dedi. "Sorun değil."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve elini tuttum. "Lütfen babama söyleme."

Bir an durakladı, sonra kıkırdadı. "Merak etme. Söylemem."

Onu birkaç saniye izledikten sonra omuzlarımı öne eğdim ve onu burada gördüğümünden beri tuttuğum nefesimi bıraktım. "Bizi nasıl öğrendin? O mu söyledi?"

"Ofiste, baban odadan çıktığında oldukça belliydi."

"Oh."

Geçen gün Radiant'a gelmediğim için babamın beni azarladığını onun gördüğünü unutmuşum, ne aptalım. Başka ne gördüğünü merak ettim. Bütün zaman boyunca izlemiş miydi? Belki de beni bağladıktan sonra onun adını haykırdığımı duymuştu.

"Bu akşam onu görecektir misin?" diye sordu, küçük bir sohbet girişiminde bulunarak. konuşmaya çalışarak sordu.

"Evet."

Ellerini yıkayıp kuruladıktan sonra, parlak kırmızı çantasından rujunu çıkardı ve başını bana doğru eğdi. "Al." Dudaklarıma sürdü. "İhtiyacın yok ama bu rengin sana çok yakışacağını hep düşünmüşümdür."

Gözlerim hafifçe büyüdü. "Sen... ne?"

"Bu rengin sana çok yakışacağını hep düşünmüşümdür," diye tekrarladı.

Aramızda garip bir sessizlik oldu, ya da belki de ben garip hale getiriyordum.

Sonra boğazını temizledi. "Şey, um, baban ve ben hakkında..."

"Sen Hector ve benim hakkımda ona bir şey söylemediğin sürece, ben de ikiniz hakkında bildiklerimi ona söylemeyeceğim," dedim, sanki bir iş anlaşması yapıyormuşuz gibi kolumu uzatıp elimi uzattım.

"Anlaştık." Kıkırdadı. "Biliyor musun, sandığımdan daha iyi birisin daha iyisin."

Aynaya döndüm ve dudaklarımı ovuşturdu m . "Tanrım, ne, kaltak gibi mi görünüyorum?"

"Hayır, ama çoğunlukla seni kıskanıyordum," dedi, saçlarını kulağının arkasına sıkıştırarak. Elmas küpeleri, babamın kesinlikle onun için seçtiği bir hediye gibi görünüyordu. "İşe alındığımda, babana büyük bir aşık olmuşum."

Burnumu kırıştırdım. "İğrenç."

"İlk başta, sürekli senden bahsettiği için senden hoşlandığını düşündüm - hala da öyle. Ve sen çok güzelsin." Bir kıkırdama daha. "Ama sonra onun kızı olduğunu öğrendim ve çok utandım."

"Oh, kes şunu," dedim, şakacı bir şekilde onu iterek. "Sen tam anlamıyla bir güzellik influencer'ına benziyorsun."

Ama şunu bir türlü kafamdan atamıyordum... Babam benim hakkımda konuşuyordu. Ve Evelyn onun benim hakkımda konuşma şeklinden kıskançlık duyuyorsa, o zaman her şey yolundaydı, değil mi? Ama bu mantıklı gelmiyordu, çünkü o beni *her zaman*... daha aşağı hissettiriyordu.

Ya da belki de ben öyle olduğunu düşünüyordum... kendimi kardeşimle karşılaştırdığımda öyle hissediyordum...

Evelyn çantasını aldıktan sonra kapıya yöneldi. "Babanı gitmesi için ikna etmeye çalışacağım, ama daha yeni geldik. Ve yakın zamanda gitmek isteyeceğinden emin değilim." Omzunun üzerinden bana baktı. "Ama deneyeceğim."

O tuvaletten çıktıktan sonra, ben tezgaha yaslandım ve kapalı kapıya hafifçe gülümsedim. Evelyn'in görünüşü çok korkutucu olduğu için onu seveceğimi hiç düşünmemiştim, ama tatlı birine benziyordu.

Tuvalette birkaç dakika daha bekleyerek babamı gitmeye ikna etmesi için ona zaman tanıdıktan sonra, tuvaletten gizlice çıktım ve koridorda parmak uçlarında yürüdüm, ana odayı görmek için kapı aralığından içeri baktım.

Biri elini ağzıma kapattı ve beni karanlık bir koridora çekti.

"Tek kelime etme," diye fısıldadı Hector kulağıma. "Baban hala burada."

Kapı aralığından etrafa baktım ve babamı, Hector'un şirketinden tanıdığım bir grup adamla otururken gördüm, sonra beni görmemesi için başımı koridora geri çektim.

"Yukarıya nasıl çıkacağız?" diye sordum.

Hector arkamdan bana bastırdı ve aletini kışıma sürttü. "Çıkmayacağız."

BÖLÜM

YİRMİ BEŞ

HEATHER

Elbisemin arkasını yukarı kaldırdıktan sonra, Hector kalçasına bastırarak kulağıma, "Bu elbise sana çok yakışmış," diye homurdandı. Sıcak nefesi boynumu okşadı, dudakları enseme bastırdı.

Parmaklarımla duvara bastırıp ana odaya baktım. Ne yapıyoruz biz?!

Arkamızdaki tuvaletlerden herhangi biri çıkabilir ya da ana odadan bu küçük koridora girebilirdi ve eğer öyle olursa... o zaman gidecek hiçbir yerimiz kalmazdı. Saklanacak hiçbir yerimiz kalmazdı. Hector'un penisi içimdeyken bizi burada bulurlardı.

Ama, lanet olsun, durmak istemiyordum. Şimdi değil.

"Neden onu çıkarmıyorsun?" diye mırıldandım. "Heather," diye homurdandı.

"Ne?" diye mırıldandım, bacaklarımla arasında sıcaklık patladı. "Çok mu korkuyorsun ki..."

Hector fermuarı aşağıya doğru çekti ve elbiseyi ayak bileklerime kadar indirdi, beni bu küçük koridorda tamamen çıplak bıraktı. Sırtımı kavisledim, onun aleti kıcıma değince zevk çoktan vücudumu kaplamıştı.

Kravatını çıkardı, ellerimi başımın üzerine çekti ve bileklerimi birbirine bağladı. Öne eğildim, göğüslerim duvara bastırılırken kığım duvardan neredeyse 30 santim uzaktaydı ve onun kocaman şişkinliği üzerinde yukarı aşağı sürtünüyordu.

"Baban bizi görürse..." diye mırıldandı, dilini şaklatarak.

"Görmez."

Neden bu kadar emin olduğumu bilmiyordum, ama artık geri dönüş yoktu. Hector'un seks kulübünün ortasındaydım, çıplaktım ve bileklerim onun kravatıyla birbirine bağlanmıştı. Babam buraya gelip bizi görürse, ikimiz de mahvolurduk.

Ama bu, Hector'un itaatkârı olmamı engellemeyecekti.
Sözleşme imzalanmıştı.

Kalçalarımı kavradı ve daha da geriye çekti, parmakları çıplak tenimde daireler çizdi. Dudakları boynumdan omuzlarıma, oradan da omurgama doğru indi. "Kıçını kızartacağım."

Dudakları kalçama değdikten bir saniye sonra, kıçımı sertçe tokatladı. Ben çığlık attım, vücudum öne doğru sıçradı ve göğüslerim duvara çarptı. Beni dengelemek için elini belimin altına koydu, sonra tekrar kıçımı tokatladı.

"Bana karşılık vermemesi gerektiğini biliyorsun," dedi. "Geçen sefer ne olduğunu hatırla."

Vücudumda bir sıcaklık yayıldı ve meme uçlarım sertleşti. "Neden hatırlatmıyorsun..."

Bir kez daha sertçe tokatladıktan sonra, elini boynumun önüne doladı ve beni kendine doğru çekti, ağzını kulağıma yaklaştırdı. "Eminim orgazmını bir daha engellememi istemezsin. Şimdi, bacaklarını aç ve uslu bir kız gibi sikimi al."

İnlememi bastırarak, uyluklarımı birbirine bastırdım.

Hector kulağıma homurdandı, "Bacaklarını. Aç." "Zorla beni."

Arkamda karanlık bir kahkaha attı. "Bunu yapmak istemezsin, Heather."

"Bana ne yapıp ne yapmayacağımı söyleme..."

Cümlemi bitiremeden, yine sertçe kıçıma bir tokat attı ve boynumdan tutup üst bedenimi duvardan çekti. Hâlâ bacaklarımı birbirine sıkıştırıyordum, amım ağrıyor ve beklentiyle salya akıyordu.

Serbest elini bacaklarımın arasına zorla soktukten sonra, amımı avuçladı ve parmaklarını klitorisime bastırdı. Keskin bir nefes aldım, bacaklarımı daha da sıkı bir şekilde birbirine bastırdım, ama Hector parmaklarını içime soktu.

"Bunu pişman olacaksın," diye omzuma doğru homurdandı.

"Hiçbir şeyden pişman olmayacağım, Hector. Bence kontrolünü kaybedecek ve bütün gün yapmak için can attığın gibi beni sikmeye başlayacaksın," dedim, parmaklarını içime sokup çıkarırken dudaklarımdan bir inilti kaçtı. "Bence bütün spermini boşaltacaksın..."

İki parmağını amıma sokarak başımı yana ve kapıya doğru eğdi, sonra kalçalarını benimkilere doğru itti ve beni kapının önüne sendeletti.

kapının önüne doğru sendeledi. Yani, biri bakarsa... beni görecekti.

Çıplak ve bağlı.

"Hector!" diye bağırdım.

Vücudumdan bir sıcaklık dalgası geçti. Babamın, görünüşe göre gittiği bir seks kulübünde beni çıplak görmesini asla ama asla istemedim, ama Hector'la yakalanma düşüncesi bana bir şey yaptı. Çok kötü bir şey.

Beni kapının arkasına çekmek yerine, Hector parmaklarını içime daha derine soktu. Onları içeri ve dışarı pompaladı. Çıplak kıcıma şişkinliğini sürttü. Boynumdaki elini çekti ve fermuarını açtı.

Bir anda kocaman sikini çıkardı, beni öne doğru eğdi, böylece bağlı bileklerim ayak bileklerimin yanında sallanmaya başladı ve içime girdi. Göğüslerim sıçradı ve ağzımdan yüksek bir inilti çıktı.

"Hector," diye bağırdım. "O görecektir." "Özür dile."

"Hayır."

Bana daha sert girdi ve ağzımdan daha yüksek bir çığlık çıktı.

"Efendinden özür dile."

"Hec—"

Saçımı avuçlayıp geriye doğru çekti ve ağzını kulağıma dayadı. "Hemen özür dilemezsen, kemerimi çıkarıp onu senin güzel boğazına dolayacağım ve seni bir evcil hayvan gibi ana salona götüreceğim."

Vücudumda bir sıcaklık patladı ve onu sıkıca sarıldım. Bir dakika geçti. Sonra bir dakika daha.

Sonra, aniden, Hector içimden çıktı ve beni dizlerimin üzerine çöktürdü.

"Özür dilerim," diye yalvardım. "Lütfen yapma."

Kemerini çıkardı ve boynuma doladı, en sıkı deliğe taktı.

Bağlı ellerimi onun penisine koydum ve beni affetmesi için çaresizce onu hızlıca okşadım. Amım yere sıırıslam olmuştu. Onu gittikçe daha hızlı okşadım, o kemeri yukarı çekince meme uçlarım ağrımaya başladı.

"Özür dilerim efendim. Özür dilerim. Özür dilerim. Özür dilerim. Ben..."

Başka bir kelime daha söyleyemeden, sikini ağzıma soktu. Boğazımın arkasına çarptı ve beni boğdu.

"Efendine, ona itaatsizlik ettiğin için ne kadar üzgün olduğunu göster."

Ellerimi boğazımın önüne doladım ve derinlerdeki sikiinin şişkinliğini sıktım. Gözyaşlı gözlerle ona baktım ve sikini yukarı aşağı okşadım, tekrar tekrar yuttum.

"Özür dilerim," diye geveledim, sözlerim boğuk çıkıyordu.

Hector inledi, gözleri geriye devrildi ve vücudu boşalmandan hemen önceki gibi sertleşti.

"Özür dilerim..."

Tükürüğüm çenemden akarken, penisini boğazımın derinliklerine daha da sertçe soktu ve içime boşaldı. Birkaç kez daha itip inledikten sonra içimden çıktı. Ellerimin üzerine öne doğru düştüm ve Hector önümde çömeldi.

"Yaramazlık yapmamayı öğreneceksin," dedi ve beni kucağına aldı.
"Hadi seni temizleyelim."

BÖLÜM YİRMİ ALTI

HECTOR

HEATHER'ın başı göğsümdeyken, parmak uçlarımı nazikçe onun kolunun üst kısmında yukarı aşağı hareket ettirdim. Koridorda seks maceramızdan sonra, babasının bizi ana odadan birlikte gizlice geçerken nasıl görmediğini bilmiyordum.

"Sana bir şeyim olabilir de olmayabilir de," dedi Heather, bana bakarak.

"Öyle mi?" diye mırıldandım.

Kollarımdan kurtulduktan sonra, yataktan hızla kalktı ve komodinin üzerinde çantasını buldu. Çantayı karıştırdı, kirli giysileri attı ve bir yığın kağıt ile bir kalem aldı.

Çıplak ve loş ışıktaki çok güzel bir şekilde geri geldi. Yan dönüp başımı elime dayadım, o da yanıma oturdu ve kolumu beline doladı.

Kalçalarının üzerinden, ona verdiğim sözleşmeyi gözden geçirdiğini gördüm, üzerinde değişiklikler olmasını bekliyordum. Ama son sayfaya geldiğinde ve satırda imzasını gördüğümde, gözlerim fal taşı gibi açıldı.

"Bu beni senin itaatkarın mı yapar?" diye sordu, heyecanla.

Ondan kalemi kaptım ve hemen onun imzasının yanındaki satırı imzaladım. "Artık öyle."

Ağzı açık kaldı. "Okumadın bile."

"Gerek yok," dedim, çünkü onun benim itaatkarım olması için her şeyi yapardım.

"Ya üzerinde değişiklik yapsaydım?" "Fark etmezdi."

"Ya sana tüm şirketini satmanı zorlasam? Ya da tüm parayı bana versene?"

Başımı birkaç santimetre yana eğdim ve gülümsedim. "Sana güveniyorum."

"Güvenmemelisin," diye mırıldandı. "Ben bir veletim." "Sen bir veletsin," dedim. "Bir kaltak değilsin."

Ağzını birkaç kez açıp kapattı, sonra imzama tekrar baktı. "Hiç kimsenin, özellikle de senin bu kadar çabuk bir sözleşme imzaladığını görmemiştim. Sen ve babam sözleşmeler üzerinde günlerce, haftalarca tartışırsınız. Neden bu kadar çabuk imzaladın?"

Dudaklarım hafifçe kıvrıldı, göğsümde bir sıcaklık yayıldı. "Çünkü." O güzel gözler bana bakarak, bu cevabı kabul etmediğini söyledi.

"Neden?" diye sordu.

"Neden bu kadar çabuk imzaladın?" diye sordum. "Çok hevesliydin." Kollarını göğsünde kavuşturduktan sonra sırtıttı.

"Çünkü."

Aramızda birkaç saniye sessizlik oldu ve umarım o da benim onun hakkında hissettiklerimi hissettiği için sözleşmeyi hevesle ve çabucak imzalamıştır. Ama o yaramaz ağızıyla, ben ilk önce söylemezsem böyle bir şeyi asla itiraf etmezdi.

Bu yüzden onu yanıma yatırmak için aşağı çektim. "Profesörünle konuştun mu?"

O sertleşti. "Ne hakkında? Sınav hakkında mı?" "Evet."

"Neden?" diye sordu, yanağını ısırarak. "Kodum o kadar kötü müydü?"

"Hayır." Yüzümü boynunun kıvrımına gömdüm. "Steven kusursuz olduğunu söyledi."

"Ne?" diye sordu.

"Onunla konuştun mu?"

"Evet," dedi, sesi fısıltıdan biraz daha yüksek. "Yapabileceğim hiçbir şey olmadığını söyledi."

Kaşlarımı kaldırdım. "Bana yalan mı söylüyorsun?" İç yanaklarını emdi.

"Hayır..." "Bu çok uzun bir cevap."

İçini çekip, yastıkların üzerinde dağınık saçlarıyla bana baktı. "Tamam, yalan söyledim. Ama bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yok."

"Hiçbir şey mi?" "Hiçbir şey."

Parmaklarıyla oynadı, sonra bana dönmek için yanına döndü. Bir tutam saçını kulağının arkasına ittim.

"Bir şeyler yapabileceğimi söyledi, ama ondan nefret ediyorum, bu yüzden böyle bir şey olmayacak. O kadar alçalmayacağım."

"Ne dedi?"

Hâlâ bana söylemek istemediğinde, başımı hafifçe geri çekip ona baktım. Eğer ona mükemmel kod yazdığı halde başarısız olduğunu söyledikten sonra uygunsuz *bir şey* yapmasını istemişse, onu üniversiteden kovdurmaktan daha fazlasını yapardım.

"Söyle bana," dedim yumuşak bir sesle. "Ne dedi?"

"Senin şirketinde onunla bir röportaj ayarlayabilirsem bana iyi bir not vereceğini söyledi. Merak etme..."

"Anlaştık."

"Ne?"

"Onun şirketle görüşmesine izin vereceğim."

"Dalga mı geçiyorsun?!" Oturdu. "Gerçekten onunla görüşme yapacak mısın?"

Onu kendime doğru çektim. "Evet."

"O pislik bunu hak etmiyor. Onun dersinden üç kez kalmayı tercih ederim."

"Bunun olmasına izin vermeyeceğim."

Haftaya benimle görüşme yapacaktı. Şirketimde iş bulacağı için değil. O pisliği Heather'ın önünde o kadar utandırmak istedim ki, pantolonuna işeyip ofisimden çıkıp Heather'ın notlarını düzeltsin diye.

"Hector, benim için bunu yapmak zorunda değilsin," dedi. "Biz..."

"Önümüzdeki Pazartesi saat üçte." Dudaklarım alaycı bir gülümsemeye kıvrıldı. "Ona geç kalmamasını söyle."

BÖLÜM YİRMİ YEDİ

HEATHER

CUMARTESİ SABAHİ, Hector benim için birkaç çanta tasarımcı kıyafeti taşıırken Robinson'daki kalabalık alışveriş merkezinde yürüyordum.

"Neden gülümsüyorsun?" diye sordum, ona bakarak.

Bu, bir sürü insanın bizi görebileceği bir yerde, birlikte ve bir nevi randevu gibi ilk kez dışarı çıktığımız zamandı belki de, belki de değildi. Tamam, kesinlikle bir randevu değildi... belki... ama görünüşe göre, Hector için bir alışveriş çılgınlığı haline gelmişti.

Bana kıyafet almak için.

"Hiçbir şey," diye mırıldandı, başka bir lüks butik gördü. "Gel gel."

"Hector" —arkasından tökezleyerek gittim—"Sence cumartesi günü dışarıda dolaşmak "

"Sen çıplakken, baban diğer odadayken kulübümde seninle yattım," dedi Hector, gerekenden daha yüksek sesle. Birkaç kişi bize baktı. "Yoğun bir Cumartesi günü seninle dışarı çıkmanın bir sakıncası yok bence."

Güzel, genç bir kişisel alışveriş danışmanı bize yaklaştı, ama Hector ona ikinci bir bakış bile atmadan yanından geçip doğrudan kadınlar bölümüne yöneldi. Anladığım kadarıyla, Hector eski para görünümünü seviyordu, sanki yazın New England sahillerinde görebileceğiniz türden bir şey.

Kadının bizi tamamen hor görmemesi için ona gülümsedim ve Hector'un peşinden gittim. Resmi veya smokinli etkinlikler dışında hemen hemen her durumda giyilebilecek birkaç basit giysi buldu ve sonra deneme kabinine yöneldi.

İlk kıyafeti giyerken aynaya bakıp Hector'a göz attım.

Göz göze geldiğimizde, soyunma odasının köşesindeki süet koltukta oturmuş, yüzünde alaycı bir gülümsemeyle, "Annenin sözleşmeyi gözden geçirmesini bekliyordum," dedi. "Ama dün gece sözleşmeyi inceledim ve hiçbir değişiklik yapılmamıştı."

"Olmalı mıydı?" diye sordum.

"Hayır."

Yaklaşık 160 dolarlık beyaz bir gömleği giydikten sonra, dönüp ona baktım ve kaşlarımı kaldırdım. "Neden hala yüzünde o sırıtış var?" diye sordum, ellerimi belime koyarak. "Ne var?"

"Sözleşmeyi okudun, değil mi?" "Evet, birlikte okuduk."

"Ve değiştirmek istediğin bir şey yok muydu?"

Dudaklarımı sıkıştırdım ve beni sözleşmeyi okurken yakaladığı anı hatırladım. Her şeyi okuduğuma yemin ederdim ve o zamanlar her şey tamamen normal görünüyordu. Hatta annem bile okumuş ve bunun...

"Olamaz," diye fısıldadım, gözlerim fal taşı gibi açıldı.

"Heather, Heather, Heather." Ayağa kalktı ve bana doğru yürüdü, eliyle çenemi tutup kaldırdı, böylece ona bakmamı sağladı. Tek parmağını göğsümden aşağı, göğüslerimin arasına doğru kaydırды. "Sen benim tam zamanlı itaatkarım."

Boğazım kurudu. *Bunu nasıl gözden kaçırdım?!*

"Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?" diye sordu.

"Ne zaman istersen seninim," diye fısıldadım.

"Bu, senin beklentinin" —daha da yaklaştı, dudakları benimkilerden milimetrelerce uzaktaydı—"benimle birlikte benim evimde yaşamak, kıyafetlerini ve ihtiyacın olan her şeyi benim satın almama izin vermek, benim sana bakmama izin vermek olduğu anlamına gelir."

İçimde çıldırıyor olsam da, bunu önemsememeye karar verdim.

"Görünüşe göre *biri* benim ona bağımlı olmamı ve böylece onu terk edemememi istiyor." Biraz gerildi, sonra küçük bir kahkaha attı.

"Haklısın."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Ne?"

"Bana bağımlı olmanı istiyorum," dedi, parmağını göğsümden boynuma ve çeneme doğru kaydırarak. "Sözleşmemizi imzaladığın anda benim oldun. Ve eğer benim kıızımsan, sana ihtiyacın olan her şeyi vereceğim."

Eğer onun *kızıysam*... itaatkar kızı değil.

Babamın parasını almakta bir sorunum yoktu çünkü o beni küçük bir kız olduğumdan beri şımartmıştı, ama Hector'un parasını tüm kıyafetlerimi ödemek için almaktan biraz suçluluk duyuyordum. Ama eğer tam zamanlı itaatkar olmayı kafama takacaksa...

Sonra bunun getirdiği tüm avantajları kullanmayı planladım. Korkumu yuttum ve onun yoğun bakışlarıyla yüzleştim.

Tam zamanlı itaatkar.

Dün gecedен beri biliyorduydu, neden henüz benden *hiçbir şey* istememişti? Seks yok. Oral seks yok. Yüksek katlı binasında çıplak olarak emeklemek yok. Hatta bu sabah bana kahvaltı bile hazırlamıştı ve özel balkonunda kahvaltı etmiştik.

Annem, istediğim zaman sözleşmeyi feshedebileceğimi söylemişti, ama belki de Hector Patton'ın tam zamanlı itaatkarı olmak o kadar da kötü olmazdı. Belki de bunu yaparsam, kendime bir tasma kazanabilir ve ikimizin de beklediğinden daha uzun süre onun olabilirdim...

BÖLÜM YİRMİ SEKİZ

HEATHER

CUMA SABAHİ, Hector ve babamın ana ofisinin ortasında durmuş asansörlere bakıyordum. Kalbim dakikada yüz mil hızla atıyordu ve durduramıyordum. Bugün Profesör Eric'in röportaj yapacağı gündü.

Tam olarak on iki dakika sonra. Ve Hector henüz gelmemişti.

Çantamdan telefonumu çıkardım ve kızlarla grup sohbetine mesaj attım.

Ben: ÇILDIRIYORUM! YARDIM EDİN.

Aniden asansörün zili çaldı. Gözlerim asansöre kaydı ve Hector'un küçük kabinden çıktığını gördüm. Kahverengi saçlarını yüksek bir at kuyruğu şeklinde toplamış olan Evelyn, kısa kalem etek ve dekolte fuşya bluzuyla asansörden çıktı.

Sessizce konuşuyorlardı ve birbirlerine çok yakındılar... çok yakındılar. Bana Evelyn için endişelenmememi söylemişti ve Radiant'ta Evelyn çok hoş birine benziyordu, ayrıca babamla yatıyordu, ama yine de... kendimi onunla kıyaslayabileceğimi düşünmüyordum.

Ona başını salladıktan sonra, o ofisine doğru yönelirken, Evelyn benim yola

deva "Günaydın, Heather." Gülümsedi.

m Yanağımın içini ısırdım. "Günaydın. Sen ve, şey... etti.

Kahretsin, bu sanki kıskanç bir kaltakmışım gibi geldi.

"Hector ve ben konuşuyorduk?" diye bitirdi. "Sadece

..."

daha sonra."

"Oh."

Gülümsedi. "Merak etme. Ona senin babana duyduğu m gibi ilgi duymuyorum..."

"Tamam! Tamam! Detaylara gerek yok!" dedim, telefonum deli gibi titremeye başladı.

Çünkü... iğrenç.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu, masasından birkaç kağıt alırken. "Oh, uh..." dedim, gömleğimi düzelterek. "Sadece Hector'un röportajı başlatmasını bekliyorum."

Nedense gülümsemesi genişledi. "Duydum. Onu röportaj sırasında yardım edecek misin?"

Kaşlarımı kaldırdım, boğazımda bir kıkırdama yükseldi. "Hayır, öyle değıl!" "Evelyn!" Babam ofisinden bağırdı. "Buraya gelmen lazım."

Evelyn bana göz kırptıktan sonra, babamla *bunu* yaptığını düşünerek boğazıma yükselen öfkeyi yuttum ve sinirlerimi yatıştırmak için şu anda çok hareketli olan grup sohbetini kontrol etmek için telefonumu çıkardım.

Sun: Ne oldu? Athena:

Heather???

Athena: Neler oluyor?

Sierra: Profesörünün babasının şirketinde iş görüşmesi var. Sierra:

Bu konuda çok gergin...

Sierra: Ve belki de dramatik davranıyor.

Affedersin Sierra, her şeyden emin olamayan bayan!

Ben: Dramatik davranmıyorum! Bu ciddi bir durum! Sun: Görüşme saat kaçta?

Ben: Beş dakika sonra!

Sun: Görüşmeyi kim yapıyor?

Sierra: Hector.

Athena: Oh. 🤔 🤔 **Bunun gerçekten ciddi bir şey olduğunu sanmıştım.** Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve odada dolaşmaya başladım, neredeyse herkese çarpıyordum.

Ben: Bu ciddi bir durum!

Athena: Bu, tam anlamıyla çıktığın adamla yapılan bir röportaj. Sierra: Hector ona gerçekten işi verecek mi sence?

Athena: Hayır!

Sun: Bilmiyorum. Onu gerçekten sevmiş gibi görünüyor.

Athena: İşte bu yüzden ona işi vermeyecek.

Athena: Muhtemelen onu yerine oturtacaktır. Athena:

Bilirsin, onu utandıracaktır. 😊

Yanağımın içini ısırp Hector'un ofis kapısına bakakaldım. Evelyn babamın dikkatini dağıtmak için kim bilir ne yaparken, Hector bugün Eric ile yapacağı mülakatı denetlemem için beni çağırmıştı ve ben bunu hiç istemiyordum!

Tek istediğim yatağıma geri dönüp ağlayarak uykuya dalmaktı, çünkü Hector o pisliğe iş görüşmesi yapmaya karar vermişti. Bu işi geçmem gerekiyordu, ama bu kadar da değil. O koca ağzımı hiç açmamalıydım.

Bütün gün ona oral seks yapmaya yalvarmak ve bir daha asla yaramazlık yapmayacağıma söz vermek arasında, bugün gelmeme izin vermemesi için ona yalvarmışım. Sırf sınıfta iyi not almak için, nefret ettiğim bir adama iş vermesini izlemek istemiyordum.

Aslında, bundan kurtulmak için neredeyse her şeyi yapardım.

Athena: Her şey yoluna girecek.

Athena: O işi almayacak! Ben: Bunu bilemezsin!

Ben: Eğer yaparsa, hafta boyunca onun yüzünü daha fazla görmek zorunda kalacağım.

Ben: Öyle olursa, gerçekten kusacağım. 😞😞 **Sierra:**

Drama 👑 **hehe**

Asansör çaldı, ben de telefonumu cebime attım, gözlerimi kapattım ve sızlandım. Neden bu bana oluyordu?! Neden bu bana oluyordu?! Neden bu bana oluyorduouuu?

Gözlerimi tekrar açtığımda, lanet olası Profesör Eric asansörden çıktı. Saçları, gangster özentisi gibi geriye taranmıştı. Kendisine çok büyük gelen bir takım elbise giymişti. Ve bu lanet olası adam doğrudan bana bakıyordu.

Bana!

Sırtarak!

"Başını dik tut, Heather," dedi Hector kapısından. "Kambur durmamalısın, işaret dili de kullanmamalısın. Bu akşam sana doğru davranış kurallarını öğretmem gerekebilir." Bana tsk tsk diye seslenip başını salladıktan sonra, Hector asansör kapısına doğru yürüdü ve zaten öğretmenlik yapmaması gereken o aptal profesörü selamladı. "Eric, ben Hector. Tanıştığımıza memnun oldum."

BÖLÜM

YİRMİ DOKUZ

HECTOR

Eric'in elini sıktım ve omzuna bir elimi koyup hafifçe sıktım, tıpkı eski bir arkadaşına yaptığım gibi, onu rahatlatmak, bana güvenmesini sağlamak, Heather'ın önünde onu küçük düşürüp yakmadan önce beni sevmesini sağlamak için.

"Eric, seninle konuşmak için çok heyecanlıyım," dedim.

Eric, onun cılız vücudundan beklediğimden daha güçlü bir şekilde elimi sıktı ve Heather'a sırtarak, benim rahat hissedebileceğimden çok daha uzun süre ona baktı. Ondandır hoşlanıyordu. Ona yaklaşmak için kasten sınavlarda başarısız olduğu konusunda hiç şüphem yoktu.

Onu becermek için. Ona şantaj yapmak için.

"Hepsi Heather sayesinde," dedi, bakışları bir anlığına onun vücuduna indi.

Sadece bir anlık bir bakıştı, ama ben gördüm.

"Ofisime gel," dedim ve ona yolu göstermek için kolumu uzattım. yolu gösterdim.

Ana ofisten geçip sanki zaten burada çalışıyormuş gibi ana kattaki, yönetici konferans odasının yanındaki özel ofisime girdi.

Heather'ın yanından geçerken, "Sen de" diye mırıldandım. O kaşlarını çattı, arkamızdan ağır adımlarla içeri girdi ve kapıyı kapattı.

Karşımda Heather için bir sandalye çektim, ama o pislik önce oturdu. Dişlerimi hafifçe sıktım ve onun için yanındaki sandalyeyi çektim. Oturduğunda, ne planladığımı bilmediği için bana sert bir bakış attı.

"Peki, Eric" —onun karşısına oturdum—"bana biraz kendinden bahsetsene."

"Üç yıldır üniversitede çalışıyorum ve iki dönem boyunca Heather'ı öğrencim olarak görme şerefine nail oldum. Aslında ne yaptıklarını bilen yazılım mühendisleriyle daha fazla kariyer yapmak istiyorum."

"Ah, evet," dedim. "Öğrencilere ders vermek zor olmalı."

Özellikle de sınıfında başarılı olmaları gerekirken kasten başarısız olmalarını sağladığında...

"İnanamayacağınız kadar zor." diye gülerek cevap verdi.

"Oh, inanıyorum." Dilimi dişlerimin üzerinde gezdirdim ve sakinliğimi korumaya çalıştım, ama Heather'ın yüzü öfkeden kızarmıştı, bu da beni onun adına daha da sinirlendirdi. "Geçer not almak için her şeyi yapmaya hazır olan tüm o güzel kızlar da dikkatini dağıtıyor olmalı."

Sonunda öfkesi buna degecek.

"Bazıları öyle..." Gözleri Heather'a kaydı. "Diğerleri... pek değil."

"Özgeçmişin çok etkileyici," diye övdüm,

Heather'a baktım. Heather kollarını kavuşturmuş, yüzünde somurtkan bir ifadeyle oturuyordu ve Eric'e bir kez bile bakmadı. "Heather bana senin hakkında çok iyi şeyler anlattı."

Tabii ki bu bir yalandı. Ama onu yüceltmek, dünyanın zirvesindeymiş gibi hissettirmek istedim. Bu şekilde aşağılanma her zaman daha sert vurur. Bunu, evlat edinilmeden önce, yıllarca evimde maruz kaldığım istismardan öğrenmiştim.

Ona gülümsedi. "Bunu duyduğuma sevindim."

"Peki..." Masamı açtım ve iki dizüstü bilgisayar aldım. "Bana becerilerini göstererek başlayabiliriz diye düşündüm. Bu test, tüm geliştiricilerimize mülakat sırasında uyguladığımız bir test. Heather'ın da seninle birlikte bu testi yapması eğlenceli olur diye düşündüm, böylece becerilerini geliştirebilir ve belki de senden *bir şeyler öğrenebilir*."

Dizüstü bilgisayar Heather'ın önüne koyduğumda, bakışları daha da sertleşti.

Test, pek çok geliştiricinin okuyamadığı bir kodlama dili kullanıyordu, ancak Eric özgeçmişinde bu dile aşina olduğunu yazmıştı. Ve bu pisliği sevmediğim için, Steven'a kullanılamayacak kadar berbat bir kod yığını hazırlatmıştım.

Bilirsin... sadece Eric'e düzeltmesi için vermek için.

"Harika!" dedi Eric. "Eminim bir şeyler öğrenecektir."

"Sorun mu var?" diye mırıldandım, o on beş dakika boyunca ekrana bakıp bir sürü şey yazıp sonra hepsini sildikten sonra. Tekrar tekrar. Ta ki Heather'ın dudakları, kıkırdamadan önce olduğu gibi, en ufak bir gülümsemeye dönüşene kadar.

"Hayır, efendim. Sadece birkaç dakikaya ihtiyacım var."

"O kadar da zor olamaz," dedim. "Heather ilk soruyu çoktan bitirdi."

"Aslında," diye fısıldadı Heather, "ben hepsini bitirdim."

Dudaklarım gülümsemeye kıvrıldı. *Daha da iyi.*

Eric ona bakışlarını çevirdi. "İmkansız."

Ayağa kalktım ve masamın etrafından dolaşarak onun önüne koyduğum dizüstü bilgisayara gittim. "Kaç yıllık iş tecrüben olduğunu söylemiştin?" Dizüstü bilgisayarı Heather'a doğru eğdim ve o pisliğin omzunu tuttum. "Neden ona bir yardım etmiyorsun tatlım? Görünüşe göre ihtiyacı var."

"Buna ihtiyacım yok," diye homurdandı ve bilgisayarı geri çekti. "Bana bir dakika verin."

Omzunu bırakıp koltuğuma geri döndüm ve arkama yaslandım. "Kendi başarısız öğrencilerinden biri, sen ilk soruyu bile bitirmeden tüm testi tamamlamış olması oldukça utanç verici olmalı, değil mi?"

Eric dizüstü bilgisayara bakarak, kulakları kızarır ve dişlerini sıkar.

"Neden senin gibi beceriksiz birini işe alayım ki?" diye sordum ona. "Öğrencilerinden birinin tek bir soruna bile çözüm bulamıyorsan, neden şirketimin standartlarını senin yeteneklerine uydurmak için düşüreyim ki?"

Aniden Eric ayağa kalktı ve ellerini masama vurdu. "Aptal kızının bu ağzını kimden aldığını anlıyorum. Burada oturup, başından beri mülakatına girmek istemediğim bir şirketin CEO'su tarafından aşağılanmayacağım."

"Oh, Heather benim kızım değil," dedim, dudaklarım bir gülümsemeye dönüştü. "O benim itaatkarım."

Eric'in gözleri daha da büyüdü, daha da öfkelendi.

Gözlerimi ondan ayırmadım. "Ve onu senin gibi pisliklerden korumak benim işim."

Birkaç saniye daha öfkeyle köpürdükten sonra, aniden paltosunu kapıp ofisimin kapısına koştu ve kapıyı açmaya çalıştı. Tekrar tekrar kapıyı çekip durdu, ama kapı yerinden kıpırdamadı. Bir santim bile.

"Ah, söylemeyi unuttum. Böyle bir durum olursa diye, görüşmen başladığında sevimli asistanlarımızdan Evelyn'den kapıyı kilitlemesini istedim." Onun öfkeli bakışlarına karşı koymak için ayağa kalktım. "Yani, yerinde olsam, koltuğuma geri dönüp yalvarmaya başlardım."

"Ne için yalvarmaya başlayayım?" diye tükürdü. "Bana ne yapacaksın?"

"Bunu öğrenmek istemezsin, Eric." Dudaklarım bir sırtışıla kıvrıldı. "*Gerçekten*. Çünkü Heather'ın önünde seni küçük düşürmemin kötü olduğunu düşünüyorsan, yönetim kurulu bir öğrencini sınıfta bıraktığını ve ona şantaj yapmaya çalıştığını öğrenene kadar bekle. Yani... *yalvarmaya başla*."

Eric'in yüzünde bir dizi duygu belirdi ve sonunda paniğe dönüştü. "Bunu yapmazsın."

"Yaparım."

Heather'a baktı. "O..."

Ona başka bir şey söylemeden önce, onun önüne geçtim, çenesini elimle tutup bana bakmasını sağladım. "Sadece özür dileyip affını dilersen onunla konuşabilirsin. Ve o zaman bile, onun gözlerine bakmayacaksın. Dizlerinin üzerine çöküp başını egeceksin. Ona itaat edeceksin."

BÖLÜM OTUZ

HEATHER

"YALVAR," diye homurdandı Hector, Eric'ten uzaklaşarak. "Onun affını dile."

Ağzım açık kaldı ve Hector'a geniş gözlerle baktım. Evelyn, Eric'in işi asla alamayacağını ve Hector'un onu utandıracağını söylemişti, ama ben *bunu* hiç beklemiyordum!

Eric başını eğdi. "Üzgünüm, Heather."

Hector onun yakasını tuttu. "Diz çok dedim."

Hector onu bıraktığında Eric yere uçu ve bir gürültüyle dizlerinin üzerine çöktü. Yere bakarak başını salladı. "Sen... bana bunu yapamazsın. Seni dava edeceğim..."

"Beni neyle dava etmeye çalışacağın umurumda değil," diye homurdandı Hector. "Tek bir telefon yeter, senin zavallı hayatının geri kalanını mahvederim."

İçimde bir sıcaklık hissettim ve bunu garip bir şekilde... tatmin edici buldum.

Birkaç kez ağzını açıp kapattıktan sonra Eric sonunda dizlerinin üzerine oturdu. Gözlerini pencerelere çevirdi, yüzündeki ifade sanki bu durumun nasıl sonuçlanabileceğine dair tüm olasılıkları kafasında gözden geçiriyormuş gibi görünüyordu.

"Bir daha söylemeyeceğim," diye homurdandı Hector. "Yalvar."

"Özür dilerim," diye fısıldadı Eric. "Seni başarısızlığa uğrattığım için özür dilerim."

"Ayaklarının dibinde ona yalvar," dedi Hector. "Lanet bir köpek gibi ona sürün."

Gözlerimi kocaman açarak, geri adım atma ya da durma belirtisi göstermeyen Hector'a baktım. Aslında Eric'in onu dava edip etmemesi umurunda değildi

—ve bunun nedeni... bilmiyordum. Hector, Eric'i bana yaptığından daha fazla küçük düşürmeye kararlıydı.

Sürpriz bir şekilde, Eric ellerinin ve dizlerinin üzerinde kapıdan Hector'un masasına doğru sürünmeye başladı. Kravatı yere sarkıyordu ve gözleri

benim ve Hector'un bakışlarından sürekli kaçıyor. Bana ulaştığında, topuklarının üzerine oturdu.

Başı eğikti.

"Özür dilerim, Heather."

"Daha yüksek sesle," diye emretti

Hector. "Özür dilerim, Heather."

"Daha yüksek sesle."

"Özür dilerim, Heather!" dedi Eric. "Seni hayal kırıklığına uğrattığım için özür dilerim. Bunu asla yapmamalıydım."

Birkaç saniye sessizlikten sonra Eric, Hector'a baktı. "Bu senin için yeterli mi? Benden duymak istediğin bu muydu? Onu kasten hayal kırıklığına uğrattığımı mı? Yaptığım şey için özür dilediğimi mi?"

Hector bana baktı. "Tatlım, onun özü, senin hayatının son on iki ayını mahvettiği için yeterli mi?"

Kalbim göğsümde çarparken, Hector'dan Eric'e, sonra tekrar Hector'a baktım. Ağzımı açtım, ama ne kadar uğraşırsam uğraşayım, hiçbir kelime çıkmadı. Ağzım açık otururken muhtemelen çok aptal görünüyordum, ama olanlara o kadar şaşırmıştım ki, konuşacak kelime bulamıyordum.

"Onun özü, sana yaptıklarını telafi ediyor mu?" diye sordu Hector tekrar.

Boğazım kurumuştu, ama yine de yuttum. "Hayır."

"Duydun mu, Eric?" Hector onun yanına çömeldi. "Yeterince yüksek sesle yalvarmıyorsun."

"Lütfen," dedi Eric daha yüksek sesle, daha çaresizce, başını tekrar eğdi ve şimdi ara sıra sallıyordu. "Lütfen, beni affet, Heather. Tek istediğim senin benimle kalmandı. Ekstra kredi isteseydin, ... hepsini verirdim."

Koltuğumda daha dik oturdum. "Senden ekstra kredi istedim."

Ama o... ahlaki olmayan türden bir şey kastetmiş olmalı. Yozlaşmış türden.

İçimde öfke yükseldi ve yumruklarımı sıktım. Düşündükçe, belki de gerçekten benimle yatmak istemişti. Belki de röportaj istemek, onun iğrenç davranışlarını yüzüne vurduğumda son anda verdiği bir karardı.

"Bu yeterli değil," diye fısıldadım, yavaşça ayağa kalkarak. "Bu yeterli değil."

Hector masasının üzerinden uzanıp bana bir kalem uzattı. İlk başta onun benden ne yapmamı istediğini anlamadım, ama vücudum

tam olarak ne yapmak istediğimi biliyor gibiydi. Bunu biraz daha iyi hale getirmek için ne yapmam gerektiğini tam olarak biliyordum.

"İstifa edeceksin," dedim, "böylece bir daha kimseye bunu yapmayacaksın."

"A-ama..."

"İstifa edeceksin," diye emretti Hector. "Onun istediğini yapacaksın."

"Tamam, tamam," diye kabul etti Eric. "Bu kadar yeter mi?"

Onun önüne çöktüm ve çenesini tuttum.

Gözlerime baktığında, Hector homurdandı, "Ona bakma demiştim, o yüzden itaatkar küçük pislik gibi gözlerini indir."

Şaşırtıcı bir şekilde, Eric bakışlarımı indirdi.

Sonra, kalıcı bir kalemle, yüzünün her yerine, vücudunun her yerine, kadınları kullanmaya çalışan bir erkeğin asla ilişkilendirilmek istemeyeceği kelimeler yazdım. Onun beni utandırdığı ve aşağıladığı gibi onu utandıracak ve aşağılayacak kelimeler. Kamuya açık bir yerde asla kullanmayacağı kelimeler.

İntikam — dudaklarım alaycı bir gülümsemeye kıvrıldı — acımasızdı.

BÖLÜM OTUZ BİR

HECTOR

HEATHER, Eric'e son iki dönem boyunca ona yaşattığı tüm kötülüklerin öcünü aldıktan sonra, onu yakasından tutup yerden kaldırdım. Onu kapıya sürükleyip kilidi açtım.

Onu, çalışanlarımla baktığı ana ofise attıktan sonra, onun seviyesine çöktüm, böylece benim şaka yapmadığımı, Heather'ı korumak için her şeyi yapacağımı anlamasını istedim.

"Ofisimden çık," diye Eric'e bağırdım. "Ve bir daha asla geri dönme."

Eric ayağa kalkarken, pantolonunun önü idrarla lekelenmişti.

Utançtan kaçamadan, kravatını tuttum. "Heather bana bir daha ona ulaştığını söylerse, sana uygun bir ceza bulurum. Ve eğer bu yüzden altına işlediysen, hazırladığım cezayı hiç sevmeyeceksin. Anladın mı?"

"E-evet, efendim!"

O, yürüyüş yolunda sendeleyerek asansöre doğru ilerlerken, ofisteki herkes sessiz kaldı. Eric, aşağı ok tuşuna çılgınca basıyordu. Asansör kapıları bip sesi çıkardı ve bir grup yönetici birlikte dışarı çıktı.

Kapıya yaslandım ve ellerimi ceplerime soktum, şu anda bu utanç verici anın her saniyesini seviyordum. Eric'in yüzü daha koyu bir kırmızıya döndü ve arabaya atladı.

Kapılar kapandığında, Evelyn odanın karşı köşesinden elini ağzına kapatarak kıkırdadı.

Boğazımı temizledim ve sekreterlere ve yöneticilere baktım. "İşinize dönün." Sonra ofisime geri döndüm ve kapımı kapattım.

Heather'ın arkamda gülümseyerek durmasını beklerken, o kaşlarını çatmış bir şekilde kanepede oturuyordu.

"Ne oldu?" diye sordum, yanına gidip yanına çöktüm. Saçlarını kulağının arkasına attım ve başparmağımın ucuyla yanağını nazikçe okşadım. "Bir daha seni rahatsız etmeyecek, Heather."

"Biliyorum," diye fısıldadı. "Sadece kendimi kötü hissediyorum." "Neden?"

Kollarını kendine doladı. "Bilmeliydim." "Onun gerçek niyetini nasıl bilebilirdin ki?" diye sordum.

Omuzlarını silkti ve kapıya bakarak iç yanağını ısırđı. Eric, onu haksız yere başarısız saydığını itiraf etmesine rağmen, kendini yeterince iyi, yeterince zeki, yeterince azimli bulmuyordu.

Ve bunun nedeni, onun röportaj yapmak istemesi değil, *onu* istemesi idi.

"Hadi ama," dedi, sesi daha da küçülmüştü. "Başından beri onun niyetinin bu olduğunu bilseydim, dekanla konuşmaya çalışabilirdim... ama bunu fark edemedim ve hayatımın birkaç dönemini boşa harcadım. Bazen, ben sadece aptal..."

"Yeter," diye homurdandım.

Gözlerini genişletti. "A-ama..."

"Yeter," diye tekrar homurdandım ve elini tuttum.

Sürekli kendini küçük düşürmek istiyorsa, ona kendini neden sevdiğini söylemesini zorlayacaktım. Onu tüm güvensizliklerinden kurtulmaya ve sadece benimle birlikte olmaya zorlayacaktım. Mutlu olmaya. Kendisiyle barışık olmaya.

Ne kadar süreceğı umurumda değildi. Aramızda ne olacağı umurumda değildi. ne olacağı umurumda değildi.

Tek istediğim, kendini sevmesi ve ne kadar zeki olduğunu görmesiydi. gerçekten öyleydi.

BÖLÜM

OTUZ İKİ

HEATHER

HECTOR, Radiant'ın odasının köşesindeki bordo minderli koltuğa oturmuş, arkasına yaslanarak beni dikkatle izliyordu. Loş ışıktaki gözleri her zamankinden daha da koyu görünüyordu, sakallarında gri tüyler belirgindi. "Gömleğini çıkar."

Sanki bizi izleyenler varmış gibi odanın etrafına baktım. Özel cam odalardan birinde yalnızdık, ama yine de midemde bir gerginlik hissediyordum. Hector beni sayısız kez çıplak görmüştü, ama şimdi benden onun için soyunmamı istiyordu!

Bu, kendimi daha iyi hissetmemi nasıl sağlayacaktı? Babam fark etmeden birlikte ofisten kaçtığımızdan beri böyle bir şey mırıldanıp duruyordu. Yine de her sorduğumda, göreceksin deyip duruyordu.

Ama ben hiçbir şey görmüyordum! "Gömleğini çıkar."

Yutkunarak gömleğimin ilk düğmesini açtım. Sonra bir sonrakini. Ve bir sonrakini. "Benim için kıyafetlerimi sen çıkarmak istemez misin?" diye sordum, çünkü düğmelerle uğraşırken kendimi hiç de seksi hissetmiyordum.

"Hayır."

Son düğmeyi de açtığımda, gömlek omuzlarımdan kaydı. Ayaklarıma düştü ve beni eteğim, ayakkabılarım ve dantelli sütyenimle ayakta bıraktı.

Sütyenimin kopçalarını açmak için arkama uzandım, ama Hector "Hayır" dedi.

"Senin için soyunmamı istemiyor musun?" diye sordum. "Gömleği bana ver."

Yerdeki gömleği alıp ona verdim, ama elimi çekmeden, o elimi kendi eliyle kavradı.

"Şimdi," dedi, sesi her zamankinden daha sessiz ve yumuşaktı, "bana kendinde neyi sevdiğini söyle."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Ne?"

"Kendinde neyi sevdiğini söyle bana."

Ağzımı birkaç kez açıp kapattım, ama hiçbir şey çıkmadı. Kendimde neyi seviyordum? Neden bana bunu şimdi soruyordu ki, kendimi en az seksi hissettiğim anda, tamamen sessiz bir odada onun için soyunurken?

"Heather," dedi, "şimdi."

Ağzımdan çıkan ilk kelime "*hiçbir şey*"di, ama dudaklarımı kapalı tuttum.

"Ben..." diye başladım, kalbim çarpıyordu. "Sabah duştan sonra görünüşümü seviyorum."

Elimi bıraktı ve gömleği kucağına koydu. "Sıradaki parça."

Bana her giysi parçası için bunu mu yaptıracak?

Bir sonraki giysiyi çıkardıktan sonra ona uzattım ve sessiz kaldım, kendimde sevdiğim, gurur duyduğum veya beni gülümseten bir şey bulmak için çaresizce beynimi zorladım.

Ama... Aklıma hiçbir şey gelmedi.

"Heather," diye uyardı Hector, elini bir kez daha benimkine dolayarak, "söyle bana."

"Ben..." diye başladım, ama sözüm yarım kaldı. "Arkadaşlarımla yanında kendim olabilmeyi seviyorum."

Sanki bu cevabı kabul etmeyecekmiş gibi bir an daha elimi sıkıca tuttu, sonra sonunda elimi bıraktı ve devam etmem için başını salladı. Topuklu ayakkabılarımdan birini çıkardım.

Sanki tek bir ayakkabıyı ona vermemi beklermiş gibi elini uzattı. "Her ayakkabı için kendimi övmek zorunda mıyım?" diye fısıldadım.

"Evet."

Dudaklarımı sıkıştırdım ve ona ayakkabıyı uzattım. Parmakları benimkilere dokunduğunda gözlerim doldu ve ağzımı açtım, ama kendim hakkında söyleyecek başka bir şeyim kalmadığı için hiçbir kelime çıkmadı.

"Çalışkan olmanı seviyorum," dedi Hector benim için, ayakkabıyı alırken. Sol topuğuma uzanırken dudaklarım titredi. Onu da ona uzattım.

Ayakkabıları ayaklarının yanına yere koydu. "Cesur olmanı seviyorum."

Gözlerimden yaşlar süzüldü. Ona baktım, "*Ama kardeşin senden çok daha çalışkan,*" "*Ama kardeşin senden çok daha cesur şeyler yaptı...*" diye devam etmesini bekledim, ama bu sözler ağzından hiç çıkmadı.

"Lütfen devam et," dedi yumuşak bir sesle.

Titrek parmaklarla eteğimi çıkardım ve ona uzattım.

ona uzattım.

"Başarılı olma arzunu seviyorum."

"Neden vücudum hakkında hiçbir şey söylemiyorsun?" diye fısıldadım, Onun sözleri gözlerimi yaşartıyor ve daha önce hiç hissetmediğim şeyler hissettiriyordu.

Görünüşümü övseydi, şu anda bu kadar duygusal hissetmezdim.

Görünüşüm, kardeşimde olmayan tek şeydi. "Çünkü sen güzelliğinden daha değerli birisin."

Gözlerim yaşlarla doldu. "Lütfen daha fazla bir şey çıkarmama izin verme." Elini uzattı. "Benim için külotlu çorabını çıkar."

Boğazım düğümlenirken, külotlu çorabımı çıkardım ve ellerimde katladım, ona vermek istemedim çünkü başka bir iltifat daha duymak istemiyordum. Buna kaydolduğumda tek istediğim itaatkar olmayı öğrenmekti. Bütün bu duyguları yaşamayı beklemiyordum.

"Bana ver," dedi. "Hayır."

"Neden?"

"Çünkü korkuyorum," diye fısıldadım.

Elini uzattı. "Ver onu bana, Heather."

Birkaç saniye ona baktıktan sonra, hıçkırıklarımı tutarak yumuşak bir şekilde inledim ve külotlu çorapları ona uzattım. Yere baktım, kendimi çok çıplak hissediyordum - ve bunun sebebi sadece onun önünde neredeyse çıplak olmam değildi.

Vücudumu korku sardı. *Bu sefer ne diyecek?*

Onları benden aldıktan sonra, nazikçe çenemi kaldırdı ve gözlerimin içine bakmamı sağladı. Bakışları yumuşaktı ve cesaretle söyleyebilirim ki, hiç görmediğim kadar güven vericiydi. Gülümsedi ve başparmağını çenemde gezdirdi.

"Sen çok canlısın, Heather. Yaklaşılabilir. Saygılı. Hevesli." Beni kucağına çekti ve kollarını belime dolayarak beni kendine çekti, dudakları benimkilerin üzerinde duruyordu ve sıcak nefesi yüzümü okşuyordu. "Sen sempatik ve şefkatlisin, sevgi dolu ve meraklısın."

Dudaklarım titredi ve o dudaklarını benimkilere değdirmeden önce neredeyse ağlayacaktım.

"Ve en iyisi, sen benimsin."

BÖLÜM OTUZ ÜÇ

HEATHER

"Bana o bıçağı uzatır mısın, tatlım?" Hector mutfak adasının diğer tarafından seslendi.

Hayatım?

Bıçak blokundaki bıçağı almak için uzanırken gözlerim hafifçe açıldı. Ocakta su kaynıyordu ve taze yapılmış makarna sosunun kokusu burnuma geliyordu.

Bir mutfak aleti aldım ve ona uzattım. "Al bakalım."

"Canım" nereden çıktı? Bana daha önce hiç böyle hitap etmemişti.

O benden bıçağı alırken parmaklarımız birbirine değdi. Yüzünde küçük bir gülümsemeyle sosisleri makarna için kesmeye başladı, aynı sıcak gülümseme benim dudaklarıma da yayılmak istiyordu. Ocağa döndüm, büyük tahta kaşıkla penne makarnasını karıştırdım ve suyun kaynamasını izledim. Sahne bittikten sonra bile, olanlar hakkında hala çok duygusal hissediyordum, Hector'un bana kendim hakkında sevdiğim her şeyi anlatmam için zorlaması, ki bu pek fazla bir şey değildi. Bazen ne söyleyeceğimi bilemiyordum ne söyleyeceğimi bilememiştim ve o doldurmak zorunda kalmıştı.

Göğsümde bir sıcaklık yayıldı. Sanki benden yüzlerce giysi daha çıkarabilirdi ve yine de söyleyecek sözleri bitmezdi — benim kendime inanmadığım, ama onun inandığı şeyler. Omuzlarımı öne doğru eğdim. Gerçekten de inanıyordu.

"Ne düşünüyorsun?" dedi Hector, sosis keserken bana bakarak.

"Hiçbir şey."

"Heather."

"Hector," dedim eğlenceli bir ses tonuyla.

Bıçağı bıraktıktan sonra bana doğru yürüdü ve beni kendisiyle tezgah arasında sıkıştırdı. Yumuşak bir şekilde mırıldandım ve geriye yaslanarak

güzel, güven veren gözlerine baktım. Hector Patton'ın beni BDSM kulübüne götürdükten sonra onunla akşam yemeği hazırlayacağımı kim tahmin edebilirdi?

Kesinlikle ben değil.

"Bana tekrar sormak zorunda bırakma." "Düşüncelerim özel."

"Yüzünden okunabiliyorsa özel değildir." Ellerini uyluklarımın etrafına doladı, beni kaldırdı ve tezgahın üzerine oturttu. Sonra bacaklarımın arasına girdi ve ellerini uyluklarımdan yukarı doğru kaydırıldı. "O bakışı tanıyorum."

"Ne bakışı?" diye sordum gülümseyerek, aptal rolü yaparak. "O bakış."

Şu anda bu konuyu açmak istemediğimden kaşığımı aldım. "Bu makarnayı tat."

Kaşıkla biraz penne makarna alıp ağzına götürdüm. Dudaklarını kaşığın etrafına doladı ve ağzına çekip çiğnerken şakacı bakışlarını bana dikti. Göğsümde kelekler uçuyordu.

"Radiant'ta söylediğin şey ciddi miydi?" diye fısıldayarak sordum.

Tabii ki benim aptal kafam, o çiğnerken sormak zorunda kaldı.

Konuşmasını bitirdikten sonra, ellerini yanımdaki tezgahın üzerine koydu. "Evet." "Gerçekten mi?"

"Evet." Bir süre durdu. "Neden sordun?"

Yanağımın içini ısırarak, onun yumuşak gözlerine baktım ve birinin bana *nasıl* bu kadar nazik davranabileceğini ve bunu içtenlikle yapabileceğini merak ettim. Ailem beni hep küçük kardeşimle karşılaştırırdı ve ben hep onun başarılarının gölgesinde yaşırdım.

Dudaklarım titredi ve gözlerim yaşlarla doldu. "Çünkü... kendimi hiç özel hissetmedim."

Dışarıdan bakıldığında, durumun farklı görüldüğünden emindim. Ailem beni şımartır ve her zaman istediğim her şeyi verirdi. Sierra ile birlikte kaldığım dairenin kirasını onlar ödüyordu ve geçen sonbaharda tatil için sahildeki kulübede kalmamıza izin vermişlerdi.

Çoğu insana kıyasla zor bir hayatım yoktu. Ayrıcalıklıydım.

Dudaklarımı sıkıca kapatarak sakinleşmeye çalışırken, yanağımdan bir damla gözyaşı süzülmesini engelleyemedim. Kollarımı omuzlarına doladım ve onu kendime doğru çektim, başımı omzuna yasladım.

Yine de... benim önümde konuştukları tek şey kardeşimdi. Arkadaşlarıyla dışarı çıktığımda övündükleri tek şey kardeşimdi. Tek umursadıkları şey onun ne kadar başarılı olduğu ve benim ne kadar başarısız olduğumdu, özellikle de geçen dönem yazılım geliştirmede başarısız olduğum için.

Her şeye sahip olabilirdim, ama kendimi özel hissetmiyordum. Kimseye göre.

Beni kollarına aldı ve bana daha yakın çekerek, hiç kimsenin beni tutmadığı kadar sıkı tuttu. Ona sarıldım, yumruklarımın gömleğini sıktım, sanki yapmazsam ortadan kaybolacaktım gibi.

Yanımızdaki tencerede kabarcıklar patlıyordu, neredeyse taşmak üzereydi... ama umurumda bile değildi.

"Hiç kimseye özel hissetmedim," diye fısıldadım, hıçkırıklarla, "sen hariç."

BÖLÜM OTUZ DÖRT

HECTOR

Onu sakinleştirmek için parmaklarımı saçlarında gezdirdikten sonra, sözleri zihnimde yankılanmaya devam etti. Onun hayatında kendisini özel hissettiren tek kişi bendim ve bunu kabul etmek istemiyordum, ama o da benim için aynı şeydi.

Hayatımın son elli yılında, ailemden veya altlarımdan hiçbirisi için özel hissetmemiştim.

On hariç.

Yarım kalan akşam yemeğimizin baharat kokusu burnuma geldi. Ocakta duran tencerenin kenarından su taşıyordu, buhar yükseliyordu. Heather'ı daha sıkı sarıldım, onu asla bırakmak istemiyordum.

Kalbim göğsümde hızla atıyordu. "Ben de senin için aynı şeyi hissediyorum."

Çenesini göğsümün ortasına koydu ve gözleri yaşlarla dolu olarak bana baktı. "Aynı şeyi söylemene gerek yok, Hector. Ben sadece... Seni ne kadar takdir ettiğimi bilmeni istedim. Bu tür şeylerde pek iyi değilim."

"Ben ciddiym," diye fısıldadım. "Sana sahip olduğum için ne kadar şanslı olduğuma inanamıyorum." Mutfakta, sıcak ışıkla yıkanmış Heather, dudakları hafifçe titreyerek bana gülümsedi. Ay ışığı gözlerine doğru şekilde vurduğunda güzel gözleri parıldadı ve ben hiç... hiç kimseye karşı göğsümde böyle bir sıcaklık hissetmemiştim.

Bizimle ilgili her şey yanlıştı.

Ama durmayacaktım. Bundan vazgeçmeyecektim. Şimdi değil... belki de hiç.

Göz yaşlarını silip bana gülümsedi.

Yine de, o bana güven hissi verirken, içimde bir endişe vardı. Küçük ilişkimiz başladığından beri, beni terk edeceğinden korkuyordum,

ama şimdi en çok korktuğum şey onun beni terk etmesi değil... onu kaybetmekti.

Jacob, kızıyla olan ilişkimi öğrenirse, bu bizim dostluğumuzu mahvedecek ve son beş yıldır onunla birlikte kurduğum hayatı ve işi parçalayacaktı. İşim olmasaydı hayatım ne olurdu? Ondan önce hayatımın her anını buna adanmıştım.

Ellerimi beline doladım, onu kendime doğru çektim ve dudaklarımı dudaklarına yapıştırdım. Sırtını kavisleyip bana doğru itti, parmakları yakamın etrafına dolandı. Dudaklarımı dudaklarına doğru hareket ettirdim, onu daha fazla tatmak için çaresizce.

Onu şimdiye kadar pek çok kez öpmüştüm, ama kendimi tutamıyordum. Beni onu tatmak, onunla olmak için aç bırakmıştı.

Onun için sadece bir Dom olmaktan daha fazlası olmak için nasıl daha fazla bekleyebilirim?

Omuzlarından tişörtünü çekip çıkardıktan sonra, onu yere attım ve onu mutfağında sütyensiz, yarı çıplak bırakarak. Göğüslerini okşadım ve onu tezgaha dayadım, pantolonumun içindeki penisim zonkluyordu.

"Sana ihtiyacım var," diye mırıldandım dudaklarına. "Şimdi."

Kollarını omuzlarıma doladı ve bacaklarını açtı. Ellerimi uyluklarına kaydırđım ve kalçalarını kavradım, sonra boynunu öptüm, derisini emdim. Su tencerede kaynarken o yumuşak bir inilti çıkardı.

Bu gidişle, akşam yemeğđ yapılmayacağı için bir şeyler sipariş etmek zorunda kalacaktık.

Ama umurumda değildi.

Elimi bacaklarının arasına soktuğum anda, biri kapıyı çaldı. Parmaklarımı klitorisine doğru hareket ettirdim, derisini ısıırıp emerek parlak kırmızı bir iz bırakacak kadar sertçe emdim. Kapı tekrar çalındı.

"*Siktir*," diye homurdandım.

Üçüncü kez görmezden gelmeye çalıştığđmda, kapı daha yüksek sesle çalındı. "Burada işini bitir," dedim, mutfak adasının etrafından dolaşarak.

"Muhtemelen

Muhtemelen bir teslimat."

Bu saatte neden birinin bir şey teslim edeceğini bilmiyordum, ama normalde gündüzleri evde olmazdım. Önemli bir şeyse, örneğın geçen gece Heather için sipariş ettiğım bir şey gibi, o zaman koridorda kalmasını istemedim.

Kapıyı açmadan önce, omzumun üzerinden Heather'a baktım. O, sadece bir pantolon giymiş, paslanmaz çelik tencerede akşam yemeğimizi karıştırırken kendi kendine mırıldanıyordu. Dudaklarım hafifçe kıvrıldı ve kapıyı açtım.

Heather'ın babasına bakarken gözlerim fal taşı gibi açıldı.

O burada ne arıyor?

"Hector," dedi Jacob. "Bu saatte geldiğim için özür dilerim."

"Jacob," dedim, Heather'ın duyup saklanabilmesi için yeterince yüksek sesle, "ne oluyor neler oluyor?"

Burada görmeyi en son beklediğim kişi Heather'ın babasıydı, Özellikle de bu geç saatte. Heather yatak odasında saklanmaya çalışırsa, odayı geçmesi gerekecekti ve Jacob onu görecekti, bu yüzden Tanrı'ya dua ettim ki tezgahın arkasına saklansın.

Jacob koridorda kalmak yerine daireme girdi. "Konuşmamız gerek."

BÖLÜM

OTUZ BEŞ

HECTOR

Göğsüm sıkışmış bir halde, zorlukla yutkundum ve kapıyı onun arkasında nazikçe kapattım, onu görmüş ya da bizim birlikte olduğumuzu zaten biliyor olmasından korktum. Belki Radiant'ta bizi görmüştü. Belki Evelyn ona bizim hakkımızda bir şeyler söylemişti.

Arkamı döndüğümde, onun buzdolabına doğru gittiğini gördüm ve kalbim deli gibi çarpmaya başladı. Yıllar önce işimizi kurduğumuzdan beri, başlangıçtaki sorunları konuşmak için bira içmeye geldiğinden beri böyle bir şey yapmamıştı.

Ocakta tencerede su kaynıyordu ve, aman Tanrım...

Heather'ın çantası tezgahın üzerindeydi ve bazı kıyafetleri yere dağılmıştı.

Siktir!

Jacob bira almak için döndüğünde, Heather'ın çantasını tezgahtan alıp önümdeki ada sandalyesine koydum, böylece onu görmesin diye. Şişeyi açtıktan sonra, arkasını dönüp tezgahın karşı tarafına yaslandı.

Heather tam zamanında köşeyi döndü, böylece Jacob onu görmedi ve benden birkaç adım ötede durdu, yarı çıplak ve gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Boğazım kurumuştı, ama yine yuttum, kalbim deli gibi atıyordu.

"Seninle konuşmam lazım," dedi Jacob.

"Bunu yarın yapabilir miyiz?" diye sordum, onu buradan çıkarmak için çaresizce. "Geç oldu..."

"Evelyn'le yatıyorum."

Ve ben de senin kızınla yatıyorum. Şimdi git.

Heather'ın kıyafetleri hala odanın etrafına dağılmıştı ve Jacob'un onları nasıl görmediğini anlamadım. Heather

bana yaklaşıp ayaklarımın dibine oturana kadar, o gözlerle bana bakarak.

Ona baktım, ne kadar seksi görüldüğüne, beni kışkırttığına sinirlenerek çenemi sıktım.

"Biliyorum," dedim Jacob'a.

Heather bana yaklaştı ve ağzını şişkinliğimin üzerine koydu. Gerildim ve keskin bir nefes aldım, parmaklarımı saçlarına dolayarak onu kendime yaklaştırdım. Tanrım, bunun için cehenneme gidecektim, ama umursamıyordum.

"Öyle mi?" diye sordu Jacob, başını kaldırarak. "Nasıl?"

"Hadi ama," dedim. "Radiant benim ailemin şirketi." "Bizi birlikte mi gördün?" diye sordu.

Heather ağzını şişkinliğimin üzerinde yukarı aşağı hareket ettirdi, sonra fermuarımı açtı. Kalçalarımı hafifçe öne doğru eğdim ve penisim pantolonumdan fırlayarak onun yüzüne çarptı. Hemen ardından, o velet penisimin başını ağzına aldı.

"Evet," dedim, homurdanmayı bastırarak.

Penisimin başını diliyle döndürdükten sonra, dudakları kasıklarına değene kadar beni boğazına kadar emdi. Aşağı baktım ve o gözlerin bana bakışını görünce çenemi sıktım.

Cezalandırılmak için yalvarıyor, değil mi?

Ellerini uyluklarımın etrafına dolamışken, onları nazikçe ittim. Ellerini arkasında kilitledi, benim penisimin üzerinde ileri geri hareket ederken göğüsleri zıplıyordu. Yutkundum ve babasına baktım.

"Ee?" Jacob, benden daha fazla bir tepki beklermiş gibi sordu. "İnsan kaynakları seni yakalamasın."

Normalde *asla* böyle bir cevap vermezdim, ama Heather tezgahın arkasında, benim sikimi emiyor ve babası hala odadayken, hemen burada, hemen şimdi onu sikmem için yalvarıyordu. Ve Tanrım, kontrolümü kaybetmemek için *tüm* gücümü kullanmam gerekti.

"Ciddi misin?" diye sordu Jacob.

Heather'ın saçlarını daha sıkı tutarak, başını geri çekememesi için onu mutfak adasına doğru ittim. Yaklaştım, sikimi boğazına soktum ve burnunu kapattım.

Eğer öğürme sesi duyarsam, boğazının derinliklerine boşalacağım.

Tanrım, bu düşünce çok seksi.

Babası karşımda durmuş, ne haltlar döndüğünü merak ederken, o benim sikimi defalarca ağzına alıyordu. Bu çok yanıltıcı, ama

durduramadım, özellikle de o başını geri çekmeye çalıştığında. Onu yerinde tuttum ve çok dikkatli bir şekilde sikimi daha derine ittim.

Taşaklarım ağırlaşmıştı, her itişte çenesine çarpıyordu.

"Evet," diye homurdandım. "Bilmedikleri şey onlara zarar vermez, değil mi?" Jacob bir yudum bira içti. "Doğru."

Heather'ın göğüsleri uyluklarıma bastırıyordu, meme uçları sertleşmişti. Kısa bir süre aşağıya baktığımda, ağrıyan küçük amını ovmak için elini bacaklarının arasına soktuğunu gördüm.

Siktir, ne kadar azgın, yaramaz bir kız var elimde...

"Peki, tamam o zaman..." dedi

Jacob. Ama şimdi gidemezdi.

Çünkü gidersen, kızının ada arkasında benim sikimi emdiğini göreceksin.

"Diğerlerinin de insan kaynaklarına çenelerini açmayacağından emin olsan iyi olur," dedim, sikimi iterek.

"Diğerleri mi?"

"Onu beceren diğer yöneticiler." Jacob sertleşti. "Ne zamandır biliyorsun?"

"Bir süredir."

Sonunda, babasının önünde benim sikimle boğulmasını istesem de nefes alabilmesi için tamamen çekildiğimde, küçük bir nefes aldı. Ona baktığımda gözlerinin yaşlarla dolu olduğunu, ağzının açık olduğunu ve dilinin dışarıda olduğunu gördüm.

Daha fazlasına hazırdı.

Çenesini tuttum ve sikimi tekrar boğazına soktum, boğazının arkasına sertçe çarptım. Elimi boğazına indirdim ve ön tarafını kavradım, sikimin içinde yerleştiğini hissetmek için kendimi okşadım.

Bana daha da yaklaştı ve dudaklarını sikimin dibine yapıştırdı, nefes almak için kalan az miktardaki havayı da keserek beni doruğa ulaştırdı. Kalçalarım kaskatı kesildi ve son damlasına kadar yutmak zorunda kalması için kafasını sikime sıkıca bastırdım.

Bu noktada Heather'dan ayrılacağımı hiç düşünmüyordum, ama o babasının bizim hakkımızda bilgi sahibi olmasına hazır değildi, bu yüzden homurdanmamayı başardım. Ve dürüst olmak gerekirse, ben de hazır değildim. İş açısından kötü bir durumda kalırdık. Daha dikkatli olmamız gerekiyordu.

Yine de... Heather'ın yanında bu giderek zorlaşıyordu.

BÖLÜM OTUZ ALTI

HEATHER

PERŞEMBE ÖĞLEDEN SONRA, Carnegie Coffee Company'de oturmuş, diğer müşterilerin yumuşak kahkahalarını ve fincanların tıkırtılarını dinliyordum. Kanepeye yaslandım, sıcak çikolatamı yudumladım ve sisli pencereden gri gökyüzünden yağan karı seyrettim.

Sierra, Athena ve Sun köşedeki masada yanımda toplanırken, dün geceden beri tek düşünebildiğim şey Hector'du. Arkadaşlarım beni çok mutlu ediyordu, ama hiç kimse bana onun hissettirdiklerini hissettirmemişti.

"Hadi, anlat bakalım!" dedi Sierra. "Hector ve profesörünle ne oldu?"

En iyi üç arkadaşıma baktığımda dudaklarımın köşeleri gülümsemeye başladı, hepsi de ağızımdan çıkacak ilginç bir hikaye için sabırsızlanıyordu. Ve evet, bugün, özellikle de dünden sonra, anlatacak ilginç bir hikayem vardı.

"Oh, pek bir şey yok," diye mırıldandım, Sierra'nın yalvarması için bilerek lafı uzattım.

"Hadi ama!" diye bağırdı Sierra, sıcak çikolatasını yudumlarken.

"Bir şey olmalı," dedi Athena. "Yoksa bugün bu kadar neşeli olmazdın."

Artık daha fazla dayanamayıp öne eğildim. "Hector onu resmen altını ıslatmaya zorladı!" Eric'in dün ofisten çıkarken takım elbisesinin pantolonunu ıslatmış halini hatırlayarak kıkırdadım.

"Aman Tanrım!" Sierra kıkırdadı. "O. Yapmadı!"

"Yaptı."

Kızlar kahkahalara boğuldu. "En iyi kısmı bu bile değil."

"Daha da iyisi mi var?!" Athena, karnını tutarak sordu.

"Hector, Eric'i kelimenin tam anlamıyla dizlerinin üzerinde bana sürünerek gelip af dilemesini sağladı."

Kontrolü ele geçirmekten çok gergin olmama rağmen, bu anı bana çok iyi geldi. İki dönem boyunca bana düşmanlık eden profesörün, yaptıkları için affedilmek için yalvarmasını ve benim onu affetmeme gücümün olmasını görmek...

Titredim.

Bu beni çok etkiledi.

Sun eliyle ağzını kapatarak hafifçe kıkırdadı.

"Lütfen bana bunun hepsi olmadığını söyle," dedi Athena. "Bu harika. Daha fazlasını istiyorum."

"Şey..." Hayatımın bir reality TV şovu gibi olduğunu hissederek, yanağımın içini ısırdım. "Ondan sonra, kendimi çok güvensiz hissettim. Akşam yemeğini birlikte hazırlamak için onun evine gittik ve babam bizi yakaladı."

"Ne?!" diye hep birlikte aynı anda haykırdılar.

Onları susturduktan sonra masaya eğildim. "Merak etmeyin. Hiçbir şey görmedi. Beni görmemesi için mutfak adasının etrafında emeklemek zorunda kaldım. Ve sonunda Hector'a oral seks yaparken..."

Sierra kaşlarını oynattı. "Patton kardeşler siklerini yalatmayı çok seviyorlar."

Dudaklarım hafifçe kıvrıldı.

"Bekle." Athena durakladı. "Baban aynı odadayken ona oral seks mi yaptın?"

Gülümsemeyi bastırdım ve başımı salladım.

Sun kontrol edilemez bir kahkaha krizine girdi. Genelde sessiz biriydi ama arkadaş grubumuzdaki her türlü dedikoduyu sevdiğini biliyordum. Bir gün onu Radiant'a götürmemiz gerekecekti. Çok eğlenecekti.

"Kahretsin, bu ailenin başka erkek kardeşi var mı?!" diye sordu Athena.

Sun ona dirsek attı. "Charlie var ya."

Athena gözlerini devirdi. "Oh, lütfen. O asla böyle bir şey yapmaz! O çok tatlı ve ayrıca, milyonuncu kez söylüyorum, biz sadece arkadaşız! Aramızda asla böyle bir şey olmaz."

"Mmhmm," diye mırıldandı Sierra.

Elime yaslandıktan sonra dışarı baktım ve gülümsedim, hala kendi küçük dünyamda kaybolmuş ve hala Hector'un dün gece bana hissettirdiklerini düşünüyordum. "Beni çok özel ve mutlu hissettiriyor."

Babamın önünde gizlice dolaşmak... kelimenin tam anlamıyla ondan birkaç adım ötede... kahretsin!

Hala bunu yaptığıma inanamıyorum!

"Dur," dedi Sierra, elini göğsüne koyarak. "Göğsüm ısınmaya ve karıncalanmaya başladı."

Yanaklarım kızardı ve masanın altında bacaklarımı ileri geri salladım. "O babamın en iyi arkadaşı, ama sanırım Hector'u seviyorum," diye fısıldadım, daha çok kendime, ama sesim beklediğimden daha yüksek çıktı.

Arkadaşlarım heyecanlanırken, bir an sonra yüzlerindeki ifade değişti.

"Heather?" arkamdan biri sordu.

Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve mutluluğum bir anda yok oldu.

Aman Tanrım!

"Heather," annem yine arkamdan seslendi.

Sinirlerim gerilirken, başımı çevirip annemin kahve fincanını o kadar sıkı tuttuğunu gördüm ki, fincanın kenarından biraz kahve dökülmüş ve mavi fincanın üzerine damlamıştı. Dudakları hafifçe aralanmış, yüzünde şok ifadesi vardı.

"Hector'la mı çıkıyorsun?"

BÖLÜM

OTUZ YEDİ

HEATHER

Sıcak ikolatanın yoğun aromasını ve hayal kırıklığını içime çektikten sonra, gözlerimi kocaman açarak anneme baktım. Ağzım açık kalmıştı ve kapatamıyordum... Çünkü annem az önce benim en derin sırrımı öğrenmişti.

"Anne," diye fısıldadım, ayağı kalkarak.

Sierra kenara çekildi, kızlar sessiz kaldı. Masadan annemin önüne doğru yürüdüm, o da benim şaşkınlığımı yansıtıyordu. Buzlu kahvesini o kadar sıkı tutmuştu ki, kapağı açılmış ve bej renkli sıvı şimdi elinden aşağı akıyordu.

Bir başka sessiz an geçti ve annem yutkundu. "Heather, tatlım, konuşmamız gerek."

Koltuğumdan eşyalarımı aldığım da, kızlar bana sempatik bakışlar attılar.

Annem çantasını daha sıkı tuttu ve Sierra, Athena ve Sun'a sıkı bir gülümseme gösterdi. "Bu hafta sonu yapılacak tatil partisini unutmayın, kızlar." Boğazını temizledi. "Hepiniz ve eşleriniz davetlisiniz."

Bunun üzerine annem arkasını döndü ve kapıdan dışarı ıktı. Yağmurla karışık karın içinde onu takip ederek arabasına doğru yürüdüm. O sürücü koltuğuna oturdu ve ben bu noktada eve koşup gitmeyi mi düşünmeliydim diye düşündüm.

Kalbim göğsümde çarparken, arabaya binip kapıyı kapattım.

Arabada garip bir sessizlik hakim oldu.

"Heather, bu doğru mu?" diye sordu annem. "Gerçekten babanın en iyi arkadaşıyla bir ilişkin mi var?"

Utançtan yanaklarım kızardı. Annemin bakışlarına karşılık veremeyerek bacaklarıma baktım. "Evet," diye itiraf ettim, sesim zar zor duyuluyordu

duyulur bir sesle. Ellerimi zıplayan bacaklarımın üzerine koydum. "Biz bir ilişki içindeyiz." "O babanın en iyi arkadaşı," diye fısıldadı. "Senin iki katın yaşında." "Üzgünüm." Gözlerim yaşlarla doldu. "Böyle olmasını istemedim.

Öyle oldu."

"Bu nasıl olur da..." Cümlesini bitirmek yerine, annem durakladı ve keskin bir nefes aldı. "Dinle, Heather... Duyguların karmaşık olabileceğini anlıyorum, ama eylemlerinin sonuçlarının farkında olmalısın. Bu, babanı derinden incitecek."

"Öyle olamaz," dedim.

"Heather," dedi, sesi daha da yumuşak bir tonda, "öğrenecek."

"Bana bir süre zaman ver, bir çözüm bulayım," diye yalvardım. "Lütfen." Annem dudaklarını sıktı. "Tamam, ama bu arada Hector'la konuşacağım."

"Anne!" diye bağırdım. "Yapamazsın. Lütfen."

Babam bunun bir parçasını bile duysa, her şeyi bir araya getirecek kadar zekiydi... ve öğrenirse, onun gözünde daha da büyük bir hayal kırıklığı olurdu. Ve kısa bir süre önce, Hector... bana kendimi yeterli hissettirmişti.

Bunun mahvolmasını istemiyordum.

"Bazı temel kurallar belirlenmesi gerekiyor," dedi. "Ben bir yetişkinim ve kurallar vardı. Onları okudun."

Başını hafifçe yana eğdi. "Hector benden büyük, Heather."

"Peki, bunun ne önemi var? Babam benim yaşında biriyle çıkıyor."

Bu sözler ağızımdan çıkar çıkmaz, dudaklarımı birbirine vurdum çünkü bunu bilmemem gerekiyordu ve eğer benim bilmemem gerekiyorsa, annemin de kesinlikle bilmemesi gerekiyordu.

Birkaç yıldır boşanmışlardı, araları iyiydi ama yine de garip geliyordu.

"Baban senin yaşında biriyle mi çıkıyor?" diye tekrarladı, kaşlarını kaldırarak. "Bunu bilmemem gerekiyor," diye fısıldadım. "Lütfen ona bunu söyleme

."

Birkaç derin nefes aldıktan sonra, ön camdan dümdüz ileriye baktı. "Bunu babana söylemeyeceğim, ama Hector ile konuşmam gerek. Seninle oynamasına izin vermeyeceğim." Sesi yumuşadı ve bana baktı. "Sen hala benim küçük kızsın."

"Hector benden faydalanmıyor," dedim, yüzümde küçük bir gülümsemeyle. "Tam tersine..."

Orta konsoldan uzanıp bir tutam saçımı kulağımın arkasına koydu. "Bebeğim..."

"O beni gerçekten mutlu ediyor anne." Dün olanlar, *benim için* yaptıkları, bana hissettirdikleri düşüncesiyle kalbim çarpıyordu. "Bana hiç kimsenin hissettirmedeği gibi hissettiriyor, önemli ve özel olduğumu hissettiriyor."

"Baban ve ben sana daha azını hissettirdik mi?" diye sordu.

Dudaklarımı sıkıştırıp gözlerimi indirdim. "Bazen, babam öyle yapar."

"Sana ve kardeşine karşı sert davrandığını biliyorum, ama sizi seviyor. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Öyle hissetmiyorum," diye mırıldandım.

Annem beni kucakladı. "Öyle hissetmediğin için üzgünüm. Onunla konuşmamı ister misin?"

"Hayır!"

"Sen ve Hector hakkında değil, ama..."

"Hayır," dedim. "Sorun yok."

Birkaç saniye sonra annem başını salladı. "Tamam. Babana söylemeyeceğim, ama yarın işten sonra Hector'la konuşacağım."

"Anne!" diye bağırdım. "Neden? Sana her şeyi anlattım."

"Çünkü," dedi gülümseyerek, "eğer biriyle çıkıyorsan, o kişinin senin kalbine karşı en iyi niyetli olduğundan emin olacağım, tatlım. Kimse kızımı incitemez, yoksa onu mahvederiz."

"Bence işler öyle yürümüyor." Omuzlarımdan bir yük kalkmış gibi kıkırdadım.

O sıırttı. "Eğer o senin kalbini kırarsa, ben hallederim."

Hector'un bunu yapacağını düşünmesem de — belki de dün geceden sonra fazla iyimser olmuşum — başımı annemin omzuna yaslayıp ön cama yağan karla karışık yağmuru izledim. "Teşekkürler anne."

BÖLÜM

OTUZ SEKİZ

HECTOR

JACOB ve ben, Evelyn ve birkaç yöneticiyle birlikte konferans odasında karşılıklı oturmuş, işimizin yıllık sağlık raporunda grafikleri, rakamları ve sayıları inceliyorduk.

Elimi yüzüme götürdüm, dün geceyi düşünmeden edemediğim için odaklanamıyordum. Jacob evime girdiğinde ve Heather mutfak adasının etrafında emekleyerek sikimi emdiğinde... *Siktir, bayıldım.*

"Öyleyse, yapmamız gereken..." Jacob başladı.

Ama gözlerimi kaldırıp Heather'ın annesinin asansörden ofise girdiğini gördüğümde tamamen dalmıştım. Gri bir ceket giymiş ve omzuna bir evrak çantası asmış, doğrudan konferans odamıza doğru yöneldi.

Burada ne arıyor?

Cam duvardan benimle göz göze geldiğinde, içimden küfrettim. Bir saniye sonra, kapıyı çaldı ve sanki burası onunmuş gibi kapıyı açtı.

Jacob aniden durdu ve merakla ona baktı. "Burada ne yapıyorsun?"

Evelyn dik oturdu ve ikisinin arasında bakışlarını gezdirdi, yüzünde kıskançlık vardı.

Ama Heather'ın annesinin Evelyn için burada olmadığını biliyordum.

Benim için buradaydı.

"Hector ile konuşmam gerek," dedi kararlı bir sesle, gözleri bana kilitlenmiş halde.

Jacob'un, onun eski karısıyla aramda bir şey olduğunu düşünmesini istemediğim için koltuğumda kıpırdadım. Bu ne berbat bir durum olurdu. Takım elbisenin manşetlerini düzelttim ve yanaklarımı içime çektim. Bir kadının ebeveynlerinin yanında hissettiğim bu tedirginlik hissi bana yabancıydı.

"Şu an uygun bir zaman değil," dedi Jacob, masanın üzerine yayılmış belgelere bakarak.

"Bu önemli, Jacob," dedi, geri adım atmadan. "Lütfen, Hector'la bir dakika konuşayım."

Jacob bana ne olduğunu sormak istercesine şaşkın bir bakış attıktan sonra, ben de başımı sallayıp ayağa kalktım, çünkü şu anda soru sormaya hiç ihtiyacım yoktu. Özellikle de herkesin önünde. Jacob kenara çekilip bana gitmem için işaret etti.

Heather'ın annesini koridora kadar takip ettim ve arkamdan kapıyı sıkıca kapattım. Toplantı bensiz devam ederken, orada durduğum süre boyunca Jacob'ın bakışlarını üzerimde hissedebiliyordum.

"Onun kalbini kırarsan, ben de seninkini kırarım," diye bağırdı. "Beni anladın mı, Patton?"

"Heather sana söyledi mi?" diye fısıldadım.

"Hayır." Kollarını kavuşturdu. "Arkadaşlarıyla konuşurken duydum."

İçimden hafifçe iç çekerek, yüzümü ellerimle ovuşturdum ve kendimi açıklamak için doğru kelimeleri bulmaya çalıştım. Muhtemelen, kızını bazı hastalıklı amaçlar için kullanarak kızından faydalanıp onu hasta bir amaç için kullandığımı düşünmüştü.

"Bunun ciddiyetinin farkında mısın? İş ortağının kızıyla çıkıyorsun!"

"Biliyorum," dedim, dirseğinden tutup onu konferans odasından uzaklaştırarak Jacob'ın ikimizin de bilmesini istemediğimiz şeyleri duymamasını sağladım. "Durum karmaşık. İşlerin bu şekilde gelişmesini hiç istemedim, ama... ben..."

Kollarını kavuşturdu. "Ne?"

Gözlerimi yere indirdim ve hafifçe gülümsedim. "Onu seviyorum."

Kızıyla çıktığım için bana azarlamak üzere olduğunu anlayabiliyordum, ama bir an durakladı ve yüzünde okunaksız bir ifadeyle bana baktı. Sonra başını salladı.

"Onu incitmek gibi bir niyetim yok," dedim dürüstçe. "O tanıdığım en tatlı kadın."

"Öyle," dedi kısa bir baş sallamayla. "Öyleyse, niyetin olsun ya da olmasın, ona zarar verme."

"Zedelemem. Bir sözleşmemiz

var." "Biliyorum. Okudum."

Yine uzun bir duraklama.

"Elbette," dedim. "Yani, istediği zaman gidebileceğini biliyorsun."

Bu sözler ağızımdan döküldüğünde göğsüm sıkıştı, çünkü Heather'ın beni terk edeceğini düşünmek bile canımı yakıyordu. Onu çok seviyordum ve onu olabildiğince mutlu etmek istiyordum. Artık o gözyaşlarını görmek istemiyordum.

"Ben kabullendim, ama... Jacob kabullenmeyecek," dedi. "O yüzden, henüz öğrenmemesi lazım."

Rahat bir nefes aldım. "Heather ve ben bu durumu nasıl düzgün bir şekilde halledeceğimizi bulacağız."

O başını salladı ve cam duvara baktı. "Jacob'ın çıktığı kız bu mu?"

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Ne?"

Gözlerini devirdi. "Hadi ama. Ne demek istediğimi bildiğini biliyorum."

"Evelyn ve Jacob'dan bahsediyorsan, o zaman..." Jacob'ın tüm sırlarını ifşa etmek istemediğimden, ama Heather'ın annesinin bizi ifşa etmesini de istemediğimden, keskin bir nefes aldım. Heather'ın ya da benim buna hazır olduğumuzu sanmıyordum. "Evet."

Cam duvardan eski kocasının bulunduğu konferans odasına baktıktan sonra başını salladı ve uzaklaştı. Onun uzaklaşan silüetine bakarak, bundan sonra ne olacağını merak ettim. Onu tanıdığımndan beri, her zaman soğukkanlılığını korumuştı. Ne de olsa o bir avukattı.

Ama bu, kızı ve benim için ne anlama geliyordu?

Birkaç dakika sonra, arkamdaki kapı açıldı ve Jacob boğazını temizledi. "Burada her şey yolunda mı?"

Başımı salladım.

"O neydi öyle?" diye sordu.

Konferans odasına geri döndüm. "Senin endişelenecek bir şey yok."

Ve lütfen sen de sorma.

BÖLÜM

OTUZ DOKUZ

HEATHER

CUMARTESİ GECEŚİ, annemin evinde Noel partisi tüm hızıyla devam ediyordu. Oturma odasındaki şömine çıtır çıtır yanarken, sıcak ışıklar tüm eve şenlikli bir hava katıyordu. Arkadaşlarımla piyanonun başında şarabımızı yudumluyorduk.

"Ee, annen geçen gün nasıl karşıladı?" diye sordu Athena, piyanonun önündeki koltuğa oturarak.

Charlie, Athena'nın elbisesine uyan bir takım elbise giymiş, onun yanına oturdu. Uyum sağlamayı planladıklarını söylediler, ama Charlie kesinlikle planlamıştı.

"Henüz babama söylemedi." Babam ve Hector'un sohbet ettiklerini gördüm. "Umarım."

"Hector'u iş yerinde ziyaret etti mi?" diye sordu Sun. "Evet."

Sun, benim için utançtan yanakları kızardı. "Tanrım."

"Evet, sanırım babam artık onların birlikte olduklarını düşünüyor."

"İğrenç," dedi Athena ve ardından, "Annen çok seksi ama o ve Hector mu?" diye ekledi.

"Lütfen kafama bu görüntüyü sokma," diye mırıldandım. "O benim."

Charlie güldü. "Şimdiden ona sahip çıkmaya mı başladın?"

Ona bakışlarımı çevirdim çünkü son zamanlarda Athena'ya karşı şüpheli bir şekilde sahiplenici davrandığı konusunda bir sürü şey söyleyebilirdim. Dudaklarını birbirine vurdu — olması gerektiği gibi — ve piyanonun başına döndü, akortsuz tuşları çalmaya başladı.

"Geciktiğimiz için özür dileriz!" Sierra ön kapıdan seslendi.

Sonunda geldi!

"Sierra," dedi annem, Hector'un kardeşi Steven'a bakarak, "bir erkek arkadaşını getirmişsin."

Sierra gerginleşti ve Steven'a baktı. "O sadece bir arkadaş."

Aman Tanrım! Onun nesi var? Neden onun sadece bir arkadaş olduğunu söylüyor ki?

Annem ellerine bakarak sırttı. "Sadece arkadaştan biraz daha fazlası gibi görünüyor, ama boş ver." Steven'a döndü ve kaşlarını çatarak onu baştan aşağı süzdü. "Seni bir yerden tanıyorum, değil mi?"

"Ben Hector Patton'ın kardeşi," dedi Steven.

"Hector ve eski kocam iş ortağı ve çok iyi arkadaşlar," dedi, omzunun üzerinden bana bakarak ve bana *"ne oluyor, neden bana bundan bahsetmedin"* diyen gözlerle. "Öyle olmalı."

Annem Sierra'dan şarap şişesini aldıktan sonra, onları eve ve oturma odasına davet etti. Piyanonun başından kalkıp annemin yanına gittim, ama Hector onlardan önce oraya vardığında durdum. Babamın ofis dışında bir şeyler olduğunu düşünmesini istemedim.

"Burada olacağını düşünmemiştim," dedi Hector Steven'a.

"Bu Sierra," dedi Steven, en iyi arkadaşımı Hector'a tanıtarak. "Sierra, bu Hector."

"Daha önce tanışmıştık," dedi Sierra. "Onu Heather'ın annesinin partilerinde görmüştüm."

"Ah, evet," dedi Hector.

"Ben de Heather'ın arkadaşıyım."

Hector durakladı ve onun arkasından bana baktı. Onunla göz teması kurmaktan kaçındım ve Sierra'ya kaşlarımı kaldırarak, sonunda Steven'a çıkma teklif etme cesaretini bulduğu için mutlu olduğumu gösterdim.

"Arkadaşlarıma merhaba diyeceğim," dedi Sierra, bize bakarak.

Sierra oraya doğru yürürken, bakışlarım Hector'da kaldı. Hector bana hafifçe sırttı ve gece bitmeden benimle işini bitireceğini söyleyen bakışlar attı. Hector gizlice dolaşmayı severdi.

"Baban biliyor mu?" diye sordu Sierra. "Sen ve Hector hakkında?" "Tabii ki hayır!" diye bağırdım. "Beni mazoşist mi sanıyorsun?!" "Belki." Athena kanepeden kıkırdadı. "Sen delisin."

"Değilim," diye mırıldandım.

"Peki Sierra, onun kardeşiyle yatıyorsun, Heather haklı mı? Pattonların genleri hep iyi mi?" Athena göz kırptı ve şampanyasını yudumladı.

"Athena, ikisi de evlatlık," dedim.

O şakacı bir şekilde gözlerini devirdi. "Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Bence anlamadı," dedi Charlie, dudakları gülümsemeye kıvrıldı. "Neden açıklamıyorsun?"

Athena, Charlie'ye şakacı bir şekilde kötü bir bakış attı, sonra ağzına bir tatlı tıktırdı. "Kapa çeneni."

"Ne?" dedi Charlie, ağzı kurabiyeyle dolu. "Yanlış bir şey demedim ki."

"Beni utandırmaya çalışıyorsun," dedi Athena.

Charlie çiğnemeyi bitirdi. "Sierra'yı utandırmaya çalışıyorsun."

"Evet, ama telaşlandığında çok tatlı oluyor."

Charlie sırtıttı. "Sen de öyle."

Partinin başlamasından bir saat sonra, Sierra Steven'la birlikte bir yere kayboldu, muhtemelen flört etmek için. Sun'la kanepede oturup, onu bir ara Radiant'a getirmek istediğimi konuştuk, çünkü hepimiz onun gizlice bir ucube olduğunu biliyorduk.

"Hayır," dedi Sun, ellerinin arkasına saklanarak. "Çok utanırım." "O kadar da kötü değil. Neyden hoşlanıyorsun?"

Sun'ın yüzü kızardı. "Heather!"

"Zavallı Sun'a zorbalık mı yapıyorsun?" diye sordu annem, şampanya ile yanımıza yaklaşarak.

"Hayır..."

"Evet, zorbalık yapıyor," dedi Sun.

Annem tsk tsk diye ses çıkardıktan sonra yanımızdaki kanepeye oturdu.

"Demek Sierra, Hector'un kardeşi ile birlikte balkona çıktı. Onlar..."

Ağzımdan bir kıkırdama çıktı çünkü o dramayı seviyordu, değil mi?

"Evet, çıkıyorlar," dedim.

Annem başını salladı. "Sizinle ne yapacağım ben?"

Annemin bakışlarını takip ederek onların kaybolduğu balkona baktım ve sırtıttım. "Belki de Sierra'ya sert bir şekilde konuşmalısın. Eminim bunu çok sevecektir ve üzülmez..."

Kaşlarını kaldırdıktan sonra içkisini dudaklarına götürdü. "Çok utandırır."

Dudaklarım hafifçe kıvrıldı ve odanın diğer tarafında babamla sohbet eden Hector'u gördüm, ama o geldiğinden beri gözleri benden ayrılmamıştı.

O geldiğinde onu selamladığımdan beri bakışları benden ayrılmamıştı. Karnımda kelebekler uçuyordu.

Hector babamın omzuna dokundu ve izin isteyerek, beni de yanına almamı işaret etti ve misafir evine giden koridora doğru kayboldu. Boğazımı temizledim ve annemin haberi olup olmadığını umursamadan ayağa kalktım.

O ağzını kapalı tutacaktı.

"Peki, sonra konuşuruz anne."

Bunun üzerine, Hector'u gizlice takip ederek arka koridora girdim. Koridorun sonunda bir kapı açıldı ve Hector içeri girdi. Ben de onu takip ettim. İçeri girdikten sonra kapı arkamızdan sessizce kapandı ve sonunda yalnız kaldık.

BÖLÜM KIRK

HEATHER

HECTOR beni kapıya doğru itti, boğazımın her yerine öpücükler yağdırdı, nefesinde hafif bir alkol kokusu vardı. Arkamdan vücudunu bana yapıştırarak, kocaman şişkinliğini kıçıma sürttü.

Parmaklarımla kapıya bastırdım ve hafifçe inledim. "Hector, durma."

"Geçen gece baban evime geldiğinde yaptıklarını düşünmeden edemiyorum," diye kulağıma fısıldadı ve iki parmağını am dudaklarımın arasına sokup klitorisime dokundu. "Bütün gün senin için çok sertleştim."

Ağzımdan bir inilti daha çıktı ve aniden beni döndürdü, sırtım kapıya yaslandı. Sonra bu adam dizlerinin üzerine çöktü, bacaklarımı omuzlarına koydu ve beni kaldırdı, böylece ağzı bacaklarımın arasında kaldı ve ben havada kaldım.

Gözlerim geriye devrildi, bir avuç dolusu saçını tutup beni kendine doğru çektim, inlemelerimi tutamıyordum. Parmaklarını klitorisimin etrafında hızlıca daireler çizerek hareket ettirdi.

Ancak bu, çoğu erkeğin am yalaması gibi yarım yamalak değildi. Hector açtı.

Ben de onunla oynamaya karar verdim.

Saçını daha sert çektim. "*Aferin oğlum.*"

O uzaklaştı ve klitorisime sertçe vurdu. "Sen daha iyi bilirsin."

Bir süre sonra, karanlık ve öfkeli bakışlarını bana dikerek amımı yalamaya devam etti. Dudaklarım alaycı bir gülümsemeye kıvrıldı ve bacaklarımı omuzlarına rahatça dayayarak onu bana daha da yaklaştırdım.

"Uslu bir çocuk ol ve yala."

Gerçekten, daha fazla dayanabileceğimi sanmıyordum.

Hector benden uzaklaştı, beni yere bıraktı, yüzümü kendinden uzaklaştırdı ve kravatını çıkardı. Kravatı ağzıma tıkaç gibi sardıktan sonra sıkıca bağladı ve beni belimden eğdi.

Penisini vajinama derinlemesine sokmak yerine, klitorisime tokat attı. "Seni ödüllendirmek istiyorum, ama sen yaramazlık yapıyorsun." Bir tokat daha attı ve bu seferki hiç de yumuşak değildi. Sert ve acı vericiydi, canımı yakmak için atılmıştı.

"Sen..." diye başladım, ama sözlerim boğuk çıktı.

"O güzel ağzını kapalı tutmalısın," diye homurdandı ve amımı tekrar tokatladı. "Zaten çenenden akan tüm o tükürüklerle, şu anda ağzından mantıklı bir şey çıkması mümkün değil." Dudak rujumu mahvederek, tokatladı. "Bir sonraki sözlerini dikkatlice düşün, yaramaz."

"Cezaların..."

Sessiz cümlemi bitiremeden, koridorda ayak sesleri duyuldu. Babam olabilir diye dudaklarımı kapattım ve Hector'a baktım. İşaret parmağı ve başparmağıyla amımı kavradı, hafifçe sıktı, sonra diğer eliyle şişmiş klitorisime tokat attı.

Çığlık attım ve sesimi bastırmak için ağzımı elimle kapattım. "Ona bu kadar baskı yapma," dedi annem koridordaki birine.

"O senin kızın."

"Ona hiçbir şey yapması için baskı yapmadım," diye cevapladı babam.

Odanın içinde Hector klitorisime daha da sert vurdu. Kafamı kapıya vurdum ve inlememi bastırmak için dudağımı ısırdım. Klitorisim artık çok hassastı ve tek istediğim onun kocaman sikini amımın derinliklerine sokmasıydı.

"Heather okulu bitirince benim altında çalışacak," dedi babam dedi.

"O sana böyle istediğini söyledi mi?" diye tartıştı annem.

Hector klitorisime tekrar vurdu, ağzı kulağımdaydı. "Sen benimsin," tısladı. "Söyle."

Dudaklarımı birbirine bastırdım, ağzımı açarsam inleyeceğimden korkuyordum. "Jacob, onu çok strese sokuyorsun," dedi annem.

Tanrım, haklıydı.

"Söyle," diye Hector yine kulağıma hırladı. "Yoksa seni bağırarak söyletirim."

"Onu nasıl strese sokarım?" diye sordu. "İş yüzünden. Herkes stres altında ."

"Özellikle sekreterinle."

Gözlerim, birkaç metre ötedeki konuşmalarına dikildi, ama Hector, elini klitorisime tekrar tekrar indirirken hiç umursamadı. Omuzlarına tutundum, tırnaklarımı kaslarına geçirdim ve çığlığı bastırdım.

"Seninim!" diye bağırdım. "Seninim. Tamamen seninim."

BÖLÜM

KIRK BİR

HEATHER

Omuzlarıma bir battaniye sararak annemin beyaz kabarık koltuğuna oturmuş, sıcak çikolatamı yudumlarken başımı Hector'un omzuna yasladım. Sağımda ateş çıtır çıtır yanarken, dışarıda karın hafifçe yağdığı ses kulaklarıma ulaşıyordu.

Hector yanımda içini çekti, gözlerinde ateş parıltıyordu.

Gözlerimi kapatıp o anın tadını çıkardım. Diğer herkes, babam ve Evelyn bile, yaklaşık bir saat önce partiden ayrılmıştı, ama ben Hector'la kalmaya karar verdim çünkü... saklanmak zorunda kalmadan ailemin yanında olmak çok güzeldi.

Ateş yüzümü ısıttı. Hector ile birkaç kez nazikçe baktık, sonra o sıcak çikolatasını sehpaye koydu ve elimi tuttu. Pencerenin dışında kar yağmaya devam ediyordu, annemin ön bahçesini beyaz bir örtüyle kaplıyordu.

"Seninle bir şey konuşmak istiyorum."

Midemdeki gerginlik artmıştı. "Ne oldu?"

"Mezun olduktan sonra ne yapmayı planlıyorsun?"

İçkimin bir yudumunu içtikten sonra yuttum. "Bu, senin tam zamanlı itaatkarın olmamla mı ilgili?"

"Hayır, bu senin geleceğinle ilgili."

Dudaklarım kıvrıldı. "Bilmiyorum. Bir şirkette iş bulup, iş hayatına atılmak mı?"

"İşletme fakültesini sevmediğini sanıyordum."

"Seviyorum, ama..." Diye iç geçirdim. "Bu akşam partide babamı duydun. Kardeşim kendi şirketini kuruyor ve babam beni senin şirketine girmeye zorluyor. Sanırım mezun olduktan sonra bir planım olmadığını düşünüyor ve haklı da. Ne yapmak istediğimi bilmiyorum."

"Sorun değil."

"Hayır, sorun değil," dedim. "Yüksek lisansımın son bir dönemi kaldı. Yirmi dört yaşımdayım."

"Ben yirmi dört yaşında hayatımı planlamamıştım," dedi.

"Evet, ama bu farklı."

"Nasıl?" diye ısrar etti Hector. "Steven liseden mezun olur olmaz kendi şirketini kurmaya başladı. Üniversiteye gitti, birçok yatırımcıdan finansman teklifi aldı, ama hepsini reddetti ve birkaç yıl önce şirketini bir milyar dolardan fazla bir fiyata sattı."

Kanepede dönüp ona baktım.

"Heather..." Saçlarımı yüzümden çekip attı. "Sen her şeyi yapabilirsin. Her zaman."

Sevdiğim bir şeyi yapıp başarısız olmaktansa hayatımı düzene sokmamak daha kolay olduğu için iç geçirdikten sonra, alnımı Hector'un omzuna dayadım. "Kendi şirketim olması harika olurdu, ama sıfırdan başlama fikri beni korkutuyor."

"Seni korkutan ne?"

"Kendi başarımdan ve başarısızlıklarımdan kendim sorumlu olacağım." "Ve?"

"Ya hiç başarılı olamazsam?"

"O zaman da yine sevdiğin bir şeyi yapıyor olurdun. O zaman da çoğu insanın hiç denemediği bir şeyi denemiş olurdun." Bir süre durdu. "Ya başarılı olursan, Heather? Ya hayatının geri kalanında sevdiğin bir şeyi yaparsan? O zaman nasıl hissederdin?"

Midemden gergin bir kahkaha çıktı. "Ha?"

"Mutlu olurdum." Gülümsemem sönükleşti. "Ama sence bunu gerçekten yapabilir miyim

bunu yapabilir miyim?"

"Hayallerin, başkalarının ne düşündüğü önemli değil, peşinden gitmeye değer. Onları gerçekleştirebilecek tek kişi sensin ve onlara senin kadar değer verecek tek kişi de sensin. Diğer insanlar senin hedeflerini umursamayacaklar ve onları gerçekleştirmek için senin kadar çaba göstermeyecekler."

"Sonunda ilişkimizi açıkça yaşadığımızda," diye fısıldadım - tabii, babamın önünde gizli kalmayıp açıkça yaşarsak - "o zaman benimle gurur duymanı istiyorum. Seni hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum."

"Beni hayal kırıklığına uğratmanın tek yolu, denememek. Mutluluğun sana bağlı."

"Ama bu çok korkutucu," diye mırıldandım.

"Peki, tüm bu süreçte sana destek olmak için yanında olacağım, bu iyi bir şey, değil mi?"

İçimde korku, umut ve kararlılık gibi karışık duygular uyandı. Ama her şeyden öte, Hector'a minnettarlık duyuyordum. Güvensizliğim beni rahatsız etmeye devam etse de... o ne olursa olsun yanımda kaldı ve beni destekledi. Bana, hem iş hayatımda hem de özel hayatımızda önümüze çıkacak her türlü zorluğu aşabileceğimi hissettirdi.

Ateş çıtır çıtır yanarken odaya dans eden gölgeler düşüyordu.

"Geç oluyor."

Sıcak çikolatamı sehpayı koyduktan sonra ayağa kalktım ve ön girişe doğru yönelerek dolaptan paltolarımı aldım. Annem, bu geç saatte bile kapının yanında durmuş kahvesini yudumluyordu.

Benden iki kat yaşlı bir adamla birlikte olduğumu izlediğini düşününce yanaklarım kızardı, ama birkaç gece önceki konuşmamızdan beri bana fazla bir şey söylememişti. Karnımda kelebekler uçuyordu. En azından babama henüz söylememişti.

"Çok mutlu görünüyorsun," diye fısıldadı. "Uzun zamandır bu kadar büyük bir gülümseme görmemişim."

"Anne," dedim, daha da utanarak, "onun önünde olmaz."

"Ateşin sesinden beni duyamaz." Yorumumu eliyle savuşturdu. "Hector'la ilişkinizi bana anlattığında, onun sana karşı yanlış niyetleri olduğundan endişelenmişim. Ama onu uzun zamandır tanıyorum ve onu bu geceki kadar huzurlu görmemişim. Sana karşı çok şefkatli."

Dudaklarım bir gülümsemeye kıvrıldı, içimde daha fazla kelebekler uçuyordu

"Onu seviyorum," diye

fısıldadım. "Ona söylemelisin."

"Ama ya o da aynı şeyi söylemezse?"

O güldü. "Oh, Heather, bence endişelenecek bir şey yok

."

BÖLÜM

KIRK İKİ

HEATHER

ANNEM şehirden yaklaşık yirmi dakika uzaklıkta yaşıyordu, bu yüzden eve dönüş yolculuğumuz normalden daha uzun sürdü. Ama etrafımızdaki otoyolda karın yağışını izlerken arabayı saran sessizliği umursamadım.

"Tatilleri seviyorum," diye fısıldadım. "Bu zamanlar çok güzel."

Pittsburgh şehir merkezine giden bir çıkıştan saptık. Düşen karın arasında şehrin ışıkları yumuşak bir parıltıyla ışıldıyordu. Her yıl, şehrin her köşesini süsleyen bayram dekorasyonları ve meydanda parıldayan ışıklar ile şehir canlanıyordu.

Onu ailemle birlikte Noel yemeğine davet etmeli miyim diye düşünürken yanağımın içini ısırdım. Bu düşünce midemi bulandırdı çünkü ona flörtöz bakışlar atmaktan kendimi alıkoyamayacağımı biliyordum ve babam bunu kesinlikle fark edecekti.

"Noel'de ne yapacaksın?" diye sordum.

"Genellikle Noel'i benim evimde kutlarsınız ve Michelle ile Steven için yemek yaparım. Ama Steven bu yıl Noel'i kendi yüksek katlı evinde kutlamak istedi, bu yüzden ben de orada kutlayacağım." Bir an durdu, ışıkta durduğumuzda elini direksiyona sıkıca tuttu. "Gelmek ister misin?"

"Ben, şey..." Durup gülümsemeyi zor tuttum. "Sadece sen istersen." Orta konsoldan uzanıp elini boynuma doladı ve beni kendine çekti. "O güzel popon orada olsa iyi olur," diye fısıldadı dudaklarıma. "Noel'i iyi kızım olmadan geçiremem."

"Uslu kız mı?" diye mırıldandım. "Onu bilemem."

Kaşlarını kaldırdı. "Sen benim uslu kızım değil misin?"

"Hayır," dedim, *P* harfini patlatarak. "Ama senin yaramaz kızın olarak yemeğe geleceğim."

"Biliyor musun," diye mırıldandı, ışık yeşile dönünce gaza bastı, "Senin bir tasma hak ettiğini düşünmeye başlamıştım, ama

kötü bir kız olup kendine benim veledim diyeceksen, o zaman..."

"Sadece şaka yapıyordum!" diye bağırdım. "Ben senin iyi kızınım!"

Ağzından bir kıkırdama çıktı. Hector, yüksek katlı binasına dönmek yerine başka bir çıkışa girdi ve dağ yoluna çıktı. Pittsburgh tepelerle çevrili bir şehirdi, ama bu yol şehri tepeden gören Washington Dağı'na çıkıyordu.

"Sanmıyorum," dedi.

"Öyleyim!"

"Kanıtla."

"Kanıtla mı?" Dudaklarım küçük bir gülümsemeye kıvrıldı ve orta konsoldan uzanarak pantolonunun üzerinden ona dokundum. Takım elbisesinin pantolonunu yukarı aşağı okşadım ve her an daha da ısınmaya başladım. "Bu sana kanıt oldu mu?"

Yumuşak bir homurtu ve inilti çıkardıktan sonra, dağ yamacının tepesindeki bir otoparka girdi ve arabayı park etti. Farkına varmadan, beni ortadan kaldırıp kucağına aldı ve kapıyı açtı. Beni kollarında arabadan çıkardı ve siyah çelik bir korkuluğun önüne koydu.

Hector arkamdan kollarıyla beni sardı ve yaklaştırdı, burnunu boynumun kıvrımına gömdü. Keskin kış havası tenimi soğuttu ve düşen karın altında parıldayan ışıklarla süslenmiş Pittsburgh şehrinin nefes kesici manzarası karşısında nefesim kesildi.

Arkadan, elini uyluklarımın arkasına doğru kaydırды ve eteğimin altına girerek kalçamı kavradı. Serbest eliyle saçımı geriye çekti. "Sen benim iyi kızımsın, söyle hadi," diye boynuma fısıldadı. "Herkes benim iyi kızım olduğunu söyle."

Dudaklarım alaycı bir gülümsemeye kıvrıldı. "Hayır."

Vücudu bana yapışmış, kocaman şişkinliği kıcıma sürtünürken, bana sertçe şaplak attı. Ben çığlık attım, vücudumdan amıma doğru bir sıcaklık dalgası yayıldı. Her zamanki gibi tekrar sormak yerine, eli tekrar kıcıma indi.

"Hector!" diye inledim.

Hala ona onun iyi kızı olduğumu söyleme şansım yoktu. Bir şaplak daha. Bu sefer daha sert.

"H-H-Hector!" diye kekeledim, vücudumdan zevk dalgaları geçiyordu. "Lütfen."

Bana her vurduğunda, eli gittikçe aşağıya doğru iniyordu, ta ki beni resmi olarak şehrin manzarasını seyreden metal çubukların üzerine eğip amımı şaplaklayana kadar.

"Ben senin iyi kızınım!" diye bağırdım, buna ihtiyacım vardı. "Ben senin iyi kızınım!"

Serbest eliyle tekrar saçımı geri çekip, diğer elini boynumun önüne doladı ve ağzını kulağıma dayadı. "Uslu kız. Aslında benim için öğreniyorsun. Ve bunun için, eve gittiğinde bir ödül alacaksın."

"Ödül mü?!" diye sordum, gözlerim fal taşı gibi açıldı.

"Sadece iyi kızlar ödül alır," diye mırıldandı. "Geri dönüş yolunda uslu durursan tabii."

Hector eteğimi aşağı çekip kırıksıklıklarını düzeltirken, popomu nazikçe okşadı. Yüzümde bir sıcaklık hissettim ve hemen eve dönmek için sabırsızlanıyordum... Ama Washington Dağı'nın tepesinde onunla bu anın tadını çıkarmak istiyordum.

"İlişkimizi sonsuza kadar saklamak istemiyorum," diye fısıldadım, parmaklarımı siyah korkuluğa doladım. "Ama aynı zamanda seninle babam arasında, özellikle iş konusunda herhangi bir sorun çıkmasını da istemiyorum."

"Babanla benim aramda ne olursa olsun fark etmez."

"Önemli," diye mırıldandım, nefesim boğazımda düğümlendi. "Çünkü seni seviyorum."

Sözlerim havada asılı kaldı ve bir an için zaman durdu. Kar etrafımıza hafifçe yağmaya devam ediyordu. Bekleyiş içinde nefesimi tuttum, kalbim göğsümde çarpıyor ve düşünceler kafamın içinde dönüp duruyordu.

Ya o da aynı şeyi söylemezse? Ya çok erken davranmışsam? Ya her şeyi mahvedersem...

Bir an içinde, beni döndürdü ve büyük elleriyle yüzümü kavradı, dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Tanrım, ben de seni seviyorum Heather." Sonra eğildi ve dudaklarıma sertçe öptü.

BÖLÜM

KIRK ÜÇ

HECTOR

KLAVYELERİN TIKIRTISIYLA KARIŞMIŞ, alçak sesli sohbetler havada yankılanıyordu. Asansörden çıktım ve kravatımı gevşettim, günün bitmesini ve öğle yemeğinde geldiğinden beri beni alay etmeyi bırakmayan Heather'la birlikte çıkabilmeyi bekliyordum.

Jacob ofisinin kapı çerçevesine yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş ve bana bakıyordu. Herkese genellikle gösterdiği yumuşak, neşeli bakış değildi bu, daha önce nadiren gördüğüm sert bir bakıştı.

"Hector," dedi Jacob ofisinin kapısından, bana doğru gelmem için başını sallayarak.

İçimden iç geçirdim ve Heather'a doğru kısa bir bakış attım. O da sertleşti ve gözlerini bana dikerek, "*Lütfen bu, düşündüğüm şey olmasın*" der gibi *baktı*. Bir an sonra, bakışlarımı ondan ayırdım ve Jacob'a doğru yürümeye devam ettim.

"Bir sorun mu var?" diye sordum. "Hadi konuşalım."

Ben başka bir şey söyleyemeden, Jacob ofisine girdi ve kapıyı açık bıraktı. Derin bir nefes aldım, konuşmak istediği her neyse ona kendimi hazırladım ve odaya girdim.

Arkamdan kapıyı kapattığımda, Jacob içini çekti. "Parti nasıldı?"

"Her zamanki gibi harikaydı," dedim. "Leann Noel partisi düzenlemeyi gerçekten iyi biliyor."

"Öyle," dedi düz bir sesle, kahvesinden uzun bir yudum aldı. Parmaklarını masanın üzerinde hafifçe tırmaladı ve başını eğdi. "Diğerlerinden biraz daha uzun kaldın, değil mi? Bir şey oldu mu?"

Siktir.

"Pek bir şey olmadı."

"Hiçbir şey mi?"

Boğazımı temizledikten sonra ellerimi ceplerime soktum. "Nasıl olduğunu bilirsin, Jacob. Leann sohbet etmeyi sever." *Böyle konuşmaya devam edersem, muhtemelen onun eski karısıyla yattığımı düşünecek, tabii henüz düşünmüyorsa.*

"O kadar uzun kalmış olman, senin için oldukça güzel bir akşam olmuş olmalı." *Siktir.*

Neşeli bir şekilde gülüp geçiştirmek istemiştım ama kahkaham zoraki çıktı. "Evet, o harika bir ev sahibesi. Ve biliyorsun," bu durumdan kurtulmak için çaresizce bir yol ararken mırıldandım, "ben aceleci biri değilim."

Kahretsin, yalan söylemeden duramıyorum. Jacob geç saatlere kadar kalmaktan nefret ettiğimi bilir.

"Bazen insanlar iyi sohbetten başka nedenlerle geç saatlere kadar kalırlar, değil mi?"

Jacob'ın ofisinin penceresinden dışarıya, ana ofise baktım. Ama o çalışmıyordu. Bana attığı gergin bakıştan ve omuzlarındaki gerginlikten bunu anlayabiliyordum.

"Ne ima ediyorsun?" diye sordum Jacob'a, gözlerine bakarak.

"Ben aptal değilim Hector, bana öyle davranma," dedi Jacob.

Kalbim göğsümde daha hızlı atmaya başladı, parmaklarım yakamı çekiştiriyordu. Bir yanım, belki de onunla kızı hakkındaki gerçeği şimdi anlatıp bu konuyu kapatmam gerektiğini düşünüyordu. Ama eski karısıyla yattığım düşüncesi onu bu kadar gergin yapıyorsa... Ona gerçeği söylediğimde ne olacağını hayal bile edemiyordum.

"Seni aptal olarak görmüyorum." Onu korkutamayacağını göstermek için sırtımı düzelttim. "Ama cevap vermeden önce beni neyle suçladığını bilmek istiyorum, çünkü ne yapıyorsam yapıyorum, ben öyle bir şey yapmıyorum."

Her geçen gün, Heather ile olan ilişkimiz ikimize de her şeyimizi kaybetmemize mal olabilecek, giderek daha tehlikeli bir oyuna dönüşüyordu. Ama bu, bırakmayacağım bir oyundu; bağımlısı olduğum bir oyundu.

Jacob çenesini sıktı. "Eski karımla yatıyorsun." Rahat bir nefes aldım. "Hayır, yatmıyorum."

Gözlerini benden ayırmadı. "Önce, üç aylık toplantımız sırasında ofisimize gelip *seninle* konuştu. Sonra, Noel partisinde çok flörtöz davrandı. Sonra, ben gittikten sonra kalmaya karar verdin. Cumartesi gecesi eve saat kaçta geldin?"

"Noel partisinde benimle flört etmiyordu. Sadece arkadaşça davranıyordu."

"Onun sana karşı hiç bu kadar dostça davrandığını görmedim," dedi.

"Ne diyeceğimi bilmiyorum. Onunla yatmıyorum."

"Bana yalan söylemesen iyi olur Hector, çünkü sırlar bir şekilde ortaya çıkar."

Bakışlarım yine uzaklara daldı, ofis penceresinin dışındaki masasına doğru giden Heather'a odaklandı. *O* benim en derin sırrımdı, ama bu sırrın ne zaman ortaya çıkacağını gerçekten bilmiyordum. Cumartesi gecesi arabamda yaptığı itiraf içimde bir ateş yakmıştı.

Etrafımıza yağan kar, bana yaklaşıp beni sevdiğini fısıldadığı anı. *Beni!* Onun iki katı yaşında, en iyi arkadaşı onun babası olan ve en büyük korkusu onu kaybetmek olan bir adamı.

"Sana yalan söylemiyorum," dedim. "Ama kiminle çıktığım seni neden ilgilendiriyor? Unuttuysan hatırlatayım, geçen gece sarhoş halde evime geldin, Evelyn'le olan ilişkinden dolayı stresliydin."

Jacob sertleşti. "Evelyn farklı bir konu. O benim eski karım." "Ee?

Hâlâ ona karşı hislerin var mı?"

"Hayır, tabii ki hayır." Jacob kahve fincanını aldı. "Ama onunla çıkmaya başlarsan, iş ortaklığımız karışır. Ve bizim çok iyi bir şeyimiz var. Bu şirket, yönettiğim diğer şirketlerden daha hızlı büyüyor."

Keşke bilseydi...

"Senin eski karınla çıkmıyorum" —*senin kızınla çıkıyorum*—"yani endişelenmene gerek yok."

BÖLÜM

KIRK DÖRT

HEATHER

"HEATHER," babam ofisinden seslendi. "Buraya gel. Seninle konuşmak istiyorum."

Ağzım kurudu ve babamın bu işin *inceliklerini öğrenmem* için bana kurduğu geçici masadan döner sandalyemi geri ittim. Ofisinin penceresinden, babamın masasının karşısındaki sandalyede kambur oturmuş alnını ovuşturan Hector'a baktım.

Aman Tanrım. Eğer biliyorsa...

Biraz zaman kazanmak için birkaç kağıdı karıştırıp masamın üzerine düzgünce istifledikten sonra eteğimi düzelttim ve açık kapıya doğru yöneldim. Evelyn bana acıyarak baktı ve ben asansörlere doğru koşmak istedim, ama kendimi zorlayarak yürümeye devam ettim.

"Bugün nasılsın tatlım?" diye sordu babam odaya girdiğimde.

Hector'a bir bakış attım, ama o benim yönüme bile bakmadı.

Kahretsin, bu düşündüğümünden daha kötü görünüyor!

Yüz yıl beklesek bile, bu konuşmaya hazır olacağımı sanmıyordum. Babama, kendisinin iki katı yaşında ve BDSM meraklısı olan en iyi arkadaşı ve iş ortağıyla çıktığımı nasıl söyleyebilirdim?

"Her şey yolunda," diye fısıldadım, neredeyse nefes alamıyordum. "Neden?"

"Sadece merak ettim," diye mırıldandı. "Cumartesi günü annenle konuştum."

Annem beni ispiyonladı mı?! O kadar rahat davranmıştı ki!

"Öyle mi?" diye sordum. "Ne hakkında?"

"Sana çok sert davrandığımı söyledi." Hector boğazını

temizledi. "İşe dönmeliyim." "Hayır, hayır, sorun

değil," dedi babam. "Bu seni de ilgilendiriyor." Midem

düğüm düğüm oldu. *Kahretsin.*

"Çabuk hallederim," dedi babam Hector'a güven vererek, sonra bana döndü. "Annen, burada çalışmak istemediğini ve benim seni burada bizimle çalışmak zorunda hissettirdiğini söyledi. Eğer ben..."

"Sorun değil," mırıldandım. "Alıştım."

"Heather," dedi Hector aniden, şimdi benim yönüme bakarak. "Burada çalışmak istemiyorsan, çalışmak zorunda değilsin." Daha fazla şey söylemek, cumartesi gecesi yaptığımız konuşmayı genişletmek istermiş gibi görünüyordu, ama babam bunu asla bilemezdi, bu yüzden dudaklarını sıkıca kapattı. "Tamam mı?"

"Mmhmm," diye mırıldandım, onun doğrudan bir *evet* cevabı beklediğini bildiğimden.

Bir *mmhmm* daha sonra başımı belaya sokabilirdi.

Kapıya doğru yöneldim. "Ben gidiyorum."

Babamdan ya da Hector'dan gitmeme izin isteyecek kadar kibar değildim. Gözümün ucuyla, Hector'un sandalyede parmaklarını oynattığını gördüm, muhtemelen bana şaplak atmak için can atıyordu. Dudaklarım küçük bir sırıtışa kıvrıldı ve ona burada *hiçbir şey* yapamayacağını göstermek için tamamen döndüm.

"Bekle," dedi babam.

Gözlerimi devirdim ve başımı ona doğru çevirdim. "Evet?"

Babam Hector'un yanına ve karşısına bir sandalye çekti. "Hector, artık gidebilirsin."

"Kalmak istemiyorum," dedi Hector, benim sandalyeye kadar ağır adımlarla yürüdüğümü ve yanına oturduğumu izlerken, karanlık bakışları bir an olsun benimkilerden ayrılmadı. "Heather gittikten sonra konuşmamız gereken birkaç şey var zaten."

Babamın karşısına oturduktan sonra, masanın altında eteğimin ucuyla oynadım.

Hector dikkatlice elini uzatıp bacağıma koydu, parmaklarını dizime batırdı, sanki "*Dikkatli ol, velet*" der gibi.

"Ee..." Hector'a aldırış etmeden mırıldandım.

"Annen bir erkek arkadaşından da bahsetti."

Kahretsin!

Hector yanımdaki koltukta kaskatı kesildi, parmakları artık dizime dokunmuyordu. Koltuğumda rahatsız bir şekilde kıpırdadım ve babamın zaten kafasına takmış olduğu fikirlerin daha da artmasını istemediğim için ona bakmadım.

"Neden bana ondan bahsetmedin?" diye sordu babam.

Belki de deliye döneceğin için!

"Okul ve işlerle çok meşguldüm," diye yalan söyledim.

Babam koltuğuna yaslandı, dudakları hafifçe gülümsedi. "Bana ondan biraz daha bahset."

Dizim titredi ve yanağımın içini ısırđım. "Oh, şey...
... o benim okula gittiğim çok iyi bir çocuk.

Sözler ağzımdan çıkar çıkmaz, Hector bacağıma daha sıkı sarıldı.
"Okulundaki bir çocuk, ha?"

"Evet."

Elini uyluğumdan yukarı doğru kaydıldı, tehlikeli bir şekilde amıma yaklaşarak mırıldandı.

"Onu ne zaman eve getireceksin?" diye sordu babam. "Onunla tanışmak istiyorum."

Ah baba... çoktan tanıştın bile.

Hector'un elini benden çekip ayağa kalktım. "şu anda sadece arkadaşız."

Hector çenesini sıktı, bakışları bana çevrildi ve karardı. Kapıya doğru yürüdü, kıskançlığı ve sahiplenme duygusuyla kaynamaktan başka bir şey yapamayacağını bilerek, dudaklarıma bir gülümseme çizerek kapıyı açtım.

Onu daha sonra göreceğime emindim.

BÖLÜM

KIRK BEŞ

HEATHER

"BU GECENİN SONUNA KADAR, ağzını kapalı tutmuş olmayı dileyeceksin."

Hector yanımdaki sürücü koltuğuna oturdu, eliyle direksiyonu kavradı ve dişlerini sıktı. Beni dairemnden aldığından beri bana tek kelime etmemişti ve şimdi... beni iyi vakit geçirmekle tehdit ediyordu.

"Sanmıyorum," diye mırıldandım.

Dilini şaklatarak, Radiant'ın altındaki otoparkta kendisine ayrılmış park yerine girdi. Parlak tavan ışığı, beyaz parmak eklemelerini aydınlatıyordu ve ben gülmekten kendimi alamadım. Bütün bunlar, onun geçici bir ilişki olduğunu söylediğim için oldu.

İkimiz *de* bunun doğru olmadığını biliyorduk.

"Bu öğleden sonra olanlar için gerçekten kızgın mısın?" diye sordum, etkisini arttırmak için gözlerimi devirdim.

Arabayı kapattıktan sonra, uzun bir nefes verdi ve başını bana doğru çevirdi, öfkesi kaybolmuş ve yerine... memnuniyet gelmişti. Kaşlarımı çattım, birdenbire iyi olması hoşuma gitmedi. Yani, az önce kızgın değil miydi?

"Hayır." Gülümsedi. "Değilim."

Burun deliklerimi genişlettim çünkü işler böyle yürümeliydi. "Ama..." Arabadan indi. "Benimle gel."

"Hayır." Kollarımı kavuşturdum ve pencereden ona baktım. "Ne oldu?"

"Bir şey yok, Heather. Beni takip et."

Çünkü bana çok istediğim tepkiyi vermiyordu, gözlerimi kısarak yerimden kıpırdamayı reddettim. Onun kızmasını,

sahiplenici ve kıskanç olmasını istiyordum. Öyle ki, bana güzelce ve sertçe bir ceza versin.

"Gelmiyorum."

Bir an geçti ve Hector başını salladı. "Peki."

Arkasını dönüp Radiant'ın girişine doğru yürümeye başladığında, arabadan atladım ve peşinden koştum. "Tamam mı?! Tek söyleyeceğin bu mu? Babama, bizim sadece arkadaş olduğumuzu ve senin sadece bir erkek olduğunu söyledim, ama sen..."

Girişe ulaşmadan, beni binaya doğru itti, sert penisi karnıma değiyordu ve nefesi kulağımda hissediliyordu. "İkimiz de senin sadece yaramazlık yapmaya çalıştığını biliyoruz. O yüzden, bu gece seni ağlatmadan önce bu küçük oyunu bırak."

Uyluklarımın arasında bir sıcaklık hissettim. "Yapmayacaksın."

"Mmm," diye mırıldandı, dudaklarını benimkilere yaklaştırarak. Sıcak nefesi dudaklarımı okşadı ve dudaklarını benimkilere çarpmaya ve tüm gücüyle beni öpmeye milimetrelerce kalmıştı. "Öyle mi?"

"Evet."

Dudakları şeytani bir gülümsemeye kıvrıldı, elimi tutup beni kulübe götürdü. Nefesim kesildi, vücudumu heyecanla titreme sardı. Beni sıkıca tutuyordu; itaatsizliğime olan kızgınlığı geri gelmişti.

"Bana sert bir ceza vereceğini sanmıyorum," diye mırıldandım. "Her zamanki gibi beni bağlayıp, sana yalvarmamı isteyeceksin. Ve ben her zaman sana acıyarak teslim oluyorum."

Radiant'a adımımızı attığımız anda, Hector elimi bıraktı. Doğrudan özel cam odasına gitmek yerine, insanların sohbet edip başkalarının kendilerini tatmin etmesini izleyebilecekleri bar alanına doğru yürüdü.

Burada yalnız kalmak istemediğim için hemen arkasından gittim ve onunla bar taburesi arasına sıkıştım.

Barı aşarak bize iki içki sipariş etti, sonra bana baktı. "Cezalarımı bu kadar çok nefret ediyorsun, ama yine de bir köpek yavrusu gibi peşimden geliyorsun."

"Hayır, sevmiyorum."

"Bu gece cezan ne olacak biliyor musun, *velet*?" diye sordu, barın ortasında gömleğimin düğmelerini açarken. Onu durdurmak için ellerini tuttum

onu durdurmak için ellerini tuttum, ama o düğmeleri açmaya devam etti ve beni sütyen ve etekle bıraktı. "Neden tahmin etmiyorsun?"

"Hector," diye fısıldadım, insanlar bize bakmaya başlayınca yanaklarım kızardı.

"Ne? Velet dayanamıyor mu?" diye mırıldandı ve arkamdan uzanarak eteğimin fermuarını açtı.

Etek ayak bileklerime kadar düştü ve ben elimle tangamı kapattım. "Ben... ben yapabilirim!"

Barmen tezgahın üzerinden iki bardak kaydırды ve ben birini almaya gittim. Hector beni lanet olası bir seks kulübünde neredeyse çıplak dolaştırmaya niyetliyse, bir şeyler içmem gerekiyordu!

"Bu senin için değil." Ben içkiyi yudumlamadan önce, Hector bardağı elimden aldı. "Beni takip et." Uzaklaşmaya başladı ve bana sırtı baktı. "Ya da velet gibi davranmaya devam edip yarı çıplak olarak orada durmaya devam edebilirsin. Seçim senin, Heather."

Barın ortasına geldiğinde, onu takip ederek siyah deri koltukta oturan bir çifte ulaştım. Kadın, kocasının kucağında oturmuş, Hector'a gülümsüyor, sonra da onun arkasında duran bana bakıyordu.

"Bu senin itaatkarın mı?" diye sordu.

"Evet, bu Heather," dedi Hector. "Heather, bunlar Russ ve Maya."

"Merhaba," dedim, birdenbire çok utangaç hissederek.

Hector, Russ'a bardaklardan birini uzattı, sonra kendi bardağından bir yudum aldı. "Heather bu gece benim için yaramaz olmak istediğine karar verdi, bu yüzden buraya gelip sana cezasının ne olması gerektiğini sormaya geldi."

Ağzım açık kaldı ve başımı salladım. "Ben... biz..." Russ bir yudum aldı. "Herhangi bir kuralı çiğnedi mi?"

Hector kol dayama yerine yaslandı ve bir cevap bekleyerek bana baktı. "Kırdı mı?"

Ağzımı birkaç kez açıp kapattım, utanç ve güvensizlik hissettim. "Evet," diye fısıldadım.

"Hangi kuralı?"

"Onun talimatlarını takip etmek."

"Onun mu?" diye sordu Maya. "Kimin onun?"

"Yani..." Ağzım kurumuştı ve Hector'dan yardım bekledim, ama o hiçbir şey söylemedi. *Tanrım, bundan nefret ediyordum!* Terli avuçlarımı birbirine sürdüm. "Ben... Efendinin talimatlarına uymadım."

"Ve görünüŖe göre o, saygı ifadeleri bilmiyor ya da kullanmayı istemiyor," dedi Russ.

Yanaklarım daha da kızardı ve Hector'a baktım. "Cezam ne olmalı?"

"Bana sormuyorsun," dedi Hector. "Russ'a soruyorsun. KonuŖurken ona bak."

Russ'a baktım, tüm vücudum yanıyormuŖ gibi hissediyordum ve zorlukla yutkundum. "Efendime itaatsizlik ettiğim için cezam ne olmalı?" diye fısıldadım, kelimeler dilimde çok yabancı ve garip geliyordu.

Maya hafifçe kıkırdadı. "Ne kadar telafî etmeye istekli olduğuna bağılı." Bana doğru eğildi ve gülümsedi. "Efendini ne kadar memnun etmek istiyorsun, Heather?"

BÖLÜM

KIRK ALTI

HEATHER

"Onu memnun etmek için her şeyi yaparım," diye fısıldadım, sinirlerim kollarımda yukarı aşağı koşuyordu.

Hector, Russ'ın yanındaki kanepede rahatça oturmuş, koyu bakışlarını bana dikmiş ve bir kaşını kaldırmıştı. "Beni memnun etmek için her şeyi yapacaksan, o zaman yaramazlık yapmazdın, değil mi? Onlara yalan mı söylüyorsun, Heather?"

Keskin bir nefes aldım, meme uçlarım gerildi ve başımı salladım. "Hayır, efendim."

Maya, Russ'ın kucağında kıpırdadı, ikisinin de meraklı bakışları üzerimdeydi. Russ, elini karısının uyluğunda yukarı aşağı hareket ettiriyordu, her seferinde daha da yukarı çıkıyordu. Hector'un bunu herkesin önünde bana da yapıp yapmayacağını merak ederek, zorlukla yutkundum ve uyluklarımı birbirine bastırdım.

"Maya, senin aşağılanman gerektiğini söylüyor," dedi Russ.

Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve Russ'tan Maya'ya, sonra da Hector'a baktım. "Aşağılanmak mı?" diye fısıldadım. "N-nasıl?"

Hector dudaklarını sırtarak kıvrıldı, kıkırdadı ve ayağa kalktı, elini boğazımın önüne getirip geriye doğru eğdi, böylece ona bakıp yukarı doğru baktım. "Sanırım birkaç fikrim var. Ve eğer uslu durursan, sana karşı nazik davranırım."

"Kötü davranırsam?" diye fısıldadım, heyecan içimi kapladı.

Russ kanepeden kıkırdadı. "Yaramaz çocuklar asla ders almazlar."

Hector bir an bile gözlerini benden ayırmadı, sırtışı yüzünde daha da genişledi. "Bak, senin gibi veletlerin sorunu, Heather... Onları evcilleştirmeyi seviyorum. Haftalar, aylar, hatta yıllar sürebilir, ama öğreneceksin."

Dudaklarım küçük bir gülümsemeye kıvrıldı, onunla birlikteyken etrafımızdaki diğerleri sanki yok oluyordu. Onun seks kulübünün ortasında yarı çıplak olmam umurumda değildi. Önemli olan tek şey, onun ilgisinin bende olması ve benim ilgimin de onda olmasıydı.

Boğazımdaki elini çekti ve parmaklarını vücudumda gezdirerek arkamdan sütyenimi çıkardı. Keskin bir nefes aldım ve uyluklarımı birbirine bastırdım, vücudumda bir sıcaklık patlaması hissettim.

Sütyenimin askıları omuzlarımdan kaydı ve Hector onu vücudumdan yırttı, böylece etrafımızdaki herkesin önünde çıplak kaldım. Sonra beni barın ortasında dizlerimin üzerine çöktürdü ve çenemi tuttu.

"Herkes oral seks yapmada ne kadar berbat olduğunu göstereceksin."

"Berbat mı?" diye tekrarladım, kaşlarımı çatarak ve öfkeyle dolarak.

"Ben berbat değilim!"

Ağzından yine alçak bir kahkaha çıktı ve tek eliyle kemerini çözdü. Ona öfkeyle baktım, sanki bir grup deneyimli erkek ve kadının önünde bir şey kanıtlamam gerekiyormuş gibi hissediyordum, çünkü o, benim ne yaptığımı bilmediğimi göstermeye niyetliydi.

Onunla tanıştığımda bakire olabilirdim, ama bu onu boğazıma kadar sokmayı bilmediğim anlamına gelmiyordu. Bu yüzden, kemeri çıkar çıkmaz, geri kalanını halletmesi için pantolonunu tuttum.

Kemerini boğazıma doladı, en sıkı ayara getirip yukarı doğru çekti. Onun kocaman sikini çıkardım ve neredeyse anında başını ağzıma aldım, dilimi etrafında döndürdüm ve altını yaladım, tam da onun sevdiği gibi.

Koyu bakışlarıyla çenemin çizgisini tüy kadar hafif bir şekilde izledi. "Şu küçük fahişeye bak, efendisine ne kadar yetenekli olduğunu göstermek, kendini kanıtlamak için çaresizce uğraşıyor." Elini saçlarıma geçirdi. "Her gece böyle davranmalısın."

Dilimi bir kez daha başının etrafında dolandırdıktan sonra, ağzımı penisine batırdım ve dudaklarım kasıklarına değene kadar onu boğazıma mümkün olduğunca soktum. Ve o zaman bile, dilimi çıkardım ve testislerine hafifçe vurdum.

Hector hafifçe homurdandı, kalçalarını ileri geri itti, penisi boğazımın arkasına çarptı. Penisi ağzımdan çıkıp uyluğuna çarpana kadar başımı geri çekti. Kendimi kanıtlamak, herkese bu konuda kötü olmadığımı göstermek için çaresizce ona doğru süründüm.

Ve tam onu tekrar ağzıma aldığımda, sağımdan birinin nefesini tuttuğunu duydum. "Heather?"

Hector'un penisi hala boğazımda iken, bara baktım ve babamı gördüm.

BÖLÜM

KIRK YEDİ

HEATHER

Babamdan vücudumu saklamak için bir battaniye kapıp, hızla Hector'un arkasına geçtim. Kalbim göğsümde deli gibi atıyordu.

Bu şu anda olamazdı. Bu şu anda olamazdı. Bu gerçekten şu anda olamazdı!

"Heather?" diye tekrarladı babam.

Ancak bu kez, inanamama ve şok yerine, sesi gök gürültüsü gibi bir öfkeyle doluydu.

Yanaklarım kızararak, ne yapacağımı bilemeden Hector'un arkasına daha da çekildim. Hector'un kulübünde olay çıkarmak istemiyordum, ama babam gür sesiyle zaten herkesin dikkatini çekmişti.

"Burada ne işin var, Heather?!" diye bağırdı babam.

"Baba, ben..." diye fısıldadım, bir açıklama bulmaya çalışarak. Bize doğru adım attı. "Sen ciddi misin..."

Hector elini babamın göğsüne koydu. "Onunla böyle konuşma."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve bakışlarımı Hector'a çevirdim. Hector, babamı daha fazla yaklaşmaması için itti. Öfkeyle kaşlarını çatı ve sonunda bakışlarını benden Hector'a çevirdi.

"Sen benim en iyi arkadaşım olman gerekiyordu," dedi babam, sözleri zehir gibi damlıyordu. "Güvendiğim iş ortağım. Ve sen gidip, lanet olası bir seks kulübünde kızımı beceriyorsun?! Bu ne zamandır devam ediyor?"

"Baba," diye fısıldadım.

Babam parmağını bana doğrulttu. "*Seni* sonra azarlayacağım..."

Hector babamın parmağını yakaladı ve ikiye kırdı, kırılma sesi barda yankılandı, müzik babamın çığlığıyla karşılaştırıldığında çok sönük kalıyordu. Hector babamı ceketinden yakaladı ve onu koridora sürükledi. "Ona öyle konuşma demiştim."

Onlar duyulmayacak kadar uzaklaşır uzaklaşmaz, deli gibi barın içinde koşuşturmaya başladım, hiçbir yerde bulamadığım kıyafetlerimi arıyordum. Hector'un kız kardeşi Michelle yanıma geldi, beni başka bir odaya götürdü ve bana yedek kıyafetler verdi.

"Biraz burada beklesene," dedi.

Ama ben çoktan kapıdan çıkmış, koridordan arka kapıya doğru koşuyordum. Orada birkaç güvenlik görevlisi duruyordu, bu da Hector ve babamın orada olması gerektiği anlamına geliyordu, değil mi?

Onları itip geçtikten sonra kapıyı açtım ve babamla Hector'un ara sokakta birbirlerine öfkeyle baktıklarını gördüm. Hector, babamın kendisine vurmasına hazırlıklıymış gibi, çenesini sıkıp bakışlarını sabit tutuyordu.

Babam yumruklarını sıktı. "Nasıl benim güvenimi böyle ihanet edersin!"

"Bu seninle ilgili değil," diye homurdandı Hector, beni henüz fark etmemiş gibi görünüyordu. "Onu seviyorum."

Babam burun deliklerini genişletti. "O benim kızım! Yıllardır hayatımızın bir parçasıydın, Hector. Ve sana güvenmiştim. Bana borcunu böyle mi ödüyorsun? Kızımın gizlice görüşerek mi? Onu kullanarak mı? Bana hiçbir şey olmadığını söyleyerek mi?"

"Baba, lütfen, dinle," diye yalvardım kapıdan, gözlerim yaşlarla doldu. "Öyle değil. O beni kullanmıyor. Ben... biz..." diye başladım, cümlemin ortasında birden sesim kesildi. "Ben de onu seviyorum."

"O senin iki katın yaşında, Heather."

"Evet, ve sen Evelyn'in iki katı yaşındasın!" diye bağırđım, merdivenlerden aşağı inerken. "Neden bu kadar önemli ki?! O beni kullanmıyor ve annem bizi kabul ediyor. Neden benim için mutlu olamıyorsun?!" Hıçkırarak ağladım. "Sen asla olamazsın."

Sıkılı yumruklarını açan babam, parmağını tuttu ve dudaklarını büzdü. Başka bir şey söylemek yerine, topuklarını döndü ve sokak arkasındaki sokağa doğru fırladı, sonra köşeyi döndü ve ortadan kayboldu.

Burun deliklerimi genişletip onun peşinden koştım. "Nereye gidiyorsun?! Henüz bitirmedim!"

Bu adil değildi. Öylece gidemezdi. Artık benden hayal kırıklığına uğrayamazdı. Onun kızı olmam, bana saygısızlık yapabileceği veya istemediğim bir kariyere zorlayabileceği anlamına gelmezdi. Elbette, annem ona mantıklı davranmasını söylemişti. Ama annem hiçbir şey yapmamalıydı.

Neden beni başından beri kardeşim gibi kabul etmemişti? Neden hayal kırıklığı sürekli bana yönelikti?

Ve içten içe, bunun sonsuza kadar süreceğini biliyordum.
bunun

Sokağa çıktığımda, Hector kolumu tuttu. "Bırak onu." "Hayır!" diye bağırdım. "Bu adil değil..." Gözlerim yaşlarla doldu ve birdenbire dünyanın ağırlığı omuzlarımı ezdiğini hissettim. "Bu adil değil." Yüzümü göğsüne gömdüm ve gömleğine sarıldım. "Bu adil değil! O çok ikiyüzlü."

Hector kollarını omuzlarıma doladı ve beni kendine çekti, kalbim göğsümde şiddetle çarpıyordu. Alnımı ona yasladım ve artık gizli kalmamızı umursamadığım için yüksek sesle ağladım.

Her şey bitmişti.

Sır ortaya çıkmıştı.

Babam hayal

kırıklığına uğramıştı.

Rüzgar etrafımızda uğulduyordu ve ben ona daha da sıkı sarıldım. "Ya... beni asla affetmezse?"

Onu siktir et demek, onun onayına ihtiyacım olmadığını söylemek istesem de, bunu çok, çok, çok, çok, çok, çok istiyordum. Babamın benimle gurur duymasını istiyordum. Beni sevmesini, kabul etmesini istiyordum. O benim babamdı, benim kanımdı.

"Seni affetmesi gereken hiçbir şey yok," dedi Hector. "Sen yanlış bir şey yapmadın."

"Seninle yattım," diye fısıldadım. "Seni seviyorum."

Hector çenemi eliyle kaldırdı ve bana bakmamı sağladı. "Bu yanlış mı?"

Yutkundum, az önce ne ima ettiğimi fark ettim ve başımı salladım. "Hayır, ama..."

"Ama sen bir yetişkinsin. Ben de bir yetişkinim. İkimiz de kimi seveceğimize ve kiminle birlikte olmak istediğimize kendimiz karar verebiliriz. Aramızda rıza dışı hiçbir şey olmadı, bu yüzden sana affedecek hiçbir şeyi yok, tamam mı?"

Gömleğimin koluyla gözyaşlarımı sildikten sonra başımı salladım. "Tamam. Onu incitmek istemedim."

Hector başımın üstüne nazikçe bir öpücük kondurdu, dudakları saçlarıma fısıldar gibi. "Biliyorum, o da bunu anlayacaktır. Ama sana söz veriyorum

ne olursa olsun yanında olacağıma söz veriyorum. Onunla tek başına yüzleşmeyeceksin. *Hiçbir şeyle* tek başına yüzleşmeyeceksin."

BÖLÜM

KIRK SEKİZ

HECTOR

MUTFAKTAN, Heather'ın battaniyelere sarınıp kanepeye uzanmasını izledim, gözlerinde bu gecenin gözyaşları hâlâ duruyordu. Bu, ikimizin de yüzleşmesi gereken bir sorundu, ama Jacob'ın benimle kızı arasındaki ilişkiyi öğrenmesinin sonuçları beni pek ilgilendirmiyordu. En azından Heather'ın ilgilendiği kadar değil.

Ocağı yüksek ateşe ayarladıktan sonra, üzerine bir tava koydum.

Beni en çok kızdıran şey, onun ona küçümseyici bir şekilde konuşmasıydı.

O bana hep Jacob'ın ona sert davrandığını söylemişti, ama ben bunu hiç görmemiştim. Onun ona baskı uyguladığını düşünüyordum, ama bu akşam ses tonunu duyana kadar bunun farkına varamamıştım.

Tavaya biraz yemek attım ve zeytinyağı döktüm, zihnim hızla çalışıyordu. Onu korumak için, sonuçlarını düşünmeden o adamın parmağını kırmıştım ve, Tanrım, yine aynıını yapardım.

Heather kanepede oturmuş, üç battaniyeye sarılmış, kendi kendine hafifçe ağlıyordu. Ay ışığı büyük pencerelerden odaya doluyor, Heather'ın ipeksi saçlarında parlıyordu. Kapı zili çaldı ve Heather kapıya koştu.

Kapıyı açtığında, Heather'ın annesi ve Sierra odaya koştular. Sierra ile çıkan Steven, onların ardından içeri girdi ve kapıyı sessizce kapattı, omzunun üzerinden bana bakarak.

"Onunla konuştun mu?" diye sordu Heather annesine.

"Hayır, tatlım, ama lütfen sakın ol."

Heather gözyaşlarına boğuldu. "Benden çok hayal kırıklığına uğradı!"

Heather'ın annesi ona sarıldı. "Baban seni seviyor ve sonunda fikrini değiştirecektir."

"Hayır, affetmeyecek!" diye ağladı Heather.

Sierra nazikçe omzunu okşadı.

Onu teselli etmek isterken, Steven mutfağa geldi. Pek iyi bir aşçı değildi, ama spatulayı elimden aldı ve beni ocağın arkasından kovdu.

"Ne kadar da iyi bir aşçıymışsın." diye gülerek dedi. "Bunu yakıyorsun."

Elimi saçlarımın arasından geçirdim ve derin bir nefes aldım. "Biraz zor bir gece oldu."

Gözlerine yansımayan yarım bir gülümseme attı. "Sierra bana anlattı."

Ellerimi tezgahın üzerine koyduktan sonra, geriye yaslanıp tavana baktım. "Onun bilmesi umurumda değil, ama o biliyor ve bu beni içten içe parçalıyor. Onun ağlamasını görmekten nefret ediyorum."

"Nasıl öğrendi?" diye sordu Steven.

"Radiant'taydık," dedim yumuşak bir sesle. "*Siktir.*"

"Evet, lanet olsun," diye mırıldandım. "İşten çıkmadan önce, asistanıyla onun evinde geceyi geçireceğini söyledi, sonra bu pislik kulübümüze girdi. Benim hatam. Daha dikkatli olmalıydım."

Steven derin bir nefes aldı. "Sizi birlikte yakaladı. *Kahretsin.*"

"Cezalandırmanın ortasında," dedim, kollarımı kavuşturarak. "Heather'a zarar vereceğini sanmıyorum, ama ona ne söyleyeceği ve bunun işimiz için ne anlama geleceği konusunda endişeliyim. Duygularımın beni ele geçirmesine izin verdim ve parmağını kırdım."

Steven yemekten başını kaldırdı. "Üzgünüm. Parmağını mı kırdın?"

Yine yüzümü ellerimle kapattım. "Uzun hikaye."

"Anlıyorum. Sürekli oradan oraya zıplıyorsun." Bir süre durdu ve ne yaptığını bilmeden tavada spatulayı çevirdi. "İşini sabote etmeye çalışabilir mi sence?"

"Bilmiyorum," dedim dürüstçe. "Bağlantıları var ve çok zorlanırsa bunları kullanmaktan çekinmeyecek biri. Zirveye tırmanırken bunu birçok kez gördüm. Şimdi onu zorlayan benim."

Steven karşıdaki tezgaha yaslandı. "Peki, planın ne?" Gözlerim Steven'inkilerle buluştu. "Nereden bileyim?"

Oturma odasına tekrar baktım ve Heather'ın alt dudağının titrediğini görünce hafifçe iç geçirdim. Tek bildiğim, pek umursamadığımdı.

Heather'ı koruyabildiğim sürece şirkete ne olduğu hakkında pek bir şey bilmiyordum.

BÖLÜM

KIRK DOKUZ

HEATHER

Yumuşak şehir ışıkları, Hector'un yüksek katlı binasının büyük pencerelerinden içeri doluyordu. Onun yatağında yatıyordum, göğsüm suçluluk duygusuyla ağırlaşmış, zihnim ise babamın az önce gördüklerinin görüntüleri ile doluydu. Hector'un penisi tamamen ağzımın içindeydi.

Gözlerimi sıkıca kapatarak bu anıyı silmeye çalıştım. Uzaklardan gelen trafik sesleri ve ara sıra duyulan şehir gürültüsü kulaklarıma ulaşıyordu. Hector belimi daha sıkı kavradı, sıcaklığı vücuduma yayıldı.

Ama yine de uyuyamıyordum.

Dakikalar saatlere dönüştü ve şehrin karanlığı yerini aydınlığa bıraktı.

Babamla olan yüzleşme zihnimde tekrar tekrar canlanıyordu, onun öfkesi ve hayal kırıklığı herhangi bir bıçaktan daha derin bir yara açmıştı. Ona söylemeye hazır değildim. Henüz kendimi hazırlamamıştım. Önce işimde onunla gurur duymasını istiyordum, ama bu tam tersi bir etki yaratmıştı.

Hector'un kulağıma gelen düzenli nefesleri yatıştırıcı bir ritim gibi geliyordu. Her şey olmasına rağmen, babamın bana hayal kırıklığına uğramamasını istediğim için bütün gece ağlayarak deli gibi davrandığım halde, Hector yanımda kaldı.

Kolumdaki desenleri izledi ve ben de bakışlarımı pencerenin ötesindeki şehir silüetine, uzağa doğru yönelttim. Pittsburgh Noel ışıklarıyla parıldıyordu, ama ben tatil neşesini hissetmiyordum. Babam beni affedebilecek miydi? Onu gururlandırabilecek miydim?

Hector beni nazıkçe sıktıktan sonra bana yaklaştı. "Uyuyamıyor musun?"

Başımı çevirip onun bakışlarına karşılık verdim, ay ışığı yakışıklı yüzüne gümüş rengi bir parıltı saçıyordu. Yatağa çöktüm ve dudaklarımın bir kez daha titremesine izin verdim. Sabahtan beri neredeyse hiç durmamışlardı.

"Hayır," diye fısıldadım. "Babamı düşünmeden duramıyorum."

Hector, gözyaşlarıyla ıslanan yanağıma yapışan bir saç telini eliyle itti. "Zor olduğunu biliyorum, Heather. Ama uyuman lazım."

Uzaklarda, şehirdeki gökdelenlerden ışıklar parıldıyordu, pembe ve altın rengi ışıklar gökyüzünü boyuyordu. Telefonumu vücudumun diğer tarafında sıkıca tuttum ve babamın mesajlarıma cevap verip vermediğini görmek için yukarı doğru eğdim.

Ben: Özür dilerim.

Ben: Bu şekilde öğrenmeni istemedim. Ben:

Lütfen konuşabilir miyiz?

Cevap vermesini umarak ona mesaj attım, ama saatler geçti ve hiçbir cevap gelmedi.

Gözlerim yaşlarla doldu, göğsümde neredeyse boğulacakmışım gibi bir ağırlık hissettim. Telefonu daha da sıkı kavradım ve zorla yanıma indirdim. Hector yanımda dönerek bana doğru geldi ve telefonuma uzandı.

"Heather," diye mırıldandı, "kendine böyle işkence etmeye devam edemezsin." "Ben sadece... ondan haber almam lazım."

Bakışları yumuşayarak, telefonu elimden aldı ve komodinin üzerine koydu. Sonra tekrar uzandı ve eliyle yanağımı okşadı. "Bunun senin için ne kadar önemli olduğunu biliyorum, ama ona bunu sindirmesi için zaman tanı. Ona mesaj atmanın bir faydası olmaz."

Dudaklarım titredi. "O benimle asla gurur duymayacak. Bu nasıl oldu ki?"

Hector, yanağımdan süzülen bir gözyaşını başparmağıyla nazikçe sildi. "Seçimler yaptık, Heather. Ve şimdi sonuçlarına katlanmak zorundayız. Ama bu, onun seninle gurur duymadığı anlamına gelmez."

"Oh, yapma," dedim. "O benimle hiç gurur duymadı. Ve şimdi de duymayacak."

"O seninle gurur duymuyor mu, yoksa sen kendinle gurur duymuyor musun?" diye sordu. "Dur," diye fısıldadım, kollarımı kendime dolayarak. "Ben..."

Onun her zaman benim saçmalıklarımı yüzüme vurmasından hoşlanmıyordum. Beni gerçekte nasıl hissettiğimle yüzleşmeye zorlamasına gerek yoktu. Babamı memnun etmek için kardeşimin izinden gittiğim için kendimi yeterince iyi hissetmediğimi.

Işık odaya sızmaya devam etti ve gözlerim ağırlaştı. Yastıklara gömüldüm ve gözlerimi kapattım, hala üzgündüm ama son yirmi dört saatte olan her şeyden çok yorgundum.

Hector üzerimdeki battaniyeleri düzelttikten sonra yataktan kalktı. "Biraz dinlen, Heather. Yarın... *bunu* konuşuruz." Odanın karşısına geçip perdeleri kapattı, böylece oda karardı.

Onun bensiz yataktan kalkmasını istemiyordum ama uykuya gerçekten ihtiyacım vardı. Telefonum komodinde titredi ve bakışlarımı ona çevirdim. Hector telefonumu aldı ve kapıya doğru yürüdü.

"Hector, bekle," dedim. "Bu o mu?"

"Acı çektiğini biliyorum Heather, ama sürekli mesajlarını kontrol etmek durumu iyileştirmeyecek," diye fısıldadı, ekranı yukarı doğru eğip ona bakarak. "Ama uyumanı sağlayacaksa, o değil."

"Cevap verirse beni uyandırır mısın?"

"Hayır."

"Ama..."

Hector yanıma geldi ve alnıma bir öpücük kondurdu. "Uyu, tatlım. Uyumaya ihtiyacın var."

BÖLÜM ELLİ

HECTOR

Ofise girdiğimde, sessiz konuşmalar ve meraklı bakışlar atmosferi gerginleştirmişti. Derin bir nefes aldım ve bakışları görmezden gelerek ofisime doğru ilerledim, çünkü bu beni ilgilendirmiyordu.

Aslında benim işimdi. Ama onların ne düşündükleri umurumda değildi.

Heather'ın benim güçlü olmamı istiyordu ve ona aşık olduğum için pişmanlık duymuyordum.

Heather sabah uyuduktan sonra, ona kahvaltı hazırladım ve bugün için ihtiyacı olan her şeyi hazırladım. Derse gitmeyecekti ve onu suçlamıyordum.

Çantamı masama bıraktım ve ana çalışma alanına geri döndüğümde Evelyn'i gördüm. Masasında oturmuş, önünde kağıtlar vardı ama bakışları bana çevrilmişti. Benim de ona baktığımı fark edince ayağa kalktı.

Bana ulaştığında, yüzünde endişe ve belirsizlik karışımı bir ifade belirdi. "Hector, seninle biraz konuşabilir miyim?"

"Tabii ki. Ne oldu?"

Evelyn içini çekti, gözlerime bakarken bakışları endişeli görünüyordu. "Jacob bu sabahtan beri ofisinde, kapısı kilitli ve perdeleri kapalı. Onu hiç böyle görmemiştim, Hector. Olanlara çok üzülüyor."

Suçluluk duygusu kalbimi kemiriyordu çünkü Heather ile olan ilişkimden pişmanlık duymuyordum ama yine de ona saygı duyuyordum... sadece kulüpte ona davranış şekli, parmakla işaret edip sesini yükseltmesi hoşuma gitmiyordu.

"Dün gece Radiant'ta olacağını beklemiyordum. Seninle birlikte olacağını söylemişti."

Evelyn'in yüzündeki ifade yumuşadı. "Bir süre benim evimde kalmayı planlıyorduk, ama... şu anda evim biraz dağınık." Etrafına bakındı

Etrafına bakındı ve yanağının içini ısırdı. "Heather'la orada olduğunu bilseydim, Radiant'ı önermezdim."

"Önemli değil."

Kaşlarını çattı. "Yapabileceğim bir şey var mı? Onunla tekrar konuşmayı denemeli miyim?"

Uzun bir nefes verdim. "Bu işe karışmana gerek yok. Kendini ofisine kilitlemek istiyorsa" — *bir bebek gibi ve benimle gerçek bir konuşma yapmak istemiyorsa* — "bırak kalsın. Kızgın ve haklı olarak."

Kısa bir baş sallama ve anlayışlı bir gülümsemeyle masasına döndü. Dinlenme odasından kahve aldım ve Heather'ın bana mesaj atıp atmadığını görmek için telefonumu kontrol ettim. Bütün gün benim evimde ağlamasını istemedim.

Telefonumda bir takvim etkinliği hatırlatıcısı belirdi ve ben inledim.

İki dakika sonra toplantı. İkinci kat.

Uyanık kalmak için kahveye biraz şeker karıştırdıktan sonra, ofisinden bir not defteri alıp asansörlere doğru yöneldim. Koridora adımımı attığım anda, kapanmakta olan bir asansöre doğru koştum ve kolumu kapıların arasına sıkıştırdım.

Asansör kapıları tekrar açıldı ve içeri girdim, ama köşede duran Jacob'ı gördüğümde donakaldım. Gözlerinin altında koyu halkalar vardı. Beni görünce çenesini sıktı ve önüne bakarak sert bir bakış attı.

Siktir.

Kapılar kapandı, bizi yalnız bıraktı ve aramızda sessizlik uzayıp gitti. Hava, söylenmemiş sözler ve ağır bir gerginlikle doluydu. Heather'ın hatırı için bunu söylemem gerekiyordu, boğazımı temizledim.

"Jacob, konuşmamız gerek."

Jacob hırladı, "Daha ne söylenebilir bilmiyorum, Hector."

Yanlış bir şey söylemeden önce dilimi ısırdım. "Bak, kızgın olduğunu anlıyorum ve dün gece gördüklerinden sonra buna hakkın var. Ama Heather bütün gece sana mesaj attı, konuşmak istiyor."

Jacob'ın gözleri öfkeyle parladı. "Kızımı umursuyormuş gibi davranma."

"Umurumda," dedim dürüstçe.

"Gerçekten umursuyor olsaydın, bunu arkamdan yapmasına izin vermezdin!"

"Onu önemsiyorum, senin inanmak istediğinden daha fazla," dedim, elim yumruk haline geldi. "Ama burada acı çeken tek kişi sen değilsin. Heather da acı çekiyor ve ikimizin de yetişkin gibi davranıp bir çözüm bulmamız gerekiyor."

"İlerlemek mi? Dün gece bu yüzden parmağımı kırdın!" diye bağırdı, bandajlı parmağını göstermek için elini kaldırarak. "Kızımın yüzüne tükürdün! Bunun öylece geçirilebileceğini mi sanıyorsun?"

"Parmağın kırdım çünkü onu Heather'a hak ettiği gibi doğrultuyordun," dişlerimi sıkarak söyledim. "Bunun görmezden gelinmesi gerektiğini düşünmüyorum ve sen kızını sevmediğin halde, ben sevdiğim için senden af dilemeyeceğim."

"Sevmediğin halde mi?!" diye bağırdı Jacob, kapılar artık ikinci katta ardına kadar açılmıştı.

İkimiz de asansörden çıkmayınca kapılar tekrar kapandı.

"Bana yaptıklarını kabul etmemi mi istiyorsun?"

Dudaklarım seğirdi. "Senden öfkeni bir kenara bırakıp Heather için en iyisinin ne olduğunu düşünmeni istiyorum. O çok üzgün. Bütün gece ağladı. Senin onunla gurur duymayacağından endişelendiği için üç saatten az uyudu."

Jacob burun deliklerini genişletti. "Bana bu durumu nasıl halledeceğimi söylemeye hakkın yok."

"O zaman, huysuz bir çocuk gibi davranmayı bırak da erkek gibi davran!"

Her şeyi içimde tutmak istedim, ama Heather ondan daha olgun davranıyordu. Ona mesaj atıp, sonra konuşacaklarını, saatin geç olduğunu, biraz uyumasını söyleyebilirdi.

"Kafanı kışından çıkar ve kızınla konuş. Onu sevdiğini söyle," diye homurdandım ve Kapıyı Aç düğmesine bastım. "Birini suçlayacaksan, beni suçla. Onu değil. O, senin sevgini hak ediyor. Nefretini değil."

BÖLÜM ELLİ BİR

HEATHER

Taze demlenmiş kahvenin aroması, Carnegie Coffee Company'nin rahat köşesini sarmıştı. Masada bacaklarımı ileri geri sallayarak, kararan bilgisayar ekranına bakıyordum.

Ekran parmak izleriyle lekeliydi, ama son iki yıldır onu temizleyecek enerjimi bulamamıştım. Sierra, Athena ve Sun yanımda oturmuş, beni gülümsetmek için çok takdir ettiğim şakalar yapıyorlardı.

Sun'a doğru eğildim ve başımı omzuna yaslayarak kaşlarımı çattım. Babam bütün gün bana mesaj atmamıştı, ama Hector iş yerindeyken onunla konuştuğunu söylemişti. Bana bundan başka ayrıntı vermedi.

Bu da muhtemelen konuşmanın iyi geçmediğini gösteriyordu.

"İnanamıyorum," diye fısıldadım. "Bizi resmen yakaladı."

Sun başını benim başıma yasladı ve saçlarımı nazikçe okşadı. "Her şey yoluna girecek."

"Evet, atlatacaktır," dedi Sierra. "Endişelenme." "Ama..."

"Kızım, bizim yaşımızda biriyle çıkıyor. Kızacak bir nedeni yok," dedi Athena.

"Neyseeeee," dedi Sierra dedi "sürekli somurtmayı ve iç sıcak sıcak çikolatayı."

Parmaklarımla dizüstü bilgisayarımın tuşlarını kaydırıdıktan sonra, ekran son aramamla aydınlandı.

Hayatında ne yapmak istediğini bilmeyen biri için potansiyel işler.

Sun ekranıma baktı, sonra k a r ş ı m d a oturan Athena'ya kaşlarını kaldırdı. Athena dizüstü bilgisayarımı kapattı ve masadan alıp

çantasına attı. Biraz daha somurtmak istedim ama bana izin vermediler.

Yani, arkadaşlar bunun için vardır, değil mi? "Ne?" diye sordum.

"Kendini kötü hissetmeye çalışıyorsun," dedi Sierra.

"Hayır, çalışmıyorum."

"Evet, öylesin," dedi Sun.

"Sadece bir iş arıyorum, o yüzden..."

"Hector'un şeker bebeği olmalısın," dedi Athena, kaşlarını oynatarak. "Baban Hector'a aşık olduğun için sana kızmak istiyorsa, bunu gerçekten kullanabilirsin. Hector'un sana hediyeler ve seks sunmasına izin ver."

"Seks mi?" diye tekrarladı Sun, eliyle ağzını kapatarak kıkırdadı. "Tonlarca seks," dedi Athena.

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum," diye itiraf ettim.

"Tabii ki iyi!" diye bağırdı Sierra. "Onunla yaptığın sözleşmede bile, teknik olarak onun tam zamanlı itaatkârısın, yani..." Ellerini çırpı ve bana kötücül bir şekilde sırttı. "Bunu hak ediyorsun."

Nefesimi verdim. "Neye ihtiyacım var biliyor musunuz? Çişime."

Ve bu masadan bir süreliğine uzaklaşmak. Hepsi iyi niyetliydi, ama ben de bir iş yürütmek istiyordum... *Sanırım*. Bu çok büyük bir israf gibi geliyordu; sadece bir trofe kız arkadaş olmak beni çok hayal kırıklığına uğrattı.

Öyle olmaz mıydı?

Göğsüm sıkıştı ve Hector'u düşünerek koridordan tuvalete doğru koştum. Tam zamanlı bir itaatkar olarak ne yapmam gerekecekti ki? Onun için temizlik ve yemek mi? Ev hanımı olmak istemiyordum ve o yemek yapmayı seviyordu.

Tuvalete gidip işimi hallettikten sonra ellerimi yıkadım ve yüzüme biraz soğuk su serptim. Belki de o kadar kötü olmazdı. Hector gerçekten de umursamayacak gibi görünüyordu.

Ama bunu ona nasıl açabilirdim ki?

Yüzümü kağıt havluyla kuruladıktan sonra, havluyu çöpe attım ve koridora çıktım. Masama doğru yöneldim, ama köşeyi dönmeden durdum, çünkü bir erkeğin sesi kulaklarıma ulaştı.

Ve bu herhangi bir adam değildi. Babamdı.

Parmak uçlarımda köşeye doğru yürüdüm ve etrafa bakındım. Babam ve Evelyn kanepede oturmuş sessizce sohbet ediyorlardı.

Evelyn'in kaşları çatılmıştı ve babamın elini nazikçe tutuyordu. "Her şey yoluna girecek, Jacob. Söz veriyorum."

"Bunu önceden tahmin etmeliydim," dedi babam. "Onu korumalıyım korumalıyım."

"Onu kimden korumalıydın?" diye sordu Evelyn. "Hector'dan mı? Onun ona ne kadar ne kadar tatlı olduğunu gördün."

Babamın omuzları, benim ağladığımda olduğu gibi öne doğru sızradı. "Onu çok iyi tanıdığımı sanıyordum, Evelyn. Ama benden bu sırrı saklamış. Nasıl fark edemedim? Onu bu duruma iten kadar kötü bir baba mıyım?"

Evelyn elini daha sıkı sıktı. "Sen kötü bir baba değilsin, ama ona karşı çok sert davranıyorsun."

"Yani bu benim hatam mı?" diye sordu, sesi titriyordu.

Göğsüm sıkıştı ve gözyaşları içinde duvara yaslandım. Kendimi zorlayarak arkamı döndüm ve ters yöne doğru yürüdüm çünkü beni görürse ona ne diyeceğimi bilmiyordum. Nasıl tepki vereceğini bilmiyordum.

Kendini suçluyordu ve bir parçam da onu suçluyordu. Hayatım boyunca onun onayını arıyordum ve Hector bana bunu verdiğinde... ben de kabul ettim. Ama aynı zamanda, babamı suçlayacak hiçbir şey yoktu. En çok sevdiğim adamla tanışmıştım.

BÖLÜM ELLİ İKİ

HECTOR

Ertesi gece, kanepede oturup dizüstü bilgisayarımın tasmlarını inceledim.

Heather mutfakta oyalanıyor, zaten temiz olan tezgahı kuru bir bezle silerek kendini meşgul etmeye çalışıyor.

Kaşlarımı kaldırdım, dizüstü bilgisayarımı kapattım ve oturma odasındaki sehpa'ya koydum. "Ne oldu?"

"Oh, hiçbir şey."

"Heather," diye mırıldandım, "sorun ne?"

İç yanağını ısırdı ve bana baktı. "Konuşabilir miyiz?" "Buraya gel." Onu yanıma çağırdım. "Ne oluyor?"

Bezi yere bıraktıktan sonra bana doğru yürüdü ve gergin olduğunda sadece birkaç kez gördüğüm bir hareketle kolunun uçlarıyla oynadı. Yanıma oturmak yerine ayakta kaldı.

"Ben..."

"Otur," diye emrettim. "Rahatla ve neyin var söyle."

"Bir şey yok." Yanıma oturdu. "Sözleşmemiz hakkında konuşmak istedim."

Gerildim ve kısa bir süre laptopuma baktım. Orada, yakında Heather'ın boynuna takmak istediğim tasmlarını inceleyordum. Ne zaman uygun olacağını bilmiyordum, özellikle Jacob'la ilgili olaylar varken, ama beklemek istemiyordum.

"Ne oldu?" diye sordum, dik oturarak. "Seni üzen bir şey mi yaptım?"

"Hayır."

Devam etmediğinde, ısrar ettim. "Sınırların hakkında konuşmak mı istiyorsun?"

"Hayır," diye fısıldadı, bir yastık alıp göğsüne bastırdı, sanki kendini korumak ve aramızdaki mesafeyi daha da artırmak istercesine. "*Tam zamanlı itaatkar* teriminden bahsetmek istiyorum. Olur mu?"

Bütün vücudumu ona doğru çevirdikten sonra, tüm dikkatimi ona verdim. "Evet, olur."

"Sözleşmeyi imzalayıp ilişkimizi başlattığımızda, tam zamanlı bir itaatkar olacağımı söylemiştin, ama ben henüz senin için öyle olmadım." Bir an durdu ve yutkundu. "Arkadaşlarımla konuşuyordum ve... sormak istedim... bu hala geçerli mi?"

"Tam zamanlı itaatkarım olman mı?" diye netleştirdim. "Evet."

"Bu ne anlama gelir?" diye sordu sessizce, hiç kendisine yakışmayan bir şekilde.

"Senden şu anda bana verdiğinden daha fazlasını istemeyeceğim," dedim.

"Tercihen benimle birlikte yaşayacaksın. İhtiyacım olduğunda veya istediğimde benim olman karşılığında ihtiyacın olan veya istediğin her şeyi sana sağlayacağım."

Ağzını birkaç kez açıp kapattı, ama hiçbir şey söylemedi, sonra bakışlarını kaçırdı. Yastığı elinden aldım ve onu kucağıma çektim, bana bakması için çenesini tuttum.

"Bir işim olsaydı ne olurdu?" diye sordu.

"İşin olmamasını tercih ederim," dedim dürüstçe. Benim için bu, tam zamanlı olmanın amacını bozardı.

"Gerçekten mi?" diye sordu. "Hiç işim olmasa da olur mu?"

"İhtiyacın olan ve istediğin her şeyi sağlayacağım," diye tekrarladım.

"Çalışmana gerek yok."

"Ama işim olmazsa beni küçümsemez misin?" diye sordu, hala iç yanağını çiğneyip kucağımda kıpırdanarak. "O zaman ev hanımı gibi bir kız arkadaş olurum, değil mi?"

"Hâlâ hırsların var ve kendini geliştirmek için çalışmak istediğin hedeflerin olabilir." Saçlarını yüzünden çektim. "Onlardan vazgeçmek zorunda değilsin. Hâlâ tutkularının peşinden gidebilirsin. Benimle tam zamanlı olarak birlikte olman, seni daha az takdir etmeme neden olmaz. Bana karşılığında bir şey veriyorsun."

"Ne, amcığım mı?" diye küçük bir kıkırdama ile sordu.

"Hayır. Senin itaatin," dedim. "Bu senin istediğin bir şey mi?"

"Evet."

Gözlerim hafifçe açıldı çünkü ondan böyle bir cevap beklemiyordum. Jacob'la çalışarak onu etkilemeye her zaman çok kararlıydı

ve aralarındaki bağ kopmuş olsa da, buna daha da fazla kendini vereceğini düşünmüştüm.

"Artık babam için çalışmak istemiyorum," diye fısıldadı. "Hayatımda yapmak istediğim bir şey bulmak istiyorum, ama nereden başlayacağımı bilmiyorum. Seninle tam zamanlı çalışmayı denemek istiyorum, ama sadece sen de istiyorsan..."

"İstiyorum," dedim, onun cümlesini bitirmesini bekleyemeyecek kadar heyecanlıydım. "Senin benimle tam zamanlı çalışmanı istiyorum."

Yüzünde bir gülümseme belirdi ve göğsüm sıcaklıkla doldu.

"Gerçekten mi?"

"Evet."

"Hala yaramazlık yapabilir miyim?"

Ona şakacı bir şekilde gözlerimi devirdim, ama kollarımı onun vücuduna doladım ve onu kendime yaklaştırdım. "Benimle olduğun sürece, ne istersen olabilirsin, Heather."

BÖLÜM ELLİ ÜÇ

HEATHER

Sabahın erken saatlerinde güneş, dairemdeki pencerelerden içeri doldu ve odamın köşesindeki taşınma kutularının üzerine parıldadı. Boş bir kutu daha alıp yatağımın üzerine koydum ve içine bazı eşyaları koymaya başladım.

Hector ve ben, resmi olarak onun tam zamanlı itaatkârı olmam hakkında konuştuğuktan sonra - sözleşmeyle zaten öyleydim - bana onunla birlikte yaşamamı teklif etti. Buradaki kirayı yarısını ödemeye devam edecek ve Sierra'yı kontrol etmek için sık sık geri gelecektim, ama bunu deneyeceksem, sonuna kadar gideceğime karar vermiştim.

"Heather!" Sierra diğer odadan bağırdı. "Hector geldi!"

Birkaç dakika sonra, biri nezaketen kapımı çaldı. Sonra kapı hafifçe açıldı ve Hector gülümseyerek ve şakacı gözlerle içeriye baktı.

Odaya girdi ve kapıyı arkasında kapattı. "Şimdiden toplanmaya mı başladın?"

"Sana tam zamanlı itaatkar olmaya karar verdiğimi söylemiştim."

"Şeye mi? *İlişkiye*," diye düzeltti. "Kelimelerini doğru kullan."

Dudaklarım hafifçe kıvrıldı ve çocukluğumdan beri sahip olduğum birkaç doldurulmuş oyuncığa başımı salladım. "Şuradaki şeyi bana uzatır mısın da onu da toplayayım?" diye sordum, alaycı bir gülümsemeyle onu kışkırtarak.

"Ne şeyi?" diye sordu, kaşlarını kaldırıp ses tonunu sertleştirerek. "Şu şeyi." Rafi işaret ettim. "Rafin üstündeki."

Hector, içine bizim bir fotoğrafımızı koymak istediğim boş bir resim çerçevesini aldı —henüz birlikte bir fotoğrafımız olmasa da— ve bana doğru uzattı. "Oh, bu şeyi mi kastediyorsun?"

"Hayır, diğer şey," dedim, kollarımı kavuşturarak. "Şurada."

Çerçeveyi yerine koyduktan sonra, birkaç yıl önce ailemle Maui'ye yaptığımız son seyahatte aldığım bir hatıra eşyasını eline aldı. "Bunu mu demek istiyorsun?" diye mırıldandı, alaycı bir şekilde bana yaklaşarak.

"Hayır, doldurulmuş hayvanlar," dedim, sinirlenerek.

Hector hatırayı masama koydu ve çenemi eliyle tuttu. "Aferin kızım. Bir kez olsun kelimelerini kullanıyorsun." Başparmağıyla yanağımı nazikçe okşarken boğazından düşük bir kahkaha çıktı. "Kelime dağarcığını genişletiyorsun."

Ona öfkeyle baktım. "Affedersin ama benim kelime dağarcığım oldukça geniştir."

Yüzünde bir sırıtiş belirdi ve şişkinliğini karnıma bastırdı. "Bence o ağız sadece bir şey için iyi," diye mırıldandı, nefesi kulağımda sıcaktı. "Ve o da senin sahip olduğunu sandığın geniş kelime dağarcığıyla konuşmak değil."

Sıcaklık içimi kapladı ve bacaklarımı birbirine bastırdım. "O zaman ne işe yarıyor?"

Beni dizlerimin üzerine çöktürüp, sadece onun sikini emmek için iyi olduğunu söylemesini beklerken, beni döndürüp yatağa eğdi. Tepki verecek fırsatım olmadan, yatağa tırmandı ve bacaklarımın üzerine çömeldi.

İki elini başımın yanındaki yatağa koydu ve sikini kıcıma sürttü. "İnle," diye kulağıma alçak sesle homurdandı. "Diğer insanlar varken halka açık bir yerde seni sikerken inlemelerini bastırmaya çalış."

Hector kolunu belime doladı ve elini pantolonuma soktu, parmakları klitorisimi okşuyordu. Parmaklarımı çarşaflara kıvırdım ve kaşlarımı çattım, içimdeki baskı zaten artmaya başlamıştı.

Ayak parmaklarımı kıvırdım ve yatağa inledim, ama Hector saçımı avuçladı ve başımı geriye çekti. Sierra, yatak odamın kapısı kapalıyken inlememi duymasın diye dudağımı ısırardım.

"Aynen öyle," diye mırıldandı. "Her zaman iyi hissetmekten utanıyorsun." "Utanmıyorum."

Parmaklarını klitorisime daha hızlı hareket ettirdi. "O zaman benim için inle."

İnlemekten başka bir şey yapmak istemiyordum, ama kendimi dudaklarımı sıkıştırıp tek bir ses bile çıkarmadan buldum. Parmaklarını daha hızlı hareket ettirerek beni daha da tahrik etti ve boynumun kıvrımını nazikçe emdi.

"Yaramaz çocuk sonunda evcilleştirildi mi?"

"Hayır, ama... *lanet olsun!*"

Parmağının ucuyla klitorisimi okşadığında boğazımdan düşük bir inilti çıktı. Başımı geriye attım, gözlerim yuvarlandı ve vücudum onun altında kaskatı kesildi. Ağzımı yatağa bastırdım ve zevkten çılgılık attım.

Sierra bunu kesinlikle duymuştu.

"Bir velet için bugün çok sessizsin," diye alay etti. "Bunu değiştirelim."

Yine saçımı geri çekti, böylece artık yatağa inleyemezdim ve beni tekrar orgazmın eşiğine getirdi. Sırtımı sertçe kavisledim, bacaklarım kontrolsüzce titriyordu.

"Benim iyi kızım kim?" diye mırıldandı.

"Hector..." diye fısıldadım.

"Benim iyi kızım kim?" diye tekrarladı.

"Elinden gelenin hepsi bu mu?"

Parmaklarını daha aşağıya batırdı ve amıma soktu. Mümkün olduğunca yumuşak bir şekilde inledim, ama G noktamı bulduğunda artık dayanamadım. Küçük daireler çizerek masaj yaptı, baskı dayanılmazdı, sonra burnunu boynumun üzerine koydu.

"Beni iniltmeye zorlamaya çalışıyorsan, daha iyisini yapman gerekecek..."

Parmaklarını daha hızlı bir şekilde hareket ettirdi ve ben kendimi kaybettim, yüksek göklere -ki ben onların varlığına bile inanmıyordum- bağırarak durmasını istedim çünkü zevk çok fazlaydı. Yine de bu adam, ben onun ellerinde ağlayan, titreyen bir halde kalana kadar durmadı.

Sonunda parmaklarını içimden çıkardığında, onları ağzıma soktu. "Tam zamanlı itaatkarım olarak ilk gününe hoş geldin, Heather." Dudakları alaycı bir gülümsemeye kıvrıldı. "Seninle eğlenmeyi çok seveceğim."

BÖLÜM ELLİ DÖRT

HEATHER

Çatalımla spagettimi döndürdüm ve sisli restoran penceresinden Pittsburgh'un kalbindeki Market Square'e baktım. Pencerenin dışında, rüzgârla kar yağıyordu. Bu gece Noel arifesi için şehrin her yerinde Noel ışıkları parıltıyordu.

Spagettiği ağzıma çekip yuttuktan sonra, masanın karşısındaki anneme baktım. Yumuşak, titreyen mum ışığı, yanımda oturan Hector ile konuşurken annemin yüzünde dans ediyordu. Carnegie Coffee'de kulak misafiri olduğum konuşmayı hâlâ düşünmeden edemiyordum.

Ebeveynleriyle birlikte olan çocuklar kıkırdayarak meydanda dolaşıyor, şehrin birkaç sokak ötesinde kurulan buz pateni pistine gidip geliyorlardı. El ele tutuşmuş ve geniş gülümsemelerle dolaşan bir baba-kız ikilisine kaşlarımı çattım.

Bu kadar kötü hissetmem için hiçbir neden yoktu. Babamı ihanet eden bendim ve bazı insanlar aileleri konusunda benden çok daha kötü durumdaydı. Sierra'nın tüm ailesi birkaç yıl önce Noel'den önce ölmüştü. Hector'un da ailesi yoktu.

Ve ben burada, ailemi hayal kırıklığına uğrattığım için şikayet ediyordum. Şükretmem gerekirdi.

"Heather?" Hector sağımdan seslendi.

Sersemliğimden kurtulduğumda, çatalımı bıraktım ve ağzımı peçeteyle sildim. "Üzgünüm, dalmıştım." Peçeteyi yerine koydum ve zihnimi boşaltmaya çalışarak ona baktım. "Ne var?"

"İyi misin?" diye sordu

annem. "Evet," yalan

söyledim. "İyiyim."

"Ne oldu?" diye ısrar etti Hector.

Gözlerimi kısarak ona en tehditkar bakışımı attım, sonra kaşlarımı çattım. "Aslında, geçen gün kahve dükkanında babamı gördüm. Evelyn ile olan konuşmasını duydum.

Evelyn ile konuşmasını duydum. Ve..." Onu aramalı mıyım, aramamalı mıyım emin değilim. Ne de olsa tatil zamanı...

Annemin yüzündeki ifade yumuşadı ve masanın üzerinden uzanarak elimi sıktı.

"Sence yarın Noel için onu aramalı mıyım?" diye fısıldadım.

Ya cevap vermezse? Bu gerçekten onsuz geçireceğim ilk Noel mi olacak? O olaydan sonraki gün ona defalarca mesaj attım, ama hiçbirine cevap vermedi, ben de denemeyi bıraktım.

Ama ona bu acıyı benim yaşattığım hissini bir türlü atamadım, ki bu çok aptalcaydı çünkü defalarca özür dilemiştim. Yine de... o, en iyi arkadaşını ve iş ortağını emdiğimi görmüştü.

Öte yandan, Evelyn'in babası onunla yattığını öğrendiğinde nasıl tepki verecekti? Eminim ki ilişkilerini gizli tutuyorlardı. Her şey çok karmaşıktı ve her geçen gün daha da karmaşık hale geliyordu.

Hector başparmağıyla elimde yatıştırıcı daireler çizdi. "Karar senin, Heather."

Annem bana gülümsedi. "Baban bazen huysuz olabilir. Ben bilirim. Ama bence o da bunu gerçekten isterdi. Hazırsan, onu aramak senin için olumlu bir adım olabilir."

O gerçekten cevap verecek mi emin olamadan başımı salladım ve restoranın penceresine döndüm. Neden o olgun davranamıyordu, neden ben olmalıyım, ona defalarca mesaj attıktan sonra bile.

Midem düğüm düğüm oldu. Artık Hector'un tam zamanlı itaatkârı olduğumu öğrendiğinde ne düşünecekti? Elbette bu, işleri daha da kötüleştirecekti ve şu anda bununla başa çıkacak enerjim yoktu. "Heather," annem araya girdi, "baban seni seviyor. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Evet, ama öyle hissetmiyorum," diye mırıldandım. "Ama biliyorum."

Restoranda yumuşak Noel müziği çalıyordu, Noel atmosferi bende hem iyi hem de kötü her türlü duyguyu uyandırıyor. Bu, erkek arkadaşımın geçireceğim ilk Noel'di... ve yarın Hector'un yanında uyanmak için sabırsızlanıyordum.

Babamı aramak düşüncesi ruh halimi bozmasın istedim.

Şarabımı yudumladıktan sonra bardağı masaya koydum. "Bunu düşüneceğim anne."

Annemin gülümsemesi genişledi. "Tek istediğim bu, canım."

Şarabımı ve spagettimi bitirdikten sonra çatalımı bıraktım ve Hector'a dokundum. "Eve gitmeden önce tuvalete gideceğim." Annem de izin isteyerek yanımdan geçip benimle birlikte kadınlar tuvaletine doğru yürüdü.

"Demek Hector'un yanına taşındın?" diye sordu annem yolda.

Dudaklarım hafifçe kıvrıldı. "Sadece bir süreliğine."

"Umarım her şey yolundadır," dedi ve tuvalete girdi.

Onun yanındaki kabine girip kapıyı kilitledim. "Açıkçası, her şey yolunda." Hayal edebileceğimden daha iyi. Daha önce yaşadığım tüm ilişkilerden daha iyi. Rekabet yoktu, kavga yoktu, suçlama ya da itham yoktu, kendimi yetersiz hissetmiyordum. Genelde ilişkilerden kaçınırdım, ama Hector'la birlikte olmayı seviyordum.

"Onun sana ne kadar değer verdiğini görebiliyorum ve bir gün baban da aynı şekilde önemseyecektir."

İşimi bitirdikten sonra, lavaboda ellerimi yıkadım ve aynada . Lavabolara doğru yürüdü ve ellerine su akıtmaya başladı. Göğsüm sıcaklıkla doldu.

Başımı sallayarak bir havlu aldım ve ellerimi sildim. "Öyle, ama bu konuda bana nasıl yardım edeceğini bilemediğini biliyorum. Onun hiç bir baba figürü olmadığını biliyorsun, bu yüzden tam olarak anlayamıyor. Bazen, tüm bu dram onun için çok fazla mı diye merak ediyorum, anlıyor musun?"

"Saçma," dedi annem. "Bu, temel insanlık kurallarını bilmediği anlamına gelmez. O çok zeki bir adam, Heather. İşinde çok çalıştı ve o tür bir ortamda büyürken duygusal olarak çok şey yaşamış olmalı."

Başımı salladım.

"Bunun senin için muhtemelen garip olduğunu biliyorum," dedim. "Ama Hector ile olan ilişkimizin şartlarını biliyorsun. Lisans ve yüksek lisans eğitimimi tamamladıktan sonra bile, hayatımda ne yapmak istediğimi bilmiyorum. Bu yıl yüksek lisansımı bitireceğim ve her şeyi netleştirene kadar Hector'a tam zamanlı olarak itaatkar olacağım." Her kelimeyi söylerken sesim daha da gerginleşiyordu.

Bu kararımdan dolayı onun da benden hayal kırıklığına uğramasını istemedim. Onun desteğine ihtiyacım vardı, bunun sorun olmadığını söylemesine ihtiyacım vardı, çünkü bu aslında uzun zamandır istediğim bir şey gibi gelmeye başlamıştı.

"Ne düşünüyorsun?" diye tereddütle sordum.

Annem aynadan bana gülümsedi. "Bence bu harika bir fikir."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Gerçekten mi?"

"Evet, tabii ki."

"Kızgın değilsin, değil mi?"

Gülerek ellerini kuruladı. "Neden sana kızayım ki? Bu senin hayatın, Heather. Bana hiçbir şey borçlu değilsin, babana da hiçbir şey borçlu değilsin. İkimiz de senin mutlu olmanı istiyoruz."

Dudaklarım titreyerek, kollarımı ona doladım ve onu kendime doğru çektim. O da beni, ben küçük bir kızken yaptığı gibi kucakladı. Çok, çok, çok uzun zamandır özlediğim bir kucaklaşma.

Omuzlarımdan bir yük kalkmış gibi hissederek gözlerimi kapattım. "Teşekkür ederim."

BÖLÜM ELLİ BEŞ

HEATHER

Tükürük çenemden aşağı akıp çıplak göğüslerime damladı. Hector'un bu sabah beni bağladığı titreşimli eyere bacaklarımı sıkıca kapattım ve ağzıma top gag'ı emerek sızlanmaya başladım.

"Hector," diye bağırdım, sesim boğuk çıkıyordu.

Tinsel kollarımı arkamda birbirine bağladı. Noel sabahı hediyesi olarak beni bağladığından beri kaçmak için omuzlarımı ileri geri hareket ettiriyordum, ama bağlar daha da sıkılaşmıştı ve Hector'un meme kelepçelerine taktığı çanlar en ufak bir hareketimde bile çalıyordu.

Onun dikkatini çekmek umuduyla biraz daha sızlandım, ama o karşımdaki kanepede oturmuş, kahve fincanından yudumlarken telefonunda gezinmeye devam ediyordu. Pantolonunun içindeki şişkinlikten, bunun her anından zevk aldığını *anladım*.

"Hector," diye inledim, göğüslerimin üzerine daha fazla tükürük akıyordu. "Lütfen..." Yerden tavana kadar uzanan büyük pencerelerden ışık içeri doluyordu, gri gökyüzünden yumuşak kar taneleri düşüyordu. Gözlerim yaşlarla doldu çünkü bu sabah daha fazla orgazm kaldırabilir miyim bilmiyordum.

Şimdiye kadar kaç tane olduğunu tamamen kaybetmiştim.

Sonunda, telefonunu masaya bıraktı, kupasından son bir yudum aldı ve bana doğru yürüdü.

"Ağladığında çok güzelsin," diye mırıldandı ve başparmağıyla yanağımdaki birkaç gözyaşını sildi. Elini aşağıya doğru hareket ettirip çenemi kavradı ve birkaç santimetre yukarı kaldırdı. "Şu haline bak."

Sonunda kafamdaki top gag'ı çıkardığında, dört parmağını ağzıma soktu ve boğazıma kadar indirdi. Onlara boğulup gözyaşlı gözlerle ona baktım, bir orgazm daha içimi parçaladı.

"İşte oldu," diye mırıldandı. "Nasıl hissediyorsun?" "İyi,"
diye mırıldandım parmaklarının arasında. "Çok iyi!"

"Noel hediyeni beğendin mi?"

"Evet," diye bağırdım. "Lütfen, bir tane daha kaldıramam..."

Eyerdeki bir düğmeye bastı ve eyer daha da hızlı titremeye başladı.

"Aman Tanrım!" diye bağırdım, gözlerim geriye doğru yuvarlandı.

Bacaklarım tüm vücudumu titretirken, meme ucu kelepçelerimdeki çanlar, Hector'un penthouse'da çaldığı yumuşak Noel müziğinin sesini bastırıyordu. "Siktir!"

Birkaç dakika daha orgazm olmamı bekledikten sonra, sonunda önümde çömeldi. Eyeri durdurduğunda, öne doğru düşerek yenilgiyi kabul ettim. Hector beni kollarının arasına aldı, kanepeye doğru yürüdü ve yastıkların üzerine bıraktı. Geriye yaslanıp derin bir nefes aldım, onun tinsel bağları çözmesini bekledim.

Ama bunun yerine, bacaklarımın arasına sürünerek uyluklarımı öpmeye başladı. "Hector, daha fazla dayanamıyorum," diye fısıldadım.

"Evet, dayanabilirsin." Ağzını amımın üzerine getirdi. "Benim kızım daha fazlasını kaldırabilir."

Beni *kızı olarak* adlandırması bile içimi ısıttı ve bacaklarımı birkaç santim daha açtım. Hector ağzını amımın dudakları arasına sıkıştırdı ve klitorisimi dudakları arasında emdi.

Sırtımı sertçe kavisledim ve topuklarımı kanepye yastığına sapladım, klitorisim çok şişmişti, kendimi geriye doğru itmeye çalışıyordum. Ama o dilini üzerinde gezdirdikçe, zevkten çılgılık attım.

"Siktir, Hector," diye inledim. "Durma!"

"Bu sabah benim için çok uslu bir kızsın," diye mırıldandı.

Yalan söylemeyeceğim, bu beni biraz sinirlendirdi çünkü iyi bir kız olmak hoşuma gitmiyordu.

Bu yüzden dudaklarımı kapattım ve topuklarımı kanepeye dayayarak ondan uzaklaşmaya çalıştım. Kollarını uyluklarımın etrafına doladı, ellerini karnımın üzerine koydu ve beni kanepeye sabitleyerek hareket edemememi sağladı.

"Şimdi başlama," diye uyardı.

"Sen yapmayacaksın..."

"Bir kelime daha edersen, seni tekrar eyere bağlayıp akşam yemeğine kadar orada bırakacağım," diye tehdit etti. "Beş saat daha sürekli boşalırsan, amın hareket edemeyecek kadar ağrır. O yüzden, bir sonraki sözlerini dikkatli seç, *velet*."

Aptalca bir şey söylememek için dudağımı ısırđım ve ona baktım, sıcak nefesini amımda hissediyordum. Sert, koyu renkli gözleriyle bana baktı ve sessiz olmamı söyledi.

"Durma," diye fısıldadım.

Bu sözleri söylemek için tüm gücümü kullanmam gerekti, ama bugün artık o titreyen ölüm tuzağına bağı kalamazdım. Amım o kadar ağrıyordu ki, artık zar zor hareket edebiliyordum.

Dudaklarında bir gülümseme belirdi ve ben de ona bu küçük zaferi tattırdım. Klitorisime bir damla tükürük damlattı, ama parmaklarıyla ovma yerine, kanepenin üzerinde sürünerek penisinin başı benim girişime değene kadar ilerledi.

Amım sıkılaştı ve ayak parmaklarımı kıvırdım. Son santimetresine kadar amımın içine girene kadar kendini içime itti. Sonra, taşakları derine girmiş halde hareketsiz kaldı. Onun hoşuna gittiğini bildiğim şekilde, onu sıkıp gevşettim, ta ki sonunda inleyip çıkıncaya kadar.

Ağızı meme ucu kelepçemi buldu ve onu yukarı doğru çekti, vücudumda zevk dalgaları yayıldı. Ayak parmaklarımı kıvırdım, içime girip çıkmasının hızını seviyordum. İnleyerek sırtımı daha da kavisledim. Hector mememi ağzına daha fazla çekti, cildimin her yerine öpücük izleri bıraktı.

"Daha fazla," diye sızlandım. "Lütfen, daha fazlasını istiyorum!"

Hector daha hızlı ve daha sert bir şekilde içime girdi, nefesi göğsümde düzensizdi. İçimde tekrar baskı yükseldi ve onun üzerine patladım, efendim için çaresiz, ağlayan, inleyen bir karmaşa haline geldim.

Sonunda yavaşlayıp durduğunda, alnını alnıma dayadı ve burnuma bir öpücük kondurdu. "Mutlu Noeller, tatlım."

Göğsümde bir sıcaklık patladı ve başım dönüyor gibi hissettim. "Mutlu Noeller."

BÖLÜM

ELLİ ALTI

HEATHER

"Eee..." diye mırıldandım, telefonumu çantama koyup Sierra'nın yanına geçtim ve Noel yemeğinden sonra şampanya yudumladım. Babam için endişelenmeyeceğime kendime söz vermişim, ama henüz bana mesaj atmamıştı ve hayal kırıklığına uğramıştım. "Günün nasıl geçti?"

Sierra parmağını bardağının kenarına sürerek gülümsemesini bastırdı. "İyiymi."

Kaşlarımı kaldırdım. "Sadece iyi mi? Steven sana hiçbir şey sormadı mı?"

Yolda gelirken Hector, Steven'ın bugün Sierra'ya önemli bir şey soracağını söylemişti. Ama Sierra'nın bunu henüz bilip bilmediğinden emin değildim ve sürprizi bozmak istemedim.

"Hayır..." Bana şaşkın bir şekilde baktı. "Bana ne soracak ki?"

Sürprizi *kesinlikle* mahvettiğim için gerildim, elini tutup onu odanın diğer tarafındaki deri koltuğa götürdüm. Bir bahane uydurmazsam ya da daha fazla ayrıntıya girmezsem, bütün gece bana soru sormaya devam edecekti.

"Hector, Steven'ın belki..."

Yanımda oturduktan sonra kaşlarını çattı. "Neyi?" "Sana bir sözleşme teklif eder."

"Ne için sözleşme?" diye sordu Sierra.

Kırmızı-beyaz manikürlü tırnaklarımla alnımı kaşımaya başladım. "Onun itaatkârı olmak için."

Bana merakla baktı.

Sierra, Hector ile yaptığım sözleşmeyi kesinlikle görmüş ve okumuştı, bu yüzden neden bu kadar şaşkın görüldüğünü anlamadım. O ve Steven, bizim ilişkimizden biraz sonra başlamış olabilirlerdi, ama çok yakındılar. Onların resmi olarak dominant ve itaatkar olduklarını düşünmüştüm. Steven ona bile bir kolye vermişti!

Kardeşiyle sohbet eden ve kaşlarını atan Hector'a baktım. O bana henüz bir tane vermemişti.

"Genellikle BDSM ilişkilerinde, ilişkinin sınırlarını açık ve yasal olarak belirleyen bir sözleşme vardır," diye açıkladım. "Görünüşe göre Steven, Hector'dan sözleşmelerle ilgili tavsiye istemiş, ki bu daha önce yaptığı bir şey değil."

Sierra'nın dudakları kaşlarını çatarak kıvrıldı. "Oh."

şampanyamı yudumladım. "Belki başka bir ėün için saklıyordur."

"Ya da başka bir kız için," diye fısıldadı Sierra.

"Anlamadım?" diye sordum, böyle bir şey söylemesine çok şaşırmış ve kızmıştım. "Sözünü geri alsan iyi olur Sea. İkimiz de o adamın sana deli gibi aşık olduğunu biliyoruz. Başka bir kız olduğunu *aklından* bile *geçirme*."

Başını kanepeye yaslayıp pencereden arkasına doğru baktı. "Biliyorum, ama..."

"Ama yok," dedim, kollarımı kavuşturarak. "Eğer böyle bir şey olursa, ilk ben olacağım, biliyorsun" — işaret parmağım ile ve orta parmağım ile kesme hareketi yaptım — "onun... değerli penisini keseceğim."

Dudaklarından bir kıkırdama ıktı.

"Biliyorum." "O sadece bekliyor," diye onu teselli ettim.

"Ama neyi?"

"Belki de başka bir şeyi tercih ediyor ve senin buna hazır olup olmadığından emin değil," dedim.

Tam olarak emin değildim ama. Bu dünya benim için çok yeniydi, ama Hector'un diğerlerinden daha çok hoşlandığı bazı şeyler olduğunu fark etmiştim, onun rehberliği olmasaydı asla keşfedemeyeceğim sapkınlıklar.

Yanağının içini ısırdı. "Başka ne hoşuna gidebilir ki?"

En azından seks konusunda bana karşı nispeten açık."

Kanepede ona yaklaştım ve omzumu onun omzuna hafifçe dokundurdum. "Birkaç yıl önce olanlardan beri bir aile kurmak istediğini biliyorum, ama kendine bu kadar sert davranma. Steven'ı tanımıyorum bile, ama seninle gerçekten mutlu görünüyor."

Kaşlarını attı. "Ne olabilir ki? Kendimde neyi düzeltmem gerekiyor?"

"Hiçbir şey!" diye bağırdım, o kadar yüksek sesle ki herkesin dikkatini çektim. Steven, Hector ve Michelle'e küçük bir gülümseme atarak kendimi toparladıktan sonra, boğazımı temizledim ve sesimi alaltım. "Kendinde hiçbir şeyi değiştirmene gerek yok. O sadece... farklı bir şeyden hoşlanıyor olabilir.

farklı bir şeyden hoşlanıyor olabilir. İkinizin de neyden hoşlandığınızı öğrenmenizde yanlış bir şey yok."

Sierra'nın gözleri yaşlarla doldu. "Onun dışında kimseyle birlikte olmak istemiyorum. Sence neyden hoşlanır?"

Omuz silktikten sonra kolumu onun koluna doladım ve başımı omzuna yasladım. "Bilmiyorum. Onunla konuşmalısın. Hector daha çok ceza ve disiplin türünden şeylere ilgi duyuyor. Steven'ın sana henüz göstermediği daha karanlık bir şey olabilir."

Sierra yanağının içini ısırdı ve Steven'ın kardeşleriyle birlikte masadan ona baktığını fark etti. Ona küçük bir gülümseme attıktan sonra, kucağına bakarak çaresizce kaşlarını çatmamaya çalıştı.

"Bu konuda kafanı yorma," dedim. "Yormuyorum," diye güvence verdi.

"Kesinlikle düşünüyorsun."

Yutkunarak, bu tarafa doğru yürüyen Steven'a döndü. "Yok değilim."

"İyi misin, canım?" diye sordu Steven, kanepenin yanında yanına oturarak kolunu omuzlarına doladı ve endişeli bakışlarını ona yöneltti. "Şu anda ya hasta olacaktıydın ya da ağlayacaktıydın gibi görünüyorsun, ya da... *ikisi birden.*"

Sonunda onu derinden seven birini bulduğu için çok mutlu olduğumdan dudaklarım hafifçe kıvrıldı ve onlara biraz mahremiyet sağlamak için izin isteyerek odadan çıktım. Yapmamam gereken bir anda ağzımı açıp bir şey söylemek zorunda kalmıştım.

Çantamda telefonum titredi, onu yarıya kadar çıkarıp mutfakta Hector'la buluştum ve mesajın gönderenin... annem olduğunu gördüm.

Anne: Umarım akşam yemeğin güzel geçiyordur!

Kaşlarımı çattım ve babamdan gelen mesajları tekrar kontrol ederek birkaç gün önce ona gönderdiğim tüm mesajları gördüm. Başka hiçbir şey yoktu, ekranda dans eden mesaj balonları bile yoktu. Telefonu geri bıraktım ve bana nazıkçe gülümseyen Hector'a baktım.

Babamın bana mesaj atmasını veya aramasını beklediğimi biliyordu, ama beni vazgeçirmeye veya babama mesaj atmaya zorlamadı. Bütün günü benimle geçirerek dikkatimi bu düşünceden uzaklaştırdı ve şu anda hissettiğimden daha minnettar olabileceğimi sanmıyordum.

Benim için, beni henüz boyunduruğuna alıp almamış olması önemli değildi. Her günü olduğu gibi yaşıyordum ve yavaş yavaş, onun için tam zamanlı bir itaatkar olmak belki de fena bir fikir olmadığını fark ediyordum.

BÖLÜM ELLİ YEDİ

HECTOR

ŞAMPANYAYLA YARIM SARHOŞ olan Heather, yemek odasında yanımdaki koltuğunda sallanıyordu. Bu sabah ona ihtiyaç duyabileceği tüm orgazmları hediye olarak vermiştim, ama bu gece ona bir hediye daha vermek istiyordum.

Ona doğru eğildim. "Dışarı çıkmak ister misin?"

"Uykum var," diye mırıldandı, başını sallayıp gözlerini kapatarak, elinde telefonu.

Bütün gece boyunca Jacob'ın mesaj atmasını veya aramasını bekleyerek telefonunu kontrol ediyordu. Ve ben de o adamın bunu yapmasını gerçekten istiyordum. Gece sonuna kadar yapmazsa, pazartesi günü işte yine kavga çıkacaktı.

O pisliğin iki saati kalmıştı.

"Ceketini getireyim."

Ayağa kalktım ve ceket dolabına doğru yürüdüm. Ceketimi aldıktan sonra omuzlarıma geçirdim ve Heather'ın ceketini koluma astım, mutfakta Steven'ı gördüm.

Kolumu uzattım. "Mutlu Noeller."

Elimi sıktıktan sonra, Heather'a ceketini giymesine yardım ettim ve elini tuttum. Sierra kanepede uyurken, Steven elleri cebinde ve yüzünde hayal kırıklığı ifadesiyle bizi kapıya kadar geçirdi.

"Bu yıl akşam yemeği konusunda iyi iş çıkardın. Annem gurur duyardı," dedim, arkasında kanepede oturan Sierra'ya bakarak. "O öldüğünden beri senin için zor olduğunu biliyorum. O, hepimizin sahip olduğu tek gerçek insandı. Ama şimdi Sierra var."

Bakışımı takip ettikten sonra, yumuşak bir gülümsemeyle başını salladı.

"Evet, ama..." "Ama?"

"Ona sözleşmeyi vermedim," dedi Steven, açıkça üzgün bir şekilde.

Geçen hafta bana sözleşmelerle ilgili tavsiye istemişti ve Sierra'ya BDSM sözleşmesi vermeyi planladığını söylemişti, bu onun bir itaatkâr kişiye sunduğu ilk sözleşme olacaktı. Ama tanrım, o ilk sözleşmenin ne kadar sinir bozucu olduğunu biliyordum.

"Hey," dedim, omzunu sıkarak. "Zamanın var. Acele etme."

"Yapmalıydım," dedi, başını sallayarak. "Bana, ...bana daha önce kimsenin vermediği kadar değerliydi. Ve ben ona basit bir sözleşme vermekten korktum."

"Bu sadece basit bir sözleşme değil," dedim, omzunu bırakıp ona küçük bir gülümseme attım. "Benim ilk seferim de zordu. İkinizin de birbirinize güvenmesi gerekiyor. Kendini hırpalamayın. Olacak."

Heather yanımda sallanıyordu ve bu halde arabaya kadar yürüyemeyeceğine karar verdim.

Bu yüzden onu kucağıma alıp omzuma attım. "Onu eve götürmem lazım. Fazla bekletme, Steven. Onu kullandığını düşünmesini istemezsin. Bu olabilecek en kötü şey."

Veda ettikten sonra, kapıyı arkamızdan kapattı. Heather'ı asansöre taşıdım ve en alt kata indiğimizde, onunla birlikte lobiden geçip arabama doğru yürüdüm. Uzak bir mesafe değildi, ama bugün hava soğuktu.

Arabanın kapısını açtığımda, kollarımda hareket etti ve uykulu gözlerle bana baktı. "Eve mi gidiyoruz?" diye mırıldandı.

"Evet," diye fısıldadım. "Geri döndüğümüzde seni uyandırabilir miyim? Senin için son bir sürprizim var."

Gözlerini hafifçe genişletti. "Öyle mi?"

Göğsümde bir sıcaklık yayıldı. "Öyle."

"Beni uyandır," dedi, gözlerini tekrar kapatıp kollarımda gevşedi. "Sürprizlerini seviyorum."

BÖLÜM ELLİ SEKİZ

HEATHER

"HEATHER, EVE GELDİK." Hector nazikçe beni dürttü.

Gözlerimi yavaşça açtım ve Hector'un penthouse'una giden asansörün kapılarının açıldığını gördüm. Kollarında biraz hareket ettikten sonra ayağa kalktım ve dengemi sağlamak için dirseğine tutundum. Gözlerim çok ağırdı ama onun hediyesini görmek için uyanık kalmak istiyordum.

Bana bir tane daha hediye vereceğini söylemişti ve bu bizim birlikte geçirdiğimiz ilk Noel olduğu için ve babam tam bir pislik olmasına rağmen hayatımın en güzel günlerini geçirdiğim için, benim şımarıklığım yüzünden günümüzü mahvetmek istemedim. Ne kadar çok yatağa girip onun koca kollarına sarılmak istesem de umurumda değildi.

Odaya girdiğimde, oturma odasındaki ışıklar yandı. Yerden tavana kadar uzanan büyük pencerelere doğru yürüdüm ve karanlık geceye baktım. Daha fazla kar yağmış, şehri kaplamıştı ve uzaktan tatil ışıkları parıltıyordu.

Omzumun üzerinden Hector'a baktığımda göğsümde bir sıcaklık yayıldı.

"Bugün harika bir gün geçirdim," diye gülümseyerek fısıldadım.

Hector bana doğru eğildikten sonra dudaklarını dudaklarıma koydu ve öpücüğümüzü uzattı. "Bu, uzun zamandır en sevdiğim Noel oldu." Yüzümü avuçladı. "Ama henüz bitmedi."

"Teknik olarak bitti," diye mırıldandım, topuklarımın üzerinde sallanarak. "Saat 12:01." "Teknik olarak..." diye uzattı. "Seni kanepeye atmadan önce kışını

kanepeye otursan iyi olur, yoksa seni oraya atarım."

"Kulağa eğlenceli geliyor." Kıkırdadım ve ona şu anda sinir olmak istemediğim için kanepeye doğru döndüm.

Bu sabah eğlenmiştik ve Hector gerçekten benim uslu olmamı istiyor gibiydi.

Kanepeye atladığımda, Hector diğer odaya kayboldu. Hector'un kanepede örtü olarak kullandığı kırmızı örgü battaniyeyle oynadım ve onu omuzlarıma sardım, heyecanla bekledim.

Birkaç dakika sonra, Hector koridordan siyah bir hediye kutusu ile çıktı.

Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve yanağımın içini ısırdım. Ne olduğunu bilmiyordum ama çok heyecanlıyım. Çocukluğumdan beri bir hediye için bu kadar heyecanlanmamıştım. Noel sabahı gelip geçmişti ama bu, Noel sabahından daha da heyecan vericiydi.

"Ee," dedim, "nedir bu?"

Kutuyu kucağıma koydu. "Öğrenmek için açman gerek, ama önce" — ayak bileğimden birini tutup topuklu ayakkabımın kayışını çözdü—"bunları çıkaralım." Diğerini de çözüp ikisini de çıkardıktan sonra başını salladı ve yanıma oturdu. "Tamam."

Hector tanıdığım en kendine güvenen adamdı, ama şu anda, parıldayan Noel ışıklarının altında otururken, onda bir şey vardı ki onu çok savunmasız gösteriyordu. Kutuyu elimde sıkıca tuttum ve ona tekrar öpmek için eğildim.

Çünkü kutunun içinde ne olduğu umurumda değildi. Ondan gelen her şeyi severdim.

"Seni seviyorum," diye fısıldadım.

"Beni seviyorsan, kutunun içindekini daha çok seveceksin."

Dudaklarım bir gülümsemeye kıvrıldı. "Bundan şüpheliyim."

Kutuyu açtım ve siyah kağıt mendili çıkardım, içinde *Hector's Brat* yazan kalın siyah bir tasma dışında hiçbir şey yoktu. Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve birkaç kez ona ve tasmaya baktım.

"Bu... bu benim için mi?" dedim, sesim fısıltıdan biraz daha yüksek çıkıyordu. "Gerçekten mi?"

"Tabii ki senin için, Heather," dedi Hector. "Beğendin mi?"

"Hector..."

Gözlerim doldu ve bir cevap bulmaya çalıştım, gerçekten denedim, ama o anda içimde çok fazla duygu vardı. Parmaklarım titriyordu ve tek düşünebildiğim şey... onun beni ne kadar çok sevdiği idi.

Hector saçımı kulağımın arkasına itti. "Heather, iyi misin?"

Ağlamaya başladım ve yüksek sesle hıçkırarak, yüzümü göğsüne gömdüm ve ona sıkıca sarıldım. Ne diyeceğimi bilmiyordum ve böyle bir şeyin benim için bu kadar önemli olacağını hiç düşünmemiştim.

Ama babam bugün bana mesaj bile atmadı, ben... Ben bir tür hiç.

Düzeltemeyeceğimi, iyileştiremeyeceğimi, dolduramayacağımı düşündüğüm bir şey hissettim.

Kutuyu ve tasmayı sehpa koyduktan sonra, Hector kollarını bana doladı ve beni kendine çekti, sıcak nefesi saçlarıma değiyordu. "Beğenmezsen, sana yenisini alabilirim. Yapmak zorunda değiliz..."

"Çok beğendim," diye ağlayarak, gözyaşlarımı bileğimin arkasıyla sildim. "Özür dilerim. Berbat durumdayım."

Beni nazikçe bıraktı ve gülümsedi. "Berbat değilsin." Dudaklarını kaşlarını çattı. "Seni hak etmiyorum."

"Öyle söyleme." Hector eliyle çenemi tutup kaldırdı, böylece gözlerine bakabilecektim. "Anladın mı?"

"Evet."

Herkesin benim hakkımda ne düşündüğüne rağmen, kendimi sevmeye hala alışmaya çalışıyordum. Zor ve korkutucuydu, ama bunun beni çok özgürleştireceğini biliyordum. Bir gün babamla yüzleşip ona Hector'un tam zamanlı itaatkarı olduğumu söylemek zorunda kalacaktım ve bununla barışık olmam gerekecekti.

"Saçını geri çek," dedi Hector, kutudan tasmayı çıkararak.

Kalbim hızla çarpmaya başladı ve saçımı yukarı çekerek boynuma takmasını sağladım. Nazikçe saçımı boynuma doladı ve arkada tokayı bağladı. Sonra parmaklarını harflerin üzerinde gezdirdi ve gülümsemesi genişledi.

"Artık benimsin," dedi.

Küçük bir kıkırdamayı bastırmak için alt dudağımı ısırdım. "İyi."

Tam öpüşmek için eğilmek üzereyken, ön kapıda ani bir gürültü penthouse'da yankılandı. Hector'un yumuşak ifadesi sertleşti, kanepeden kalkıp kapıya doğru yürüdü.

Gece yarısı geçmişti. Kimdi bu...

Kapıyı açtığı anda, polis üniformalı uzun boylu bir adam kapıda duruyordu. "Hector Patton?"

"Evet, benim," dedi Hector, kaşlarını çatarak. "Ne oluyor?"

"Bu akşam erken saatlerde ofisinize zorla girildiğine dair bir ihbar aldık. Ofis kilitli ama alarm çalışmış," dedi, kollarını göğsünde kavuşturarak. "Nasil devam etmemizi istersiniz?"

BÖLÜM

ELLİ DOKUZ

HECTOR

"Seni gelmeye ikna ettiğime inanamıyorum," dedim, elim direksiyonu sıkıca kavrayarak.

Heather yolcu koltuğunda oturmuş, örgü battaniyesine sarılmış, ön camdan dışarı bakıyordu. Ben polise gelip bakacağımı söyledikten sonra, bir şekilde arabaya girmeyi başarmıştı.

Jacob, yolda onu üç kez aradığımda telefona cevap vermemişti. *Pislik.* Ve tabii ki, bu olay Heather'a tasmaını verdikten hemen sonra oldu. Yüzünde kocaman bir gülümseme vardı ve ben çok mutluydum.

Şimdi her şey mahvoldu.

"Yalnız gelmene izin vermeyecektim," dedi. "Ya bir şey olursa?"

"İşte bu yüzden yalnız gelmeliydim."

Ona bir şey olursa, ben çıldırırım.

"Evde dolanıp ne olduğunu merak etmektense, burada seninle birlikte olmayı tercih ederim," dedi, kaşlarını daha da çatarak ve kollarını kavuşturarak. "O yüzden, bunu kabul et."

Ona kızgın kalmak istesem de, az önce penthouse'u evimiz olarak nitelendirmişti ve bu beni bir şekilde etkilemişti. Bu yüzden sessiz kaldım ve ofis binamızın önündeki boş bir park yerine çekip durdum. Polis memuru da arkama park etti.

Heather emniyet kemerini çözdü.

"Sen arabada kalacaksın," dedim.

"Ama..."

"Heather," diye daha sert bir şekilde homurdandım ve çenesini elimle tuttum. "Burada kal."

Sokak lambaları boş kaldırıma gölgeler düşürüyordu. Kemerimi çözdüm ve Heather'a en sert bakışımı attım. Asla onun boynuna tasma takmak istemedim, ama uslu durması gerekiyordu. Bu onun kendi güvenliği içindi. "Ben senin efendinim ve seni güvende tutmak benim görevim. Bu yüzden, ne kadar somurtursan somurt

ne kadar somurtursan somurt, benimle gelmeyeceksin. Orada kim var, ne haltlar dönüyor bilmiyorum. Arabada olduğun için şanslısın. Kal burada."

Heather'ın yüzü düştü ve sonra başını salladı. "Tamam, özür dilerim."

Ona kızgın olmadığımı göstermek için dudaklarından öptükten sonra arabadan indim ve birkaç memurla birlikte ofis binasına doğru yürüdüm. Anahtar kodumu girdim ve kapı açıldı. Bir memur bana başını salladı.

"Burada kalabilirsiniz," dedi. "Biz kontrol edeceğiz." "Hayır, sizinle birlikte içeri giriyorum."

Birbirlerine baktılar ve sonra başını salladı. Onları binaya kadar takip ettim ve doğrudan asansörlere yöneldim. Birinci katı aradılar ama birisi bir şey çalacaksa en üst kata çıkardı.

Ama benim içimden bir ses bunun hırsızlık olmadığını söylüyordu.

Asansör saniyeler içinde en üst kata çıktı. Kapı açıldığında, asansöre güçlü bir alkol kokusu yayıldı. Derin bir nefes alıp gözlerimi kapattım.

Siktir.

Yeterince kendimi topladıktan sonra, ana ofise çıktım ve Jacob'ı kanepelerden birinde uzanmış, saçları dağınık ve gözlerinde uzak, hüzünlü bir bakışla gördüm. Elinde bir şişe tekila tutuyordu.

"Alarmı sen mi çalıştırdın?" diye sordum, odanın içine doğru ilerleyerek.

Jacob kanepeden başını kaldırıp bana baktı. "Evet." "Neden kapatmadın? Ya da telefonuna cevap vermedin?"

Jacob bana cevap vermek yerine, şişeden bir yudum daha aldı. "Kızım la Noel nasıl geçti? Ona istediği her şeyi aldın mı? O bunu hak ediyor."

"Ona bir telefon etmen gerekirdi," diye homurdandım. "Noel'deyiz."

"Benimle konuşmak isteyeceğini sanmıyordum," diye boş boş fısıldadı.

Ondan şişeyi kaptım ve kapağını kapattım. Sonra, bu gece daha fazla sarhoş olamasın diye çöpe attım. Evelyn'in nerede olduğunu merak ettim. Eminim bugün de birlikte geçirmişlerdir, değil mi?

"Bütün gün sabırsızlıkla telefonunun başında bekledi," dedim. "Seni."

Sarhoş bakışlarla gözleri donuklaşan adam başını salladı. "Ben kötü bir babayım. O büyürken yeterince yanında olamadım. Ona çok sert davrandım. Bana hep çok sert davrandığımı söylerdi. Onu sana yönlendirdim."

O kim? Eski karısı mı?

Gözleri yaşlarla doldu ve boğazından bir hıçkırık çıktı. "Onu aramalıydım."

"Aramalıydın."

Genelde yaraya tuz basan biri değildim, ama o bunu hak etmişti. Yine de sözlerim onu daha da paramparça etti. Omuzlarını öne doğru eğdi, ellerinin arasına gömülerek başını salladı.

İç geçirdim ve yanına oturdum, onu incitmenin bizi hiçbir yere götürmeyeceğine karar verdim. "Bunun senin için ne kadar zor olduğunu hayal bile edemiyorum. Bizim ilişkimizi öğrendiğinden beri Heather'ın çok üzüldüğünü biliyorum."

"Ona özür dilediğimi söyle," diye hıçkırarak, kanepede ileri geri sallanarak, benim tahmin ettiğimden çok daha fazla ağlamaya devam etti. Anlamsızca mırıldanmaya başladı, ama cümleyi anlayabildim: "İşleri farklı şekilde halletmeliydim."

Elimi yüzümün üzerinde gezdirdikten sonra ayağa kalktım ve kolumu onun koluna dolayarak onu ayağa kaldırdım. "Görünüşe göre uzun bir gece geçirmişsin, Jacob. Seni eve götürelim, ayıldığında Heather'la konuşursun."

Heather arabada olduğu için onu eve nasıl götüreceğimi bilmiyordum, ayrıca ofisten onunla çıktığımda Heather'ın nasıl tepki vereceğini de bilmiyordum. Ama onu burada çürümeye bırakamazdım.

Heather'ın erkek arkadaşı olarak bana saygı duymasını istiyorsam, bunu yapmamalıydım. Ve umarım bir gün, bundan daha fazlası olur.

BÖLÜM ALTINCI

HEATHER

"NEDEN BU KADAR UZUN SÜRÜYOR?" diye mırıldandım.

Omuzlarıma örme battaniyeyi sardım ve Hector on beş dakika önce binanın içine girip ortadan kaybolduğundan beri gözlerimi binanın girişinden ayırmadım. Her geçen dakika endişem artıyordu ve en kötüsünü düşünmeden edemiyordum.

Ya profesörüm intikam almaya gelmişse?

Damağımı ısıtırıp, dizlerimi sallıyordum. Benim yüzümden Hector'a bir şey olursa, kendimi asla affetmezdim. Polisler onunla birlikte içerideydi, ama ya onlar da engelleyemezlerse?

Bu yüzden tereddüt etmeden kapı kolunu tuttum. En azından görmem gerekiyordu...

Tam kapıyı açmak üzereyken, telefonum orta konsolda titredi. Hector mu diye bakmak için hemen aldım, ama ekranda Evelyn'den bir mesaj gördüm.

Evelyn: Baban seninle mi???

Evelyn: Bütün gece ona mesaj attım! Bir saat kadar dışarıda olacağını söylemişti, ama üzerinden üç saat geçti! Telefonuna da cevap vermiyor. Sanırım başına bir şey geldi.

Evelyn: Lütfen cevap ver.

Mesajlar geldikçe, okunabilirlikleri gittikçe azalıyordu. Onun için gerçekten endişeleniyordu.

Ben: Üzgünüm, nerede olduğunu bilmiyorum.

Ben: Onunla bir süredir konuşmadım. Bugün beni aramadı.

Vay canına, çok kötü bir insan gibi konuştum, ama bu sadece gerçektir.

Yanağımın içini ısırardım ve gözlerim büyüyerek ofis kapılarına baktım. Belki de... Babam alarmı kontrol etmek için buraya gelmişti

alarmı kontrol etmeye gelmişti ve biri ona saldırmıştı. Belki biri ona zarar vermişti.

Kapıyı açtıktan sonra arabadan atladım ve battaniyemi arka koltuğa attım. Hector benim içeri girmemi istemeyebilirdi, ama babam buradaysa ve ikisine bir şey olmuşsa...

Kaldırıma atladığım anda kapılar açıldı. Hector bir kolunu babamın omuzlarına dolamış, babam da düşman/iş ortağının desteğiyle binadan sendeleyerek çıkıyordu.

"Aman Tanrım! Ne oldu?!" diye bağırdım. "Biri..." "Jacob zorla girdi," dedi Hector. "Sarhoş."

"Sarhoş değilim," dedi babam, başını kaldırarak. "Üzgünüm ki..."

Gözleri bana takıldığında, cümlesini yarıda kesti ve sarhoş, üzgün gözleriyle bana baktı. Kaşlarımı çattım, çok şaşkın ve kalbi kırık hissediyordum, sonra daha da şaşkın hissettim çünkü neden buradaydı, neden sarhoş oluyordu?

"Baba, ne yapıyorsun..."

"Özür dilerim, Heather," diye mırıldandı, bana doğru eğildi, ama Hector onu sabit tuttu ve benden uzaklaştırdı. "Çok özür dilerim... Düşünemedim... Emin değildim. Seni aramalıyım. Bütün gün seni düşündüm ve ben çok kötü bir babayım..."

Gözlerim yaşlarla dolarken ona baktım. "Önemli değil, baba." Hector ona önemli değilmiş gibi sert bir bakış attı.

"Eve gitmelisin," dedim ona, öne çıkıp elimi nazikçe omzuna koyarak. "Evelyn az önce mesaj attı ve senin için endişelendiğini söyledi. Buraya geleceğini neden ona söylemedin?"

"Üzgünüm," dedi babam, konuşması hala belirsizdi. "Sana çok kötü bir baba oldum." "Onu eve götürmeliyiz, Heather," dedi Hector.

Başımı salladıktan sonra arka kapıyı açtım. Hector onu arabaya bindirdi ve babam başını koltuk başlığına yasladı. Ben diğer tarafa geçtim ve yolcu koltuğuna atladım, onu görebilmek için dikiz aynasını ayarladım.

"Üzgünüm, Heather," dedi babam, gözlerini kapatarak. "Çok üzgünüm."

BÖLÜM ALTINCI

HEATHER

Yanağımın içini ısırarak misafir odasına baktım. Babam tüm battaniyelerin üzerinde uyuyordu, ağzı yarı açık ve annemle birlikte yaşadığım zamanlardan hatırladığım kadar yüksek sesle horluyordu. Ama nedense bu bana nostaljik geldi.

Babamın anahtarlarını her yerde aradıktan sonra bulamayınca, onu Hector'un çatı katına geri götürdük ve Evelyn'in onu almaya gelmesini sabırla bekledik. Noel için ailesiyle birlikte şehirden yaklaşık bir saat uzaklıkta bulunuyordu. Ama babam için endişeleniyordu.

Bu yüzden, sabahın ikisine kadar onu bekliyorduk.

Hector nazıkçe elini omzuma koydu ve sıktı. "İyi misin?"

Dudaklarım titredi. Babamı uyandırmamak için kapıyı kapattıktan sonra, arkamı döndüm ve kollarımı Hector'un beline doladım, başımı göğsünün ortasına gömdüm ve hafifçe hıçkırarak ağladım. "İyiyim, sanırım."

Dürüst olmak gerekirse, o kadar uzun bir geceydi ki, sabahleyin iyi olup olmayacağımı bilmiyordum. Tek bildiğim, Hector'un yanımda olduğu için çok minnettar olduğumdu. Ve sadece bu da değil, o... bu gece bana bir tasma takmıştı.

Bu da Noel'imi çok, çok güzel hale getirmişti.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu Hector, elimi tutup beni yatak odasına götürürken.

"Bilmiyorum."

Gözlerim ağırlaşmış, yatağın kenarına oturdum ve ellerime yaslandım. Bayılmak istiyordum, ama Evelyn geldiğinde burada olmak ve onu eve götürebilecek kadar uyanık olduğundan emin olmak istiyordum.

"Uyumalısın," dedi Hector, battaniyeleri çekerek. "Uzun bir gün geçirdin."

"Ama..."

"Yatağa gir, Heather."

"Hector, Evelyn geldiğinde burada olmam gerek..."

"Senin ihtiyacın olan şey uyku," dedi Hector. "Şimdi yatağa gir."

Burnumdan iç çekerek, onu memnun etmek için yatağa tırmandım ve battaniyenin altına girdim. Ama o gelene kadar uykuya dalmaya niyetim yoktu. Babamla gerçekten konuşmamız gerekiyordu ve o bir trafik kazasında ölürse bunu yapamazdım.

Özellikle birkaç yıl önce Sierra'nın Noel trajedisinden sonra, hiçbir riski göze alamazdım.

Hector elini saçlarımın üzerinden geçirerek başımı nazikçe okşadı. "Bugün harika bir iş çıkardın."

Gözlerim hafifçe açıldı, vücudumu sıcak bir his kapladı. "Öyle mi?"

Benim gibi bir veledin övgü alması pek sık olan bir şey değildi, ama bu... hoşuma gitmiş olabilir.

"Harikaydın," diye devam etti Hector, yumuşak dokunuşları beni yastıklarda rahatlatı. "Babanı gördüğünde verdiğin tepkiyle gurur duyuyorum. Ağlamaya başlayacağını ve onu kaldırıma atıp seni eve götürmek zorunda kalacağımı sandım."

Dudaklarımdan bir kıkırdama çıktı ve gözlerimi kapattım. "Yapmazsın."

"Ah, şimdi öyle diyorsun, ama sana bir şey söyleseydi ona vurmaya hazırdım."

"Teşekkür ederim," diye fısıldadım, uyku beni sarmaya başlarken dudaklarımdan küçük bir gülümseme geçti. "Her şey için teşekkür ederim, bugün için, bu gece için, bana verdiğin kolye için. Birisi için bu kadar önemli olabileceğimi hiç düşünmemiştim."

Alnıma yumuşak bir öpücük kondurdu. "Sen benim için her şeysin, Heather. Seni seviyorum."

BÖLÜM

ALTINCI

HECTOR

Pazartesi sabahı asansör kapıları açıldığında, bizim kata çıktım, kahvemi yudumladım ve doğruca Jacob'ın ofisine gittim. Evelyn masasından bana gergin bir bakış attı, ama ben ona tek kelime etmeden yoluma devam ettim.

Kapıyı hafifçe çaldıktan sonra açtım ve odanın içine baktım. "Bir dakikan var mı?"

Jacob başını salladı ve ayağa kalkarak bana karşısına oturmamı işaret etti.

Heather önceki gece bayıldığından ve Evelyn onu misafir odamdan almaya geldiğinden beri Jacob ile konuşmamıştım. Ama bugün Jacob ayık ve her zamankinden daha sessizdi, belli ki aklında bir şey vardı.

Heather, Jacob'ın onu bu akşam yemeğe davet ettiğini söylemişti, ama o, bizim ilişkimiz veya benim hakkımda ona kötü şeyler söylemeye kalkışmadan önce onunla konuşmam gerekiyordu. Hayatımdaki tek iyi şeyi mahvetmesine izin veremezdim.

"Heather hakkında konuşmak istiyorum," dedim, onun karşısına oturup doğrudan ve kararlı bir şekilde göz teması kurarak, geri adım atmayacağımı belli ettim. Yumruklar savrulmadan ve parmaklar kırılmadan, yetişkinler gibi konuşacaktık.

Jacob masasını temizledi, bilgisayarını kapattı ve aramızda dikkatimizi dağıtacak hiçbir şey kalmasın diye telefonunu ters çevirdi. Sonra boğazını temizledi ve dik oturdu. "Başlamadan önce, geçen gece için özür dilemek istiyorum."

"Tam olarak ne için?"

"Burada olmamalıydım, hayatımı içerek harcamamalıydım," dedi. "Bu benim hatamdı."

Evelyn dün ona akıl mı verdi?

"Bunu biri öğrenseydi, şirketimizin imajı zedelenecekti," diye mırıldandım. "Bir daha böyle bir şey yapma. Yapmak istiyorsan, ofisimizde değil, başka bir yerde yap. Heather'ı çok korkuttun."

"O nasıl?" diye sordu Jacob. "İyi, umarım." "İyi," dedim.

"Bu akşam onu göreceksin, değil mi?" "Evet."

"Ve... sakıncası yoksa, onunla ne hakkında konuşacaksın?"

"Özür dilemek için onu yemeğe davet ettim," dedi Jacob. "Başka bir şey yok."

Dudaklarımı sıkıştırıp gözlerimi kısarak ona baktım, pes etmesini, sözlerinde takılıp kalmasını bekledim, bu da bana tüm bunların bir yalan olduğunu ve akşam yemeğinde bundan daha fazlasını yapmayı planladığını gösterirdi.

Ama ifadesi değişmedi.

"Artık onun senin kızın olması umurumda değil," diye uyardım, ona şimdiye kadar sahip olduğum diğer kadınlardan veya diğer itaatkar kadınlardan daha fazla koruyucu hissediyordum. "Onu incitirsen, aramız iyi olmaz."

"Ona zarar vermeyeceğim," dedi Jacob. Sonra, birkaç saniye sessizlik geçti ve yüzündeki ifade yumuşayarak bir gülümsemeye dönüştü. "Onu seviyorsun, değil mi?"

"Evet." Ayağa kalktım. "Ve onu korumak için elimden geleni yapacağım. Kendi babasından bile."

BÖLÜM

ALTINCI

HEATHER

Pittsburgh'un merkezinde, babamın karşısında lüks bir İtalyan restoranında oturmuş, tabağımdaki makarnayı çatala karıştırıyordum. Oturduğumdan beri midem düğümlenmişti çünkü ona ne söyleyeceğimi bilmiyordum. Bir şey söylememe gerek olmadığını düşünüyordum.

Hiçbir babanın kızının iş ortağıyla yattığını görmek istemeyeceğini çok iyi anlıyordum, ama defalarca özür dilemişim ve kendimi çok kötü hissediyordum. Ona söyleyecek başka bir şeyim yoktu.

"Peki" — babam boğazını temizledi — "Noel'in nasıl geçti?"

"İyi" diye fısıldadım.

Masada yine uzun bir sessizlik oldu ve babam rahatsız bir şekilde

kıpırdadı. "Seninki nasıldı?" diye sordum, kalbim

Evelyn ile hayatının ne kadar harika olduğunu anlatacağını düşünerek kalbim sızladı. Yani, onun için çok mutluydum, ama... Keşke benden de özür dileseydi.

Babam viski kadehini aldı ve bir yudum aldı. "Berbattı."

Ona bakarak gözlerimi genişlettim. "Berbat mı?" "Evelyn'le vakit geçirmek harikaydı," diye açıkladı babam. "Ama ben... seni özledim."

Dudaklarım titredi ve gözlerimdeki yaşları görmemesi için bakışlarımı tekrar yemeğime indirdim. Onun da incindiği için beni ne kadar incittiğini ona göstermek istemedim. Ve duygularımız hakkında konuşmak hiçbir zaman bizim tarzımız olmamıştı.

"Ben de seni özledim," diye fısıldadım, o kadar yumuşak bir sesle ki, neredeyse kendimi duyamadım.

"Öyle mi?" diye inanamayan bir sesle sordu.

Gözlerimi ona çevirip başımı salladım. "Evet."

Yüzünde bir sürü duygu geçip giderken bana baktı ve sonunda kaşlarını çatıp üzgün ve çaresiz bir ifadeyle bana baktı. "Dün seni aramadığım ve görüşmek için çaba göstermediğim için özür dilerim. Ben... Seni hayal kırıklığına uğrattığımı düşünmeden edemiyorum."

"Beni hayal kırıklığına uğratmadın," dedim. "Belki bana çok baskı yaptın, ama beni hayal kırıklığına uğratmadın."

"Ama Heather..."

"Kes şunu, baba. Bu çok tuhaf, özellikle de benim yaşımda biriyle çıkmaya başladığın için. Onun babası ikiniz hakkında ne düşünüyor? Onu hayal kırıklığına uğrattığını mı düşünüyor?" diye sordum, belki de babası henüz onların ilişkisini bilmiyordu. "Bilmiyor olsa bile, ona karşı ne hissediyorsun, çünkü biliyorum ki bu sadece bir ilişki değil. Sen daha mutlusun."

Babam uzun süre sessizce bana baktı, sonra gözlerini indirdi. "Zor."

"Ne zor?" diye sordum. "Evelyn'le birlikte olmak mı? Çünkü bu senin için kolay görünüyor. Geçen gün kahve dükkanında onunla nasıl davrandığını gördüm."

"O benim iş ortağım," dedi babam. "Sen ise benim kızımsın. Bu zor, Heather."

"Peki," diye fısıldadım, "bu senin için daha kolay hale gelmeyecek."

Sözler ağzımdan dökülürken, ne kadar sert olduklarını fark ettim, ama her kelimesinde ciddiye dim. Hector'a karşı olan hislerim için artık ondan özür dilemek istemiyordum.

Bunu sır olarak saklamamalıydık, elbette.

Ama onu seviyordum.

Diğer herkesten çok daha

fazla. "Ben..." diye başladım.

"Özür dilerim..." Babam aynı anda başladı.

Dudaklarımı birbirine vurduktan sonra, masanın karşısındaki babama baktım ve sessiz kaldım. Onun ağzından bu sözlerin çıkacağını hiç düşünmemiştim, davranışlarına rağmen bana söyleneceğini hiç düşünmemiştim. Ama belki başka bir şey için özür diliyordur...

"Sana davranışım ve benim arkamdan iş çevirmek zorunda hissetmen için özür dilerim," dedi babam, yine benimle göz teması kurmaktan kaçınarak, çünkü duygular birbirimizle aramızda pek iyi değildi. "Sen bir yetişkinsin ve kiminle çıkıp kiminle vakit geçireceğine dair kendi kararlarını verebilirsin. Özür dilerim."

Dudaklarımı sıkıştırıp başımı salladım. "Seni affediyorum."

Babam gözlerini bana dikti ve kaşlarını çattı. "Öyle mi?"

"Evet, ama Hector'la görüşmeyi bırakmayacağım," dedim, biraz daha dik oturarak ve sonunda gerçekte kim olduğum konusunda biraz daha güvenli hissederek. "Onu seviyorum ve aramızdaki ilişki sadece sözleşmeye dayalı bir ilişki değil."

"Anlıyorum," dedi babam, yüzünde küçük bir gülümseme belirdi.

"Ve ayrıca..." Devam *etmeli* miyim emin olamadığım için durakladım. "Başka bir şey daha var."

Babamın gülümsemesi gerildi ve ağzından zoraki bir kahkaha çıktı. "Lütfen, hamile olduğunu söyleme."

Dudaklarımdan bir kıkırdama çıktı ve başımı salladım. "Hayır, hamile değilim. Biz o kadar akıllıyız." Hiç korunmadık ama onun bunu bilmesine gerek yoktu. "Artık seninle çalışmayacağıma karar verdim. Bu benim yapmak istediğim bir şey değil ve senin bunu istediğini biliyorum, özellikle de Aaron bir gün şirketi yönetmeyecekse. Ama bu olmayacak ve ben istemiyorum..."

Sadece saçmaladığımı fark ettiğimde, nefesimi tuttum ve ona baktım. Liseden mezun olduğumdan beri kurtulmaya çalıştığım kötü bir alışkanlıktı, ama onun önünde kendimi savunurken her zaman geri geliyordu.

"Tamam," dedi babam. "Sorun değil."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Kızgın değil misin?" "Neden kızgın olayım ki?"

"Çünkü ben sandım ki..."

Babam kaşlarını kaldırdı. "Benim yaptığım şeyi yapmak istemediğin için sana kızacağımı mı?"

"Evet," diye ciyakladım, kendimi fare gibi hissederek.

"Hayatında ne yapacağın umurumda değil, Heather. Sadece mutlu olmanı istiyorum. Ve gördüğüm kadarıyla, Hector seni eskisinden daha mutlu ediyor. Bu yüzden, hayatında ne yapmaya karar verirsen ver, benim için sorun yok."

"Emin misin?" diye sordum.

"Evet." Bir süre durdu. "Neden sordun?"

"Çünkü... şu anda..." *Ben Hector'un fahişesi gibiyim.* "Sadece her şeyi anlamaya çalışıyorum."

Babam bana gülümsedi. "Sorun değil." "Tamam..."

Yine sessizliğe büründük, ama bu seferki ilk birkaç seferki kadar garip değildi.

Babam masanın karşısından bana gülümsedi, ben de gülümsedim, sonunda onu tekrar yanımda hissettim.

BÖLÜM ALTINCI

HEATHER

"Eee?" Pittsburgh'a bakan balkona yaslanıp en yakın arkadaşşıma bakarak mırıldandım. Beyaz kürk mantomu omuzlarıma çektim, parmaklarım boynumdaki yakayı okşadı ve kırmızı tabanlı ayakkabılarımdan birini beton duvara dayadım. "Ona sözleşmeyi geri verdin mi?"

"Doğru zaman geldiğinde vermek istiyorum," dedi Sierra, restoranın çift kapısından yılbaşı partisine bakarak, gözleri Steven'da.

Görünüşe göre, ona resmi olarak kendisine itaatkar olması için bir sözleşme vermişti. Ve bunun zamanı da gelmişti!

Steven ve Hector, süet beyaz kanepelerde birer kadeh şarap eşliğinde sohbet ederken, Athena, bara yaslanmış ve bulanık bakışlarını bir an olsun ondan ayırmayan Charlie ile *yoğun bir* flörtün ardından balkona çıktı.

"Sözleşmenin iyi olduğundan emin misin?" diye sordu Sierra.

Athena kolunu Sierra'nın omuzlarına attı. "Henüz ona geri vermedin mi?!"

Kollarımı havaya kaldırdım. "Ben de onu söylüyorum."

"Sözleşme mükemmel." Athena kıkırdadı, parlak turuncu saçlarının bir kısmı yüzüne düştü. "Dürüst olmak gerekirse, sözleşmenin senin lehine daha fazla olabileceğini sanmıyorum. İstedğin zaman çekilip iptal edebilirsin."

Elinde içkisiyle Steven, balkona açılan çift kapıya yaklaştı.

"Profesör Big Dick geldi," diye mırıldandım, kendimi balkondan itip Athena'nın elini tutup sendeleye kışını restorana geri sürükledim. "Burada iyi eğlenceler!" diye Sierra'ya bağırdım. "Gece yarısı ona kocaman bir öpücük vermeyi unutma!"

Restorana ve bar alanına geri döndüğümüzde, Athena Charlie'nin yanına kayboldu ve ben de beyaz kanepeden kalkan Hector'un yanına gittim.

"Şuna bak," dedi Hector, bana telefonunu uzattı.

İçimi yudumlarken haber makalesine baktım. Başlık, "*Yüksek Lisans Öğrencilerini Şantaj Yaptığı İçin Tutuklanan Profesör*" idi ve yanında Profesör Eric'in kelepçeli fotoğrafı vardı.

"Hak ettiğini buldu," dedim, telefonu geri verip gülümseyerek.

"Tamamen hak etti."

Hector'un bu kadar sakin görünmesine şaşırdım. "Bununla bir ilgin var mı?"

"Belki." Dudakları alaycı bir gülümsemeye kıvrıldı ve arkama bakarak uzaklara daldı. "Bak."

Dönerek kalabalığı taradım ve Sun'ı, Radiant'tan belli belirsiz tanıdığım bir karı koca ile birlikte gördüm. Sun'ın yanakları kıpkırmızıydı ve ayaklarını sürüyerek, kirpiklerinin arasından karıya bakıyordu.

"Onlar..." diye başladım.

"Bir şey mi?" diye bitirdi Hector. "Bilmiyorum."

Dudaklarımdan bir kıkırdama kaçtı. "Umarım öyledir. Sun'ın buna ihtiyacı var. O çok masum."

"Onlarla birlikteyse" —Hector kıkırdadı—"masum değil. O..." "Tatlım!"

Hector'un arkasından biri seslendi.

Geri çekildim ve annemin, birkaç adım arkasında kendi yaşlarında bir adamla bize doğru yürüdüğünü gördüm. Onu daha önce hiç görmemiştim, ama Noel arifesinde annem yeni biriyle görüşüğünü söylemişti.

"Tatlım, bu Tyrell. Tyrell, bu benim kızım Heather."

Elini sıkıp selamladıktan sonra, anneme kaşlarımı kaldırarak baktım, o da bana, sonra da ona sırtıttı. Ne olduğunu merak ederek kaşlarımı kaldırdım, ama *onun* aslında utanmış gibi görüldüğünü fark ettim. Ya da belki gergindi.

"Heather, buradasın," dedi babam arkamdan.

Evelyn'in elini tutan babam, küçük grubumuza doğru yürüdü ve bakışları anneme kaydı. Birbirlerini selamladılar, ama eşlerini birbirlerine tanıtmadılar. Yanağımın içini ısırdım ve Hector'a biraz daha yaklaştım.

Garip!

Şey, biraz.

Annem ve babam boşanmalarını çok iyi karşılamış olsalar da, ikisinin de birbirlerine tanıtacak yeni birileri olduğunu hatırlamıyordum. Babamın Noel'de bana davranışından, annemin hala ona kızgın olduğunu anladım.

"Artık gitmeliyiz," dedi annem, vedalaşıp Tyrell'i yanına alarak uzaklaştı.

"Tyrell'le aran iyi mi?" Annem ve Tyrell kalabalığın içinde kaybolduktan sonra babama sordum.

"Neden sorunum olsun ki? Onun beni tekrar domine etmesine izin vermeyeceğim." "Ne?" diye sordum.

Yanakları kızardı, Evelyn'in elini tuttu ve kalabalığın içinden geçerek bana küçük, utanmış bir gülümsemeyle baktı. "Yeni yılı keyfini çıkar! Bu hafta görüşürüz, Hector."

O tamamen kaybolduğunda burnumu kırıştırdım. Anne babamın seks hayatlarını duymak istemiyordum ve annemin babama hakim olabileceğini hiç beklemiyordum. Kafam patlayacak gibi hissediyordum.

"İğrenç," dedim.

Hector yine güldü. "Ah, şimdi, benim yıllardır bildiğim şeyi sen de biliyorsun."

"Bunu biliyor muydun?!"

"Annenle babanı bu şekilde tanıştım. Radiant'ta ona domine ediyordu."

"İğrenç!" diye bağırdım. "Detayları duymak istemiyorum!"

Aniden, etrafımızda gece yarısına kadar geri sayım başladı. İki parmağını yakamın dairesel halkasına doladıktan sonra, dudaklarımız milimetrelerce uzaklıkta kalana kadar beni kendine çekti. Aramızda bir sıcaklık patlaması oldu ve ben parmaklarımı onun takım elbisesinin yakasına doladım.

Herkes "Bir" diye bağırırken, Hector büyük elleriyle yüzümü nazikçe kavradı ve beni kendine yaklaştırdı. Dudakları benimkilere çarptı ve ben ona gülümsedim.

Bu yılı babamın en iyi arkadaşını öperek bitireceğimi kim bilebilirdi?

Emilia'nın [haber bültenine](#) üye olun ve epilogu okuyun ✨

EMILIA ROSE'UN DİĞER ESERLERİ

[Üvey Kardeş](#)

[Zehir](#)

[Kötü Çocuk](#) .

[Ceza](#)

[Kardeşimin En İyi Arkadaşı](#)

[Bilim Projesi](#) .

[Beni](#)

[Heyecanlandır](#)

[Mafya Patronu](#) .

[Mafya](#)

Oyuncağı

[Cinsel Eğitim](#)

[Porno Yıldızı](#)

[Alfa'ya Boyun Eğmek](#) .

[Buraya Gel](#), [Kedicik](#)

[Kurt Adam Profesörüm](#)

[İkizler](#)

[Benim Kötü Çocuk](#), [Alfa Seks](#)

[İblislerini Çağırarak Üreme](#)

[Mağarası](#) .

[Komsu Incubus](#)

YAZAR HAKKINDA

Emilia Rose, USA Today'in en çok satan ateşli romantizm romanlarının yazarıdır. Masum ve bazen güvensiz bakire kahramanlara takıntılı, küfürbaz kötü çocukları yazmayı çok sever. Şu anda eşi ve üç oyuncu kedisiyle birlikte ABD'nin Connecticut eyaletindeki küçük bir kasabada yaşamaktadır.

İçindekiler

Kapak	
Başlık	
Sayfası	
Telif	
Hakkı	
İçindekiler	
Bölüm 1	
Bölüm 2	
Bölüm 3	
Bölüm 4	
Bölüm 5	
Bölüm 6	
Bölüm 7	
Bölüm 8	
Bölüm 9	
Bölüm 10	
Bölüm 11	
Bölüm 12	
Bölüm 13	
Bölüm 14	
Bölüm 15	
Bölüm 16	
Bölüm 17	
Bölüm 18	
Bölüm 19	
Bölüm 20	
Bölüm 21	
Bölüm 22	
Bölüm 23	
Bölüm 24	
Bölüm 25	
Bölüm 26	
Bölüm 27	
Bölüm 28	
Bölüm 29	
Bölüm 30	

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Bölüm 34](#)

[Bölüm 35](#)

[Bölüm 36](#)

[Bölüm 37](#)

[Bölüm 38](#)

[Bölüm 39](#)

[Bölüm 40](#)

[Bölüm 41](#)

[Bölüm 42](#)

[Bölüm 43](#)

[Bölüm 44](#)

[Bölüm 45](#)

[Bölüm 46](#)

[Bölüm 47](#)

[Bölüm 48](#)

[Bölüm 49](#)

[Bölüm 50](#)

[Bölüm 51](#)

[Bölüm 52](#)

[Bölüm 53](#)

[Bölüm 54](#)

[Bölüm 55](#)

[Bölüm 56](#)

[Bölüm 57](#)

[Bölüm 58](#)

[Bölüm 59](#)

[Bölüm 60](#)

[Bölüm 61](#)

[Bölüm 62](#)

[Bölüm 63](#)

[Bölüm 64](#)

[Emilia Rose'un diğer
eserleri Yazar
hakkında](#)

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

CGM